

Senat
Rzeczypospolitej Polskiej
VII kadencja

Sprawozdanie Stenograficzne

z 65. posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej
w dniu 17 listopada 2010 r.

Porządek obrad

65. posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej

w dniu 17 listopada 2010 r.

1. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o zmianie niektórych ustaw związanych z realizacją ustawy budżetowej.
2. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne.
3. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym.
4. **Stanowisko** Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych oraz niektórych innych ustaw.
5. **Wybór** wicemarszałka Senatu.
6. **Zmiana** w składzie komisji senackiej.

*Oświadczenia senatorów są składane na końcu posiedzenia,
po wyczerpaniu porządku obrad.*

Obecni senatorowie: według załączonej do protokołu listy obecności.

Obecni goście i przedstawiciele urzędów:

Państwowy Fundusz Rehabilitacji
Osób Niepełnosprawnych

– prezes Wojciech Skiba
– zastępca prezesa Andrzej Sochaj

Ministerstwo Finansów

– podsekretarz stanu Maciej Grabowski
– podsekretarz stanu Jacek Kapica
– podsekretarz stanu Hanna Majszczyk

Ministerstwo Gospodarki

– podsekretarz stanu Joanna Strzelec-Łobodzińska

Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej

– sekretarz stanu Jarosław Duda

(Początek posiedzenia o godzinie 9 minut 02)

(Posiedzeniu przewodniczą marszałek Bogdan Borusewicz oraz wicemarszałkowie Marek Ziółkowski i Zbigniew Romaszewski)

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Proszę zajmować miejsca.

(Rozmowy na sali)

Otwieram sześćdziesiąte piąte posiedzenie Senatu Rzeczypospolitej Polskiej siódmej kadencji.

(Marszałek trzykrotnie uderza laską marszałkowską)

Na sekretarzy posiedzenia wyznaczam panią senator Małgorzatę Adamczak oraz pana senatora Przemysława Błaszczuka. Listę mówców prowadzić będzie senator Małgorzata Adamczak.

Senatorowie sekretarze już zajmują miejsca przy stole prezydialnym.

Doręczony państwu senatorom projekt porządku obrad sześćdziesiątego piątego posiedzenia obejmuje:

1. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie niektórych ustaw związanych z realizacją ustawy budżetowej.

2. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne.

3. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym.

4. Stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych oraz niektórych innych ustaw.

5. Wybór wicemarszałka Senatu.

Panie i Panowie Senatorowie, informuję, że punkt piąty porządku obrad: wybór wicemarszałka Senatu został umieszczony w porządku po uwzględnieniu przeze mnie wniosku pana senatora Marka Rockiego, przedstawionego zgodnie z art. 34 ust. 3 Regulaminu Senatu.

Proponuję rozpatrzenie tego punktu, pomimo że druk w tej sprawie został dostarczony w terminie późniejszym niż określony w art. 34 ust. 2 Regulaminu Senatu. Jeśli nie usłyszę sprzeciwu uz-

nam, że Wysoka Izba przyjęła przedstawioną propozycję. Nie słyszę sprzeciwu.

Wobec braku głosów sprzeciwu stwierdzam, że Senat przedstawioną propozycję przyjął.

Czy ktoś z państwa senatorów pragnie zabrać głos w sprawie przedstawionego porządku obrad? Nie widzę chętnych.

Stwierdzam, że Senat zatwierdził porządek obrad sześćdziesiątego piątego posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej siódmej kadencji.

Informuję, że głosowania zostaną przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu pierwszego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie niektórych ustaw związanych z realizacją ustawy budżetowej.

Tekst ustawy zawarty jest w druku nr 1013, a sprawozdania komisji w drukach nr 1013A, 1013B, 1013C i 1013D.

Proszę sprawozdawcę Komisji Środowiska, pana senatora Michała Wojtczaka, o przedstawienie sprawozdania komisji.

Senator Michał Wojtczak:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Komisja Środowiska rozpatrzyła uchwaloną przez Sejm 29 października 2010 r. ustawę o zmianie niektórych ustaw związanych z realizacją ustawy budżetowej. Precyzyjnie rzecz ujmując, trzeba powiedzieć, że Komisja Środowiska zajmowała się tylko małym wycinkiem tej ustawy, mianowicie art. 38, który przewiduje, że w latach 2011–2013 środki Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej mogą zostać przekazane na finansowanie programu wieloletniego budowy zbiornika wodnego Świnna Poręba. Jest to program, który realizowany jest od wielu lat, i według ostatnich założeń ta budowa ma zakończyć się w roku 2013. Nie ma obecnie możliwości utworzenia rezerwy celowej w ramach budżetu państwa, ale możliwe jest przekazanie środków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej na ten cel.

Po rozpatrzeniu tego fragmentu ustawy komisja wnosi o przyjęcie jej bez poprawek.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję.

Proszę sprawozdawcę Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi, pana senatora Jerzego Chróścikowskiego, o przedstawienie sprawozdania komisji...

(*Głos z sali:* Chróścikowskiego nie ma.)

Aha, nie ma...

To poproszę sprawozdawcę Komisji Budżetu i Finansów Publicznych, pana senatora Kazimierza Kleinę, o przedstawienie sprawozdania komisji.

Senator Kazimierz Kleina:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Komisja Budżetu i Finansów Publicznych na swoim posiedzeniu w ubiegłym tygodniu rozpatrzyła uchwaloną przez Sejm w dniu 29 października 2010 r. ustawę o zmianie niektórych ustaw związanych z realizacją ustawy budżetowej. Nasze sprawozdanie, w którym są zamieszczone także poprawki przygotowane przez naszą komisję, zostało zawarte w druku nr 1013C. Wnosimy o przyjęcie tej ustawy wraz z załączonymi poprawkami.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Ta ustawa, którą rozpatrywaliśmy na swoim posiedzeniu, ma kapitalne znaczenie z punktu widzenia przygotowania i uchwalenia budżetu na przyszły rok. Ustawa, którą rozpatrywaliśmy, a która de facto składa się z wielu cząstkowych nowelizacji dotyczących wielu ustaw, ma w pierwszym rzędzie służyć podjęciu działań zmierzających do zahamowania szybkiego wzrostu długu publicznego w Polsce, który to dług, jeżeli wzrasta zbyt szybko i zbyt gwałtownie, niesie ryzyko destabilizacji finansów publicznych oraz zagrożenie przekroczenia drugiego progu ostrożnościowego, czyli 55%, w 2011 r. Tak więc przyjęcie tej ustawy wraz ze wszystkimi zapisami, które w niej zostały zawarte, ma kapitalne znaczenie dla sytuacji finansów państwa.

W celu ograniczenia narastania długu podjęto już działania, które są ujęte w ustawie budżetowej na rok 2011, a obejmują tak zwaną dyscyplinującą regułę wydatkową niezbędną do podjęcia szeregu działań, których celem jest ograniczenie deficytu budżetu państwa. Rządowy projekt ustawy, o którym mówimy dzisiaj i który rozpatrujemy, jest nierozzerwalnie związany z ustawą budżetową na rok 2011. W tej ustawie proponujemy szereg zmian, które można najogólniej określić tak, że to są bloki zmian obejmujące poszczególne sfery życia.

Pierwszy, najważniejszy blok zmian, może nie najważniejszy, ale jeden z ważniejszych, to jest blok zmian związanych z niepowiększaniem wynagrodzeń w sferze budżetowej. A więc w projekcie ustawy proponuje się określenie wynagrodzeń dla

osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe na poziomie wynagrodzeń w roku 2008. W tym celu w ustawie zostały wprowadzone takie zapisy, które uniemożliwiają zmianę wynagrodzeń osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe – obejmuje to ministrów, senatorów, posłów, premiera i prezydenta. A więc ten zapis wyraźnie mówi, że program oszczędności jest programem dotyczącym także tych wszystkich, którzy zajmują kierownicze stanowiska w państwie.

Drugi blok zmian, którego przyjęcie proponujemy Wysokiemu Senatowi, stanowią zmiany związane z likwidacją podwójnej diety kontrolerskiej w niektórych instytucjach państwowych, a więc na przykład w Państwowej Inspekcji Pracy, Najwyższej Izbie Kontroli, regionalnych izbach obrachunkowych. Zmiany prowadzą do tego, że pracownicy, którzy uczestniczą w kontrolach, będą otrzymywali diety wyjazdowe na takim poziomie, jak inni pracownicy delegowani do zadań poza miejscem zatrudnienia.

Kolejny blok zmian jest związany z gospodarowaniem nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa. Wprowadzono tutaj zasadę, że Agencja Nieruchomości Rolnych będzie dokonywała ratalnych wpłat do budżetu państwa z tytułu należności wobec budżetu państwa. A więc nie byłoby tak, jak było do tej pory, że wypracowana cała kwota była wprowadzana do budżetu państwa na koniec roku, zamiast tego poszczególne kwoty byłyby wprowadzane systematycznie w ciągu roku. Równocześnie proponuje się, żeby Agencja Nieruchomości Rolnych nie przekazywała nieodpłatnie części nieruchomości na rzecz samorządów, które otrzymywały je tak do tej pory. Ta kwestia wzbudziła duże emocje, chociaż może nie największe, u członków komisji, a także gości zaproszonych na posiedzenie, ponieważ wydawało nam się, że jednak są takie cele realizowane przez samorządy, umieszczone w planach zagospodarowania gminy lub też w studiach zagospodarowania przestrzennego, na które te nieruchomości powinny być przekazywane nieodpłatnie. W związku z tym przygotowaliśmy odpowiednią poprawkę, która wyraźnie określa, że na cele wynikające z zadań własnych gminy mających charakter zadań społecznych Agencja Nieruchomości Rolnych w dalszym ciągu będzie przekazywała nieruchomości nieodpłatnie. Treść tej poprawki ewentualnie zostanie później omówiona lub przedstawiona. Oczywiście to powoduje, że wpływ z Agencji Nieruchomości Rolnych mogą być ewentualnie mniejsze o te wartości, które dotyczą przekazywanych nieruchomości. Te nieruchomości, o których myślimy, byłyby przeznaczone na przykład na boiska szkolne, pod budowę szkół, pod budowę instytucji kultury, choćby domów kultury itd. Chcemy, aby w tym zapisie były dokładnie wymienione rodzaje działalności, na które – jeżeli są zgodne z planem zagospodarowania

(senator K. Kleina)

gminy lub studium zagospodarowania – nieruchomości mogą być przekazane nieodpłatnie. W praktyce oznaczałoby to, że musi być porozumienie i zgoda między Agencją Nieruchomości Rolnych a samorządem co do tego, których nieruchomości dotyczy właśnie ten akt przekazania. Ten zapis – trochę dłużej o tym mówię – wywołał sporo emocji. Wynika to z tego, że w przeszłości zdarzało się w wielu gminach, że samorzady przejmowały nieruchomości od Agencji Nieruchomości Rolnych, które później, po kilku latach, były przeznaczane na inne cele, które miały charakter wyraźnie komercyjny.

Kolejny blok zmian stanowią zmiany związane z ulgami studenckimi. Jest to zapis, który daje dodatkowe uprawnienia, a więc obciąża budżet w roku przyszłym i w latach następnych. To zmiana dotycząca ustawy z dnia 20 czerwca 1992 r. Chodzi o uprawnienia do ulgowych przejazdów środkami publicznymi transportu zbiorowego i o podwyższenie obowiązującego dla studentów wymiaru ulgi na przejazdy środkami publicznego transportu kolejowego i autobusowego. Ta zmiana ma przyczynić się do większej mobilności młodych ludzi, a także zachęcić ich do studiowania. Zdajemy sobie sprawę z tego, że dla studentów, szczególnie tych z ośrodków spoza wielkich miast, dojazdy na uczelnie są dużymi wydatkami, a więc ta ulga ma wspierać młodych ludzi, którzy chcą podjąć wysiłek edukacyjny.

Kolejne zmiany związane są ze stażami finansowanymi z Funduszu Pracy. Zgodnie z przepisami ustawy o promocji zatrudnienia i instytucji rynku pracy staże podyplomowe oraz szkolenia specjalizacyjne lekarzy, lekarzy dentyków, pielęgniarek i położnych w roku 2010 finansowane są ze środków Funduszu Pracy. Podobnie było w 2009 r. Ustawa zakłada, że także w roku 2011 będą wprowadzone takie zapisy, aby w dalszym ciągu system staży był finansowany z Funduszu Pracy.

Kolejny blok zmian związany jest z PFRON. Chcę państwu powiedzieć, że kwestia finansowania PFRON budzi wiele kontrowersji. Jako Komisja Budżetu i Finansów Publicznych otrzymaliśmy wiele listów i pism od osób niepełnosprawnych, stowarzyszeń, a także firm zatrudniających osoby niepełnosprawne. Wielu tych, którzy do nas pisali, wskazywało wyraźnie, że pieniądze wydawane na PFRON są wydatkowane w sposób nieefektywny i należałoby tutaj dokonać pewnej modyfikacji. Także kontrole przeprowadzane w zakładach pracy chronionej wyraźnie wskazują, że środki przeznaczone dla tych zakładów nie zawsze są najefektywniej wydatkowane. I stąd zapisy, które proponujemy w ustawie.

Kolejny duży blok zmian, obejmujący wiele środowisk, ale dotyczący jednej sprawy, wiąże się

z zasiłkiem pogrzebowym. W poszczególnych artykułach dotyczących różnych ustaw wprowadzamy zmianę polegającą na tym, że ogranicza się wysokość zasiłku pogrzebowego w przypadku wszystkich osób zmarłych, bez względu na to, z jakimi służbami i instytucjami byli związani pracownicy lub ich rodziny. Chodzi o to, żeby ten zasiłek został ograniczony do 4 tysięcy zł, a więc nastąpił tutaj dość istotny spadek. Obniżenie tej kwoty do 4 tysięcy zł daje znaczne, kilkusetmilionowe oszczędności dla budżetu państwa. Przy okazji chcę powiedzieć, że zasiłek pogrzebowy w Polsce był jednym z najwyższych zasiłków w krajach europejskich i pozaeuropejskich. Ta kwota była znaczna. Ona oczywiście była efektywnie wykorzystywana przez rodziny zmarłych, jednak było to znaczne obciążenie dla budżetu państwa.

Kolejny blok zmian stanowią zmiany związane z budową zbiornika wodnego Świnna Poręba. Te zmiany omówił mój kolega, przewodniczący Komisji Ochrony Środowiska, więc nie będę do nich wracał.

Oczywiście najważniejsza zmiana to ta związana z podatkiem od towarów i usług. Te przepisy zawarte są głównie w art. 19 i 22. Generalnie dotyczą podwyżki o 1% podatku VAT, a w niektórych sytuacjach – jego obniżenia. Ta zmiana, która jest szeroko dyskutowana i wszyscy o niej wiemy dość dużo, wynika oczywiście z sytuacji budżetu państwa. Przy okazji wprowadziliśmy także kilka poprawek – niektóre zostaną zgłoszone przeze mnie już w trakcie debaty, a więc na piśmie – dotyczących implementacji tych zapisów ustawowych. Podczas posiedzenia Komisji Budżetu i Finansów wysłuchaliśmy uwag wielu partnerów społecznych, którzy byli zaproszeni na nasze posiedzenie. Wyłyły wtedy różnego rodzaju problemy związane z podatkiem VAT, szczególnie z jego rozliczaniem, wystawianiem faktur na tak zwane usługi ciągłe, czyli na przykład dostawę energii elektrycznej, dostawy wody, gazu itd. Myślę, że poprawki, które przygotowaliśmy w związku z tymi zmianami, usuwają obawy. I nie będą prowadziły do tego, że na przykład pomiar poboru energii elektrycznej będzie musiał być dokonywany w dniu 31 grudnia o godzinie dwunastej w nocy, tylko będzie to można jakoś proporcjonalnie rozliczyć, zestawiając to ze zużyciem energii, jakie było w miesiącach poprzedzających ten dzień i następujących po tym dniu. Podobna będzie sytuacja w przypadku dostaw innych mediów, na przykład wody czy gazu. Myślę, że poprawki, które proponujemy, przyjęte czy zgłaszane przez komisję, są dobre. Ale będziemy jeszcze ewentualnie pytać panią minister o te zapisy, o to, czy one w sposób wystarczający te wszystkie problemy konsumują.

Jak mówiłem, podczas tego posiedzenia, na którym dyskutowaliśmy na temat podatku VAT,

(senator K. Kleina)

wyływały także problemy przedstawiane na przykład przez BCC i inne organizacje przedsiębiorców. Zwracały one uwagę na przykład na problem zakontraktowanych umów, zakontraktowanych zamówień – w ramach zamówień publicznych – na różnego rodzaju usługi, na przykład budowlane. Jeżeli te usługi zostały zakontraktowane na cenę brutto, to w jaki sposób ci przedsiębiorcy, którzy taką umowę podpisali, będą naliczali podatek VAT? Ta sprawa była analizowana i zasadniczo po naszej analizie wniosek jest taki, żebyśmy nie dokonywali w tej materii zmian, uznając, że w wypadku zamówień publicznych przedsiębiorcy generalnie podpisują umowę na kwotę netto plus podatek VAT. No i wtedy oczywiście nie ma związanych z tym problemów.

(Sygnał telefonu komórkowego)

Przepraszam, zapomniałem wyłączyć. O, już. Przepraszam bardzo. Zapomniałem wyłączyć, a zawsze to robię. Przepraszam.

Ta kwestia była więc wnikliwie rozpatrywana. Ostatecznie uznaliśmy jednak, że w takich wypadkach można to w rozstrzygnąć sposób indywidualny, przedsiębiorca może negocjować z zamawiającym. Skoro ktoś podjął decyzję o podpisaniu umowy na świadczenie usług związanej z kwotą VAT, to znaczy, że liczył się także z pewnym ryzykiem, iż poszczególne składniki tej umowy mogą ulegać zmianom. Jeżeli podejmuje decyzję, to znaczy, że akceptuje daną kwotę zamówienia. Jak mówiłem, ta sprawa wywołała sporo kontrowersji, wątpliwości itd., ale ostatecznie po dyskusji uznaliśmy, że powinna być rozstrzygnięta w ten sposób.

Następnie są bloki zmian związanych z akcyzą od paliw silnikowych. Jako jedną z kolejnych ustaw mamy rozpatrywać ustawę o zmianie akcyzy, a więc wtedy będziemy mogli więcej na ten temat powiedzieć. Te zmiany dotyczą akcyzy na paliwa. To art. 26 i 31.

Teraz blok zmian związanych z naliczaniem składki zdrowotnej... A, nie, inny.

Kolejny blok to blok zmian związanych z Krajową Szkołą Sądownictwa i Prokuratury. Są proponowane zmiany w art. 28 ustawy o finansach publicznych. Chodzi o podwyższenie z 3% do 5% sumy rezerw celowych, które mogą być tworzone w budżecie państwa, pułapu określonego w ustawie o finansach publicznych. Powyższa modyfikacja wynika z konieczności ujęcia w rezerwach celowych skutków zmian systemowych wynikających z likwidacji gospodarstw pomocniczych lub rachunku dochodów własnych.

Następnie blok zmian, które są związane z jednostkami samorządu terytorialnego. Te zmiany dotyczą kwestii wpłacania przez jednostki samorządu województw środków do budżetu państwa,

jeżeli dochód w danym województwie przekracza średni dochód w Polsce.

No i ostatni blok zmian. Są to zmiany dotyczące podwyżek wynagrodzeń dla nauczycieli. W art. 35 zaproponowano przepis przejściowy, który regulowałby zasady podwyższania wynagrodzeń nauczycieli w roku 2011, ponieważ zgodnie z założeniami przyjętymi do projektu ustawy na rok 2011 podwyżka wynagrodzeń nauczycieli nastąpiłaby z dniem 1 września 2011 r.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! To są główne punkty proponowanej przez Wysoką Izbę sejmową ustawy, którą rozpatrywaliśmy. Jak powiedziałem, poświęciliśmy tej ustawie wiele czasu. Wysłuchaliśmy partnerów społecznych. Było kilkugodzinne posiedzenie, podczas którego chcieliśmy rozpatrzyć wszystkie pojawiające się wątpliwości. Wysłuchaliśmy także między innymi przedstawicieli związku niewidomych, którzy oczekują zmian związanych z dopłatami do biletów. Chcieliby oni jeszcze większej redukcji, jeszcze większej obniżki cen biletów dla osób niewidomych. Chcę powiedzieć, że oczywiście rozumiemy, iż to jest ważna sprawa społeczna. Niewidomi korzystają z ulg na przejazdy środkami transportu publicznego, ale wzrost ulgi aż do 95% byłby trudny do udźwignięcia z punktu widzenia budżetu państwa. Poza tym nie jest możliwe rozpatrzenie tego w tej ustawie, wychodziłoby to poza jej zakres. I to jest głównym powodem, dla którego nie rozpatrywaliśmy tej sprawy. Prośby i uwagi nie dotyczyły tej ustawy, a więc nie mogły być w niej uwzględnione.

Jeżeli będą jakieś bardziej szczegółowe pytania, to jestem gotowy do udzielenia na nie odpowiedzi. Dziękuję bardzo.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję, Panie Senatorze.

Proszę teraz sprawozdawcę Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi, pana senatora Jerzego Chróścikowskiego, o przedstawienie sprawozdania komisji.

Senator Jerzy Chróścikowski:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

W dniu 2 listopada skierowano do mnie pismo o przeprowadzenie posiedzenia komisji. W dniu 4 listopada komisja rozpatrzyła na posiedzeniu ustawę o zmianie niektórych ustaw związanych z realizacją ustawy budżetowej. Po długiej dyskusji uzgodniła swoje stanowisko i wnosi o to, aby przyjąć ustawę bez poprawek.

Zostały poruszone dwie kwestie, które dotyczą rolnictwa.

Najpierw art. 5 ustawy z dnia 19 października 1991 r. o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa. W dyskusji wzięto pod

(senator J. Chróścikowski)

uwagę, że gminy, samorządy zostaną pozbawione tej możliwości, którą miały do tej pory, czyli możliwości przyznawania gruntów na zadania własne gminy. Co prawda na posiedzeniu komisji nie zostało wypracowane stanowisko, ale poprawka będzie zgłoszona przez senatorów w trakcie posiedzenia.

Druga sprawa, którą zajęła się komisja, jest związana z art. 80 ustawy o składkach na ubezpieczenie zdrowotne. Chcę zwrócić uwagę na to, co Trybunał Konstytucyjny ostatnio podważył. Dał nam piętnaście miesięcy na wprowadzenie zmiany w ustawie o składkach rolniczych, które są dofinansowane z budżetu państwa. W tej ustawie wprowadzamy zapisy, które określają składkę roczną na ubezpieczenie zdrowotne za osoby, o których mowa w art. 66. Kasa Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego ma przekazywać do funduszu składki miesięczne w wysokości 1/12 rocznej składki, która wynosi 1 tysiąc 862 zł za jednego ubezpieczonego. Rozumiem, że trwa dość duża debata publiczna w tej sprawie. My zatwierdzamy dzisiaj tą ustawą, że miesięcznie będzie płacona 1/12 tej rocznej składki, czyli będzie to około 155 zł od jednego ubezpieczonego.

Tyle chciałem przekazać.

W imieniu komisji proszę Wysoki Senat o przyjęcie ustawy bez poprawek. Dziękuję.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję, Panie Senatorze.

Proszę sprawozdawcę Komisji Rodziny i Polityki Społecznej, pana senatora Jana Rulewskiego, o przedstawienie sprawozdania komisji...

(Głos z sali: Nie ma go, a był przed chwilą...)

No to ogłaszam chwilę przerwy technicznej.

Panowie Senatorowie Sprawozdawcy, proszę być punktualnie. Wiecie przecież, że jesteście sprawozdawcami.

(Głos z sali: Jest, jest.)

Proszę sprawozdawcę Komisji Rodziny i Polityki Społecznej, pana senatora Jana Rulewskiego, o przedstawienie sprawozdania komisji.

Senator Jan Rulewski:

Przepraszam pana marszałka i Wysoką Izbę za małe opóźnienie. Wyniknęło ono z konieczności weryfikacji pewnych danych. A właśnie...

(Marszałek Bogdan Borusewicz: Weryfikację danych trzeba przeprowadzać wcześniej, a nie w czasie przedstawiania sprawozdania, Panie Senatorze.)

Jeszcze raz przepraszam, Panie Marszałku.

Wysoka Izbo!

Komisja Rodziny i Polityki Społecznej rozpatrywała zagadnienia, jak już poprzedni sprawozdaw-

cy wskazali, stanowiące znaczny obszar zainteresowania naszej komisji, mam na myśli kwestię Funduszu Pracy, funkcjonowanie PFRON czy diety dla pracowników służb kontrolnych.

Komisja po rozpatrzeniu informacji rządu i wysłuchaniu przedstawicieli instytucji objętych tymi działaniami uznała, że należy dokonać jednej poprawki. Mianowicie w ustawie o uprawnieniach do podwyższonych diet, podwójnych diet pracowników, kontrolerów służb, chodzi o trzy instytucje: NIK, PIP i regionalne izby obrachunkowe, należy zachować obecny stan, wskazujący na potrzebę wypłaty tym kontrolerom diet w podwójnej wysokości. Komisja nie podzieliła stanowiska rządu, jakoby można było porównywać tych kontrolerów do innych pracowników. Sam fakt, że dotychczas w ustawach, począwszy chyba od 1981 r., tych kontrolerów wyróżniano, nie uprzywilejowywano, jak tu niektórzy mówią, lecz wyróżniano, podkreślam, w ustawach, a nie w przepisach niższego rzędu, wskazuje na to, że istniały ku temu obiektywne przesłanki. Autorzy poprawki wskazywali również na fakt, że wymogi dotyczące podwyższonych diet związane są z niezbędnymi wydatkami na sprawowanie funkcji, a także mają swoje źródło w innych przepisach międzynarodowych.

Komisja Rodziny i Polityki Społecznej wnosi o uchwalenie tych ustaw, o podjęcie przez Wysoką Izbę uchwały w sprawie przyjęcia ustaw z wyłączeniem poprawki dotyczącej uprawnień kontrolerów. Dziękuję, Panie Marszałku.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję bardzo.

Obecnie senatorowie mogą zgłaszać z miejsca trwające nie dłużej niż minutę zapytania do senatorów sprawozdawców.

Zgłosili się panowie senatorowie: Pupa, Dajczak, Paszkowski i Andrzejewski.

Najpierw pan senator Pupa.

Proszę bardzo.

Senator Zdzisław Pupa:

Ja mam pytanie do pana senatora Kleiny, sprawozdawcy komisji budżetowej. Panie Senatorze, z uwagi na fakt, że państwo coraz bardziej bankrutuje, jest coraz większy dług publiczny, chciałbym pana zapytać, czy działania podejmowane na przykład w PFRON, w Lasach Państwowych, działania, które zostały podjęte w Agencji Nieruchomości Rolnych, można powiedzieć, ograniczające dostęp do gruntów pod infrastrukturę dla samorządów, wpłyną i w jakim stopniu na zmniejszenie tak dużego deficytu, długu publicznego, jaki mamy w tej chwili. Przypomnę, że dług publiczny szacuje się dzisiaj na około 300 milionów dziennie. Na ile to się uda? To jest

(senator Z. Pupa)

praktycznie dziesięć średnich budżetów gmin. Na ile uda się to zahamować, gdy na przykład przekaże się obowiązki PFRON do samorządu wojewódzkiego, gdy praktycznie włączy się do sektora finansów publicznych Lasy Państwowe czy gdy ograniczy się samorządom dostęp do gruntów z Agencji Nieruchomości Rolnych? Ile to będzie procent? Jaki to jest rząd wielkości? Jaka to jest skala w stosunku do długu publicznego? Proszę uprzejmie o odpowiedź.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję.

Pan senator Dajczak.

Senator Władysław Dajczak:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Ja mam pytanie również do szefa Komisji Budżetu i Finansów Publicznych. Panie Przewodniczący, myślę, że komisja finansów dość wnikliwie zajmowała się poszczególnymi segmentami, o których pan mówił. Chciałbym prosić o jakąś bliższą informację w takiej sprawie. Wszyscy słyszymy, że w przyszłorocznym budżecie zakładamy trzyipółprocentowy wzrost i ma on wynikać głównie ze wzrostu konsumpcji.

Chciałbym pana spytać, czy prowadzono jakieś analizy, czy robiła je komisja, a może komisja otrzymała analizy dotyczące tego, jaki wpływ będzie miał wzrost podatku VAT, który zakładamy i które ma przynieść budżetowi 5 miliardów zł, na wyhamowanie wzrostu gospodarczego. Czy to nie przełoży się negatywnie na przyjmowane przez rząd optymistyczne założenia dotyczące wzrostu gospodarczego? To pierwsze pytanie.

A teraz drugie. Mówił pan o tym, że komisja zapoznała się z wieloma opiniami partnerów społecznych. Chciałbym spytać o opinie samorządów na temat proponowanych zmian. Mówił pan o przejmowaniu gruntów, także o wpływie wzrostu podatku VAT na inwestycje samorządowe. Czy dokonano takich analiz? Dziękuję bardzo.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję, Panie Senatorze.

Pan senator Paszkowski.

Senator Bohdan Paszkowski:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Ja mam pytanie również do senatora Kleina. Czy mógłby pan senator sprecyzować, czy na posiedzeniu komisji była prowadzona dyskusja odnośnie do tego, jaka będzie skala oszczędności budżetowych z racji zmniejszenia prawie o 1/3

zasilku pogrzebowego z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, oraz odnośnie do poszczególnych służb mundurowych? Skąd się wzięła ta kalkulacja, dlaczego trzeba ograniczyć zasiłek do kwoty 4 tysięcy zł? Czy była prowadzona dyskusja nad tym, dlaczego akurat to świadczenie, nazwijmy je, społeczne, socjalne, wybrano jako to, które należy zmniejszyć? Czy skala problemu jest taka, że dzięki temu ruchowi ustawowemu zostanie osiągnięty istotny cel, jeśli chodzi o równowagę budżetu państwa? Dziękuję.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję.

Panie Senatorze Sprawozdawco, proszę bardzo.

Senator Kazimierz Kleina:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Postaram się odpowiedzieć na pytania, które zostały przedstawione przez panów senatorów.

W odpowiedzi na pierwsze pytanie powiem, że generalnie nasza komisja nie uważa, że państwo bankrutuje, ja też tak nie uważam, sprawa bankructwa państwa w ogóle nie była podejmowana przez Komisję Budżetu i Finansów Publicznych. Uważamy, że takiego zagrożenia nie ma, jest to sytuacja absolutnie wyimaginowana. My mówimy o trudnej sytuacji budżetowej i konieczności oszczędzania w różnych sferach.

Powiedziałem o tym, że ustawa, którą dziś omawiamy, jest ustawą integralnie związaną z budżetem państwa na rok 2011. Niebawem będziemy analizowali i tę ustawę. Ażeby jednak można ją było przyjąć w takiej wersji, w jakiej jest ona przygotowana, trzeba wprowadzić te ustawy. Wszystkie zapisy, które mieszczą się w tej ustawie, mają swoje odzwierciedlenie w projekcie ustawy budżetowej, a więc wszędzie tam, gdzie udało się zaoszczędzić pewne kwoty w wydatkach, obniżają się wydatki tych części, tych sfer życia naszego państwa. Komisja Budżetu i Finansów Publicznych ze zrozumieniem przyjęła te działania.

Tak jak mówiłem, każda podwyżka podatku VAT, każda podwyżka jakiegokolwiek podatku jest bolesna. Nikt nie lubi podwyżek podatków, tak jak nikt nie lubi, gdy odbiera mu się różnego rodzaju świadczenia, także te związane z tak bolesnym elementem życia, chodzi mi o zasiłki pogrzebowe. Nasza komisja rozpatrywała te sprawy i uznała, że sytuacja jest na tyle ważna i na tyle poważna, że trzeba podejmować takie decyzje. One oczywiście nie są... Zresztą będziemy o tym rozmawiali podczas debaty budżetowej. Na posiedzeniu komisji wspominaliśmy o tym, że dużo głębsze oszczędności będą dotyczyły innych sektorów życia społecznego i gospodarczego, co będzie prezentowane podczas debaty budżetowej. Główny cel to nie zahamować

(senator K. Kleina)

wzrostu gospodarczego, a równocześnie obniżać dług. Chodzi o doprowadzenie do takiej sytuacji, abyśmy w roku 2011 nie przekroczyli drugiego progu ostrożnościowego, gdyż oznaczałoby to – mówiliśmy o tym na posiedzeniu komisji – konieczność dokonania dużo bardziej radykalnych i poważniejszych cięć. Ażeby te zmiany były możliwe jak najmniej bolesne dla obywateli, są one przyjmowane w taki sposób.

(Głos z sali: Skala problemu...)

Czy wzrost podatku VAT wpłynie na inwestycje? Także takie pytanie tutaj padło. Wydaje mi się, że wzrost podatku jest nieduży, to jest tylko 1%. Z punktu widzenia indywidualnego konsumenta czy odbiorcy usług on jest mało odczuwalny, a jednak daje duże dochody budżetowi państwa. Wydaje się, że jeżeli na rynku nie pojawiają się inne radykalne problemy, to te inwestycje nie powinny być zagrożone. One w większości są zakontraktowane – szczególnie inwestycje ze sfery zamówień publicznych, które w dużej mierze napędzają koniunkturę – więc wydaje mi się, że ta zmiana podatku VAT nie powinna mieć na nie negatywnego wpływu. Zresztą wysłuchaliśmy przedstawicieli przedsiębiorców i w swoim wystąpieniu zwracałem uwagę na to, że ten problem był istotny dla części przedsiębiorców, ale tu chodziło tylko o takie sytuacje, gdy zakontraktowane zostały umowy w cenie brutto. Jednak według oceny ministerstwa to są problemy jednostkowe, co więcej, jest także możliwe ewentualnie renegecjonowanie umowy, jeżeli sytuacja rzeczywiście mogłaby zagrozić jednej ze stron. Według mnie zapis mówiący o tym, że zmiana stawki VAT daje podstawy do renegecjonowania umowy, nie powinien znaleźć się w tej ustawie, bo to mogłoby otworzyć furtkę dla innych żądań i oczekiwań, które są trudne do przewidzenia.

Skąd wzięła się kwota 4 tysięcy zł? Jak już wspomniałem w swoim wystąpieniu, z analiz wynika, że w Polsce zasiłek pogrzebowy jest relatywnie wyższy, nawet kwotowo jest wyższy niż w wielu krajach Unii Europejskiej, przy czym w niektórych krajach nawet w ogóle go nie ma. Trudno mi powiedzieć, w jaki sposób kwota 4 tysięcy zł ostatecznie została wypracowana, nie pytaliśmy o to, ale ona i tak jest wyższa niż w wielu krajach, w których obowiązuje przyznawanie zasiłku. Obniżenie tych świadczeń wynika także z potrzeby oszczędzania. Daje to, jak wspominałem, kilkaset milionów złotych, jeżeli dobrze pamiętam, to około 800 milionów zł oszczędności z tego tytułu, a więc jest to kwota rzeczywiście wysoka. Oczywiście komisja rozumie, że w tak trudnym momencie życia, kiedy zmarła bliska osoba, lepiej byłoby otrzymać nie 4 tysiące zł, a 6 czy 7 tysięcy zł, ale w tej sytuacji trzeba jednak patrzeć w ten sposób.

Ja myślę, że im bardziej konsekwentnie rząd będzie zmniejszał różnego rodzaju przywileje i racjonalnie decydował w różnych innych kwestiach, które tu dzisiaj nie były nawet omawiane, tym łatwiej będzie nam wszystkim w Polsce znieść tego typu dolegliwości. Sądzę, że ten apel kolegów jest de facto apelem o to, żeby wszystkie sfery życia potraktować w sposób jednoznaczny.

Mówiłem jeszcze o tym, że nie mieliśmy żadnych wątpliwości dotyczących wynagrodzeń najwyższych urzędników państwowych – jak państwo wiecie, dotyczy to między innymi senatorów – i ta decyzja została też bez dyskusji podjęta.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję.

Senator Władysław Dajczak:

Panie Marszałku, jeśli mogę... Przepraszam bardzo, ale nie otrzymałem odpowiedzi na pytanie. Chodzi mi o wpływ wzrostu podatku VAT na ewentualne zmniejszenie konsumpcji. Czy ktoś to wyliczył? Czy ktoś próbował to oszacować? Pytałem też o opinie samorządów na temat przewidywanych zmian.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Proszę bardzo, Panie Senatorze.

Senator Kazimierz Kleina:

Według tych szacunków, które otrzymaliśmy i które były omawiane na posiedzeniu komisji, wzrost VAT generalnie nie powinien wpłynąć na konsumpcję. Obecnie dostrzegamy raczej ciągły wzrost konsumpcji. Tego nie da się wyliczyć wprost, ale ja myślę, że pani minister mogłaby przedstawić bardziej szczegółowe informacje na ten temat. Co do kwestii konsultacji całości ustawy z samorządami, to myślę, że tu też pani minister opowie, w jaki sposób one się odbywały. Jednak, jak już mówiłem, poprawka dotycząca przywrócenia zasad nieodpłatnego przekazywania nieruchomości na cele związane z zadaniami własnymi gminy, ale mające także charakter społeczny, wychodzi naprzeciw oczekiwaniom samorządów.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję.

Pan senator Andrzejewski, proszę.

Senator Piotr Andrzejewski:

Do wszystkich trzech przewodniczących: trzy pytania w minutę, odpowiedzi nieograniczone w czasie.

Panowie Przewodniczący, proszę mi wytłumaczyć, dlaczego, jak mówi art. 46, zmiany w niektó-

(senator P. Andrzejewski)

rych dziedzinach wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, a w niektórych 1 marca 2011 r., 1 maja 2011 r. albo dopiero 1 stycznia 2012 r. Jakie to są dziedziny i skąd te różnice? To pierwsze pytanie.

Drugie pytanie. Jak przerwienie na Fundusz Pracy finansowania staży podyplomowych, szkoleń lekarzy, staży pielęgniarzek i lekarzy wpłynie na zmniejszenie środków na rzeczywiste cele, na które jest przeznaczony Fundusz Pracy?

I trzecie pytanie. Dlaczego, skoro upraszczacie państwo przepisy, stosujecie dalej takie zapisy jak na przykład w ustawie o uprawnieniach do ulgowych przejazdów? „Wielkość ulg i zniżek taryfowych, o których mowa w ust. 1 pkt 2, nie może wynosić 95%, 78%, 51%, 49% i 37%, stanowić wielokrotności tych liczb oraz nie może być przez nie podzielna.” Bardzo prosiłbym o wyjaśnienie algorytmu: kto stosuje który procent i na jakiej zasadzie? Być może sztab pana ministra finansów powie, dlaczego używany jest tak skomplikowany, pokrętny system zamiast uproszczonego zapisu takiego jak w przypadku zasiłków, gdzie mowa jest o 4 tysiącach zł. Dlaczego mamy taki system finansowania, który stwarza łamigłówkę nie do rozstrzygnięcia dla przeciętnego laika? Jaki jest algorytm w tym zapisie? Dziękuję i proszę o odpowiedź.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję.

Pan senator Piotrowicz, proszę bardzo.

Senator Stanisław Piotrowicz:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Ustawa przewiduje między innymi zmniejszenie diet kontrolerskich w regionalnych izbach obrachunkowych, Najwyższej Izbie Kontroli oraz Państwowej Inspekcji Pracy.

Chciałbym zapytać, o jaką kwotę zmniejszy się diety i czy zastanawiano się nad tym, czy tego rodzaju regulacje mogą spowodować ograniczenie liczby kontroli prowadzonych przez te podmioty. To pierwsze pytanie.

Drugie pytanie. Słyszeliśmy z ust sprawozdawcy, że podwyżka VAT w zasadzie nikogo nie dotknie, bo jest to podwyżka niewielka, o jeden punkt procentowy, ale z drugiej strony słyszeliśmy o tym, że przyniesie ona budżetowi spore wpływy. Rodzi się zatem pytanie: jak to jest możliwe, że nikt nie straci, a budżet bardzo wiele na tym zyska? Nie jestem ekonomistą, więc prosiłbym o przybliżenie tego tematu. Dziękuję.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję.

Proszę bardzo, Panie Senatorze.

Senator Kazimierz Kleina:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Zaczę od ostatniego pytania, czyli kwestii tego, że podwyżka VAT nikogo nie dotknie. Oczywiście każda podwyżka podatku dotyka wszystkich, którzy ten podatek płacą. Ja nie powiedziałem, Panie Senatorze, że zupełnie nie dotknie, mówiłem tylko, że nie ma dużego wpływu na konsumpcję indywidualną. Oczywiście, jak mówię, wolałbym występować tu jako sprawozdawca ustawy o obniżeniu podatków, bo wtedy robiłbym to z dużo większą radością i przyjemnością. Niestety, sytuacja jest taka, że w tym momencie komisja rekomenduje odwrotne rozwiązanie, a więc podniesienie podatków i ograniczenie różnego rodzaju przywilejów, w tym także przywilejów kontrolerskich polegających na otrzymywaniu podwójnej diety. W ocenie komisji, a także szefów tych instytucji, obniżenie diety kontrolerskiej nie powinno wpłynąć na liczbę przeprowadzanych kontroli, ponieważ wszyscy inspektorzy prowadzący kontrole będą otrzymywali diety dokładnie na takiej samej zasadzie jak inni pracownicy pracujący w delegacji. Wszyscy inni jakoś to akceptują, więc będą musieli to zaakceptować także pracownicy tych służb, którzy do tej pory mieli wyższe stawki. Wiadomo, że nie jest to nic przyjemnego i że każdy wolałby dostać dwie diety zamiast jednej za ten sam obowiązek, to jest przecież oczywiste. Obowiązujące kwoty są różne w różnych instytucjach, myślę, że pani minister szczegółowo je przedstawi. To jest chyba maksymalnie, nie mam tutaj w tej chwili tego zestawienia, ale wydaje mi się, że to jest około 1 miliona zł dla instytucji. O tych kwotach pani minister na pewno dokładnie powie.

Jeśli chodzi o kwestię dotyczącą terminów wejścia w życie przepisów, to my na posiedzeniu Komisji Budżetu i Finansów Publicznych nie analizowaliśmy tej sprawy. To zostało zaakceptowane, nie budziło bowiem żadnych wątpliwości ani ze strony senatorów, ani ze strony Biura Legislacyjnego. Tak więc nie dyskutowaliśmy nad tą sprawą. W związku z tym na to pytanie – tak myślę – może pani minister będzie mogła bardziej kompetentnie odpowiedzieć.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję bardzo.

Czy są jeszcze...

(Senator Piotr Andrzejewski: A moje pytania? Na moje pytanie nie jest pan w stanie odpowiedzieć?)

Senator Kazimierz Kleina:

Ale, tak jak mówiłem, to były pytania dotyczące terminów wejścia w życie itd.

Proszę?

(Senator Piotr Andrzejewski: A Fundusz Pracy? Nie zastanawialiście się państwo?)

(senator K. Kleina)

Myśmy po prostu... To znaczy, jak mówiłem, ta sprawa...

(Marszałek Bogdan Borusewicz: ...nie była przedmiotem...)

(Senator Piotr Andrzejewski: To może któryś z innych przedstawicieli...)

...nie była przedmiotem głębszych analiz. Możliwe, że komisja właściwa będzie to dalej i głębiej analizować. Możliwe też, że pan senator sprawozdawca...

(Senator Piotr Andrzejewski: To może któryś z innych przedstawicieli, bo to...)

Tak, właśnie tak. Ja odpowiadam w zakresie tego, co było przedmiotem dyskusji i analiz naszej komisji.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Czy ktoś jeszcze ze sprawozdawców chciałby odpowiedzieć na postawione pytania, coś uzupełnić? Nie widzę chętnych.

(Senator Piotr Andrzejewski: Może któryś z innych, bo to są...)

Pani minister będzie za chwilę.

Nie ma...

(Senator Jan Rulewski: Ja mogę.)

Proszę bardzo, Panie Senatorze.

(Senator Jan Rulewski: Z miejsca?)

Nie, proszę tutaj.

Senator Jan Rulewski:

Sprawa diet kontrolerskich. Oczywiście nie można wprost odpowiedzieć: ograniczy to liczbę kontroli i ich skuteczność. Można jedynie przypuszczać, że jeśli zastosuje się algorytm gospodarki rynkowej, to wyjdzie: tyle roboty, ile płacy.

Jeśli chodzi o pytanie senatora Andrzejewskiego dotyczące Funduszu Pracy, to ta kwestia nie była przedmiotem analizy na posiedzeniu Komisji Rodziny i Polityki Społecznej. Pozwolę sobie jedynie zwrócić uwagę na to, że to już jest trzeci rok, począwszy od inicjatywy rządu Kaczyńskiego, kiedy ten fundusz służy łątaniu budżetu. Dziękuję.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję, Panie Senatorze.

Ja rozumiem, że...

(Senator Stanisław Kogut: Trzeci rok to Platforma, Jasiu.)

Ja rozumiem, że to nie oznacza – według pana teorii – iż ci, którzy otrzymują jedną dietę, w ogóle nie pracują.

(Senator Stanisław Kogut: Były takie zarzuty.)

Dziękuję bardzo panom sprawozdawcom.

Projekt tej ustawy został wniesiony przez rząd. Do prezentowania stanowiska rządu w toku prac

parlamentarnych został upoważniony minister finansów.

Czy pani minister Hanna Majszczyk chce zabrać głos w sprawie rozpatrywanej ustawy i przedstawić stanowisko rządu?

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Hanna Majszczyk: Tak.)

To proszę bardzo, Pani Minister, podejść do mównicy.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Hanna Majszczyk:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Myślę, że ustawa o zmianie niektórych ustaw związanych z realizacją ustawy budżetowej została już szczegółowo przedstawiona przez pana senatora Kleinę, sprawozdawcę Komisji Budżetu i Finansów Publicznych. Dlatego też, żeby nie powtarzać, nie będę szczegółowo omawiała po kolei wszystkich rozwiązań z detalami. Chciałabym jednak zwrócić uwagę na kilka elementów związanych z tą ustawą. Oczywiście – tak jak pan senator Kleina podkreślał to już w sprawozdaniu – ta ustawa ma szczególnie istotne znaczenie dla realizacji ustawy budżetowej w 2011 r., gdyż, po pierwsze, pozwoli zrealizować dochody zaplanowane w ustawie budżetowej na 2011 r., po drugie, pozwoli nie przekroczyć wydatków, które zostały tam wskazane, w wyniku czego będzie można zrealizować nieprzekroczenie deficytu zaplanowanego w ustawie budżetowej na 2011 r., i po trzecie, ze względu na fakt zawarcia w projekcie ustawy wielu rozwiązań związanych z ograniczeniem wydatków na 2011 r. przyczyni się do... Będzie miało to istotny wpływ na nieprzekroczenie progu ostrożnościowego, o którym mówił pan senator Kleina, czyli drugiego progu ostrożnościowego w wysokości 55% relacji długu publicznego do PKB.

Jeżeli chodzi o dochody, które będą możliwe do zrealizowania wskutek wprowadzenia zmian zaproponowanych w ustawie zmieniającej niektóre ustawy związane z realizacją ustawy budżetowej, to na szczególną uwagę zasługują zmiany wprowadzane do ustawy o podatku od towarów i usług, dzięki którym – zgodnie z szacunkami, wyszczególnionymi również w uzasadnieniu do ustawy – będzie można osiągnąć dochody w granicach 5 miliardów zł. Chciałabym również zwrócić uwagę na fakt... Wzrost podatku wiąże się z podniesieniem stawek podatku o jeden punkt procentowy, ale chciałabym podkreślić pewne zmiany, które również dotyczą zmiany wysokości stawek, jednak związane są z ich obniżeniem. Należy bowiem zaznaczyć, że pomimo iż od 1 stycznia 2011 r. podwyższa się stawki podatku – stawkę podstawową do 23%, obniżoną do 8% – to również dla szeregu towarów obniża się stawkę podatku

(podsekretarz stanu H. Majszyzyk)

z 7% do 5%. Chodzi o towary szczególnie wrażliwe – mówił o tym senator Kleina – czyli przede wszystkim o podstawowe produkty spożywcze. Są to produkty potrzebne, niezbędne gospodarstwom najniżej uposażonym, których jest najwięcej w ich koszyku zakupów i na które przeznaczają najwięcej środków. A więc zmiana dotycząca wysokości opodatkowania podatkiem od towarów i usług tworzy swoistą osłonę dla osób najuboższych.

Należy również podkreślić, że pomimo podwyższenia stawki obniżonej z 7% do 8%, rząd zdecydował się zaproponować wprowadzenie drugiej obniżonej stawki, czego dotychczas, przez siedemnaście lat obowiązywania ustawy o podatku od towarów i usług, nie było. Dyrektywy unijne mające zastosowanie do tego podatku wyraźnie określają poziomy stawek, których nie można przekroczyć, jednakże w odniesieniu do stawki obniżonej wprowadzają wyjątek, gdyż umożliwiają stosowanie dwóch stawek obniżonych. Najniższa stawka obniżona wynosi 5%. W tej ustawie zaproponowano również, pomimo że z końcem bieżącego roku wygasają derogacje uzyskane w Komisji Europejskiej do stosowania superobniżonych stawek w wysokości 3% dla nieprzetworzonej żywności, książek, czasopism... Te derogacje, jak powiedziałam, wygasają z końcem bieżącego roku i gdyby nie zmiany zaproponowane w omawianym projekcie ustawy, to stawki na te towary automatycznie zostałyby podwyższone do wysokości 7%, a od 1 stycznia, w związku ze zmianą stawki z 7% na 8%, automatycznie zostałyby podwyższone do wysokości 8%. Z uwagi na to, że również są to towary szczególnie wrażliwe, bo mówimy tu o żywności nieprzetworzonej, o książkach i czasopismach specjalistycznych, pomimo ogólnego dążenia do wzrostu dochodu w przyszłym roku – temu służy podwyżka podatku o jeden punkt procentowy – w przypadku tej grupy towarów nie zdecydowano się na podwyższenie stawki do 8%, lecz zdecydowano się pozostawić ją na możliwie najniższym poziomie, do jakiego uprawniają nas przepisy dyrektyw unijnych, do których przestrzegania jesteśmy zobowiązani.

Kolejna zmiana związana z osiągnięciem określonych dochodów – o niej również wspominał pan senator – to zmiana dotycząca ustawy o podatku akcyzowym. Rząd zaproponował likwidację ulg w przypadku paliw, które zawierają biokomponenty i do których, zgodnie z decyzją komisji, możliwe jest stosowanie określonych ulg do końca kwietnia przyszłego roku. Zaproponowano zmianę tych przepisów poprzez odejście od stosowania wspomnianych ulg. Jest to związane z kilkoma czynnikami, przede wszystkim z tym, że wygasa możliwość stosowania dodatkowych preferencji w przypadku tego typu paliw. Oczywiście nie bez znaczenia jest też kwestia fiskalna, gdyż

zgodnie z szacunkami pozwoliłoby to osiągnąć dodatkowe dochody w wysokości około 1 miliarda zł. Powodem do przedstawienia tego typu propozycji odnośnie do tej ustawy jest także to, że cele, dla których ulgi w zakresie biopaliw zostały wprowadzone w ustawie o podatku akcyzowym, tak naprawdę nie są realizowane. Wbrew pierwotnym założeniom ulgi te nie sprzyjają producentom rolnym, ale producentom paliw. Ta zmiana została zaproponowana również dlatego.

Jeśli chodzi o zmianę dotyczącą biopaliw, podatku akcyzowego, chciałabym zatrzymać się na chwilę przy tej kwestii. To, co przed chwilę przedstawiłam, wynikało z przedłożenia rządowego ustawy, nad którą dzisiaj Wysoka Izba debatuje. W trakcie prac w parlamencie dokonane zostały pewne modyfikacje wskutek poprawek zgłoszonych przez posłów, w wyniku których ulgi w zakresie biopaliw zostały zmodyfikowane. One nie zostały wyeliminowane w całości, ale zaproponowano inne rozwiązania, pozostawiające tak naprawdę te ulgi, jeśli chodzi o paliwa, w których udział biokomponentów przekracza 50%. Trudno jest tym samym teraz określić, jakie tak naprawdę korzyści przyniesie ta zmiana, ponieważ... Na pewno nie można mówić o miliardzie planowanym na początku, w przedłożeniu proponowanym przez rząd, który kierował tę ustawę do parlamentu. No, jeśli nawet pominąć ten fakt... Należy zwrócić uwagę na to, że jeśli chodzi o rozwiązania, które zostały zaproponowane w tym właśnie zakresie, czyli wysokość ulg dla biopaliw, to takim istotnym mankamentem poprawek wprowadzonych w trakcie prac parlamentu jest to, że – zgodnie zresztą z pewnymi zasadami, które zostały przyjęte co do tworzenia tego typu przepisów, wymagających zgody Unii Europejskiej – wiążą się one, zgodnie z tym, co jest zapisane w poprawionej wersji tej ustawy, z uzyskaniem zgody Komisji. Z założenia miało to dotyczyć tylko 2011 r., gdyż również wskutek poprawek zaproponowanych w parlamencie w roku 2012 miałyby powstać specjalny fundusz, na który kierowane byłyby środki odpowiadające 1,5% wpływów z akcyzy, przeznaczane właśnie na wspomaganie działania związanego z upowszechnianiem wykorzystania biopaliw i biokomponentów. Jednak forma, w jakiej to zostało zaproponowane, powoduje, że oba te rozwiązania niejako na siebie zachodzą, gdyż wbrew pierwotnym postulatom nie ma ograniczenia czasowego dla stosowania ulgi do biopaliw do końca roku 2011, a zaproponowane rozwiązania w zakresie funduszu, który miał być utworzony w roku 2012, są w pewnym konflikcie z obowiązującą od tego roku nową ustawą o finansach publicznych. Dlatego też, naszym zdaniem, w tym zakresie, w związku z taką konstrukcją, ze względu na mankamenty chociażby formalne i prawne, należałoby tutaj dokonać pewnych zmian. W takiej formie te zmiany nie powinny dalej być procedowane.

(podsekretarz stanu H. Majszczyk)

Chciałabym się odnieść do kolejnych rozwiązań, które zostały wprowadzone w celu osiągnięcia dochodów, o których już była mowa, ponieważ ze strony panów senatorów padały pytania do pana przewodniczącego, jeżeli chodzi o pewne korzyści związane z ograniczeniem podwójnych diet. Tak jak zostało to szczegółowo wyjaśnione w uzasadnieniu do tej ustawy, ogólnie szacuje się, że dodatkowe korzyści, które można było by z tego tytułu osiągnąć, to około 2 milionów 400 tysięcy zł. Tak jak również zostało to wskazane, ta kwota będzie zależała od tego, o której instytucji mówimy, bo dotyczy to trzech instytucji: Najwyższej Izby Kontroli, regionalnych izb obrachunkowych oraz Państwowej Inspekcji Pracy. To oczywiście będzie różnie wyglądało w różnych instytucjach i jest uzależnione zarówno od liczby kontroli, długości tych kontroli, jak i różnych innych czynników. Jak najbardziej było szacowane i analizowane to, w jaki sposób ta kwestia może się przełożyć na kontrolę. Naszym zdaniem, nie ma ona żadnego związku z prowadzonymi kontrolami, bo te diety nie są wynagrodzeniem za kontrolę ani też nie wiążą się z ich liczbą. Tak jak w każdym innym urzędzie czy w każdej innej instytucji, która jest upoważniona do prowadzenia kontroli, te diety to nie jest dodatek do pensji, ale równoważnik tego, co osoba, która wykonuje kontrolę poza miejscem pracy, potrzebuje, aby się wyżywić, opłacić nocleg itd. A zatem podwójna dieta tym bardziej nie ma tutaj żadnego uzasadnienia, bo trudno sobie wyobrazić, żeby ktoś musiał zjeść dwa obiady i zamówić dwa noclegi, skoro jest to akurat kontrola wymagająca tylko jednego noclegu, podczas gdy w tym samym wymiarze czasu inni urzędnicy, inspektorzy, którzy również wyjeżdżają, założmy, w to samo miejsce, na drugi koniec kraju, muszą dysponować jedną dietą na opłacenie jednego obiadu i jednego noclegu. Naszym zdaniem, na pewno nie można tych spraw wiązać ani z jakością kontroli, ani z samym faktem ich przeprowadzania.

O innych zmianach powiem już tylko pokrótce. Oczywiście chciałabym zaznaczyć, że jeżeli chodzi o wydatki, to szczególnie istotne są tutaj zmiany dotyczące ograniczenia wysokości zasiłku pogrzebowego. Odnosząc się do pewnych pytań, które padały tutaj z sali, na temat analiz związanych z przyjęciem takiej, a nie innej kwoty, powiem, że ustalenie tej kwoty na 4 tysiące zł wiązało się z pewną analizą zarówno sytuacji na rynku co do możliwości osiągnięcia pewnych zamierzonych celów w związku z godziwym pochówkiem za określoną cenę, jak również analizą sytuacji w Europie i wysokością zasiłków, które są udzielane w innych państwach członkowskich. To, co jest wyraźnie zaakcentowane w uzasadnieniu do tej ustawy, to fakt, że tak naprawdę przed tą zmia-

ną Polska była liderem, jeżeli chodzi o wysokość tych zasiłków – jest to podwójne przeciętne wynagrodzenie w dniu śmierci danej osoby, czyli około 6 tysięcy złotych – i tak naprawdę po dokonaniu tej zmiany i ograniczeniu wysokości zasiłku również będzie w czołówce państw europejskich, jeżeli chodzi o tego typu uprawnienia i przywileje. Jeżeli chodzi o wielkość oszczędności, które możemy osiągnąć z tego tytułu, to, tak jak pan senator Kleina zaznaczył, jest to około 800 milionów zł, konkretnie około 870 milionów zł, oczywiście w odniesieniu do roku poprzedniego, bo tak możemy to w tym momencie szacować.

Dodatkowe zmiany, które są proponowane w związku z osiągnięciem określonych oszczędności, to są zmiany, tak jak również było zaznaczone, związane z ustawieniem poziomu dotacji dla PFRON na poziomie roku 2010 – w takiej samej wysokości, jak wtedy, będzie udzielona ta dotacja w roku przyszłym – jak również określenie sztywniej, niezminiającej się w przyszłości kwoty, jeżeli chodzi o dotacje dla Narodowego Funduszu Zdrowia. Kwota tej ostatniej dotacji została przyjęta w odniesieniu do planu sporządzonego przez Narodowy Fundusz Zdrowia w lipcu tego roku i została uwzględniona w całości w projekcie ustawy na rok 2011.

Cofnę się jeszcze na chwileczkę do spraw związanych ze zmianą przepisów podatkowych, a w szczególności właśnie ze zmianami dotyczącymi ustawy o podatku od towarów i usług. Pytaliście państwo o uzgodnienie tych zmian ze stroną samorządową. Oczywiście ta ustawa była uzgadniana z jednostkami samorządu terytorialnego, może nie poszczególnymi, ale z komisją wspólną rządu i samorządu. Najpierw była ona prezentowana zespołowi finansowemu, który rozpatruje tego typu projekty. Ten zespół nie odniósł się w żaden sposób do tego projektu, ponieważ uznał, że na ten moment, kiedy ustawa została przekazana do zopiniowania przez zespół, w uzasadnieniu za mało szczegółowo zostały przedstawione analizy dotyczące wprowadzenia podwyżek podatku od towarów i usług. Następnie projekt ten został skierowany do komisji wspólnej rządu i samorządu i był rozpatrywany na jej posiedzeniu. Po tym jak został on skierowany do komisji, to uzasadnienie uzupełniono, rozwinięto, wpływ tych zmian na jednostki samorządu terytorialnego został szczegółowo opisany. Jednak komisja, pomimo uzupełnienia tych faktów, pomimo odniesienia się do wniosków, które były skierowane do strony rządowej na posiedzeniu zespołu, również nie odniosła się do proponowanych zmian.

Tak jak to wynika z uzasadnienia do tej ustawy, podobnie zresztą jak z analiz przedstawionych przez pana senatora Kleinę, nie widzimy zagrożenia, wpływu, jeśli chodzi o realizowane inwestycje. Wzrost stawki o jeden punkt procentowy w wielu przypadkach w ogóle nie musi się przeło-

żyć na ceny – mają one charakter rynkowy, konkurencyjny, dlatego nie musi to mieć żadnego przełożenia. Trzeba też pamiętać o tym, że od 1993 r., odkąd tak naprawdę podatek od towarów i usług obowiązuje w Polsce... To oczywiście ulegało w tym czasie wielu modyfikacjom, zmianom, w tym zmianom dotyczącym wysokości stawek podatku od towarów i usług, te stawki wielokrotnie były podnoszone. Na wiele grup towarów czy usług, co do których, że tak powiem, zaczynało od stawki obniżonej, w wysokości 7% – stawka obniżona w takiej wysokości obowiązuje w Polsce od 1993 r. – po wstąpieniu Polski do Unii Europejskiej musiano te stawki podwyższyć aż do 22%. A więc powtórzę: na przełomie kwietnia i maja 2004 r., były robione analizy, które nie wskazywały na to, że podwyższenie tych stawek w ogóle albo w wielu przypadkach w znacznym stopniu przełoży się na ceny. Tak że nie widzimy tutaj jakiegos zagrożenia dla realizacji tych inwestycji, dotyczy to również strony samorządowej. I to by było na tyle, jeżeli chodzi o ogólne informacje. Dziękuję.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję, Pani Minister.

Obecnie senatorowie mogą zgłaszać z miejsca trwające nie dłużej niż minutę zapytania do przedstawiciela rządu związane z omawianym punktem porządku obrad.

Pan senator Andrzejewski, proszę bardzo.

Senator Piotr Andrzejewski:

Pani Minister, pierwsze pytanie. Jak wygląda dynamika przyrostu długu publicznego obciążającego budżet?

Drugie pytanie – zadałem je już wcześniej, ale komisja nie rozważyła tej kwestii – dotyczy terminów wejścia w życie tych przepisów, że tak powiem, rozczłonkowania tego. Dlaczego tak się dzieje?

Trzecie pytanie. Dlaczego stosuje się tak pokrętne przepisy w przypadku zwolnień? Jaki jest algorytm i zasada stosowania tych zwolnień i ulg? Nie będę już przytaczał tego przepisu, bo pani była na sali i słyszała... To pytanie jest szczegółowe, te pierwsze dwa są bardzo istotne, tak że prosiłbym o odpowiedź.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję bardzo.

Pan senator Piotrowicz, proszę.

Senator Stanisław Piotrowicz:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Pani Minister, razi mnie manipulowanie pewnymi danymi. W szczególności... Często odnoszę wrażenie, że do standardów unijnych odwołujemy się wtedy, kiedy z jakichś względów jest to dla

nas wygodne. W tym właśnie kontekście odczytuje wypowiedź, że zasiłek pogrzebowy w Polsce jest wyższy niż w krajach Unii Europejskiej. Myślę, że w imię sprawiedliwości warto by było odnieść wysokość zasiłku do wynagrodzenia za pracę w Unii Europejskiej i w Polsce.

Pierwsze pytanie. Czy wysokość zasiłku – a zdaniem pani minister jest on wysoki – nie świadczy o kiepskiej kondycji finansowej społeczeństwa polskiego, któremu trzeba pomagać w tak dramatycznych sytuacjach, dlatego że z własnych środków, za własne wynagrodzenie nie jest w stanie pogrzebać zmarłych?

I pytanie drugie. Ile konkretnie wynosi dieta w tych trzech instytucjach, których dotyczy ustawa. Powiedziała pani, że to nie spowoduje uszczerbku, jeżeli chodzi o zakres wykonywanych obowiązków, dlatego że nie ma powodów do wypłacania dwóch diet, że wystarczy tylko jedna dieta. Przypuszczam, że kiedyś zapis ustawowy wychodził naprzeciw temu, że pracownik nie jest w stanie utrzymać się w miejscu delegowania z jednej diety. W związku z tym myślę, że aby właściwie to ocenić, trzeba odnieść się do wysokości diety i do kosztów utrzymania pracownika delegowanego do pracy. Czy mogłaby pani powiedzieć, jak kształtują się te wielkości? Dziękuję.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję, Panie Senatorze.

I pan senator Rulewski.

Senator Jan Rulewski:

Pani Minister, popieram te różne ustawy przedstawione przez rząd. Jednak widać, że rząd wybrał drogę cięć budżetowych. Skądinąd wiadomo, że Polska jest liderem wśród krajów Unii Europejskiej, jeśli chodzi o szarą strefę. Mówi się o ubytku dla budżetu rządu 40 miliardów zł. Nie zauważyłem żadnych działań dyscyplinujących w zakresie zdobycia tych 40 miliardów zł. Skoro nie ma tego w tych ustawach, to może wskaże pani jakąś inną perspektywę. Jeśli się zważy na to, że tylko 20–30% spółek ogłasza swoje bilanse w sądach...

Z tego wynika drugie pytanie. Skąd w ogóle rząd wie o dochodach spółek, w tym oczywiście osób fizycznych?

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Proszę bardzo, Pani Minister.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Hanna Majszyk:

Dziękuję bardzo.

Co do pierwszego pytania dotyczącego dynamiki długu, to, jeśli pan senator pozwoli, prześlemy

(podsekretarz stanu H. Majszczyk)

szczegółową odpowiedź na piśmie. Ta dynamika w ostatnim okresie – mogę to już z pewnością powiedzieć w tym momencie – jest większa ze względu na większą dynamikę przyrostu długu jednostek samorządu terytorialnego. Szczegółowe dane, jeśli pan senator pozwoli, prześlemy na piśmie.

(Senator Piotr Andrzejewski: Czekam na to, bo to będzie dosyć istotne przy budżecie. Jednocześnie przygotowujemy debatę budżetową, więc zarówno... Dziękuję bardzo.)

Dobrze, oczywiście.

Pytania dotyczące rozczłonkowania wejścia w życie różnych przepisów. A więc to się wiąże z pewnymi rozwiązaniami, które są zaproponowane w treści ustawy. Na przykład niektóre przepisy wchodzi w życie 1 stycznia 2012 r. i jest to związane z tym, że, tak jak zaznaczałam, podczas prac w parlamencie pojawiła się poprawka poselska, której intencja była taka, żeby fundusz celowy, na którym gromadzone byłyby środki przeznaczone na wspieranie wykorzystania i użytkowania biopaliw i biokomponentów, funkcjonował od 2012 r. Tak więc intencja posłów, całego parlamentu, który przyjął tę ustawę, była taka, żeby to weszło w życie w 2012 r. I właśnie stąd jest ta data. Jeżeli chodzi o wejście w życie na przykład art. 28 i 35, które wchodzi w życie 1 maja, to jest to związane ze zmianami dotyczącymi podatku akcyzowego. Do końca kwietnia, zgodnie z pozwoleniem Komisji Europejskiej, stosujemy ulgi na biopaliwa w takim kształcie, jaki dzisiaj wynika z przepisów podatku akcyzowego. I dlatego te zmiany – bez względu na to, czy chodzi o zmiany wynikające z przedłożenia rządowego, czy o poprawki poselskie – będą wprowadzone dopiero... Zarówno w jednym, jak i w drugim przypadku ograniczą one te ulgi, ale to nastąpi dopiero po wygaśnięciu okresu na stosowanie ulg w wyższej wysokości, na który uzyskaliśmy zgodę Komisji.

(Senator Piotr Andrzejewski: Wygaśnięcie zgody warunkuje...)

Tak. Wiele wymienionych artykułów związanych jest właśnie z wprowadzeniem ograniczonej wysokości zasiłku pogrzebowego. To są art. 2, 3, 4 i inne. Chodzi o to, że obniżenie kwoty zasiłku pogrzebowego ma nastąpić dopiero od 1 marca. Do końca lutego zasiłek pogrzebowy będzie wypłacany w takiej wysokości, jaka dzisiaj wynika z przepisów. A wiąże się to z tym, że w momencie, kiedy ustawa była kierowana do parlamentu, zakładano możliwość jej uchwalenia w określonym czasie. Już wtedy było wiadomo, że nierealne będzie przejście ustawy przez całą procedurę legislacyjną łącznie z podpisaniem jej przez prezydenta i opublikowaniem przed podaniem przez Główny Urząd Statystyczny informacji będących wyzna-

cznikiem wysokości tego zasiłku. A Główny Urząd Statystyczny publikuje te informacje raz na trzy miesiące, czyli na przykład za okres od grudnia do lutego. Stąd też założono, że skoro te informacje będą opublikowane... Chodziło o to, żeby, że tak powiem, nie wycofywać ich z obiegu i żeby to nie działało wstecz. Te obniżki, jeśli chodzi o wysokość zasiłku zaczną obowiązywać po wygaśnięciu w sposób naturalny wskaźnika ogłaszanego przez GUS.

I stąd są zaproponowane w ustawie różne terminy wejścia w życie poszczególnych rozwiązań.

(Senator Jan Rulewski: To nie należy się spieszyć z odejściem, tak?)

W ogóle nie należy się spieszyć z odejściem.

(Senator Piotr Andrzejewski: I trzecie pytanie, bardziej szczegółowe...)

I jeszcze te ulgi na przejazdy, tak?

(Senator Piotr Andrzejewski: Dlaczego jest taka procedura...)

Panie Senatorze, chciałabym zaznaczyć, że to, co jest zawarte akurat w przepisie przedstawiającym taką różnorodność ulg i sposób ich wyliczania, nie jest niczym nowym. Dopisano tu tylko wysokość ulgi, czyli 51%. Same zaś zasady ustalania i kształtowania wysokości tych ulg, jak rozumiem... Mogę się tego jedynie domyślać, trzeba by było... Oczywiście jeśli pan senator zechce, mogę zasięgnąć informacji u ministra infrastruktury, który w tym przypadku jest właściwy w tych sprawach. Myślę, że wiąże się to również z rozwiązaniami uniemożliwiającymi łączenie poszczególnych ulg, zapobiegającymi kumulacji ulg oraz powstawaniu oszczędności po stronie poszczególnych osób.

Jeżeli chodzi o wysokość zasiłku pogrzebowego, to ja, Panie Senatorze, nie mówiłam, że kierowaliśmy się tutaj standardami przyjętymi w Unii. Było one oczywiście analizowane, ale wszystkie rozwiązania zawarte w projekcie tej ustawy – zaznaczałam to na początku – wiążą się ze zrealizowaniem ustawy budżetowej na 2011 r. w takim kształcie, w jakim została ona zaproponowana. Chodzi o to, żeby nie przekroczyć drugiego progu ostrożnościowego oraz zaproponowanej tam wysokości deficytu. A do tego niezbędne jest wprowadzenie pewnych oszczędności. Po przeprowadzeniu analiz dotyczących wysokości tego zasiłku i możliwości nabycia tych usług mimo wszystko na godziwym poziomie, uznano, że 4 tysiące zł to będzie wprawdzie mniej niż dzisiaj, wyższa wysokość zasiłków – zawsze jest to mniej o 2 tysiące zł, to nie ulega wątpliwości – jednak będzie to rozwiązanie, które w tych okolicznościach wyddaje się najwłaściwsze, jeżeli chodzi o poszukiwanie oszczędności. Wszystkie zaś ulgi, które są stosowane, bez względu na to, czy są to ulgi podatkowe czy pewne przywileje, o których mówiliśmy, to znaczy diety czy zasiłki udzielane osobom w określonych okolicznościach,

(podsekretarz stanu H. Majszczyk)

wiążą się z pewnymi przywilejami. A każde odbieranie przywileju oznacza pewien uszczerbek dla osób, które mogłyby zdobyć dużo wyższe świadczenie, gdyby danej zmiany nie było.

Odniosę się teraz do pytań pana senatora Rulewskiego dotyczących szarej strefy i działań związanych z jej ograniczaniem. Otóż ta ustawa nie wprowadza takich rozwiązań, bo nie było to jej celem ani niczym zamierzeniem, ale oczywiście takie działania są prowadzone. Poziom szarej strefy wynika z wielu czynników, niekoniecznie akurat takich, które byłyby wynikiem niestosowania pewnych działań związanych ze ściganiem osób, które czerpią dochody z szarej strefy. Jest raczej wynikiem pewnych zmian, które zachodzą w świecie, w Europie. Między innymi chodzi o otwarcie granic, co znacznie ułatwia obejście prawa czy też pewne nadużycia o charakterze transgranicznym. Typowym przykładem jest tu podatek od towarów i usług. Dla nikogo nie jest tajemnicą, że jeśli chodzi o ten podatek, to jest tu olbrzymie ryzyko wyłudzeń i działania właśnie w szarej strefie czy też wręcz nadużyć, które mogłyby przyczyniać się do unikania opodatkowania. Nie jest to jednak jakaś sytuacja typowa dla Polski; jest to raczej sytuacja typowa dla systemu, a nie dla Polski. Tak więc działania są jak najbardziej prowadzone. Cały czas są rozwijane systemy, które umożliwiają wymianę informacji między państwami członkowskimi. Chodzi między innymi o systemy ściśle związane z funkcjonującym we wszystkich państwach członkowskich systemem podatku od wartości dodanej. I właśnie system VIES, który temu towarzyszy, umożliwia wychwytywanie – poprzez wymianę informacji – takich nadużyć i wychwytywanie pojawiającej się szarej strefy. Cały czas są też prowadzone prace nad umowami dwustronnymi pomiędzy poszczególnymi państwami – niedawno taka umowa międzynarodowa była przedmiotem prac w parlamencie – do których dopisywane są rozwiązania zabezpieczające nasz kraj przed pojawieniem się szarej strefy w wyniku takich właśnie transakcji; chodzi także o możliwości, jakie daje to transgraniczne świadczenie usług czy unikanie opodatkowania. Tak więc zapisuje się rozwiązania zapewniające Polsce wymianę informacji z tymi państwami. Poza tym są wprowadzane zmiany do ustawy – Ordynacja podatkowa. Jak wiadomo, szeroko stosowane są coraz to nowsze rozwiązania, a służby kontrolne kładą większy nacisk na wychwytywanie nadużyć, które wiążą się z handlem w sieci. I te rozwiązania przynoszą znaczne efekty.

Tak więc te działania są prowadzone sukcesywnie i nie wymagało to żadnej zmiany w ustawie, nad którą tutaj dzisiaj debatujemy. Dziękuję.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję.

(Senator Stanisław Piotrowicz: Umknęło moje pytanie dotyczące wysokości diet i kosztów utrzymania.)

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Hanna Majszczyk:**

Aha, przepraszam. Panie Senatorze, jeśli mogę, to prześlę szczegółową informację na ten temat. Zgodnie z moją wiedzą jest to około 30 zł, bo mówimy o dietach krajowych.

(Głos z sali: To pojedyncza?)

Taka będzie pojedyncza, a podwójna będzie wynosiła...

(Senator Stanisław Piotrowicz: Dwa razy tyle.)

Dwa razy tyle, oczywiście.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję.

Pan senator Korfanty, proszę bardzo.

Senator Bronisław Korfanty:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Pani Minister, powiedziała pani, że jeśli chodzi o wysokość zasiłku pogrzebowego, to jesteśmy liderem w Europie. Moim zdaniem, podwyższenie podstawowej stawki podatku VAT z 22% do 23% spowoduje, że niedługo będziemy także liderem w Europie, jeśli chodzi o tę podstawową stawkę podatku VAT. Chciałbym, żeby pani mi odpowiedziała na pytanie, jak ta podstawowa stawka podatku VAT kształtuje się w innych krajach, jaką podstawową stawkę tego podatku mają takie kraje, jak na przykład Francja, Anglia, Niemcy. Które kraje mają tę stawkę wyższą niż 23%, które będą obowiązywały w Polsce od stycznia przyszłego roku? Dziękuję.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję.

Pan senator Ryszka.

Senator Czesław Ryszka:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Mam takie pytanie do pani minister. Czy rząd zrobił cokolwiek, żeby przedłużyć obowiązywanie zerowej stawki podatku VAT na książki?

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Pan senator Gruszka, proszę bardzo.

Senator Tadeusz Gruszka:

Dziękuję bardzo.

Pani minister mówiła o tym, że obniżono stawkę podatku VAT na pewne produkty, aby ochronić najbiedniejszych. Ale czy ministerstwo dokonało analizy tego, jak to się ma do podniesienia podatku VAT, jeśli chodzi o przetwarzanie tego produktu i usług z tym związane? Mam na myśli wzrost podatku na energię elektryczną, na benzynę o 1%. Chodzi mi o to, czy to się równoważy. Czy dokonano takiej analizy? Jeżeli tak, to bardzo bym o nią prosił. A jeżeli nie, to chciałbym wiedzieć, czy pani minister w swojej wypowiedzi polegała tylko na jakimś odczuciu. To pierwsze pytanie.

Drugie pytanie dotyczy podręczników, bo to także bardzo mnie interesuje.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję.

Proszę bardzo, Pani Minister.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Hanna Majszczyk:**

Dziękuję bardzo.

Może zacznę od tego, czy rząd zrobił coś, żeby przedłużyć stosowanie zerowej stawki podatku VAT na książki. Otóż chciałabym zaznaczyć, że stosowanie obecnej stawki w wysokości 0% na książki i czasopisma i tak zostało już przedłużone, my to już uzyskaliśmy. Ale mimo że było to już przedłużone, skierowaliśmy do Komisji Europejskiej pytanie i wnioski o rozważenie kolejnego przesunięcia stosowania w Polsce stawki 3%, jeśli jest to możliwe. Nie mogę powiedzieć, że był to wniosek dotyczący tylko książek, bo on odnosił się do wszystkich towarów, na które dzisiaj stosujemy stawkę 3%. A zatem dotyczył również nisko przetworzonej żywności, nieprzetworzonych produktów spożywczych, a także książek i czasopism specjalistycznych. Otrzymaliśmy negatywną odpowiedź, z której wynikało, że jest to sprzeczne... No, może nie całkiem sprzeczne, po prostu nie jest to zgodne z tym, do czego tak naprawdę dąży Komisja, a chodzi o ograniczanie różnic między stawkami. Takie zobowiązania, jeżeli chodzi o prace w różnych grupach roboczych i różnych strukturach Komisji Europejskiej, były już wielokrotnie podejmowane, dlatego ta odpowiedź była negatywna. Ale działania jak najbardziej były podjęte na początku roku 2010, czyli prawie rok przed wygaśnięciem tych derogacji. Niestety, nie

udało się, nie uzyskaliśmy takiej możliwości. Tak więc zdecydowano się na stawkę 5%, o której mówiłam, żeby chociaż w ten sposób złagodzić wygaśnięcie tej derogacji, żeby te towary nie przeszły bezpośrednio na tę obniżoną stawkę, którą stosowano dotychczas w przypadku wszystkich innych towarów.

Teraz wysokość stawek w poszczególnych krajach. Nie chciałabym wprowadzić pana senatora w błąd, ale chyba wszystkie te kraje, o których mówimy, Niemcy czy Wielka Brytania, w związku z kryzysem podnosiły swoje stawki podatkowe. Na pewno nie przekroczyły wysokości tej stawki, którą my będziemy stosować, czyli 23%, tyle mogę powiedzieć. Przekażemy panu senatorowi szczegółowe informacje na ten temat, jak najbardziej, a teraz powiem tylko to, że rzeczywiście podwyżki nie przekroczyły wysokości tych stawek, jakie są stosowane w Polsce. Jak wiadomo, kraje skandynawskie mają od początku wyższą stawkę niż stawka stosowana w Polsce.

Nie wiem, czy opuściłam jakieś pytanie, czy nie.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Niech senator Gruszka powtórzy swoje pytanie.

(*Senator Tadeusz Gruszka: Pytałem o analizy, o to, czy...*)

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Hanna Majszczyk:**

A, tak, przepraszam bardzo. Analizy dotyczące podwyżki stawki VAT o 1% były dokonywane, a więc nie chodziło tylko o moje odczucia. Takie symulacje, takie analizy ekonomiczne były robione. Były również robione – już jakby niezależnie od wszystkich zmian i czynników makro, które się na tę sprawę nakładają i które zostały przyjęte w ramach ustawy budżetowej na rok 2011 – analizy uwzględniające wszystkie wzrosty stawek, które będą wynikały ze zmian do ustawy o podatku od towarów i usług, łącznie z obniżkami. I tak naprawdę szacowano, że przełożenie się tej podwyżki na ceny... Oczywiście ceny są wolnorynkowe, więc nie ma możliwości przewidzenia, jak który podatek, handlowiec, producent w danym momencie zadziała. W każdym razie jeżeli brać pod uwagę ekonomiczne wskaźniki i je racjonalnie przełożyć, to wychodzi, że wzrost ten powinien wynosić setne lub dziesiąte części procenta w wypadku poszczególnych towarów, tak ogólnie, bo ja nie mówię tu o konkretnych towarach. A więc takie analizy były robione.

(*Przewodnictwo obrad obejmuje wicemarszałek Marek Ziółkowski*)

Wicemarszałek Marek Ziółkowski:

Dziękuję, Pani Minister.

Kolejne pytania zadadzą senatorowie Trzciński i Ryszka.

Czy są jeszcze jacyś kandydaci do pytań? Pan senator Cichoń.

Teraz senator Trzciński. Proszę bardzo.

Senator Marek Trzciński:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Pani Minister, moje pytanie jest związane z zamówieniami publicznymi, a dotyczy zwiększenia wartości kontraktów zawieranych w ramach zamówień publicznych o 1% w kontekście umów, które zawarte zostały przed wprowadzeniem ustawy. Interesuje mnie pani opinia na temat przerzucenia kosztów wprowadzenia zmiany podatku o 1% na wykonujących zamówienia publiczne. Czy widzi pani potrzebę wprowadzenia rozwiązań, które umożliwią przerzucenie tego kosztu na zamawiającego, czyli na klienta, zgodnie poniekąd z zasadami dotyczącymi w ogóle podatku VAT? Proszę o pani opinię w tej sprawie. Dziękuję.

Wicemarszałek Marek Ziółkowski:

Pan senator Ryszka, proszę bardzo.

Senator Czesław Ryszka:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Pani minister wspomniała, że Komisja Europejska nie zgodziła się na przedłużenie zerowej stawki VAT na książki. Z tym że staranie się przez rząd o to, żeby utrzymać niższą stawkę, było może trochę, no, niedobre, ponieważ łączyło się ze sprawą żywności. Mam więc pytanie trochę retoryczne. Czy Komisja Europejska orientuje się, ile razy dochody, to jest zarobki, renty, emerytury w Polsce są niższe od tych samych rodzajów dochodów obywateli w Unii Europejskiej? Bo taki jest jeden z najważniejszych argumentów co do tego, żeby utrzymać na przykład zerową stawkę VAT na książki.

Wicemarszałek Marek Ziółkowski:

Dziękuję.

Pan senator Cichoń, proszę bardzo.

Senator Zbigniew Cichoń:

Pani Minister, ja mam pytanie dotyczące celowości i, że tak powiem, elegancji wprowadzenia rozwiązania, zgodnie z którym opodatkowuje się stypendia przyznawane osobom studiującym, i to bynajmniej nie te fundowane przez państwo, ale te fundowane przez podmioty wymienione

w ustawie o działalności pożytku publicznego. Otóż zmienia się granicę, od której jest to opodatkowanie. Bo kiedyś było możliwe osiągnięcie stypendium w skali 4 tysięcy 560 zł rocznie – co i tak było niedużą kwotą, bo przekładało się na 380 zł miesięcznie – a w tej chwili się zmienia się to na kwotę 316 zł miesięcznie. Różnica jest tu nieduża, ponadto jeśli chodzi o sprawy wizerunkowe, to niezbyt elegancko to wygląda, bo nie jest rzeczą godziwą wyciągać pieniądze od ludzi, którzy z dobrej woli, jako członkowie określonych fundacji, stowarzyszeń fundują stypendia dla młodzieży. A więc czy gra jest warta świeczki? Bo kwota jest chyba nieduża, więc myślę, że Skarb Państwa nie dużo na tej zmianie zyska, no a pod względem wizerunku to bardzo nieelegancko wygląda. Dziękuję.

Wicemarszałek Marek Ziółkowski:

Dziękuję.

Pani Minister, proszę bardzo.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Hanna Majszyk:**

Dziękuję bardzo.

Pytanie dotyczące zamówień publicznych. Pani Senatorze, oczywiście dyskusja na ten temat, jak zresztą zaznaczał na wstępie pan senator Kleina, była prowadzona już w trakcie prac komisji finansów. Zresztą też wcześniej, gdy była podejmowana decyzja o podwyższeniu stawki, oczywiście były prowadzone różne analizy co do konieczności wprowadzenia pewnych przepisów przejściowych i mechanizmów z tym powiązanych. Brano wtedy pod uwagę również przepisy dotyczące zamówień publicznych. Ale z analizy przepisów dotyczących zamówień publicznych, jak również z informacji, jakie otrzymaliśmy bezpośrednio od prezesa urzędu, wynika, że dzisiejsze rozwiązania umożliwiają podatnikom takie kształtowanie elementów dotyczących interesów w ramach zamówień publicznych, aby to rozwiązanie nie narażało ich na jakieś konsekwencje związane ze wzrostem wspomnianej stawki. A więc nawet jeżeli doszłoby do tego, że mimo wszystko byłoby kształtowanie wartości usługi po cenie netto bez podatku – bo jest to, zgodnie z ustawą, możliwe – to przecież istnieją również różne mechanizmy dotyczące waloryzacji ceny, na jaką w wyniku przetargu się umówiono. W związku z tym – w naszym przekonaniu – nie zaistniała taka konieczność, aby jakieś szczegółowe rozwiązania w tym zakresie przewidywać. To tyle, jeżeli chodzi o zamówienia publiczne.

Jeżeli chodzi o stawkę zero i o to, czy Komisja Europejska zdaje sobie sprawę, o ile niższe są dochody w naszym kraju od dochodów w innych państwach, to, Pani Senatorze, oczywiście, że

(podsekretarz stanu H. Majszczyk)

zdaje sobie z tego sprawę, ponieważ gdy występuje się z wnioskiem o rozważenie takiej możliwości stawki zerowej, trzeba naturalnie podać argumenty, które należałoby uwzględnić, aby ten wniosek mógł być potraktowany jako zasadny. A więc taki wniosek nie jest tylko taki, że chcielibyśmy dalej tę stawkę stosować, ale oprócz wniosku musimy przedstawić argumentację, dla czego dane rozwiązanie jest nam potrzebne, z jakich powodów się o coś ubiegamy.

Oczywiście poza kwestiami dotyczącymi możliwości nabycia książek i rosnącymi ich cenami, nawet jeżeli mają one dzisiaj stawkę zero procent, trzeba brać pod uwagę to, że sprawa wiąże się z całą polityką kształtowania stawek obniżonych, jeżeli chodzi o podatek od towarów i usług, w państwach europejskich. I to jest główny powód odmowy i w ogóle rozpatrywania tego wniosku, co zaznaczałam już wcześniej. Niemniej jednak z całą pewnością, jeżeli chodzi akurat o książki i czasopisma specjalistyczne, w przypadku utrzymywania stawki 0 % jako jeden z argumentów, który był też podnoszony... No, wniosek o niepodnoszenie tej stawki, o możliwość utrzymania stawki obniżonej i niepodwyższanie tej stawki, był związany między innymi właśnie z takim argumentami, o których mówił pan senator. Na to na pewno nakładają się pewne kontrargumenty związane choćby z tym, że pomimo obowiązywania dzisiaj stawki zero ceny rosną, ale są tu również inne sprawy, mianowicie to, że spadek czytelnictwa tak naprawdę nie jest wynikiem tylko tego, że ceny na książki są wysokie. Dostęp do mediów i informacji, które wcześniej pozyskiwało się tylko z książek, dzisiaj jest przecież tak szeroki, że na pewno w dużej – o ile nie w zasadniczej – mierze przekłada się na to, jaki mamy poziom czytelnictwa, i na to, czy jest odpowiednie zainteresowanie zakupem książek oraz czasopism, a także czy jest możliwe jego utrzymanie, nawet ze stawką zero.

Jeżeli chodzi o... Było jeszcze jedno pytanie, pana senatora Cichonia. Przepraszam, ale... A, chodziło o stypendia. Ale, Panie Senatorze, my nie zmieniamy wysokości stypendiów w tej ustawie. Bo w którym miejscu...

(Senator Zbigniew Cichoń: Mogę przytoczyć zapis pokazujący, że to zmieniono.)

Proszę bardzo.

Wicemarszałek Marek Ziółkowski:

Można, Panie Senatorze, można.

Senator Zbigniew Cichoń:

W tej chwili przyjęto, że ta kwota nie podlega opodatkowaniu, jeżeli jej wysokość w skali roku nie przekracza 3 tysięcy 800 zł. A poprzednio to było...

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Hanna Majszczyk: Który to artykuł, Panie Senatorze?)

Proszę?

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Hanna Majszczyk: Który to artykuł?)

To jest na stronie 15 materiału porównawczego.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Hanna Majszczyk: Ja nie mam materiału porównawczego, bardzo mi przykro.)

W takim razie już mówię. Jest to art. 21 pkt 40b, gdzie jest zmiana treści.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Hanna Majszczyk:

W tej ustawie nie ma takiej zmiany, Panie Senatorze, z całą pewnością.

(Senator Ireneusz Niewiarowski: To dotyczy następnej ustawy.)

(Senator Zbigniew Cichoń: A, to przepraszam, zapędziłem się, wybiegłem za bardzo do przodu. Przepraszam.)

Wicemarszałek Marek Ziółkowski:

No, Drogi Mecenasiu... Ja wycofuję to pytanie.

Teraz pytanie pana senatora Ryszki. To ostatni kandydat, zdaje się. Tak?

Proszę bardzo, Panie Senatorze.

Senator Czesław Ryszka:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Pani Minister, w sprawozdaniu senatora Kleiny padła taka uwaga, że podniesienie podatku VAT nie wpłynie specjalnie na standard życia polskiej rodziny.

Mam takie pytanie: czy rząd policzył, o ile obniży się... to znaczy ile ten wzrost podatku VAT będzie kosztował trzyosobową rodzinę w ciągu roku, w złotychkach? Jakie koszty poniesie rodzina z trójką dzieci, czyli pięcioosobowa, jeśli podatek VAT wzrośnie o 1%? Jaka symulację tu przyjąć? Jak to wpłynie na standard życia polskiej rodziny?

Wicemarszałek Marek Ziółkowski:

Proszę bardzo.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Hanna Majszczyk:

Panie Senatorze, oczywiście takie symulacje były robione, ale przepraszam, bo w tym momencie... Pamiętam, że jeżeli chodzi o przełożenie się wzrostu stawki podatku VAT na ceny – mówiłam

(podsekretarz stanu H. Majszczyk)

o tym w odpowiedzi dotyczącej symulacji podwyżek i obniżek stawek podatku – było to przełożenie rządu kilku złotych miesięcznie. Ale musiałabym to sprawdzić, żeby nie wprowadzić pana senatora w błąd. Mogę jednak takie kalkulacje przysłać. Oczywiście ta różnica będzie zależna od tego, o jakiej rodzinie trzyosobowej mówimy. Bo musimy wiedzieć o jednym: umiejscowienie takiej rodziny w grupie o określonych dochodach powoduje, że jej zapotrzebowanie na określone produkty jest inne. W przypadku ludności uboższej większość wydatków jest ukierunkowana na rzeczy i potrzeby podstawowe, w tym żywność. Jeżeli jednak mówimy o rodzinie trzyosobowej, której poziom dochodów jest inny, to pamiętajmy, że również struktura koszyka jej zakupów jest zupełnie inna. A więc postawienie sobie takiego wyznacznika, że możemy mówić o jakimś wzorcu rodziny trzyosobowej, byłoby w tym zakresie bardzo mylące.

Wicemarszałek Marek Ziółkowski:

Dziękuję bardzo, dziękuję.

Senator Czesław Ryszka:

Mogę tylko coś dopowiedzieć? Z obliczeń ekonomistów wynika, że koszty podwyżek, jakie poniesie taka rodzina, wyniosą 1 tysiąc 600 zł rocznie. Bo przecież to są ubranka dla dzieci itd. To jest więcej rzeczy, to nie tylko żywność.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Hanna Majszczyk:

Nie każda też rodzina ma małe dzieci, prawda? Dlatego twierdzę, że nie można mówić o jednym wzorcu rodziny trzyosobowej. Można robić różne symulacje dla różnych rodzin, ale nie można stworzyć wzorca...

(Senator Czesław Ryszka: Tak, ale nie można też powiedzieć, że ta rodzina poniesie niewielkie koszty tej podwyżki.)

No wtedy to jest jakby uśredniona kwestia. Oczywiście jeżeli pan senator sobie życzy, może mi służyć takimi informacjami.

Wicemarszałek Marek Ziółkowski:

Pani Minister, dziękuję bardzo.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Hanna Majszczyk: Dziękuję.)

Dziękuję.

Pytania się zakończyły.

Otwieram dyskusję.

Pan senator Rulewski jako pierwszy dyskutant.

Pan będzie łaskaw, Panie Senatorze.

Senator Jan Rulewski:

Dziękuję, Panie Marszałku, za wyróżnienie, chociaż moje wystąpienie nie jest najważniejsze, jak rozumiem.

Osią ideową tych inicjatyw jest pozyskanie dochodów celem równoważenia zagrożeń, jakie wynikają z braku równowagi budżetowej. Przedstawiono kilka ustaw, bardziej lub mniej kontrowersyjnych. I mimo że szanowne panie i szanowni panowie senatorowie, moi przyjaciele i przeciwnicy, mogą się obrazić, to jednak zmacę ten spokój twierdzeniem, że w tym pakiecie ustaw zapomniano o pewnych grupach społecznych. Ja, wyznający konstytucyjną zasadę budowy państwa solidarnego i noszący taki oto znaczek, muszę tę sprawę poruszyć: zapomniano o ubóstwie i wykluczeniu społecznym w Polsce.

Nomen omen ma to miejsce w roku 2010, który Europa, a jej standardy często tutaj przywoływano, ogłosiła rokiem walki z ubóstwem. Dostrzeżono ten problem w związku z kryzysem, ale również w związku z jak gdyby organicznym występowaniem ubóstwa i wykluczenia społecznego. Ja zostałem nawet zaproszony na uroczystość wręczenia nagród – zaręczam: nie pójdę, bo byłoby to skandaliczne, skoro tym problemem w Polsce nikt nie chce się zajmować, w tym również rządu, które ja wspieram. Mianowicie od 2004 r., kiedy to ustalono progi interwencji kryzysowej, nie dokonano ich zmian. Nie dokonano ich zmian w zakresie wzrostu, który powinien być pochodną rozwoju Polski, ani też w zakresie inflacyjnym. Nadal mamy do czynienia z tym, że państwo uruchamia swoją pomoc dopiero dla tych, których dochód na osobę wynosi poniżej 353 zł. Dopiero od 353 zł można liczyć, że państwo jakąś pomoc podejmie. Jeszcze gorzej wygląda ta sytuacja, kiedy państwo już musi pomóc, czyli kiedy jest zagrożone minimum egzystencjalne, które zostało określone, jak pamiętam, na poziomie 160 zł miesięcznie.

Czy to ma związek z tą ustawą? Tak, mianowicie podnosi się VAT. Są dwie szkoły co do tego, jakie skutki wywoła podwyżka VAT na wszystkie produkty. Ja twierdzę, i akurat tu jestem po stronie rządu, że VAT dotknie tych, którzy najwięcej wydają. Mają pieniądze, więcej wydają, więc bezwzględnie i względnie zapłacą więcej. Ale jest też druga szkoła, która mówi, że ten, kto ma duże wydatki, a napotyka zwiększone podatki, ograniczy te wydatki i dalej będzie sobie kontynuował swoją karierę życiową. Ci natomiast, którzy mają dochód, jak mówię, na poziomie minimum egzystencjalnego lub socjalnego, tych wydatków nie mogą ograniczyć, chyba że będą żebrać albo zbierać od-

(senator J. Rulewski)

padki z ulic, co też w Polsce niestety ma miejsce. I to jest ta druga szkoła.

Ta biała plama wynika z faktu, że tych progów od 2004 r. nie waloryzowano. Dlatego proszę, jeśli rząd wystąpi w replice, o ustosunkowanie się do tego, o odpowiedź, kiedy wreszcie nastąpi ta interwencja.

A jest to liczba niemała. Polska, jak mówiłem, przoduje w wielkości szarej strefy, która jest skutkiem nędzy, przoduje też w zakresie liczby ludzi dotkniętych ubóstwem i wykluczeniem społecznym, ten obszar szacuje się na 14%. I chyba tylko Bułgaria czy może jeszcze Albania są w naszym towarzystwie. Jest to wstyd, z którym jednak, jak uważam, rząd może sobie poradzić. A jeśli rząd nie może sobie poradzić, to ja pytam, dlaczego ten rząd nie skorzystał z innych inicjatyw. Ja takie inicjatywy zgłaszałem. Może one nie są piękne czy wspaniałe, ale są.

Pytałem na przykład, czy istnieje uzasadnienie, o którym zresztą mówi państwa przełożony, minister Rostowski, mianowicie uzasadnienie dla wypłacania ulg podatkowych w rodzinach, gdzie jest duża masa podatkowa. A więc dochody są duże, a wypłaca się tym rodzinom, tym osobom, tym rodzicom rodzinną ulgę podatkową. Panie Senatorze Kleina, ja to mówię także do pana, przepraszam. To jest 1 miliard zł. Zaręczam panu, a ja też należę do tej grupy: ci ludzie nawet nie wiedzą, że na ich konto wpływa z tytułu posiadania dzieci 1 tysiąc 200 zł, bo jak się ma dochody na przykład menedżera banku, jakieś 300 czy 400 tysięcy zł, taki 1 tysiąc zł to nawet nie jest napiwek czy kieszonkowe dla tego dziecka. Ja pytam, dlaczego rząd – Panie Ministrze Grabowski, rozmawialiśmy o tym – ignorował te propozycje? I to mimo że pański przełożony, minister Rostowski, powiada, że od trzeciego dziecka trzeba, bo to jest notabene zapisane w konstytucji...

To nie jest moje prawo, tylko to jest mój krzyk: to jest nasz obowiązek, żeby wspierać rodziny wielodzietne, zwłaszcza te, w których jest troje dzieci. Te dzieci są przecież przyszłym budulcem pomysłowości wielu inwestorów w Polsce. Dlaczego my tego nie robimy? Dlaczego nie mamy odwagi? Dlaczego Trybunał Konstytucyjny musi nam – nam, Wysokiej Izbie – zgłaszać taki problem, że są obszary na wsi, gdzie ci ludzie mogą już płacić na integralny system składki zdrowotnej? Ja też taką propozycję zgłaszałem, skromniutką, nie na miarę wielkich rewolucji czy reform, które mają przynieść nagrodę Nobla Balcerowiczowi czy jego następcom. To była propozycja, żeby stopniowo wpisywać tych ludzi w system integralnej składki ubezpieczeń społecznych. Minister zdrowia zignorował to, że tak powiem, przespał się na tej propozycji, tak bardzo natomiast boleje, że inni nie płacą. I ten krzyk oburzenia nie wynika tylko z jakichś moich wrażeń, ten problem rzeczywiście istnieje.

W tej ustawie jest jedna rzecz, która też, jak uważam, przekracza granice rozsądku: to jest

mianowicie skok na Fundusz Pracy. Obiecano – wszystkie rządy obiecywały – że Fundusz Pracy będzie służył zmniejszaniu bezrobocia, aktywnym formom jego zmniejszania. Dwanaście lat wszyscy bili się o to, żeby tak się stało. I z czym się spotykamy? Z tym, żeby znowu te pieniądze – notabene nie rządowe, tylko wynikające ze składek, bo to jest fundusz paraubezpieczeniowy pracodawców – były przeznaczane na walkę z bezrobociem. To prawda, że rząd podejmuje wysiłki, aby to bezrobocie było jak najmniejsze, ale prawdą jest również, że już od lat utrzymuje się ono na poziomie 11–12%, a w moim województwie jest stan kryzysowy: 15% od dziesięciu lat. Tymczasem pieniądze, które mają temu służyć, są przeznaczane a to na rezydencje lekarskie, a to na jakieś egzaminy, jednym słowem na formy, które nie mają nic wspólnego z aktywizacją.

Ja się boję, Panowie Ministrowie, że po tym, jak pani Merkel – ja nie mam żadnych uprzedzeń – w tym i w zeszłym roku przeznaczyła tyle miliardów na budowę nowoczesnego rynku pracy, my tam będziemy sprzątającymi. Boję się tego, a odczuwam to jako zwykły obywatel, gdy ludzie mnie pytają: Panie Janku, kiedy ci Niemcy otworzą swój rynek pracy, żebyśmy mogli sobie poprawić nasze życie? Ja się boję tego, że Niemcy będą wzorem gospodarności, wzorem rozwoju, wzorem tego, jak należy rozwiązywać problemy społeczne, podczas gdy my z naszą suwerennością na skutek naszych błędów spowodujemy, że Polska będzie pariasem Europy.

I coś kulturalnego na koniec, bo nawet wypada zaśpiewać. Wysoka Izbo, rząd oczywiście podjął parę wysiłków, aby z tą nędzą walczyć. Mówimy o załączniku nr 10, w którym wymieniona jest żywność i inne podstawowe produkty, z których ludzie wykluczeni społecznie będą, bo muszą, korzystać. Na liście tych produktów, na które rząd zamierza obniżyć stawkę do 5%, na ostatniej pozycji są... nuty. Tak więc rząd zakłada – słusznie, ja też to popieram – że trzeba nie tylko żyć, ale trzeba też grać i śpiewać.

Choć do śpiewania wystarczą nuty, jednak do grania trzeba już mieć instrumenty, stąd moja poprawka zmierza do tego, aby zwolnieniem z wyższego VAT objąć również instrumenty. Sprowokował mnie do tego minister kultury i dziedzictwa narodowego, mówiąc, że chcemy, aby w Polsce grano i śpiewano, żeby w Polsce było kulturalnie. Dlatego moja propozycja zmierza do tego, aby na tej liście znalazły się też instrumenty muzyczne.

I na koniec wyjaśnienie. To, co było tu przedmiotem kontrowersji, nie ma większego znaczenia, bo jeśli chodzi o diety dla inspektorów pracy, to słowa pani minister, że są to tacy sami ludzie, są pewnym nadużyciem. Kontrolerzy są takimi samymi ludźmi w sensie dowodów osobistych i praw, jednak w sensie wykonywanej pracy, a zatem i zwrotu pieniędzy, to nie są ci sami ludzie. Jeśli chodzi o inspektorów NIK – sprawdziłem to –

(senator J. Rulewski)

60% kontroli jest przeprowadzanych, że tak powiem, poza domem. I tutaj nie chodzi tylko o żywność, która na szczęście w Polsce nie jest jeszcze taka droga, ale przecież to też są koszty wyprania koszuli w hotelu, na to też potrzeba ileś tam złotych. Nie chciałbym, żeby inspektorem była kobieta, która podczas delegacji musi się ufrizować przecież nie w domu, tylko u fryzjera hotelowego.

(Wicemarszałek Marek Ziółkowski: Panie Senatorze, jako kontroler muszę kontrolować czas.)

Tak, tak, dziękuję, już kończę.

Ale diety mi pan nie zabierze, Panie Marszałku?

(Wicemarszałek Marek Ziółkowski: Na razie jeszcze nie.)

(Senator Zbigniew Romaszewski: Diety tylko ja zabieram.)

(Wesołość na sali)

Proszę państwa, jeśli chodzi o PIP, to ja się na tym troszeczkę znam. Konwencja PIP nie mówi tylko o tym, co ratyfikowaliśmy, o obowiązku państwa co od zwrotu kosztów wyżywienia i dojazdu, ale mówi o wszelkich poniesionych kosztach. Proszę sobie wyobrazić, że ci ludzie podróżują niemalże każdego dnia po wielu rozsiansych po Polsce przedsiębiorstwach. Dodajmy jeszcze to, co jest wstydlive, nawet nie wiem, czy mam upoważnienie, by o tym mówić, ale mój nos czy ucho to dostrzegły – Panie Marszałku, kończę, to już ostatnie zdanie – mianowicie oni dostają kilometrówkę, zwrot kosztów benzyny, jedynie na poziomie 46 gr, a przepisy mówią o zwrocie, w zależności od pojemności silnika, chyba do 72 gr.

Panie Marszałku, przepraszam.

Proszę rząd o replikę, a jeśli nie, to o inną wypowiedź. Najgorsze jest milczenie. (Oklaski)

Wicemarszałek Marek Ziółkowski:

Dziękuję.

Pan senator Kleina, proszę bardzo.

Senator Kazimierz Kleina:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Pierwszą część mojego wystąpienia proszę potraktować jako uzupełnienie mojego wystąpienia w roli sprawozdawcy, ponieważ zapomniałem o jednym zdaniu, które powinienem dodać, a obowiązek ten wynika z ustawy o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, uchwalonej w 2005 r.

Chcę poinformować, że w obradach Komisji Budżetu i Finansów Publicznych uczestniczyli także przedstawiciele firm i instytucji prowadzących działalność lobbingsową. Wcześniej mówiłem o tym generalnie, wspominałem, że po prostu różni partnerzy się wypowiadali, różne firmy, instytucje itd., ale nie nazwałem tego wprost,

w taki sposób, jakiego wymaga ustawa o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.

Przy okazji chciałbym poinformować, że złożyłem kilka poprawek, konsumujących wątpliwości zgłaszane w pytaniach przez senatorów, ich złożenie zapowiadałem również w swoim wystąpieniu. Te poprawki zostały uzgodnione także z przedstawicielami rządu, a dotyczą: biopaliw, opłacenia stawki VAT na usługi ciągle, przepisów przejściowych dla akcyzy oraz przepisów porządkowych, legislacyjnych z obszaru telekomunikacji. Jest wśród nich także poprawka dotycząca głównie sposobu wystawiania faktur w przypadku, gdy pierwsza faktura została wystawiona jeszcze ze starą stawką VAT, a ostateczna byłaby już z nową. W tej poprawce chodzi o to, aby zapobiec wystąpieniu korekt faktur głównie w energetyce, bo wiem dotyczyłoby to większości odbiorców, czyli to też jest jakieś uproszczenie. Ostatnia poprawka, istotna, dyskutowana i budząca wiele wątpliwości, dotyczy przekazywania samorządom niektórych nieruchomości rolnych z zasobów Agencji Nieruchomości Rolnych. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Marek Ziółkowski:

Dziękuję bardzo.

Rozumiem, że te poprawki są już u sekretarzy. Pan marszałek Romaszewski, proszę bardzo.

Senator Zbigniew Romaszewski:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Muszę zauważyć, podobnie zresztą jak zrobił to pan senator Rulewski – tak już nam zostało, tak już mamy – że te działania finansowe w ogóle nie uwzględniają sfery, że tak powiem, socjalnej. Przedmiotem mojego zainteresowania jest akurat kwestia zniżek taryfowych, a w szczególności pominięcie zniżek – zresztą to już trwa dosyć długo – dla osób ociemnianych, niezdolnych do samodzielnego poruszania się.

Muszę powiedzieć, że jeżeli dajemy ulgi studentom, co jest słuszne, to chyba tym bardziej powinni mieć z tych ulg korzystać ci, którzy w ogóle nie są w stanie się poruszać. A tu się okazuje, że osoby ociemniałe nie mają możliwości korzystania na przykład z dużej ulgi na bilety miesięczne, zniżka dla nich jest niższa niż dla studentów. Myślę, że jednak istnieje coś takiego jak sprawiedliwość społeczna. Ponadto należałoby zauważyć jeszcze jedną rzecz, mianowicie mówimy tu o skali, w porównaniu z liczbą studentów, w gruncie rzeczy błażej, bo wiem dotyczy to trzydziestu czterech tysięcy ludzi. Jeśli chodzi o studentów, to w tej chwili są ich – powiedziałbym: dzięki Bogu – setki tysięcy. Dlatego też, proszę państwa, wniosę poprawki przyznające uprawnienia tego rodzaju i będę państwa prosił o ich poparcie.

(senator Z. Romaszewski)

Ponadto muszę powrócić jeszcze do kwestii, którą podniósł pan senator Andrzejewski, czyli do tego zdumiewającego art. 1b w ustawie o uprawnieniach do ulgowych przejazdów środkami publicznego transportu zbiorowego, w którym to artykule jest mowa o tym, że ulga nie może wynosić 95%, 78%, 51%, 49% i 37%. Proszę państwa, poza użyciem zasad numerologii, których to osoby nie znam, nie sposób tego zapisu inaczej wyjaśnić. No cóż, pięćdziesiąt jeden i trzydzieści siedem to są liczby pierwsze, a czterdzieści dziewięć to kwadrat. Tylko jaki to ma sens? Może jednak zacząć wprowadzać do naszego ustawodawstwa pewne uproszczenia, żeby to wszystko miało jakiegokolwiek znaczenie i jakiegokolwiek sens.

Ponadto – i tu już wkraczamy w sferę groteski – jest kwestia zasiłków pogrzebowych. Nieodparcie przypomina mi się nasz wieszcz narodowy Szpoński z operą „Cisi i gęgacze”..., w której mówił: „Chcesz pochować swoje ciało, zbieraj forszę do Pekao”, „by ratować budżet czynem, umierajcie przed terminem”. Niech się może rząd nie ośmiesza.

(Wesołość na sali) (Oklaski)

Wicemarszałek Marek Ziółkowski:

Dziękuję, Panie Marszałku. Pięćdziesiąt jeden nie jest liczbą pierwszą, dzieli się przez trzy.

(Senator Zbigniew Romaszewski: Słusznie, ma pan rację.)

Pan senator Andrzejewski, proszę bardzo.

Senator Piotr Andrzejewski:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie! Pani Minister!

Sytuacja jest poważniejsza, bo tutaj nie chodzi tylko o takie podzióbanie problematyki dotyczącej ograniczenia zobowiązań budżetowych czy przychodów budżetowych w związku z kryzysem finansów publicznych. Wydaje mi się, że już któryś raz z rządu – w każdym razie ja robię to z tej trybuny drugi raz – proszę, wnoszę o przymierzenie się do przekroczenia tego progu. W sferze faktycznej my go już przekraczamy, jednak ze względu na taką, a nie inną kwalifikację wystrzelivania zobowiązań budżetowych, czy to do funduszu drogowego, czy to w postaci zobowiązań wobec Unii Europejskiej, jeszcze na zewnątrz tych 55% ani tych 60% formalnie nie odnotowujemy, ale musimy i z tym się liczyć. Przed nami kwestia obciążenia budżetu tym, co Unia zgodnie z tymi fakturami była zobowiązana uiścić, a czego nie uiści, bo wiadać, że tego nie robi. Budżet jest w stanie zapaści. Progi konstytucyjne będą przekroczone i trzeba zrobić przynajmniej takie założenie i mieć plan awaryjny. I wydaje mi się, że... Rzymianie kiedyś

ukuli takie hasło, którego używano wtedy, kiedy bito na alarm: *Hannibal ante portas*. U bram naszego budżetu, budżetu europejskiego stoi kryzys. Ja powiem tutaj coś, o czym wszyscy wiemy, ale nikt z nas o tym nie mówi, jednak ja już należę do takich ludzi, którzy to mówią: Polska jest może nie zieloną wyspą, ale daje sobie jako tako radę dzięki szarej strefie, bo to ona napędza popyt dzięki niespójności w zakresie egzekwowania zobowiązań budżetowych. I to jest przyczyna tego, że jeszcze to społeczeństwo, przyzwyczajone do rozmaitych kryzysów, jakoś wychodzi z tego wszystkiego obronną ręką. Ale to nie zwalnia dzisiaj ministra finansów i nas wszystkich z przygotowania manewru awaryjnego na następny rok i na następne lata.

I jeszcze raz chciałbym z tej trybuny powiedzieć: *Hannibal ante portas*, żebyśmy później nie udawali, że nie byliśmy przygotowani, że to nas zaskoczyło. Bo wszyscy o tym wiemy, ale przygotowywanie budżetu w sytuacji ogromnego kryzysu finansów publicznych i braku reformy finansów publicznych, budżetu z ogromnymi kosztami społecznymi jest przed nami. Dziękuję.

Wicemarszałek Marek Ziółkowski:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Pan senator Piotrowicz, proszę bardzo.

Senator Stanisław Piotrowicz:

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Pani Minister! Panie i Panno! Senatorowie!

Omawiana dziś ustawa skłania nas do refleksji nad kondycją finansową państwa. Jako opozycja przez kilka lat na dobrą sprawę nie uzyskaliśmy pełnej informacji na temat stanu państwa, na temat stanu finansów państwa. Wielokrotnie dzielił się własnymi bardzo niepokojącymi spostrzeżeniami i domagaliśmy się zasadniczych reform, zresztą reform, które były zapowiadane i obiecywane. Cały czas za pomocą poszczególnych ustaw próbuje się łącać budżet tego państwa. Jak wiadomo, dług publiczny rośnie lawinowo, w tempie dotąd niespotykanym. Jeżeli dobrze pamiętam, co dziesięć minut przybywa 1 milion zł, według zegara, który nie opozycja ustawiła w centrum Warszawy, ale słynny ekonomista, do którego dziś rządzący wielokrotnie się odwoływali. To właśnie ten profesor przestrzega przed tym, co już nas dotyka, a co może skończyć się katastrofalnie. I dziś znowu tego głosu się nie słyszy. Kiedy indziej, owszem, tak, odwoływano się do tych teorii.

Dziś o trudnej sytuacji finansowej świadczy również ta ustawa: brak reform, a w sytuacjach dramatycznych sięganie do pieniędzy ludzi, do pieniędzy podatnika. Powiada się, że podatek VAT to

(senator S. Piotrowicz)

jest taki dobry zabieg, nikt nie ucierpi z tego powodu, nikogo specjalnie i szczególnie to nie dotknie, a dzięki temu zabiegowi do budżetu państwa wpłynie sporo pieniędzy i to pozwoli uratować finanse państwa. No, nie znam takiego zjawiska, żeby bez reform przysporzono korzyści budżetowi, a nikt nie poniósł uszczerbku z tego tytułu. Jest to sięganie wprost do pieniędzy podatnika. Mówiono o tym, że nie uderzy to w najbiedniejszych, a ja myślę jednak, że uderzy to w najbiedniejszych, dlatego że najbiedniejsi mają bardzo ograniczone możliwości działania na rynku, kupują podstawowe środki, które służą im wprost do utrzymania. Oni tych swoich zakupów nie mogą odłożyć na później, oni nie mogą kalkulować, oni po prostu muszą przetrwać, muszą zjeść i ogrzać własne mieszkania. Tak że ten podatek rzeczywiście uderzy w tych ludzi.

Chciałbym również zwrócić uwagę na to, że ta ustawa jest też kolejnym przykładem uderzenia w organy kontrolne, a w moim przekonaniu bardzo niebezpieczne jest zjawisko, gdy w państwie tępi się ostrze organów, które winny sprawować kontrolę nad sprawującymi władzę. Wspomnę chociażby o sytuacji finansowej prokuratury. Po wydzieleniu jej z Ministerstwa Sprawiedliwości obcięto wydatki na bieżące funkcjonowanie prokuratury o 48 milionów zł. Czyli zabrakło prokuraturze pieniędzy na jej podstawową działalność, bo tu nie chodzi o sprawę utrzymania budynku, tu w grę nie wchodzi sprawa wynagrodzeń. Brakujące 48 milionów zł w przypadku budżetu prokuratury to są pieniądze brakujące na prowadzenie śledztw, a więc na działalność merytoryczną.

Dziś mamy kolejne uderzenie: w izby obrachunkowe, w Najwyższą Izbę Kontroli, w Państwową Inspekcję Pracy. Oczywiście jest, że obniżenie diet spowoduje to, iż zmniejszona zostanie liczba kontroli. Gdy próbuje się przedstawić sprawę tak, że dlaczego kontroler ma brać dwie diety, a nie tylko jedną, to oczywiście wydaje się to zupełnie zrozumiałe, że ma dostawać nie dwie diety, ale jedną. Kiedyś była inna filozofia: za jedną dietę ten pracownik nie przeżyje. Przytaczane dzisiaj tutaj twierdzenia, między innymi przez senatora Rulewskiego, brak póki co odpowiedzi na moje pytania – wszystko to wydaje się potwierdzać tę zasadę, że kontroler za jedną dietę nie jest w stanie przeżyć w terenie. Nie jest w stanie za tę kwotę, bo padała kwota rządu 30 zł, kupić na dzień wyżywienia i zapłacić za hotel, to jest poza wszelkim sporem. A zatem wszystkie te jednostki kontrolne będą musiały zredukować liczbę kontroli, bo nikt za takie pieniądze nie będzie w stanie przetrwać w terenie.

Chciałbym powiedzieć, Drodzy Państwo, o tym, że mamy dziś w państwie do czynienia ze zjawis-

kiem bardzo niepokojącym: brak reform, pogarszająca się kondycja finansowa i jednocześnie stępienie działalności organów odpowiedzialnych za kontrolę. Nie przebija się również do opinii publicznej informacja o katastrofalnym stanie państwa polskiego, a winy za ten stan nie można zrzucić tylko na kryzys światowy. Chciałbym tylko odwołać się do takiej oto refleksji: jak dziś grzmiąłyby media, gdyby ta katastrofalna sytuacja zdarzyła się za rządów Prawa i Sprawiedliwości? Wtedy mówiono by w takich kategoriach: kryzys kryzysem, ale rządzący mogli zrobić o wiele więcej, żeby skutków tego kryzysu uniknąć. Dziś nie mówi się w tych kategoriach. Milczą również media. Wręcz przeciwnie, mógłbym powiedzieć, że orkiestra medialna gra: wszystko jest w porządku, wszystko jest dobrze. Ta orkiestra medialna... Mógłby ją porównać do tej grającej na „Titanicu”, tylko że sens tego grania byłby zupełnie inny. Tam, na „Titanicu” orkiestra grała, by umożliwić akcję ratunkową, a dzisiaj w Polsce orkiestra medialna gra, żebyśmy nie dostrzegli tych zagrożeń, które nad nami wiszą. Dziękuję. (Oklaski)

Wicemarszałek Marek Ziółkowski:

Dziękuję.

Pan senator Chróścikowski, proszę bardzo.

Senator Jerzy Chróścikowski:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Wielu moich kolegów przedmówców już podniosło temat. Ja dołączam się do propozycji uwag, które zostały zgłoszone. W trakcie prac senackiej Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi zwracaliśmy uwagę na pewne sprawy. W związku z tym, że nie mieliśmy wiele czasu na doprecyzowanie poprawek, postaram się dzisiaj sam zgłosić poprawki, przynajmniej jedną poprawkę do ustawy o zmianie niektórych ustaw związanych z realizacją ustawy budżetowej.

W art. 5 w pkt 2 w lit. c w tiret pierwszym w pkt 1 dodaje się lit. c w brzmieniu: „przeznaczone w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego lub studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy na cele związane z realizacją inwestycji infrastrukturalnych służących wykonywaniu zadań własnych w zakresie wodociągów i zaopatrzenia w wodę, kanalizacji, usuwania i oczyszczania ścieków komunalnych, utrzymania czystości i porządku oraz urządzeń sanitarnych, wysypisk i unieszkodliwiania odpadów komunalnych, zaopatrzenia w energię elektryczną i ciepłą oraz gaz, ochrony zdrowia, pomocy społecznej, edukacji publicznej, kultury oraz ochrony zabytków i opieki nad zabytkami, kultury fizycznej i turystyki”.

(senator J. Chróścikowski)

Ta poprawka ma przywrócić część możliwości przekazania gruntów samorządom, gdyż zmiana, która jest w art. 5, pozbawia gminy dotychczasowych możliwości. Mówimy o samorządach, mówimy o tym, że są one częścią państwa, więc nie powinny one płacić za grunty potrzebne do celów, które tu wymieniałem. Jest tam wyraźny zapis, zresztą obowiązywał on poprzednio, mówiący o tym, że grunty, których gminy nie wykorzystwały w okresie dziesięciu lat, podlegały zwrotowi. W związku z tym nie ma niebezpieczeństwa związanego z tym, że te grunty zostaną przeznaczone na inne cele.

Proszę Wysoką Izbę o przyjęcie tej poprawki, gdyż samorzady naprawdę oczekują wsparcia, a budżet państwa nie będzie miał z tego tytułu żadnych wielkich oszczędności finansowych, gdyż są to działki o powierzchni 5 a, 10 a, czasem pół hektara, w zależności od tego, jakie to jest przedsięwzięcie. Myślę, że to, co do tej pory funkcjonowało i dobrze się sprawdzało, może nadal funkcjonować, można pokazać samorządom, że naprawdę nie jest to rozwiązanie, które należałoby dzisiaj uchylać zgodnie z zapisem w ustawie przedstawionej przez Sejm.

Jeśli zaś chodzi o wypowiedzi, nawet pana senatora Rulewskiego, dotyczące tego, że trzeba systematycznie obciążać rolników, to chcę zwrócić uwagę na to, że w tej ustawie również jest zapis mówiący o tym, że rolnicy prowadzący działalność w zakresie działów specjalnych produkcji rolnej, w rozumieniu ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników, płacą składki na ubezpieczenie zdrowotne od deklarowanej podstawy wymiaru składki. Często nie mówi się o tym, że część rolników płaci składkę zdrowotną, a z tego, co pamiętam, jest ich chyba ponad sześćdziesiąt tysięcy.

Oczekujemy od rządu zdecydowanych działań, najpierw wyrównania dochodów rolników, chodzi mi o porównanie z dochodami rolników ze starej Piętnastki. Wtedy my, rolnicy, bardzo chętnie będziemy płacić daniny. My chcemy mieć dochody z produkcji, a nie dochody, jak to się nam wmawia, z subwencji czy z dotacji budżetu państwa bądź dostacji unijnych. My naprawdę chcemy mieć swoje dochody, a nie jałmużnę. Jednak wtedy, gdy inni mają znacznie wyższe dochody, my nie jesteśmy konkurencyjni i przynajmniej w tym czasie należą się rolnikom słowa podziękowania za to, że jeszcze chcą pracować. Tym bardziej że – tak jak mówili moi przedmówcy – te wszystkie podwyżki również znacząco będą obniżały dochody rolników, bo będą podwyższały ich koszty utrzymania.

W związku z tym proszę Wysoką Izbę o poparcie tej poprawki, która przynajmniej w jakimś stopniu poprawi sytuację samorządów. Dziękuję.

Wicemarszałek Marek Ziółkowski:

Dziękuję.

Pan senator Jurcewicz.

Panie Senatorze, czy pan złożył poprawkę, czy pan ją złoży?

(Senator Jerzy Chróścikowski: Ja ją złożę.)

Proszę bardzo.

Senator Stanisław Jurcewicz:

Panie Marszałku! Pani Minister! Wysoka Izbo!

W części swojego wystąpienia chciałem się odnieść do wypowiedzi, które zostały tu przedstawione. Może przywołam kilka haseł, które słyszałem, szczególnie z prawej strony Wysokiej Izby: ogromne koszty, zmniejszyć deficyt, kondycja finansów państwa, łątać budżet, reformować państwo, brak reform, katastrofalna sytuacja. Zaiste bardzo ciekawe spostrzeżenia, które oceniają sytuację, tylko dziwne jest tu swojego rodzaju rozdwojenie jaźni. Na czym ono polega? Otóż z drugiej strony padają pytania: dlaczego nie dajecie pieniędzy na to i na to, dlaczego tu zmniejszacie? Jakaś niebywała sytuacja. Nie posądzam tych wypowiedzi o brak logiki, tylko zastanawia mnie to, dlaczego z jednej strony apeluje się o reformowanie państwa, patrzenie na efektywność wydawania pieniędzy, a z drugiej pyta o to, dlaczego tutaj zabieracie. Jest to niebywale ciekawa logika. Do czego ona prowadzi? To jest stawianie antytezy w stosunku do apelu, który jest tu podnoszony. Takie jest moje zdanie. Może się mylę, ale jeżeli przeanalizujemy każdą z tych wypowiedzi... Warto się nad tym zastanowić.

Jestem za efektywnością wydawania publicznych pieniędzy, za traktowaniem pracowników w wielu, właściwie we wszystkich dziedzinach, wedle relacji pracodawca – pracownik. Czy są jakieś zjawiska, które będą świadczyły o tym, że ktoś nie będzie dobrze wykonywał własnej pracy? Zastanawiająca teza, myślę, że nie do przyjęcia przez tych, którzy tę pracę wykonują. Zderzenie w jednym zadaniu dwóch różnych poglądów na wykonywanie pracy.

Następna sprawa: katastrofalne przekroczenie progów. To jest też ciekawa teza, warto się nad nią zastanowić. Kiedy możemy mówić o sytuacji, w której można osiągnąć efekt reformowania, dobry efekt dla wszystkich? Wtedy kiedy jest zgoda społeczna i przyzwolenie, przyzwolenie społeczne. Kiedy tak było? Kiedy był optymalny czas? Ano w latach 2005–2007. Przecież wzrost gospodarczy... Dlaczego wtedy nie reformowano państwa? Dlaczego nie wprowadzano reform? A teraz wielkie larum...

(Senator Stanisław Piotrowicz: Bo się...)

Pan wybaczy, Panie Senatorze, ja panu nie przerywałem, nie przypominam sobie, że bym panu przerywał.

(senator S. Jurcewicz)

Proszę państwa, wtedy był odpowiedni moment. Dlaczego o tym nie pomyślano? Nie zgadzam się z wypowiedziami, które w tej chwili pojawiają się na ten temat, w sytuacji gdy niewiele zrobiono w owym czasie. Jeżeli wprowadzono pewne elementy, rozwiązania, na przykład prorodzinne, to stało się to także za głosem Platformy Obywatelskiej.

Myślę, że w tej chęci wspólnego reformowania, bo tak odbieram część sygnałów z prawej strony sali, powinniśmy spróbować tak naprawdę zastanowić się nad tym, jakie argumenty tu przedstawiamy, jakie larum podnosimy, co też się takiego nagle dzieje, a tymczasem zapominamy o tym, że w tym kryzysie nasz kraj, Polska – szkoda, że część wypowiedzi tego nie ujmuje – mimo trudności w miarę dobrze radziła sobie w zaistniałej sytuacji. Szkoda, że tego nie zauważono.

Myślę, że należy wziąć pod uwagę sytuację samorządów – zgadzam się co do tego z panem senatorem Chróścikowskim – tak, w tych wszystkich ustawach samorządy trzeba brać pod uwagę, tak aby im też stworzyć optymalne warunki, jak to tylko jest możliwe. Sądzę, że przedstawiciele ministerstwa będą brali pod uwagę wypowiedzi dotyczące samorządów i przepisów, które są tu zawarte.

Na zakończenie taka sprawa. Szkoda, że nie ma... A, jest...

(Senator Jan Rulewski: Zawsze.)

...pan senator Rulewski. Odnosząc się z wielką atencją do jego wypowiedzi i do pana senatora, chcę powiedzieć, że jest jeszcze takie powiedzenie, w każdym razie ja je pamiętam: mowa jest srebrem, a milczenie złotem. Dziękuję.

(Senator Jan Rulewski: W Senacie?)

(Wesołość na sali)

Wicemarszałek Marek Ziółkowski:

Pan senator Cichoń.

(Senator Jan Rulewski: To proponujemy milczący Senat?)

Jest jeszcze takie powiedzenie rzymskie: *cum tacent, clamant*, kiedy milczą, krzyczą.

Senator Zbigniew Cichoń:

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoka Izbo!

Ja jednak nie zastosuję się do wezwania mego przedmówcy i nie będę milczał, ale obiecuję, że jak zwykle będę mówił krótko i treściwie.

(Wesołość na sali)

(Wicemarszałek Marek Ziółkowski: Słucham, Panie Senatorze.)

Wszyscy rozumiemy, że jest potrzeba ratowania budżetu państwa, ale oczywiście są różne metody rozwiązywania takich problemów i należy

stosować te, które będą przynajmniej z grubsza godziwe. Dlatego ja pozwolę sobie zgłosić zastrzeżenie co do tej regulacji, która wprowadza ograniczenie wysokości zasiłku pogrzebowego, albowiem wydaje mi się to wręcz niegodziwe, żeby obniżać ten zasiłek, i to bardzo poważnie, bo o ponad 50% w stosunku do kwoty, która w tej chwili obowiązuje. Nie można szukać oszczędności na ludziach, którzy doświadczają tragedii utraty osoby bliskiej, zwłaszcza że żyjemy w kraju, w którym sytuacja niewiele się zmieniła od czasu, kiedy w okresie najlepszego, jak twierdzono, ustroju komunistycznego był taki dowcip, że w Polsce zarobki są takie, że trudno wyżyć, ale umrzeć też nie można, bo nie starczy na pogrzeb. Niestety, ta sytuacja dla przeważającej liczby polskich rodzin nie zmieniła się i stąd taka, a nie inna kwota tego zasiłku. Dlatego przychyliam się do wniosku, który złożył chyba pan senator Dobkowski, żeby zapisy odnoszące się zarówno do poszczególnych pragmatyk zawodowych, jak i do ustawy o funduszu ubezpieczeń społecznych, która również mówi o wysokości zasiłku pogrzebowego, po prostu usunąć.

Następnie chciałbym podkreślić, nawiązując do wypowiedzi pana senatora Rulewskiego, że oczekuję, iż w ślad za tymi regulacjami, które mają na celu poprawę budżetu państwa – a które niewątpliwie najbardziej dotkną osoby najslabsze ekonomicznie, osoby już w tej chwili wykluczone społecznie z racji bardzo ciężkiej sytuacji materialnej, przede wszystkim rodziny wielodzietne – wprowadzimy regulacje osłonowe, które będą te rodziny chroniły. Przypominam, że na przykład wysokość dochodów, które upoważniają do pobierania zasiłku rodzinnego, jest stała od kilku lat, w związku z czym liczba osób, które pobierają ten zasiłek, zmalała o kilka milionów. Jest to sytuacja, której tolerować nie wolno. Podobnie jak tego, że do tej pory nie ma podatkowych rozwiązań prorodzinnych. Upadła chociażby inicjatywa, którą kiedyś zgłaszałem, dotycząca wprowadzenia możliwości traktowania jako wydatków dochodów wypłacanych małżonkowi, jeżeli jest zatrudniony przez małżonka, który prowadzi przedsiębiorstwo. Nie ma w dalszym ciągu rozwiązań prorodzinnych, a one są konieczne. Inaczej my jako naród po prostu wymrzemy albo będziemy narodem nędzarzy, z którym nikt nie będzie się liczył i który nie będzie w stanie kształcić przyszłych pokoleń. Dlatego apeluję, aby w ślad za tymi rozwiązaniami, które tutaj się przyjmuje, podyktowanych, jak rozumiem, sytuacją, którą można by określić stanem wyższej konieczności, poszły rozwiązania chroniące rzeczywiście byt polskiej rodziny. Dziękuję.

Wicemarszałek Marek Ziółkowski:

Dziękuję, Panie Senatorze.

Pan senator Dobrzyński, proszę bardzo.

Senator Jan Dobrzyński:

Dziękuję, Panie Marszałku.
Wysoka Izbo!

Nie sposób pozostawić bez komentarza wypowiedzi jednego z senatorów Platformy Obywatelskiej na temat reformowania i przeszkód, widocznie istniejących, które sprawiają, że nasze państwo nie jest reformowane. Ustawa o zmianie niektórych ustaw związanych z realizacją ustawy budżetowej jest ustawą oszczędnościową, nie można nazwać jej ustawą reformującą. W związku z pytaniami pana senatora ja też chciałbym zadać kilka pytań. Szanowni Państwo, naprawdę nie widzę wyraźnego działania... Można zadać pytanie, w jakiej sytuacji polski rząd dobrze sobie radził, bo ja naprawdę takiej szczególnej sytuacji w życiu gospodarczym i politycznym naszego państwa nie znajduję.

Szanowni Państwo! Podczas przedstawiania ustaw budżetowych pan minister finansów przez ostatnie dwa lub trzy lata rozpoczynał swoje wystąpienia od narzekania na prezydenta Rzeczypospolitej, pana Lecha Kaczyńskiego. Dzisiaj Platforma Obywatelska ma pełnię władzy, cieszy się bardzo wielkim poparciem społeczeństwa, we wszystkich rankingach prowadzi, więc jest to idealna sytuacja do reformowania państwa. Ja jednak śmiem twierdzić, że tak naprawdę koalicji rządzącej chodzi nie o reformowanie, a o funkcjonowanie na różnego rodzaju stanowiskach i utrzymywanie władzy. Rozumiem, że partie polityczne za swój główny cel obierają dojście do władzy i realizowanie tych wszystkich zamierzeń, które prezentują w kampanii wyborczej, ale przecież tak naprawdę z kampanii wyborczej PO, z tych wszystkich obietnic nic nie zostało. Przecież Platforma Obywatelska miała obniżać podatki, a je podnosi.

Ta ustawa jest, jak mi się wydaje, bardzo restrykcyjna. Nasi senatorowie, z klubu Prawa i Sprawiedliwości, znają i rozumieją sytuację, ale przecież do tej pory wszyscy byliśmy informowani o tym, że jesteśmy zieloną wyspą, że naprawdę nic nam nie grozi. Cała legislacja, wiele ustaw przyjętych przez Sejm, a następnie Senat, wskazuje na to, że nasze państwo jest w bardzo trudnej sytuacji gospodarczej i finansowej. Przykładem tego będzie na pewno budżet na 2011 r.

Chciałbym zwrócić uwagę Wysokiej Izby na to, że teraz nie ma żadnych przeszkód dla koalicji rządzącej, aby wprowadzać reformy, które są w naszym kraju niezbędne. Odwoływanie się do lat 2005–2007, ciągłe krytykowanie obecnej opozycji jest po prostu niesprawiedliwe i, powiem wręcz, nudne. Nie wiem, jak długo jeszcze Platforma swoje główne działania kierować będzie w stronę opozycji i byłego rządu pana Jarosława Kaczyńskiego, którego wyniki, jak wskazują wszystkie dane, były bardzo pozytywne. Na refor-

mowanie zawsze jest czas, sytuacja gospodarcza nie jest jedynym istotnym wskaźnikiem, jest nim również przyzwolenie społeczne. I takie przyzwolenie społeczne Platforma Obywatelska ma, tylko po prostu z tego nie korzysta, bo dla Platformy Obywatelskiej ważne są słupki i sondaże, a nie prawidłowe funkcjonowanie państwa i jego reformowanie. Dziękuję za uwagę, Panie Marszałku.

Wicemarszałek Marek Ziółkowski:

Dziękuję bardzo.

Lista mówców została wyczerpana.

Wysoka Izbo, informuję, że senatorowie Ryszka i Bisztyga złożyli swoje przemówienia w dyskusji do protokołu.*

Wnioski o charakterze legislacyjnym złożyli senatorowie: Kleina – pięć wniosków, Trzeciński, Dobkowski, Romaszewski i Chróścikowski.

Chciałbym zapytać panią minister, czy zechciałaby się pani ustosunkować do tych propozycji. Oczywiście niektóre będą jeszcze omawiane na posiedzeniu komisji, ale już teraz zapraszam na mównicę.

Proszę bardzo, Pani Minister.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Finansów
Hanna Majszczyk:**

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Odnosząc się do różnych propozycji, które zostały przez państwa senatorów przedstawione, zacznę od pytań zadanych przez pana senatora Rulewskiego. Rozumiem, że nie są to wnioski, bo nie mają one związku z tą ustawą, niemniej pan senator prosił o informacje dotyczące prognozy dochodowego uprawniającego do otrzymywania pomocy społecznej. Chciałabym powiedzieć, że propozycja podniesienia tego progu została przedłożona przez Komisję Trójstronną, ale należy odnieść ją do obecnej sytuacji, również do tego, że jesteśmy w trakcie postępowania prowadzonego przez Komisję Europejską, która zobowiązała nas do obniżenia deficytu. Zatem wzrost wydatków, a to jest ewidentny wzrost wydatków, ponieważ zgodnie z tymi propozycjami, które zostały przedłożone przez Komisję Trójstronną, wydatki na rok 2011 sięgałyby kwoty ponad 600 milionów zł. Trzeba byłoby znaleźć odpowiednie źródło ich pokrycia, zwłaszcza w sytuacji, o której mówimy, kiedy wszystkie działania skierowane są na ograniczenie wydatków i poszukiwanie różnych procedur oszczędnościowych. Chodzi o ogólną sytuację, w jakiej gospodarka światowa się znajduje. Nie należy przy tym zapominać, że wprawdzie

* Przemówienia złożone do protokołu – w załączeniu.

(podsekretarz stanu H. Majczyk)

niepodwyższone zostały progi dochodowe, ale nie mówi się przy okazji o tym, ile różnych innych progów związanych z poprawą sytuacji rodzin zostało w tym okresie zmienionych. Chodzi między innymi o różne zasiłki na dzieci, których całkowity koszt w 2010 r. szacowany jest na około 1 miliard zł. To była zmiana dokonana w roku 2009. Podniesiono również zasiłek pielęgnacyjny – z 420 zł do 520 zł. Są to zmiany, które pociągają za sobą niebagatelne kwoty. Jeżeli to wszystko zsumujemy, a do tego dodamy jeszcze te 600 milionów zł... Wszystkie działania, które miały zmierzać do ograniczenia wydatków, do tego, by progi nie zostały przekroczone, byłyby wtedy działaniami wręcz przeciwnymi. To tyle, jeżeli chodzi o informację czy też sugestię dotyczącą podniesienia wysokości progów podatkowych.

Jeżeli chodzi o propozycję pana senatora dotyczącą obniżenia stawki podatku dotyczącej instrumentów muzycznych, to jest to związane, jak rozumiem, między innymi z tym, że w wykazie w załączniku dziesiątym znajdują się nuty, do których będzie miała zastosowanie stawka 5%. Chciałabym jednak zwrócić uwagę pana senatora na to, że nuty znalazły się na tej liście tylko dlatego, że dzisiaj objęte są stawką zero, gdyż są uplasowane wśród wyjątków, wobec których stosowane są obniżone stawki, poniżej wymogów Unii Europejskiej. Tylko dlatego tam się znalazły. Obniżenie stawki na instrumenty byłoby przede wszystkim niezgodne z przepisami dyrektyw. Poza tym takie propozycje parę lat temu się pojawiały i szacowane skutki finansowe związane z obniżeniem tej stawki, ja nie chciałabym dokładnej kwoty podawać, przekraczały 100 milionów zł.

Jeżeli chodzi o diety, to wypowiem się króciutko, bo na ten temat już mówiłam. Chciałabym odnieść się do wypowiedzi, że ma to istotny związek z charakterem dokonywanej kontroli. Ja chciałabym zwrócić uwagę na to, że nawet jeżeli inspektorzy, między innymi Najwyższej Izby Kontroli, 60% czasu pracy znajdują się poza miejscem zamieszkania, poza faktycznym miejscem pracy, co pociąga za sobą różne koszty... Zapomina się o jednym fakcie: dieta nie służy do pokrycia kosztów utrzymania, ale do wyrównania wydatków, które ta osoba i tak by poniosła. Nie chodzi o pokrycie kosztów utrzymania, które w czasie pobytu się ponosi. A zatem – przepraszam, że posłużę się takimi przykładami, ale były to przykłady, którymi posłużył się pan senator – wypranie koszuli czy pójście do fryzjera to nie jest koszt, który się dodatkowo ponosi w związku z tym, że jedzie się w delegację. Taki koszt ponosi się również, mieszkając i pracując na miejscu. Nie chodzi więc o pokrycie różnicy...

(Senator Jan Rulewski: Ale w hotelach...)

Te diety na pewno nie są po to, żeby na luksusowe hotele je przeznaczać.

(Senator Jan Rulewski: Ja rozumiem, że pani dzisiaj nie była u hotelowego fryzjera... Bardzo ładnie pani wygląda.)

Nie byłam.

(Senator Jan Rulewski: No właśnie. Bo by pani odczuła...)

Jeszcze raz podkreślam, na pewno nie są to diety przeznaczone na pobyty w hotelach luksusowych.

Wysokość diety, która jest tu podawana jako przykład, czyli te 23 zł, jest to dieta wyżywieniowa i nie wiąże się ona...

(Senator Jan Rulewski: I dojazdowa.)

...i dojazdowa, ale, żeby była jasność, nie chodzi tutaj o koszty pobytu w hotelu.

Jeżeli chodzi o podniesienie ulg dotyczących przejazdów dla osób ociemniałych, wypowiedzi na ten temat padały ze strony pana senatora Kleiny, ja zgadzam się z tym, że przede wszystkim... Dzisiaj ulgi dla tych osób są stosowane, jeżeli mówimy o przejazdach kolejną drugą klasą, to do wysokości 49%, ale podniesienie tych ulg do takich progów, o jakich była mowa w wystąpieniach, czyli 95%, nie jest możliwe, po pierwsze, ze względu na koszty, po drugie... Przede wszystkim takie rozwiązania nie były analizowane podczas prac w komisji, ponieważ nie byłoby to zgodne z procedurą pracy nad tą ustawą. Ta tematyka wykracza poza zakres merytoryczny.

Na marginesie chciałabym... Aha, jeszcze propozycja dotycząca zniesienia obniżenia zasiłku pogrzebowego do wysokości 4 tysięcy zł. Ja chciałabym zwrócić uwagę na fakt, że takie obniżenie daje oszczędności dla budżetu państwa rzędu 870 milionów zł. Rozumiem, że proponując rozwiązanie, które likwiduje takie oszczędności, przy założeniach do ustawy budżetowej, równolegle należałoby chyba przedstawić jakąś kontrpropozycję, która by tę lukę prawie miliardową w budżecie zapełniła. Z całą pewnością stanowisko co do takiej propozycji będzie negatywne.

Na marginesie, bo to nie wiązało się z żadną propozycją... Padła tutaj wypowiedź odnośnie do cięć wydatków różnych instytucji, które prowadzą działania dla państwa. Chodziło między innymi o prokuraturę. Żadnych cięć w wydatkach bieżących tej instytucji nie było. Ja przypomnę tylko, że instytucja ta została, powiedziałabym, wyodrębniona z Ministerstwa Sprawiedliwości. Wiadomo, że potrzeby takich nowych struktur, urzędów i instytucji, urealniana się w momencie, kiedy samodzielnie zaczynają funkcjonować, kiedy ich praca faktycznie rusza. Poza tym chciałabym zwrócić uwagę, że w żaden sposób nie przekłada się to na postępowania prowadzone przez prokuraturę, ponieważ po rozeznaniu sytuacji prokuraturze została przydzielona dodatkowa kwota z rezerwy ogólnej, jaka jest w dyspozycji premiera

(podsekretarz stanu H. Majszczyk)

i rządu. Była to kwota w wysokości 6 milionów zł po to, aby wydatki na postępowania prokuratorskie zasilić. Budżet na rok przyszły został zaprojektowany z uwzględnieniem faktu, że prokuratura jest odrębną instytucją, która musi posiadać właściwie już planowane wydatki, a właściwe rozczernienie dotyczące wydatków wynika z doświadczeń samodzielnego funkcjonowania tej instytucji w roku 2010. Wydatki zostały w sposób bardziej realny zaprojektowane przez samego dysponenta, czyli prokuraturę. Bo rozdział wydatków w ramach limitów posiadanych przez poszczególne instytucje jest domeną dysponenta. Rozłożenie środków na wydatki bieżące czy też na wydatki inwestycyjne zależy od samego dysponenta. W trakcie dyskusji z przedstawicielami prokuratury okazało się, że podział dotyczący niektórych kwot dokonany przez samego dysponenta już na starcie był niewłaściwy, nierealny i sam dysponent musiał dokonywać przesunięć wydatków. Nowa instytucja na własnych błędach uczy się więc właściwego planowania swoich wydatków. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Marek Ziółkowski:

Dziękuję bardzo, Pani Minister.

Zapomniałem poprzednio powiedzieć, że dyskusja oczywiście została zakończona.

Ponieważ zostały zgłoszone wnioski o charakterze legislacyjnym, proszę Komisję Środowiska, Komisję Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Komisję Budżetu i Finansów Publicznych oraz Komisję Rodziny i Polityki Społecznej o ustosunkowanie się do przedstawionych wniosków i przygotowanie wspólnego sprawozdania. Głosowanie odbędzie się pod koniec posiedzenia Izby. Miejmy nadzieję, że dzisiaj.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu drugiego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne.

Tekst ustawy zawarty jest w druku nr 1020, a sprawozdanie komisji w druku nr 1020A.

Pan senator Henryk Woźniak jest gotowy do przedstawienia sprawozdania Komisji Budżetu i Finansów Publicznych.

Panie Senatorze, proszę bardzo.

Senator Henryk Woźniak:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Państwo Ministrowie!

Mam przyjemność przedstawić sprawozdanie Komisji Budżetu i Finansów Publicznych

o uchwalonej przez Sejm w dniu 29 października 2010 r. ustawie o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne.

Komisja po wnikliwym przeanalizowaniu ustawy skierowanej przez marszałka Senatu w dniu 2 listopada postanowiła rekomendować Wysokiej Izbie poprawki zawarte w druku nr 1020a. Jest to szereg poprawek, aż trzydzieści osiem, które mają poprawić jakość prawa i możliwość jego lepszego wykonywania przez organy skarbowe i przez samych podatników.

Panie Marszałku, chciałbym przedstawić kilka zdań refleksji na temat ustawy, którą przedkłada, wraz z opinią, Komisja Budżetu i Finansów Publicznych. Ustawa nowelizuje szereg przepisów, które można podzielić na kilka grup.

Po pierwsze, opiniowana ustawa zawiera zmiany wynikające z konieczności dostosowania przepisów zmienianych ustaw do prawa unijnego. W ustawie o podatku dochodowym od osób fizycznych chodzi o wprowadzenie nowego brzmienia przepisów dotyczących pracowniczych programów emerytalnych. W ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych chodzi o zwolnienia podmiotowe odnoszące się do zagranicznych funduszy inwestycyjnych i emerytalnych, zwolnienia wypłacanych dywidend i należności licencyjnych oraz likwidację z dniem 1 maja 2011 r. ulgi podatkowej dla producentów biokomponentów. W ustawie o PIT oraz w ustawie o CIT chodzi o zmiany dotyczące transakcji wymiany udziałów oraz wniesienie aktywów w postaci zorganizowanej części przedsiębiorstwa.

Kolejna grupa zmian w nowelizowanych ustawach obejmuje zmiany związane z problemami interpretacyjnymi, które pojawiały się w dotychczasowej praktyce stosowania tych ustaw, a dotyczą opodatkowania dochodów wspólników spółek niebędących osobami prawnymi. Zmiany te – zarówno w ustawie o PIT, jak i w ustawie o CIT – konsekwentnie utrzymują zasadę, zgodnie z którą spółki osobowe i spółki cywilne nie są podatnikami podatku dochodowego. W tym zakresie ustawa na nowo reguluje skutki podatkowe wniesienia wkładu do spółki niebędącej osobą prawną, wycenę i amortyzację składników majątkowych wniesionych do spółki niebędącej osobą prawną tak, by zachować zasady ciągłości wyceny i amortyzacji składników majątkowych, zasady ustalenia kosztów przy zbyciu przedmiotu wkładu oraz skutki podatkowe w odniesieniu do likwidacji spółki niebędącej osobą prawną czy wystąpienia wspólnika ze spółki niebędącej osobą prawną. Ponadto odnosi się do zasad amortyzacji składników majątkowych w przypadku przekształcenia spółki osobowej w spółkę kapitałową i odwrotnie.

(senator H. Woźniak)

Następna grupa zmian wprowadzana nowelizacją dotyczy przede wszystkim zmian w ustawie o PIT, ustawy o podatku od dochodów osobistych i dotyczy przesunięcia terminu opodatkowania dochodów z tytułu objęcia udziałów lub akcji w zamian za wkład niepieniężny w postaci tak zwanego know-how, w związku z realizacją Programu Operacyjnego „Innowacyjna Gospodarka”, wprowadzenia możliwości złożenia wniosku o wspólne opodatkowanie przez jednego z małżonków oraz jednoznacznego przesądzenia, że możliwość skorzystania z preferencyjnego opodatkowania przez osobę samotnie wychowującą dziecko dotyczy osoby faktycznie samotnej, na przykład będącej w separacji, oraz ujednoczenia zasad przeliczania wartości wyrażonych w walutach obcych przez przyjęcie jednej metody – przeliczania według średniego kursu walut obcych ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski.

I wreszcie kolejna grupa zmian. Odnoszą się one do zwolnień przedmiotowych dotyczących między innymi: dodatku za rozłąkę; wartości świadczeń ponoszonych przez pracodawcę z tytułu zakwaterowania pracowników, tutaj chodzi o unifikację przedmiotu świadczenia w taki sposób, żeby ulga mogła dotyczyć również hoteli pracowniczych; świadczeń otrzymywanych przez emerytów i rencistów, tu chodzi o poszerzenie zakresu zwolnienia na wszystkie rodzaje świadczeń zamiast świadczeń rzeczowych, których dotyczył poprzedni przepis; zwolnień obejmujących stypendia z art. 21 pkt 40b ustawy o PIT, chodzi tu o zmianę limitu zwolnień, a jednocześnie o zniesieniu kryterium nieosiągania innych dochodów, wysokość limitu stypendiów ulega zmianie, ale co ważne, odchodzi się od składania oświadczenia o nieosiąganiu dochodów z innych źródeł, a więc ta ulga będzie niezależna od innych źródeł przychodów; zwolnień obejmujących świadczenia, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 83 ustawy o PIT; świadczeń otrzymywanych przez członków rodzin zmarłych pracowników, chodzi tu o poszerzenie zakresu zwolnienia na wszystkie świadczenia zamiast dotychczas obowiązujących świadczeń o charakterze rzeczowym.

Wartości początkowa środków trwałych będzie określana przez cenę ich nabycia w przypadku każdego odpłatnego nabycia, a nie tylko nabycia w drodze kupna. Wyjaśnia to dotychczasową regulację, która odnosiła się do jednej z form nabycia środka trwałego.

Chodzi też o zakwalifikowanie dochodów uzyskanych z odpłatnego zbycia udziałów, akcji na rzecz spółki w celu umorzenia do dochodów z tytułu zbycia udziałów lub akcji zamiast dochodu z tytułu udziału w zyskach osób prawnych.

Następują zmiany w uldze podatkowej z tytułu korzystania z internetu polegające na uniezależnieniu prawa do korzystania z tej ulgi od korzystania z internetu w lokalu będącym miejscem zamieszkania, jak to jest dotychczas, jest to więc poszerzenie możliwości korzystania z tej ulgi.

Kolejne zmiany dostosowują przepisy ustawy o PIT do nowych rozwiązań ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Można by rzec, że zakres zmian jest bardzo duży i wiele różnic interpretacyjnych, będących przedmiotem sporów między podatnikami a organami skarbowymi, sporów, które miały odzwierciedlenie zarówno w decyzjach organów skarbowych, jak i w orzecnictwie sądów administracyjnych, zostanie wyjaśnionych. Prawo ulegnie uproszczeniu i będzie łatwiejsze do stosowania. Wiele nowych przepisów, zwłaszcza znajdujących się w tej ostatniej grupie, o której mówiłem, to przepisy bardziej przyjazne dla podatników, rozszerzające zakres korzystania z ulg i ze świadczeń nie tylko rzeczowych, ale również finansowych. Pojawia się możliwość dokonania przez osoby niepełnosprawne odpisu kosztów związanych z korzystaniem z przewodnika i opiekuna. Te przepisy wychodzą naprzeciw wielu oczekiwaniom, oczekiwaniom wielu środowisk i bez wątpienia nie tylko poprawiają prawo, ale i ułatwiają życie obywatelom.

Komisja przyjęła poprawki jednomyślnie i stąd mam przyjemność prosić Wysoką Izbę o ich przyjęcie w takim kształcie, w jakim komisja je rekomenduje. Dziękuję uprzejmie.

Wicemarszałek Marek Ziółkowski:

Dziękuję, Panie Senatorze.

Czy są pytania do sprawozdawcy?

Pan senator Niewiarowski, proszę bardzo.

Pan senator będzie łaskaw zostać przy mównicy.

Proszę bardzo, Panie Senatorze.

Senator Ireneusz Niewiarowski:

Dziękuję bardzo.

Panie Senatorze, chciałbym prosić o rozszerzenie informacji dotyczącej art. 21 pkt 40b. Chodzi o stypendia. Jak to nowe rozwiązanie ma się do dotychczas obowiązujących? Rozumiem, że ono rozszerza możliwości. Jeśli jest to możliwe, bardzo proszę o powiedzenie, jaki w tej chwili będzie ten limit i co się wiąże z tymi zmianami.

Wicemarszałek Marek Ziółkowski:

Czy są jeszcze pytania?

Skoro nie, to zamykam listę pytających.

Panie Senatorze, proszę bardzo.

Senator Henryk Woźniak:

Panie Senatorze, ten przepis, można powiedzieć, idzie w dwóch kierunkach. Z jednej strony w dotychczasowym brzmieniu określona była miesięczna wysokość ulgi i było to 380 zł. Teraz chcemy określić tę ulgę na 3800 zł w wymiarze rocznym. A więc można powiedzieć, że jej wysokość w skali roku ulegnie zmniejszeniu, ale też nie zawsze to stypendium miało charakter roczny. Dlatego myślę, że per saldo beneficjenci na tym zyskają, również z uwagi na to, o czym wcześniej mówiłem, że nie będzie wymagane składanie oświadczenia o uzyskiwaniu innych dochodów i nie będzie kumulacji. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Marek Ziółkowski:

Dziękuję bardzo.

Rozumiem, że wszystkie pytania zostały już zadane i uzyskano na nie odpowiedzi.

To jest projekt ustawy wniesiony przez rząd, posłów i komisję sejmową.

Rząd reprezentowany jest przez ministra finansów.

Witam pana ministra Grabowskiego. Czy chciałby pan wypowiedzieć się na temat tej ustawy, Panie Ministrze?

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Maciej Grabowski: Panie Marszałku, była ciekawa dyskusja w czasie obrad komisji, teraz już nie będę zabierał głosu. Dziękuję bardzo.)

Rozumiem.

Czy są pytania do pana ministra? Nie ma. Bardzo łagodnie pana ministra potraktowano dzisiaj w Izbie. Dziękuję bardzo.

Pytań do pana ministra nie ma... A jak wygląda sprawa dyskusji, Panie Senatorze?

(Głos z sali: Nie ma...)

Informuję, że nikt z państwa senatorów nie zapisał się do głosu, ale złożono poprawkę o charakterze...

Pan senator Muchacki złożył swoje przemówienie do protokołu*, zaś dwie poprawki o charakterze legislacyjnym złożył pan senator Kazimierz Kleina.

Panie Ministrze, czy panu znana jest treść poprawek senatora Kleiny?

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Maciej Grabowski: Tak.)

W takim razie wypowie się pan na ten temat już chyba na posiedzeniu komisji, bo tutaj nie słyśmy... Ja sądzę, że w ten sposób możemy to rozwiązać.

W takim razie zamykam dyskusję.

Panu ministrowi dziękuję.

Ponieważ zostały zgłoszone wnioski o charakterze legislacyjnym, proszę Komisję Budżetu i Fi-

nansów Publicznych o ustosunkowanie się do tych wniosków i przygotowanie sprawozdania.

Głosowanie w sprawie tej ustawy odbędzie się pod koniec posiedzenia Wysokiej Izby.

Przystępujemy do punktu trzeciego... Panie Ministrze, dziękuję bardzo za obecność w czasie rozpatrywania tego punktu. A nie, pan jeszcze zostaje. Tak? Nie...

(Głos z sali: ...Pan minister Kapica...)

Pan minister Kapica, właśnie, bo od podatków jest inny departament.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu trzeciego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym.

Tekst ustawy jest w druku nr 1019, sprawozdanie komisji w druku nr 1019A.

Pan senator Piotr Gruszczyński będzie łaskaw przedstawić sprawozdanie Komisji Budżetu i Finansów Publicznych.

Proszę bardzo, Panie Senatorze.

Senator Piotr Gruszczyński:

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoka Izbo!

W imieniu Komisji Budżetu i Finansów Publicznych mam zaszczyt przedstawić stanowisko dotyczące pracy nad rządowym projektem ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym – zawarte jest ono w druku nr 1019. Komisja w dniu 9 listopada rozpatrzyła projekt ustawy i przedstawiła go w sprawozdaniu zawartym właśnie w tym druku.

Istotą projektu wynikającego z konieczności implementacji dyrektywy Rady Unii Europejskiej jest zmiana stawek podatku akcyzowego na wyroby tytoniowe. Ponadto zmienione zostają definicje papierosów, cygar, cygaretek i tytoniu do palenia oraz zniesiona zostaje najpopularniejsza kategoria cenowa i zastąpiona średnią ważoną detaliczną ceną sprzedaży.

Dyskusja nad projektem, w której brali udział senatorowie oraz przedstawiciele branży tytoniowej, koncentrowała się na wielkości podwyżki podatku akcyzowego. Wskazywano na negatywne skutki tej podwyżki, w szczególności na fakt, że wzrost akcyzy spowoduje wzrost popytu na papierosy z przemytu i papierosy produkowane nielegalnie, a w efekcie planowany wzrost wpływów do budżetu państwa może się okazać nierealny. To było stanowisko przedstawicieli branży tytoniowej. Przedstawiciele Ministerstwa Finansów zwrócili uwagę na konieczność dostosowania nowych stawek podatku akcyzowego do poziomu wymaganego przez Unię Europejską. Wskazywano, że Polska i tak ma siedem lat na dojście do wymaganych stawek, przypomniano też, że rosną koszty leczenia chorób nowotworowych będących wynikiem palenia tytoniu. Ministerstwo Finansów nie zgodziło się z tezą mówiącą o zwiększeniu tak zwanej szarej strefy.

* Przemówienie złożone do protokołu – w załączeniu.

(senator P. Gruszczyński)

W ocenie pana ministra jest wręcz przeciwnie, udało się ją skutecznie ograniczyć, między innymi poprzez uszczelnienie granic.

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie! W imieniu Komisji Budżetu i Finansów Publicznych wnoszę o uchwalenie projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym bez poprawek. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Marek Ziółkowski:

Czy są pytania do pana senatora sprawozdawcy. Pan senator Kogut nie ma pytań, inni senatorowie także. Dziękuję bardzo.

Proszę państwa, jest to rządowy projekt ustawy.

Oczywiście Ministerstwo Finansów... Witam pana ministra Kapicę. Czy chciałby pan zabrać głos, Panie Ministrze?

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jacek Kapica: Dziękuję, Panie Marszałku. Jeżeli będą pytania, to oczywiście, ja jestem do dyspozycji.)

A więc zadaję pytanie: czy są pytania?

(Senator Stanisław Kogut: Nie ma, dziękuję.)

(Senator Stanisław Bisztyga: Są pytania.)

A to w takim razie, najpierw... Proszę bardzo. Potem pan senator...

Proszę bardzo.

Senator Przemysław Błaszczak:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Panie Ministrze, ja mam takie krótkie pytanie: jak na dziś wygląda problem z papierosami z przemytu? Bo z tego, co się dowiedziałem przy okazji tej ustawy, z doniesień prasowych, jakie docierały w czasie pracy nad tą ustawą, wynika, że dziś to jest około 20% udziału rynku, a po wzroście akcyzy ma być nawet 25%. Realnie ocenia się to na 2 do 3 miliardy zł strat dla budżetu. Jak się to odnosi do uszczelnienia naszych granic? Wiem, że najbardziej nieszczelna jest ściana wschodnia, papierosów z przemytu stamtąd jest najwięcej. Dziękuję.

Wicemarszałek Marek Ziółkowski:

I pan senator Jerzy Bergier, proszę bardzo.

(Senator Stanisław Kogut: I pan Bisztyga.)

(Senator Stanisław Bisztyga: I jeszcze ja.)

A, Bisztyga. To jako trzeci, Panie Senatorze. Proszę bardzo, Panie Senatorze.

Senator Józef Bergier:

Panie Ministrze, jak by pan się odniósł do poprawki, która miałaby na celu pozostawienie stawki akcyzy wyłącznie na tytoń do palenia na

poziomie obecnie obowiązującym, to jest 95 zł za każdy kilogram i 31,4% maksymalnej ceny detalicznej, jeśli przyjąć, że pozostawienie stawki akcyzy na tytoń do palenia na tym poziomie nie stoi w sprzeczności z dyrektywą Rady z dnia 16 lutego 2009 r., która na rok 2011 przewiduje minimalną stawkę w wysokości 40 euro lub 40% średniej ceny detalicznej za kilogram?

Wicemarszałek Marek Ziółkowski:

I pytanie trzecie, senatora Bisztygi.

Proszę bardzo, Panie Senatorze.

Senator Stanisław Bisztyga:

Panie Ministrze, ja mam przed sobą pismo, które dostałem z Polskiego Związku Plantatorów Tytoniu. Oni, co mnie też trochę zdziwiło, uważają, że w celu poprawienia jakości wyrobów tytoniowych i niejako uszczelnienia granic oraz w związku z nielegalnym tytoniem z przemytu dobrze byłoby podnieść stawkę akcyzy na wyroby tytoniowe. Tu oni wyliczają duże kwoty, kilku miliardów złotych, które wpłynęłyby do budżetu państwa. Prawdą jest, że w tym roku, jak pan minister pamięta, podnosiliśmy już akcyzę na papierosy, a nie podnosiliśmy akcyzy na wyroby tytoniowe. Teraz te proporcje dosyć się zachwiały i mamy taką sytuację, że paczka najtańszych papierosów gotowych kosztuje około 8 zł, a paczka papierosów z tytoniu do palenia – najwyżej około 5 zł. Czy nie uważa pan, że powinniśmy iść w taką stronę, żeby próbować – zwłaszcza, że słyszymy, iż jest potrzeba dodatkowych wpływów do budżetu państwa – jednak ten ruch wykonać? Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Marek Ziółkowski:

Panie Ministrze, proszę o udzielenie odpowiedzi.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jacek Kapica:

Dziękuję bardzo.

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Rząd od 2008 r. podejmuje intensywne wysiłki dotyczące uszczelnienia granic i ograniczenia przyływu nielegalnych papierosów zza naszej wschodniej granicy, gdzie ceny są oczywiście wielokrotnie niższe. Stąd inwestycje, głównie w urządzenia rentgenowskie do bezinwazyjnej kontroli pojazdów na granicy, stąd też zmiana przepisów dotycząca zmniejszenia limitów przywozu papierosów przez osoby fizyczne i ograniczenia tak zwanego przemytu mrówkowego. W efekcie można powiedzieć, że obecnie na naszej granicy,

(podsekretarz stanu J. Kapica)

na każdym przejściu granicznym obsługującym ruch towarowy jest urządzenie rentgenowskie do prześwietlania pojazdów samochodowych. Teraz inwestujemy w urządzenia rentgenowskie do prześwietlania całych pociągów. To powoduje, że nasza granica staje się szczelna, co jest odnotowywane również w raportach Światowej Organizacji Celnej, gdzie wprost się wskazuje, że spadek liczby ujawnień w Polsce przenosi się na wzrost liczby ujawnień przemytu papierosów przez granice na Litwie i w Rumunii. To jest jak system naczyń połączonych: jak my uszczelniamy swoją granicę, to ci, którzy chcą przemycać, znajdują inny słaby punkt. A takim słabym punktem są granice tych krajów, które nie mogą sobie pozwolić na tego rodzaju inwestycje, na jakie może sobie pozwolić Polska. Chcąc państwu przedstawić świadectwo tego, jaki jest efekt uszczelnienia granicy, powiem tak: trudno mi się tu co prawda odnieść do pomiaru szarej strefy, bo takich pomiarów, powiedziałbym, autorytatywnych nie ma i dopiero Główny Urząd Statystyczny przymierza się do mierzenia szarej strefy, ale można powiedzieć, że ta szara strefa oscyluje między 10% a 18%. A takim znamionym, mierzalnym dla nas symptomem tego, jak się zachowuje rynek w szarej strefie w stosunku do tego, co my robimy, jest relacja ceny wyrobów czarnorynkowych do wyrobów oficjalnych. W roku 2008, kiedy cena najpopularniejszej kategorii cenowej wyrobów na legalnym rynku była na poziomie 5,85, to cena nielegalnych wyrobów była na poziomie 3 zł, co stanowiło 51%. Dzisiaj, kiedy średnia cena wyrobów legalnych jest na poziomie 9 zł, ceny wyrobów na czarnym rynku są na poziomie 6 zł, co stanowi 66%. Gdyby nie było skutecznych działań uszczelniających, te ceny nie wzrosłyby z 51% do 66%, bo nie byłoby takiej potrzeby, bo te towary byłyby dostępne. Ograniczenie podaży spowodowało wzrost cen również wyrobów czarnorynkowych, co zresztą jest potwierdzone przez naszą obserwację. One nie są już dostępne tak jawnie, nie są sprzedawane w sposób ostentacyjny. Oczywiście, tak jak mówię, w tym zakresie podejmujemy działania nie tylko na samej granicy, ale również na przykład na bazarach, w strefie przygranicznej. Działania te mają na celu ograniczenie sprzedaży wyrobów pochodzących z przemytu czy z nielegalnej produkcji. I dowodem tego jest również zwiększająca się z roku na rok liczba zatrzymanych towarów: to już jest blisko siedemset milionów czy nawet ponad siedemset milionów sztuk w roku 2009, a w roku 2008 to było sześćset pięćdziesiąt milionów. A więc widać, że służby państwowe zatrzymują coraz więcej towarów czy to z przemytu, czy to z szarej strefy będących w obrocie nielegalnym.

Co do kwestii związanej ze stawką podatku akcyzowego na tytoń do palenia, ta dyskusja poka-

zała, że są dwa rozbieżne stanowiska. Myślę, że my w projekcie rządowym zachowujemy pewne kompromisowe, umiarkowane podejście do tego tematu. Trzeba się tu przede wszystkim odwołać do dyrektywy, która w swej preambule, w pktcie 9, wskazuje: należy zbliżyć minimalne poziomy dotyczące tytoniu drobno krojonego przeznaczonego do skręcania papierosów do minimalnych poziomów dotyczących papierosów, tak aby w większym stopniu uwzględnić istniejący stopień konkurencji między tymi dwoma produktami odzwierciedlonej w obserwowanych wzorcach spożycia, jak również ich równie szkodliwy charakter. I to jest najważniejsze, że ta regulacja podatkowa w tym zakresie realizuje tak naprawdę cele zdrowotne, bo to leży u przyczyn wydania tej dyrektywy. W tym przypadku, podnosząc ceny wyrobów z tytoniu do palenia w roku 2008, określiliśmy ten poziom opodatkowania na poziomie 75% opodatkowania papierosów, a w tej chwili to spadło do 66% i będziemy oczywiście zastanawiać się w roku przyszłym, jak to opodatkowanie wyrównać. Trudno nam jednak zaakceptować, z punktu widzenia celów tej dyrektywy i zachowania pewnej reguły, obniżenie tego opodatkowania, bo zeszlibyśmy do opodatkowania... Nie byłoby to zgodne z dyrektywą, która mówi o zbliżaniu tego opodatkowania, a nie rozwierania widełek między opodatkowaniem papierosów a opodatkowaniem tytoniu do palenia. I pewnie będziemy musieli w konsekwencji znowu nad tym się pochylić, tak aby zachować pewne takie kompromisowe rozwiązanie, gdzie opodatkowanie tytoniu do palenia jest na poziomie 75% opodatkowania papierosów, bo tak czy inaczej są tam pewne czynności manualne, potrzeba też zakupu bibulek czy filtrów, dlatego na rynku ta cena tak czy inaczej będzie niższa. Ale już poniżej obecnego poziomu, który proponujemy, byśmy nie schodzili. A warto wskazać, że tak czy inaczej opodatkowanie tytoniu do palenia w Polsce jest najniższe spośród krajów Unii Europejskiej, podobnie zresztą jak papierosów. Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

(Przewodnictwo obrad obejmuje wicemarszałek
Zbigniew Romaszewski)

Wicemarszałek Zbigniew Romaszewski:

Dziękuję.
Pan senator Woźniak. Proszę bardzo.

Senator Henryk Woźniak:

Dziękuję, Panie Marszałku.
Panie Ministrze, ja chciałbym zapytać o kwestię, która pojawiła się na posiedzeniach komi-

(senator H. Woźniak)

sji. Myślę, że niełatwo odpowiedzieć na to pytanie tak od ręki, więc może być odpowiedź na piśmie.

Chodzi mi o korelację między wielkością stawek akcyzowych na papierosy i tytoń i wielkością wpływów podatkowych oraz fizyczną wielkością sprzedaży papierosów i tytoniu na rynku krajowym. Świadomie nie mówię o produkcji, bo przecież wiadomo, że jest także import. Mam oczywiście świadomość, że chodzi o działania prozdrowotne, bo wiemy dobrze, chociażby z analizy ustawy o dopalaczach, jakie skutki wywołuje palenie tytoniu. Ale czy te korelacje pokazują, że to jest pozytywny trend, że to się wiąże jedno z drugim? Jeśli nie teraz, to na piśmie, Panie Ministrze... Dziękuję bardzo.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jacek Kapica: To jeżeli pan senator pozwoli, odpowiemy na piśmie w tym zakresie. Dziękuję bardzo.)

Wicemarszałek Zbigniew Romaszewski:

Dziękuję bardzo.

Czy są jeszcze pytania? Nie ma.

Dziękuję bardzo, Panie Ministrze.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Jacek Kapica: Dziękuję bardzo.)

Otwieram dyskusję.

Do dyskusji nikt się nie zapisał.

Swoje wypowiedzi do protokołu zgłosili pan senator Knosala i pan senator Bisztyga.*

W tej sytuacji dyskusję zamykam.

Informuję, że głosowanie w sprawie rozpatrywanej ustawy zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu czwartego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych oraz niektórych innych ustaw.

Tekst ustawy zawarty jest w druku nr 1024, a sprawozdanie komisji w druku nr 1024A.

Poproszę sprawozdawcę Komisji Rodziny i Polityki Społecznej, senatora Stanisława Koguta, o przedstawienie sprawozdania.

(Senator Stanisław Kogut: Nie ma nikogo z PFRON, ale to nic, Panie Marszałku...)

Jest ktoś z PFRON?

(Głos z sali: Są.)

Senator Stanisław Kogut:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Mam zaszczyt przedstawić w imieniu Komisji Rodziny i Polityki Społecznej stanowisko na temat zmiany ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnienia osób niepełnosprawnych oraz niektórych innych ustaw. Jest to druk nr 1024.

Ta ustawa została przyjęta przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej 29 października 2010 r. w celu zmiany ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnieniu osób niepełnosprawnych. Nowelizacja ustawy o rehabilitacji ma na celu wprowadzenie przepisów, które, uwzględniając aktualną sytuację społeczno-gospodarczą kraju, stabilizować będą finansowanie systemu wsparcia osób niepełnosprawnych na rynku pracy oraz służyć będą racjonalizacji wydatków w tym systemie. Proponowane regulacje prawne wynikają także z obowiązku dostosowania przepisów krajowych do uregulowań zgodnych z zaleceniami Komisji Wspólnot Europejskich z dnia 3 października 2008 r. w sprawie aktywnej integracji osób wykluczonych z rynku pracy. Znaczny przyrost liczby zatrudnionych osób niepełnosprawnych, na co tutaj chciałbym zwrócić uwagę, o sześćdziesiąt osiem tysięcy, spowodował odczuwalny wzrost wydatków na dofinansowanie wynagrodzeń tych osób na rynku otwartym i chronionym oraz na składki dla osób wykonujących działalność gospodarczą i rolniczą przy jednoczesnym zmniejszeniu przychodów z tytułu wpłat obowiązkowych. Analizy dokonywane od początku 2009 r. wskazują na długookresowe tendencje w tym zakresie. Z będących w posiadaniu PFRON danych wynika także, że najliczniejszą, a co za tym idzie, wymagającą w sumie największego dofinansowania ze środków PFRON grupą są zatrudnione osoby niepełnosprawne w stopniu lekkim. Powiem jasno. Na posiedzeniu komisji rodziny odbyła się ogromna dyskusja, podczas której autentycznie wskazywano na ludzi, którzy odchodzą ze służb mundurowych w wieku czterdziestu lat, otrzymują III grupę i przechodzą do firm ochroniarskich. W ten sposób środki tego systemu nie trafiały do osób ze znacznym uszczerbkiem na zdrowiu, a tak powinny być one kierowane. Tymczasem już od pierwszej nowelizacji ustawy wprowadzającej system miesięcznego dofinansowania wynagrodzeń – jest to nowelizacja z 20 grudnia 2002 r. – ustawodawca przewidywał szczególne wsparcie dla osób ze znacznym stopniem niepełnosprawności oraz ze schorzeniami specjalnymi.

Proponowane rozwiązania wprowadzają zmianę proporcji środków funduszu wydatkowanych na poszczególne grupy zatrudnionych w zależności od stopnia niepełnosprawności, wyraźnie te dążenia wzmacniają i powinny dobrze służyć lu-

* Przemówienia złożone do protokołu – w załączeniu.

(senator S. Kogut)

dziom, dla których zdobycie i utrzymanie zatrudnienia jest najważniejsze.

Wzrost wypłat środków na priorytety i obowiązkowe zadania funduszu, do których należy dofinansowanie wynagrodzeń, spowodował konieczność radykalnej redukcji środków na wsparcie organizacji pozarządowych oraz na realizację programów celowych. Ja na posiedzeniu komisji rodziny zwróciłem się w tej sprawie do pełnomocnika rządu, bo była taka sytuacja, że wszystkie organizacje pozarządowe złożyły się po 10%, nie z własnych środków, ale z konkursów, które wygrały, złożyły się, choć nie musiały, aby utrzymać bieżącą działalność PFRON, aby uratować bieżącą działalność PFRON i aby zadania PFRON, zadania celowe, priorytetowe i obowiązkowe, mogły być realizowane. Stało się tak, ponieważ wcześniej podjęto inne działania.

Realizacja programów celowych PFRON skierowanych przede wszystkim do osób niepełnosprawnych w stopniu znacznym i umiarkowanym wynikała z przepisów ustawy. Programy te były jednocześnie instrumentem uzupełniającym realizację zadań ustawowych. W ostatnim okresie realizowano wyłącznie programy o charakterze prozatrudnieniowym, tak, prozatrudnieniowym, dlatego jest to sześćdziesiąt osiem tysięcy osób. Zwiększenie środków na bezpośrednie wsparcie grupy osób niepełnosprawnych znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji ma stanowić rekompensatę i zwiększyć szanse tej grupy na rynku pracy.

Nowelizowane przepisy ustawy o rehabilitacji zawodowej spowodują stopniową, rozłożoną na trzy lata, zmianę w strukturze budżetu PFRON poprzez stopniowe ograniczanie wydatków z tytułu dofinansowania do wynagrodzeń pracowników niepełnosprawnych oraz refundacji składek na ubezpieczenia społeczne osób niepełnosprawnych prowadzących działalność gospodarczą, a także zwiększanie przychodów PFRON poprzez zmiany w zakresie zwolnień podatkowych przysługujących zakładom pracy chronionej i zmiany regulacji dotyczących ulg we wpłatach do PFRON. Ogółem w stosunku do przyjętego w sierpniu bieżącego roku przez zarząd PFRON planu finansowego na 2011 r. pojawią się dodatkowe przychody w kwocie 280 milionów zł, a wydatki zmniejszą się o kwotę 333 milionów zł. Część z tych oszczędności konsumuje już jednak budżet przyjęty przez Radę Ministrów, gdyż zwiększyła ona wydatki na samorządy powiatowe i wojewódzkie oraz na zadania zlecone organizacjom pozarządowym.

Przy okazji muszę powiedzieć, że według mnie ta ustawa to jest tylko kosmetyczne rozwiązanie problemu, bo dla mnie rzeczą podstawową – to, o czym mówiliśmy już na posiedzeniu Wysokiego Senatu – jest powrót do tego, żeby PFRON posia-

dał osobowość prawną. W przeciwnym razie te pieniądze będą ciągle zabierane niejako na pomoc budżetowi, bo sytuacja jest katastrofalna. I nigdy nie zgodzę się z tym, obojętnie, kto sprawuje rząd, bo za rządów Prawa i Sprawiedliwości też o tym mówiłem... Pełnomocnik musi być usytuowany przy premierze Rzeczypospolitej. Dla mnie to jest skandal, że mniejszości, jakieś opcje czy inne grupy mają swoich pełnomocników do spraw równości, a grupa, która w Polsce liczy pięć milionów osób, jest traktowana jak rzecz, przedmiot, a nie jak podmiot. Uważam, jasno to wyliczyłem, że faktycznie to jest ratowanie budżetu. Skończmy z populizmem, PFRON powinien mieć osobowość prawną. Na posiedzeniach komisji rodziny my jako senatorowie kilkakrotnie zgłaszaliśmy takie wnioski. W związku z tym musi nastąpić większa nowelizacja tej ustawy, żeby faktycznie pomóc osobom niepełnosprawnym. Gdy przyjmujemy tę propozycję zmiany ustawy, to w ciągu trzech miesięcy emeryci, którzy mają lekki stopień niepełnosprawności nadany przez komisję orzekającą – oczywiście nie możemy podważać opinii komisji orzekających, bo komisje są niezależne i wydają własne werdykty – po prostu tracą pracę.

Zarząd PFRON będzie mógł przeznaczyć dodatkowo środki w kwocie 441 milionów zł na realizację zadań ustawowych, w szczególności na zadania zlecone organizacjom pozarządowym dodatkowo 130 milionów zł, a łączna kwota, bo będziemy omawiać projekt budżetu państwa, wyniesie 150 milionów zł. Planowane wykonanie w roku 2010, bo do czegoś, Panie i Panowie Senatorowie, trzeba się odnieść, było na poziomie 93 milionów zł. Na programy celowe była kwota 180 milionów zł, planowane wykonanie w 2010 r. jest na poziomie 63 milionów zł. Obecnie na rok 2011 nie ma środków na ten cel. Tu byłby apel do pana pełnomocnika i do prezesa PFRON, bo w 2011 r. nie zaplanowano środków na ten cel. Na zadania wykonywane przez samorządy wojewódzkie, powiatowe w zakresie realizacji zawodowej i społecznej jest dodatkowo 131 milionów zł. Łączna kwota to będzie 791 milionów zł, a wykonanie w roku 2010 planowane jest w kwocie 708 milionów zł.

Gdy zadawano mi pytania, to tak mówiłem i cały czas tak mówię. Drodzy Państwo, gdyby nie było tej nowelizacji, to po prostu wszystkie zadania samorządowe, łącznie z tymi dotyczącymi sprzętu ortopedycznego, i wiele, wiele innych, byłyby niezrealizowane. Ja z bólem muszę tu powiedzieć, Panie Prezesie PFRON – bo widzę, że jest z nami pan prezes PFRON – że programy dla niepełnosprawnych w ogóle nie są realizowane. To samo dotyczy komputera, bo dzięki pewnym wcześniejszym nowelizacjom zabrakło pieniędzy.

W I kwartale i na początku II kwartału 2011 r. mogą wystąpić problemy z finansowaniem wspar-

(senator S. Kogut)

cia dla organizacji pozarządowych oraz na realizację programów celowych, dlatego ważne jest to, aby przepisy ustawy weszły w życie w maksymalnie krótkim okresie od dnia ich uchwalenia. Ponadto z Ministerstwem Finansów prowadzone są rozmowy odnośnie do możliwości wypłacania – to jest bardzo ważne – przez pierwsze cztery miesiące 2011 r. dotacji na dofinansowanie do wynagrodzeń pracowników niepełnosprawnych w wysokości 150% miesięcznej transzy. Wypłacanie dotacji w zwiększonej kwocie na początku 2011 r. zostało zrekompensowane proporcjonalnym pomniejszeniem transz w ostatnich czterech miesiącach roku.

Proponowane rozwiązania zapewnią zadowalającą poziom finansowania zadań wynikających z ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej, a w szczególności zapewnią środki na dofinansowanie placówek prowadzonych przez organizacje pozarządowe.

Panie Marszałku, Panie i Panowie Senatorowie! Muszę jeszcze dodać, że na posiedzeniu Komisji Rodziny i Polityki Społecznej odbyła się bardzo ostra dyskusja. Uczestniczyli w nim przedstawiciele pracodawców osób niepełnosprawnych, którzy zgłaszali swoje uwagi. Ja także zgłosiłem uwagę odnośnie do art. 13, bo moim zdaniem tam nie powinno być preferencji banków, jeśli chodzi na przykład o kredyty. Uważam, że inne instytucje, choćby takie jak SKOK, też powinny mieć możliwość uczestniczenia w tych programach. Stanowisko komisji gospodarki i komisji rodziny jest pozytywne, popieramy zmiany tej ustawy. Ale, jak zapewnia pan przewodniczący Augustyn, szybko rozpocznie się nowelizacja tej ustawy. Ja sobie nie wyobrażam, żeby osoby niepełnosprawne traktować jak rzecz, trzeba je traktować jak podmiot i naprawdę wszystko musi być dostosowane do osoby niepełnosprawnej jako podmiotu. Musimy tworzyć prawo dla wszystkich obywateli – ciągle to powtarzam – w tym dla osób niepełnosprawnych, a nie robić coś tak autentycznie wyrętkowo.

Jeżeli są pytania, to proszę bardzo. Każdy wie, że osoby niepełnosprawne są bliskie mojemu sercu. Ale może uprzedzę pytania... Nie pamiętam dokładnie, który to artykuł, bodajże art. 30. Jest tam mowa o likwidacji stopni niepełnosprawności lekkiego i umiarkowanego. No i wracamy do tego, co było założeniem ustawy – ludzie o znacznym, podkreślam, znacznym stopniu niepełnosprawności mogą być zatrudniani. A musicie państwo wiedzieć, że czasem omijano ustawę, nie wiem, chyba europejską, i robiono tak... Pan pełnomocnik pewnie lepiej będzie wiedział to, co ja chcę powiedzieć. Jest możliwość zatrudnienia w firmie piętnastu tysięcy osób niepełnosprawnych. Ale to się później rozbija na firmy córki, że tak powiem, pączkuje, tworzone są firmy zatrudniające

dniające po cztery tysiące osób tylko po to, żeby obchodzić prawo. Bo jak się miało siedemnaście, osiemnaście tysięcy osób niepełnosprawnych z lekkim stopniem upośledzenia, a chciało się brać pieniądze – nie powiem, że żerować, broń Boże, brać uczciwie, bo ustawa do tego dopuszczała – to takie firmy pączkowały jako firmy córki. Dziękuję.

Wicemarszałek Zbigniew Romaszewski:

Dziękuję bardzo.

(Senator Stanisław Kogut: Pan się zgłaszał...)

Pan senator Krajczy był pierwszy...

Obecnie senatorowie mogą zadawać z miejsca trwające nie dłużej niż minutę zapytania do senatora sprawozdawcy.

Zgłosił się pan senator Krajczy. Następny jest pan senator Knosala.

Proszę bardzo.

Senator Norbert Krajczy:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Wysoki Senacie! Panie Senatorze Sprawozdawco! Mam takie pytanie. Ta legislacja – tak przynajmniej wyczytałem w materiałach – doprowadziła na posiedzeniu komisji do długiej dyskusji, jeżeli chodzi o tak zwany czas pracy osób niepełnosprawnych w zależności od stopnia niepełnosprawności. Chciałbym jednak, żeby pan sprawozdawca wyartykułował, bo ja nie bardzo to rozumiem, jak to się ma do...

(Senator Stanisław Kogut: Chodziło o...)

Czy pan sprawozdawca mnie słucha, czy rozmawia?

(Senator Stanisław Kogut: Tak, tak, słucham.)

Dziękuję. Jak rozumiem, pan sprawozdawca ma podzielną uwagę.

(Senator Stanisław Kogut: Panie Senatorze, z uwagą pana słucham.)

Dziękuję uprzejmie.

Chodziło mi o to, jak to się ma do orzeczeń lekarskich, ponieważ w samorządach powiatowych są takie komisje, ale nie tylko tam, bo mogą być też inne komisje, i może się okazać, że już nie będzie niepełnosprawnych w stopniu lekkim, tylko wszyscy będą mieli grupy zaawansowanej niepełnosprawności, czyli takie, jakie są potrzebne po tej legislacji.

(Senator Stanisław Kogut: Mogę?)

Wicemarszałek Zbigniew Romaszewski:

Proszę bardzo.

Senator Stanisław Kogut:

Panie Senatorze, była bardzo długa dyskusja w tej sprawie. Jest powiatowa komisja orzekająca o stopniu niepełnosprawności i faktycznie lekarz

(senator S. Kogut)

tam orzeka. Zgodnie z przepisami teraz też było tak, że lekarz mógł każdej osobie pozwolić na dłuższy czas pracy. I w nowej, znowelizowanej ustawie, kiedy będziemy na ten temat rozmawiać, to po prostu zostanie uszczegółowione. Powiem panu tak: nikt nie podważał na posiedzeniu komisji – a chodzi mi o wszystkie strony, które w nim uczestniczyły, to znaczy nas, senatorów, przedstawicieli rządu, przedstawicieli pracodawców osób niepełnosprawnych – orzecznictwa komisji, choć bardzo się pochylaliśmy nad tym lekkim stopniem upośledzenia. A że w tak krótkim czasie przybyło sześćdziesiąt osiem tysięcy osób... Ja nie ukrywam, że poruszałem także sprawę ustawy. A jeśli mówimy już tak szczegółowo, to musimy jeszcze powiedzieć, że warsztaty terapii zajęciowej powinny się znaleźć na otwartym rynku pracy. Była ogromna dyskusja z panem pełnomocnikiem rządu na temat zakładów aktywizacji zawodowej. Bo, Drodzy Państwo, jeżeli brakuje pieniędzy i samorząd wojewódzki dostaje na zazy 2 miliony 900 tysięcy zł, a ma u siebie siedem zakładów, to z czego ma je utrzymać? O czasie pracy, jak panu mówiłem, była dyskusja, bo i teraz lekarz orzecznik mógł dopuścić dłuższy czas pracy osoby niepełnosprawnej.

Wicemarszałek Zbigniew Romaszewski:

Dziękuję bardzo.
Pan senator Knosala, proszę bardzo.

Senator Ryszard Knosala:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Panie Senatorze, chciałbym zapytać o postanowienia art. 26 ust. 1 znowelizowanej ustawy. Tam jest mowa o wynagrodzeniu pracownika niepełnosprawnego i możliwości uzyskania dofinansowania, które przysługuje pracodawcy. I tak, jeśli pracodawca zatrudnia osoby niepełnosprawne ze znacznym stopniem niepełnosprawności, to może liczyć na dofinansowanie w wysokości 180% najniższego wynagrodzenia, czyli 20% więcej w stosunku do tego, co było. Jeśli chodzi o stopień umiarkowany, to może on liczyć na 100% dofinansowania, czyli jest to 40% mniej w stosunku do tego, co było. A jeśli chodzi o lekki stopień, to może liczyć na 40%, a to jest 20% mniej w stosunku do tego, co było.

Z badania aktywności ekonomicznej ludności wynotowałem sobie dane, z których wynika, że w 2009 r. czynnych zawodowo było 29,3% niepełnosprawnych w stopniu lekkim, 19,7% – niepełnosprawnych w stopniu umiarkowanym i tylko 7,8% osób ze znacznym stopniem niepełnosprawności. Widzimy więc, jaka jest gradacja.

A teraz moje dwa pytania.

Pierwsze. Czy uzasadniona jest obawa dotycząca zmniejszenia tego dofinansowania, jeśli chodzi o umiarkowany i lekki stopień? Czy to nie spowoduje, że te grupy osób będą miały po prostu duży kłopot ze znalezieniem miejsca pracy, a nawet z utrzymaniem miejsca pracy, skoro pracodawca w jednym wypadku dostanie 40% mniej, a w drugim wypadku – 20% mniej.

Drugie pytanie. Czy była mowa o tym, jak ewentualnie szacuje się wzrost odsetka osób ze znacznym stopniem niepełnosprawności? Tam z kolei zwiększamy dofinansowanie o 20%. Dziękuję.

Senator Stanisław Kogut:

Odpowiem najpierw na pierwsze pytanie: to był główny cel tej ustawy. Przecież powiedziałem, że w ustawie z grudnia 2002 r. było jasno określone, że powinni to być ludzie ze znacznym stopniem niepełnosprawności, ze specjalną niepełnosprawnością. W związku z tym w tej ustawie znikają stopnie lekki i umiarkowany. I uważam, że ta hierarchia – a była ona przedyskutowana na posiedzeniu komisji – jest właściwie ustawiona.

Czy będą redukcje? Na posiedzeniu komisji byli przedstawiciele związku pracodawców osób niepełnosprawnych, który powstał niedawno, i jasno stwierdzili, że już w tym okresie będą musieli zwolnić około dwóch tysięcy ludzi. Ino my się zastanówmy nad jednym. Wprowadzie minister Duda mówił akurat odwrotnie, że tak się nie stanie, ale my się zastanówmy: czy my mamy chronić ludzi ze znacznym stopniem niepełnosprawności – tak jest w całej Unii Europejskiej – albo ze specjalnymi niepełnosprawnościami, czy mamy preferować ludzi, którzy szukają zarobku? Bo według mnie część tych osób – tu odpowiadam na pierwsze pytanie – z tych sześćdziesięciu ośmiu tysięcy to byli właśnie ludzie o lekkim i umiarkowanym stopniu niepełnosprawności.

Tego drugiego pytania nie pamiętam. Proszę jeszcze raz...

Senator Ryszard Knosala:

Chodziło o jakieś prognozy. Czy to podniesienie o 20% spowoduje, że ta grupa ze znacznym...

(Senator Stanisław Kogut: Tak.)

...stopniem niepełnosprawności rzeczywiście się wzmocni?

Senator Stanisław Kogut:

Była analiza, były prognozy. Do tej pory pracodawca nie zatrudniał osób niepełnosprawnych w znacznym stopniu. Jeśli sobie wziął kogoś z lekkim stopniem niepełnosprawności, to miał prawie całkowicie sprawnego pracownika, a ci ludzie

(senator S. Kogut)

ze znacznym stopniem byli blokowani. Trzeba by tu całą ustawę prześledzić. Nawet jeśli chodzi o nabór na warsztaty terapii czy do zazów, to muszą być to osoby ze znacznym stopniem niepełnosprawności. Za rządów Prawa i Sprawiedliwości myśmy znowelizowali ustawę w taki sposób, żeby to wszystko nie szło w kierunku osób... No, wprowadzono zapis, że w warsztatach mogą brać udział osoby i z umiarkowanym stopniem niepełnosprawności, i ze znacznym, i ze specjalnym. Przeprowadzono analizę i wyszło, że faktycznie, jeżeli stopień lekki i umiarkowany zniknie, to zwiększy się poziom zatrudnienia osób o znacznym stopniu niepełnosprawności.

Muszę powiedzieć jedno. Podczas prac nad tą ustawą, tą nowelizacją nie było jakichś politycznych podziałów. To musi być zrobione, bo jeżeli nie będzie, to samorzady, czy powiatowe, czy wojewódzkie, nie będą miały dopływu środków, nie będą miały... Ja nie odpuszczę. Dla mnie to jest kolejna kosmetyka, a problem niepełnosprawnych musi być rozwiązany kompleksowo. Mówiłem już o tym – pan potwierdził to skinieniem głowy – że PFRON musi mieć osobowość prawną, musi być pełnomocnik pod premierem. W Konstytucji Stanów Zjednoczonych jest tylko piętnaście stron dotyczących osób niepełnosprawnych, ale tam wszystko jest zagwarantowane, od transportu po... wszystko. Gdy ostatnio jeździłem i konsultowałem tę ustawę, to widziałem, że przy wejściu do urzędów powiatowych, wojewódzkich, Drodzy Państwo, czasem nawet nie ma podjazdu. I my mówimy, że jesteśmy przychylni? W porównaniu z innymi krajami Europy i świata naprawdę jesteśmy na pierwszym miejscu. Oni się dziwią, że u nas są przedszkola integracyjne, warsztaty integracyjne, że są zazy. Pewnie to odbiega od tematu, ale po prostu odpowiadam na pytanie, które pan zadał: tak, były czynione starania. Ja wierzę, że odnośnie do nowelizacji... Tak jak powiedziałem, nie odpuszczę tego. Sprawa osób niepełnosprawnych faktycznie musi być rozwiązana. Kategorycznie, nie jako senator, ale jako obywatel, osoba zajmująca się niepełnosprawnymi, sprzeciwiam się temu, żeby był minister do spraw równości pod premierem, a nie było pełnomocnika rządu reprezentującego pięć milionów niepełnosprawnych ludzi, żeby nie było takiego stanowiska. Dziękuję.

Wicemarszałek Zbigniew Romaszewski:

Dziękuję bardzo.

Nie widzę więcej chętnych do zadania pytań.

Ach, przepraszam bardzo, pan senator Bisztyga.

Proszę bardzo.

Senator Stanisław Bisztyga:

Chciałem panu ministrowi... Ale właściwie, Stasiu, tak dobrze ci idzie...

(Senator Stanisław Kogut: Do pana ministra.)

...że na twoje ręce przekażę – tak będzie łatwiej, bardziej ekumenicznie – wyrazy uznania dla pana ministra i dla ekipy za przygotowanie tej ustawy. Również pod adresem pana senatora słowa uznania za to, co pan senator robi w tej sprawie – w Małopolsce jest to powszechnie znane. Ja jednak mam pewne wątpliwości i pytanie. Na całym świecie jest tak, że osoby z lekką niepełnosprawnością znajdują pracę nie w zakładach aktywizacji zawodowej czy w zakładach pracy chronionej, ale głównie na otwartym rynku pracy, a wsparcie państwa pozostawia się dla osób z umiarkowaną i znaczną niepełnosprawnością. Czy my nie idziemy w złą stronę? Komu tak naprawdę my pomagamy, pracodawcom czy tym osobom? To jest pierwsze pytanie.

I drugie. Jak według pana senatora wyglądają kontrole zakładów pracy chronionej, głównie pracodawców? Ja czasem odnoszę wrażenie, że jest, że tak powiem, powszechny pęd do grup inwalidzkich i że jest coraz więcej osób pragnących otrzymać orzeczenia o niepełnosprawności, bo zachęcają ich do tego pracodawcy szukający obniżania kosztów własnych. Nie wiem, czy to wszystko jest szczelne i czy jeszcze można coś zrobić w tej sprawie. Jest to pytanie do pana senatora, ale w części zapewne również do pana ministra.

Senator Stanisław Kogut:

Odpowiadając na pierwsze pytanie, powiem, że wydaje mi się, iż zdecydowanie idzie to w kierunku pomocy osobom faktycznie niepełnosprawnym.

Jeżeli chodzi o zakłady pracy chronionej, to mogę wypowiedzieć własne zdanie. Moje zdanie jest takie, że całkowicie zgadzam się z panem. Ja powiedziałem jedno na wstępie – i może dobrze, że pan senator o to zapytał – że cały system w Polsce musi być znowelizowany, zaczynając od orzecznictwa. To musi być znowelizowane. Jako senator nie mam moralnego prawa podważać z mównicy senackiej autorytetu komisji orzekających stopień niepełnosprawności, i tego nie uczynię, ale powtarzam: to musi być znowelizowane. Jeżeli chodzi o ZPCh, to ja mam własne zdanie. Czasem wyglądało to tak, że żerowało się na PFRON po to, żeby były pieniądze. Dalej nie będę tego komentował, niech pan minister odpowie. Moje zdanie jest takie: cały system musi być zmieniony.

Wicemarszałek Zbigniew Romaszewski:

Dziękuję bardzo.

Pan senator Dobrzyński, proszę bardzo.

Senator Jan Dobrzyński:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Panie Senatorze, mam pytanie. Chciałbym jeszcze wrócić do kwestii wydłużonego czasu pracy osób niepełnosprawnych, który ta ustawa zakłada. Nie wiem, czy moje obawy są uzasadnione – pan na pewno je rozwieje – ale czy w przypadku wydłużenia czasu pracy dla osób o różnym stopniu niepełnosprawności nie nastąpi, przynajmniej w pierwszej fazie, spadek zatrudnienia? To jakby jest naturalne.

Senator Stanisław Kogut:

Powiem tak: ja podnosiłem inny problem. Nie mam obaw związanych z tym, że jeżeli ktoś jest ze znacznym... i gdy wydłużą czas pracy, to spadnie zatrudnienie. Ja zarzucałem – mogę użyć takiego słowa – w kulturalnym dialogu z panem pełnomocnikiem, że spadną zarobki, Panie Senatorze, bo zarobków się nie podnosi, ino zwiększa się liczbę godzin. To była kwestia sporna, ale uznaliśmy, że przy okazji następnej nowelizacji... Pan przewodniczący komisji, pan senator Augustyn stwierdził, że szybko zrobimy tę nowelizację po to, żeby rozwiązać te problemy.

Zatrudnienie nie spadnie, bo, jak powiedział senator, osób ze znacznym upośledzeniem jest określona liczba. Tu po prostu główny nacisk... Jak państwo jeszcze raz przeczytacie, to zobaczycie, że od 2008 r. o sześćdziesiąt osiem tysięcy wzrosła liczba... W tym czterdzieści tysięcy było przedstawiciele służb mundurowych. Weźmy sobie, Drodzy Państwo... Ja jestem za tym. Ja mówię: moją ojczyzną, matką jest Polska i ja jako człowiek „Solidarności” walczyłem o wolną Polskę. Nie pozwolę na to, żeby ktoś – powiem brutalnie – okradał osoby niepełnosprawne i nabijał swoją kasę, robił pieniądze na PFRON i naszych podatkach. To jest moje prywatne zdanie. Zdarzało się, że czasem nie zatrudniali osób niepełnosprawnych, w zakładach pracy chronionej brano na hurt, żeby tylko była trójka. No ale ja nie mam prawa krytykować orzecznictwa w państwie prawa. Nie mam do tego prawa. To, co mówię, to jest moje zdanie. Uważam, że osoby niepełnosprawne były w znikomym stopniu zatrudniane.

Była także dyskusja, Panie Senatorze, na temat warsztatów. Pracodawcy nie chcą przyjmować osób z warsztatów terapii na otwarty rynek pracy, a z ustawy wynika, że około 10% osób powinno wyjść na otwarty rynek pracy. Po to były tworzone zazy. Warsztaty stają się też świetlicami.

Odpowiem jeszcze panu senatorowi Bisztydze: tak, kontrolują. My w tym roku już mamy ósmą kontrolę, ale nie jako zakład pracy chronionej. Skoro NIK kontroluje fundacje, to pewnie skontroluje i ZPCh... Ja nie wiem, bo nie pracuję w ZPCh.

Wicemarszałek Zbigniew Romaszewski:

Dziękuję bardzo.

Pan senator Knosala.

Senator Ryszard Knosala:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Chciałbym o jeszcze jedno zapytać. Mianowicie zauważyłem, że dość mocno spada odsetek osób niepełnosprawnych pracujących na własny rachunek, czyli prowadzących własną działalność gospodarczą. W 2006 r. było to sto trzydzieści tysięcy osób, a w 2009 r. już tylko dziewięćdziesiąt dwa tysiące.

I pytanie: z czego wynika taki systematyczny spadek liczby osób niepełnosprawnych, którzy pracują na własny rachunek? Nie wiem, czy pan senator będzie w stanie odpowiedzieć na to.

(*Senator Stanisław Kogut: Odpowiem.*)

Jak to wygląda w związku z finansami Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych? Czy tę niekorzystną tendencję można byłoby odmienić? Jakie ewentualnie działania – może pan senator sam zauważył – są prowadzone, które przynajmniej zahamowałyby tę tendencję.

Senator Stanisław Kogut:

Odpowiem tak: wśród zdrowych zależy to od aktywności, od przedsiębiorczości danego człowieka. Tak samo jest wśród osób niepełnosprawnych. Jeżeli osoba niepełnosprawna jest operatywna, to tworzy te stanowiska pracy. W ramach programu 8.3 Unii Europejskiej są składane wnioski. Taki wniosek my też złożyliśmy. Chodzi o możliwość zatrudnienia około trzech tysięcy osób niepełnosprawnych. Ino te wnioski składają stowarzyszenia, organizacje pozarządowe. Osoba niepełnosprawna w zależności od... nie chciałbym tu mówić, że od wykształcenia, ale najczęściej jest tak, że ci bardziej wykształceni podejmują ryzyko zakładania własnej firmy, a im mają niższy stopień wykształcenia, tym bardziej obawiają się, po prostu boją się... mimo że jest ogromne poparcie – nie mówmy, że tylko za czasów Prawa i Sprawiedliwości, bo teraz też jest – PFRON, jeśli chodzi o tworzenie firm przez osoby niepełnosprawne. Jak pan przeczyta – pan chyba też o to pytał – to zobaczy, że jest jeszcze jedna kwestia. Są podane, chyba w art. 13, banki, w których pracodawcy zatrudniają osoby niepełnosprawne lub osoby niepełnosprawne prowadzące własną działalność mogą umarzać zaciągnięty kredyt. Moje zdanie jest takie, że potrzeba większej promocji ze strony Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, dotarcia do instytucji pozarządowych z propozycją, żeby osoby nie-

(senator S. Kogut)

pełnosprawne brały sprawy w swoje ręce i zakładały firmy. (Oklaski)

**Wicemarszałek
Zbigniew Romaszewski:**

Dziękuję bardzo.

Projekt tej ustawy został wniesiony przez posłów. Do prezentowania stanowiska rządu w toku prac parlamentarnych został upoważniony minister pracy i polityki społecznej.

Czy przedstawiciel rządu, pan minister Duda, chciałby zabrać głos?

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie
Pracy i Polityki Społecznej
Jarosław Duda:**

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Nie chciałbym za bardzo rozwodzić się nad tą nowelizacją. Dziękuję panu senatorowi sprawozdawcy za bardzo wnikliwe i szczegółowe przedstawienie charakteru zmian. Chciałbym tylko dodać, że rząd popiera nowelizację w całej rozciągłości, ale jednocześnie przyjmuje z absolutną determinacją wezwanie do ustanowienia nowego aktu prawnego, który jest niezbędny w tym obszarze. My byśmy ten akt zapewne już uchwalili, gdyby nie zapowiedź kolejnej zmiany w rozporządzeniu Komisji Europejskiej dotyczącym pomocy publicznej, które wejdzie w życie w 2013 r., stąd też na tym etapie nie chcemy wprowadzać rozwiązań, które być może w kolejnym obowiązującym nas rozporządzeniu unijnym znowu zostaną zmienione. Jednak wszystkie poruszone przez pana senatora sprawozdawcę kwestie – dotyczące zarówno nowego aktu prawnego, jak również innego usytuowania PFRON czy też utrzymania takiego usytuowania, być może w innej roli, czego ja jestem zwolennikiem, oraz innego usytuowania pełnomocnika rządu – uważam za ważne i niezbędne dla grupy, jak pan senator powiedział, pięciomilionowej. Oczywiście są to decyzje polityczne, z punktu widzenia pewnych uzgodnień niewątpliwie trudne i skutkujące określonymi usytuowaniami, niemniej jednak dziś, jeśli miałbym w tej kwestii jeszcze raz się wypowiedzieć, jestem za takim właśnie rozstrzygnięciem. Dziękuję za poparcie w tym zakresie, które otrzymałem ze strony pana senatora sprawozdawcy.

Szanowni Państwo, bardzo krótko. Pan senator już o tym mówił, ale chciałbym zasygnalizować, że dzisiejsza nowelizacja, to, że się dzisiaj spotykamy, jest wynikiem sukcesu. To brzmi paradoksalnie, ale tak jest. Bo sześćdziesiąt osiem tysięcy nowych miejsc pracy, tych, które muszą być obsłużone przez Państwowy Fundusz Rehabilitacji

Osób Niepełnosprawnych, kosztuje naprawdę dużo. Mamy ograniczony budżet, chociaż chciałbym z całą odpowiedzialnością powiedzieć, że niektóre wypowiedzi w dyskusji budżetowej, która toczyła się nieco wcześniej, nie do końca były zgodne z prawdą, bo poziom dofinansowania z budżetu państwa w tym roku jest taki sam jak w tamtym, czyli to jest dokładnie 739 milionów zł. Oczywiście ja rozumiem środowisko pracodawców, bo każda zmiana, która obniża dofinansowanie do poszczególnego pracownika, wywołuje niepokój. Ja również, chociaż nie jestem pracodawcą osób niepełnosprawnych sensu stricto, tylko pełnomocnikiem rządu, niepokoję się o to, czy w bilansie finansowym będzie się to po prostu opłacać.

Podkreślam jednak z całą odpowiedzialnością, że nie możemy doprowadzić do sytuacji, w której zatrudnia się dofinansowanie, a nie człowieka. Każda osoba niepełnosprawna, obojętnie czy w lekkim, umiarkowanym czy też znacznym stopniu, wnosi coś swoją pracą. Inaczej to zatrudnienie nie miałoby najmniejszego sensu, byłoby wręcz niemoralne. Stąd też dzisiaj mówimy o tym, że obniżamy, a nie, jak tutaj było powiedziane, chyba nawet przez pomyłkę przez pana senatora, likwidujemy dofinansowanie. To nie jest prawda, my tylko je obniżamy i to w perspektywie trzech lat. Ja pamiętam dyskusję, która toczyła się w polskim parlamencie w obydwu izbach w 2008 r., kiedy wprowadzane było rozporządzenie nr 800 Komisji Europejskiej. Wtedy też wieszczono katastrofę, mówiono, że zmiana, która była przedmiotem tamtego rozporządzenia, w ogóle polski system zdemoluje, przepraszam za ten kolokwializm. Okazało się, że w efekcie przybyło sześćdziesiąt osiem tysięcy miejsc pracy.

Skutek jest taki, Szanowni Państwo, że gdybyśmy pozostawili dofinansowanie w dotychczasowym wymiarze, to, tak jak mówił pan senator sprawozdawca, nie byłoby nas stać na sfinansowanie czy obsłużenie innych zadań w ramach ustawy. To znaczy, że wszystkie zadania, które realizują dzisiaj samorządy oraz nasi partnerzy z organizacji pozarządowych, byłyby pozbawione finansowania, czyli skazane na porażkę. To nie jest ustawa o charakterze oszczędnościowym, chciałbym to podkreślić, ponieważ to nie jest oszczędność, tylko przesunięcie akcentów w ramach posiadanego budżetu, wskazanie na inne, niezmiernie istotne z punktu widzenia solidaryzmu społecznego zadania, które muszą być finansowane. Myślę tutaj właśnie o działaniu organizacji pozarządowych i samorządów. Samorządy w tym roku borykały się z bardzo trudną sytuacją, musimy to jak najszybciej naprawić i ta nowelizacja to spowoduje. To samo dotyczy organizacji pozarządowych, które też są pracodawcami zatrudniającymi niejednokrotnie dziesiątki, a czasami nawet setki osób.

(sekretarz stanu J. Duda)

Ja chciałbym tylko państwu powiedzieć, że ta zmiana jest rozłożona w czasie. Na przykład jeśli dziś dofinansowanie pracownika o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności wynosi 140% kosztów pracy, to zmniejszy się do 125% dopiero w 2012 r., tak więc pracodawcy mają możliwość przygotowania się do tego, żeby przeformułować swoją strategię zatrudnienia. To wszystko daje pewną bezpieczną perspektywę i czas na przygotowania. Nie zaskakujemy pracodawców, nie mówimy z dnia na dzień, że nagle, od jutra czy od 1 stycznia, nie otrzymają żadnego dofinansowania. Oczywiście to byłoby absolutnie niedopuszczalne.

Chciałbym jeszcze zwrócić uwagę na to, że kiedy w 2008 r. wprowadzaliśmy rozporządzenie nr 800 dotyczące pomocy publicznej, mieliśmy dostateczne środki i w ramach wielomiesięcznych konsultacji z naszymi partnerami, zarówno pracodawcami, jak i organizacjami pozarządowymi, doszliśmy do wniosku, że możemy, mając określone zasoby, finansować również zatrudnienie niepełnosprawnych emerytów. Dzisiaj okazuje się, że musimy z tego zrezygnować. To oczywiście zmieni sytuację tej grupy i być może w jakiejś mierze zostanie ona dotknięta zwolnieniami. Chociaż ja w to nie wierzę, dlatego że te osoby pojawiły się w systemie w momencie, w którym pojawiła się taka możliwość, z tego względu, że wcześniej już pracowały. Skoro pracodawca uzyskał taką możliwość, to mógł ją po prostu wykorzystać i zatrudnić tę osobę z dofinansowaniem. Sądzę więc, że tutaj nie będzie jakichś drastycznych zmian, które by spowodowały zwalnianie tych osób.

Cała nasza idea jest taka – mówił o tym pan senator sprawozdawca – żeby trafiać bezpośrednio do osób niepełnosprawnych, a nie tylko do pracodawców. Należy objąć opieką i wsparciem szczególnie osoby ze znacznym stopniem niepełnosprawności, z tak zwanych grup specjalnych, czyli osoby niewidome i głuchoniewidome, a jednocześnie utrzymać taki status zatrudnienia, który jest związany na przykład ze spółdzielczością osób niewidomych. Tylko tam będą one miały szansę pełnego funkcjonowania, bo na otwartym rynku nie będzie takiej możliwości. Mnie jako pełnomocnika rządu interesuje nie status zakładu pracy chronionej, tylko zatrudnianie, i jeśli ma ono miejsce na otwartym rynku pracy, to tym lepiej, bo to powoduje, że te osoby są pełnymi uczestnikami życia społecznego i mogą funkcjonować w otwartym społeczeństwie. Status nie jest tutaj najważniejszy.

Kończąc, chciałbym bardzo podziękować panu senatorowi sprawozdawcy, panu przewodniczącemu, również komisji za sprawne przeprowadzenie procedowania. W tym przypadku nagli nas czas, ponieważ chcielibyśmy już od 1 stycznia

móc korzystać z dobrodziejstw przeprowadzonej nowelizacji, czyli zabezpieczyć wszystkich, którzy na to nie tyle zasługują, ile prowadzą działalność, którą jesteśmy zobowiązani wesprzeć, a więc pracodawców, organizacje pozarządowe i oczywiście samorządy. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Zbigniew Romaszewski:

Dziękuję bardzo, ale proszę nie odchodzić, bo jeszcze będą pytania.

(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej Jarosław Duda: Przepraszam.)

Senatorowie mają teraz prawo zadawać trwające minutę pytania panu ministrowi.

Pan senator Dobrzyński był chyba pierwszy, potem pan senator Kieres i pan senator Knosala.

Senator Jan Dobrzyński:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Panie Ministrze, czy ministerstwo posiada jakieś analizy czy symulacje dotyczące wpływu ustawy na kondycję finansową zakładów pracy chronionej?

Chciałbym się dowiedzieć również – choć co prawda pan senator Kogut o tej sprawie wspominał – czy na posiedzeniu komisji byli przedstawiciele zakładów pracy chronionej i jaką opinię, że tak powiem, wystawiali temu projektowi ustawy. Dziękuję.

Sekretarz Stanu w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej Jarosław Duda:

Szanowny Panie Senatorze, oczywiście my prowadzimy swoje analizy mogące mieć związek z tą nowelizacją i dzisiaj nie widzimy zagrożenia, które by mogło niepokoić w kontekście jakichś gwałtownych ruchów w zatrudnieniu, szczególnie jeśli chodzi o umiarkowany i znaczny stopień niepełnosprawności. Tak jak powiedziałem: być może... Ale tego też nie jestem w stanie dzisiaj jednoznacznie stwierdzić. Może to dotyczyć grup, które wypracowały swoje świadczenie – myślę tutaj o emerytach – i które w dalszym ciągu dostają dofinansowanie. Niemniej jednak naszą ideą – a pracowaliśmy wspólnie z grupą posłów – było przygotowanie takich rozwiązań, które w jakiś sposób uszczelniałyby system. Bo jak już mówił pan senator sprawozdawca, wiele, a widzimy to choćby po peselach...

(Senator Jan Dobrzyński: Panie Ministrze...)

Tak. Tak że odpowiadam: nie obawiamy się jakichś masowych zwolnień w tym kontekście.

Druga sprawa. Byli wspomniani przedstawiciele na posiedzeniu, konsultacje trwały przez wiele miesięcy. Na posiedzeniu Komisji Rodziny

(sekretarz stanu J. Duda)

i Polityki Społecznej byli przedstawiciele pracodawców, którzy oczywiście byli – czemu trudno się dziwić – zaniepokojeni tym, że się im lekko obniża dofinansowanie. I to jest oczywiste. Ale, tak jak powiedziałem, musimy, w ramach pewnego solidaryzmu społecznego, obsłużyć wszystkie zadania, które są w ustawie zapisane. Dziękuję.

**Wicemarszałek
Zbigniew Romaszewski:**

Dziękuję bardzo.
Pan senator Kieres, proszę bardzo.

Senator Leon Kieres:

Panie Ministrze, zadam pytania bardzo kłopotliwe, ale nie w kontekście intencji, które leżą u podstaw tej ustawy, tylko zasad techniki legislacyjnej, a więc dlatego mogą być to pytania kłopotliwe, ale nie wynikają one, o czym od razu uprzedzam, z jakichś moich złych zamiarów. Mam po prostu pewne wątpliwości interpretacyjne.

Chodzi o art. 13 ustawy. Panie Ministrze, czy osoba niepełnosprawna może prowadzić jednocześnie działalność gospodarczą oraz własne lub dzierżawione gospodarstwo rolne? Dlaczego o to pytam? Dlatego że art. 13 – zresztą w jego nowej wersji powtarza się stare brzmienie – jakby wyklucza stosowanie tej ustawy w sytuacji, kiedy niepełnosprawny prowadzi działalność gospodarczą podlegającą regulacji ustawy z 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, a także działalność gospodarczą w sensie ekonomicznym, ale niepodlegającą...

(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej Jarosław Duda: Czyli gospodarstwo rolne.)

...czyli, innymi słowy, gospodarstwo rolne. Czy jeżeli niepełnosprawny prowadzi te dwa rodzaje działalności, to też może liczyć na dofinansowanie do wysokości 50% oprocentowania kredytu bankowego? Z zasady racjonalnego ustawodawcy, kiedy przyjrzymy się temu rozwiązaniu, wynika, że raczej nie, bo jest: albo – albo. Jest zapisane: osoba niepełnosprawna prowadząca działalność gospodarczą albo własne lub dzierżawione gospodarstwo... Nie „lub”, ale „albo”. To jest powtórzenie dotychczasowego brzmienia. Jaka była praktyka w tym wymiarze?

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie
Pracy i Polityki Społecznej
Jarosław Duda:**

Szanowny Panie Senatorze, rzeczywiście jest to problem legislacyjny. Ta sprawa nie była nigdy w obiegu, w polu jakiegoś naszego czy powsze-

chnego zainteresowania, nie zwracano się do nas w tym zakresie. Moim zdaniem, osoba niepełnosprawna nie może prowadzić dwóch działalności jednocześnie, ale też powiem uczciwie, że nie wiem, czy takie sytuacje nie miały jednak miejsca. Razem ze swoimi pracownikami na pewno to sprawdzimy. Dziękuję za tę sugestię, bo ta kwestia rzeczywiście jest bardzo interesująca z punktu widzenia praktyki, ale też ewentualnej perspektywy takiego funkcjonowania.

(Senator Leon Kieres: Mogę zadać pytanie uzupełniające?)

**Wicemarszałek
Zbigniew Romaszewski:**

Proszę bardzo.

Senator Leon Kieres:

Proszę zauważyć, że zmieniliście jednak państwo... Bo, jak rozumiem, to rząd był projektodawcą ustawy. Tak?

(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej Jarosław Duda: Projektodawcą jest Sejm.)

A, Sejm. Ale państwo jakby zaakceptowaliście to...

(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej Jarosław Duda: Oczywiście, tak, tak.)

W pktcie 1 i 2 tego samego ust. 1 w art. 13 jest zmieniona alternatywa rozłączna z „albo” na „lub”. Bo w dalszej części jest: nie korzystała z pożyczki z funduszu na rozpoczęcie działalności gospodarczej lub rolniczej – do tej pory było „albo”, a teraz jest „lub”. To tak jakby...

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie
Pracy i Polityki Społecznej
Jarosław Duda:**

Nie wiem, czym to było spowodowane. Przyznaję, Panie Senatorze, że nie wiem, czym była spowodowana ta zmiana „albo” na „lub”...

(Senator Leon Kieres: Może to się wydawać drobną sprawą, ale w praktyce interpretacyjnej może się okazać...)

Nie, nie, to pewnie nie jest drobna sprawa, bo to być może otwiera...

(Senator Leon Kieres: No właśnie. To zwraca moją uwagę...)

Panie Senatorze, sprawdzę to i z przyjemnością odpowiem na piśmie, zwłaszcza że mnie to zainteresowało.

(Senator Leon Kieres: Nie, nie trzeba, Panie Ministrze...)

Ale to też tak dla siebie...

(Senator Leon Kieres: Będę miał satysfakcję, jeśli państwo rozważycie ten problem.)

Już zwróciliśmy na to uwagę. Dziękuję bardzo.

**Wicemarszałek
Zbigniew Romaszewski:**

Pan senator Knosala.

Senator Ryszard Knosala:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Panie Ministrze, pierwsze moje pytanie też by dotyczyło art. 13 ust. 1. Są tam dwa warunki, ten drugi warunek to jest właśnie: nie otrzymała bezwrotnych środków co najmniej przez dwadzieścia cztery miesiące od dnia otrzymania pomocy na ten cel. Pytanie byłoby takie: czy żeby ktoś mógł się starać o dofinansowanie, to musi przez dwadzieścia cztery miesiące prowadzić działalność, czy też może prowadzić ją krócej?

Drugie pytanie też jest trochę z tą sprawą związane. Jeśli ktoś już otrzymał takie dofinansowanie i, powiedzmy, spłacił kredyt wcześniej, w przeciągu dwudziestu miesięcy, to czy musi czekać kolejne cztery miesiące, żeby upłynęło te dwadzieścia cztery miesiące, czy też może wcześniej złożyć wnioski?

Kolejne pytanie jest natury ogólniejszej. W wielu państwach członkowskich aktywna zawodowo jest nawet co druga osoba niepełnosprawna. W Polsce ten wskaźnik nie przekracza... to znaczy, na szczęście przekracza, choć niedużo, 20%. Trzeba też tutaj jasno powiedzieć, że w ostatnich latach mamy w tej kwestii systematyczny wzrost. Jak pan minister ocenia, czy ta ustawa spowoduje między innymi to, że nasz marsz w kierunku większych liczb będzie szybszy? Dziękuję bardzo.

**Sekretarz Stanu
w Ministerstwie
Pracy Polityki Społecznej
Jarosław Duda:**

Dziękuję bardzo.

Panie Senatorze, co do pierwszych dwóch kwestii, odpowiadam: w każdym przypadku muszą być dwadzieścia cztery miesiące, czyli zarówno trzeba prowadzić działalność wcześniej, żeby otrzymać dofinansowanie, a potem jeśli nawet się spłaci wcześniej, to ten czas musi upłynąć. Takie są rozstrzygnięcia, które stosujemy.

Co do drugiej kwestii... To znaczy, przede wszystkim chciałbym nie tyle zaprotestować, ile sprostować to, że tak znakomicie jest w niektórych krajach europejskich. Otóż tam jest inna metoda liczenia. Naprawdę tam jest inna metoda liczenia. My liczymy to według przyjętej metody BAEL i nasz mocno podniesiony przez ostatnie dwa lata wskaźnik – bo przypomnę, że liczba sześćdziesięciu ośmiu tysięcy w SOD między innymi spowodowała to, że jest w wypadku zatrudnienia wzrost, 25% – sytuuje nas, z tą naszą metodą liczenia, gdzieś w środku zestawień stanów zatrud-

nieniowych w Europie. Ale w różnych sytuacjach, w kontaktach z moimi odpowiednikami w różnych krajach, dowiaduję się, że ich sposób liczenia jest zupełnie inny. Tam na przykład zakład aktywności zawodowej czy nawet taki, w naszym ujęciu, warsztat terapii zajęciowej również jest liczony do wskaźnika zatrudnieniowego. My liczymy to wedle schematu BAEL, który nas sytuuje tam, gdzie nas sytuuje – co jednak, żeby była jasność, nie znaczy, że jest już dobrze. Mamy jeszcze przed sobą długą drogę, żeby zaktywizować niepełnosprawnych Polaków, a nie ma lepszej aktywizacji jak poprzez pracę. I to jest priorytet.

**Wicemarszałek
Zbigniew Romaszewski:**

Dziękuję bardzo.

Czy są jeszcze pytania do pana ministra? Nie ma. Dziękuję bardzo.

(Sekretarz Stanu w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej Jarosław Duda: Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.)

Otwieram dyskusję

Przypominam o konieczności zapisywania się do głosu u senatora prowadzącego listę mówców. Przemówienie nie może trwać dłużej niż dziesięć minut. Podpisane wnioski o charakterze legislacyjnym senatorowie składają do marszałka Senatu do momentu zamknięcia dyskusji.

Do protokołu swoje wystąpienia w dyskusji złożyli senator Bisztyga i senator Grzyb.*

Z kolei pan senator Augustyn chciał zabrać głos. Dlatego teraz bardzo go o to proszę.

Senator Mieczysław Augustyn:

Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie! Panie Ministrze! Panie Prezesie!

Zajmujemy się dzisiaj przepisami ustawy, która ma ogromne znaczenie dla dużego środowiska osób wymagających specjalnego traktowania, bo ma im zapewnić możliwie najlepszą integrację w życiu społecznym, zwłaszcza na rynku pracy.

Pan minister mówił o tym, że sytuacja, jeśli chodzi o zatrudnienie osób niepełnosprawnych wymaga działań zwiększających poziom tego zatrudnienia. Chociaż notujemy niespotykaną od wielu lat poprawę, to wciąż daleko nam jeszcze do tego, co jest celem wyznaczonym przez Komisję Europejską. Wyznaczniki tego celu mają być w najbliższych latach jeszcze podniesione, podwyższone, a my jesteśmy dopiero w połowie stawki, bo wskaźniki, które powinniśmy osiągnąć, spełniamy dopiero w połowie. Jednak tę ustawę podejmujemy w warunkach kryzysu. Kiedyś znany publicysta Kisielewski mówił: „to nie kryzys, to

* Przemówienia złożone do protokołu – w załączeniu.

(senator M. Augustyn)

rezultat". I rzeczywiście, ta kryzysowa sytuacja jest rezultatem pewnej sprzeczności, która immanentnie tkwi w samej ustawie.

Otóż, proszę państwa, jest tak, że jeżeli rośnie zatrudnienie osób niepełnosprawnych, to, rzecz jasna, rosną wydatki na dofinansowanie i tworzenie miejsc pracy oraz dopłaty do zatrudnienia, ale jednocześnie spada liczba podmiotów zobowiązanych do uiszczania opłaty na PFRON. I rzeczywiście jest tak, że wpływy PFRON stanęły, natomiast wydatki zdecydowanie wzrosły. Kiedy minister finansów patrzy na wpływy budżetowe, to – pewnie ku naszej radości – cieszy się, że jednak wykonanie budżetu jest lepsze po stronie wpływów. Jednak PFRON to nie dotyczy, bowiem uwiłocznł się tutaj paradoks, o którym mówił pan minister, mianowicie troszeczkę padliśmy ofiarą własnego sukcesu. Jednak, co chcę podkreślić, tkwi to immanentnie w ustawie, dlatego wymaga przemyślenia. Jeśli mamy dalej iść w kierunku zatrudniania coraz większej liczby osób niepełnosprawnych – eliminując patologie, które się tam, niestety, pojawiły – to możemy w tę samą pułapkę wpaść za rok, dwa lub trzy lata. I ten paradoks pozostał, tego ustawa tak dokładnie nie zmienia. Warto to przemyśleć.

Ustawa budziła obawy różnych stron. Chciałbym państwa poinformować, że na adres naszej komisji, na moje ręce, napłynęło bardzo wiele pism z prośbą o zmianę przepisów, które proponujemy państwu przyjąć bez poprawek. Były dwa powody, dla których tak postanowiliśmy. Pierwszym powodem było to, że jesteśmy w stanie pewnego kryzysu, a nie możemy doprowadzić do sytuacji, że na obligatoryjne zadania realizowane przez PFRON zabraknie pieniędzy, bo to byłoby dramatyczne. Częściowo jest to też związane ze zmianą przepisów podatkowych, bo ten czas na przyjęcie ustaw, jak wiadomo jest do 30 listopada, tak więc uznaliśmy, że nie ma już tutaj przestrzeni na wprowadzanie poprawek.

Drugą przyczyną, dla której proponujemy przyjęcie tego przedłożenia bez poprawek, zwłaszcza tych zasadniczych, jest o wiele poważniejsza. Mianowicie te wszystkie uwagi wyrażające niepokoję płynęły, że tak powiem, z przeciwnych biegunów. Samorządy, organizacje pozarządowe wnosili do nas o przyjęcie tej ustawy, zbierano podpisy, zebrano dziesiątki, setki podpisów, i przekazano je z prośbą, aby tę ustawę przyjąć, bowiem jej nieprzyjęcie spowoduje całkowite zaniechanie finansowania wielu działań podejmowanych przez organizacje pozarządowe i przez samorządy. Zaś pracodawcy byli akurat przeciwnego zdania.

Wydaje się, że ta ustawa jest kompromisem. Mówił o tym pan minister, ale ja chciałem jeszcze to podkreślić, powiedzieć, że konsultacje ze środowiskami były i były długotrwałe. Miejscem tych

konsultacji między innymi był Parlamentarny Zespół do spraw Osób Niepełnosprawnych. I dołożono wszelkich starań, żeby tam, gdzie to było uzasadnione, łagodzić przepisy, na przykład rozkładając w czasie wprowadzenie poszczególnych rozwiązań. Jakie są te rozwiązania? Jedne mają charakter ratunkowy i zmierzają do tego, żeby PFRON utrzymał płynność finansową, inne jednak – i na to chciałem zwrócić państwa uwagę – mają charakter systemowy, porządkujący, racjonalizujący. Jest to szczególnie warte podkreślenia.

Chciałbym zwrócić państwa uwagę na kilka punktów w tej ustawie, które budziły kontrowersje, a których mimo wszystko chciałem bronić. Otóż, proszę państwa, nie ma prawie w Europie kraju, który w jednakowym stopniu dofinansowuje zatrudnienie wszystkich osób niepełnosprawnych, nie wiążąc tego ze stopniem ich niepełnosprawności. Naprawdę, my wyrównujemy, zmieniamy coś, co od dawna powinno być normą. Jest to zmiana systemowa i słuszna. Proszę państwa, przecież chyba umawiamy się co do tego, że nie chodzi o markowanie zatrudnienia, bowiem godność osoby niepełnosprawnej na rynku pracy jest uszanowana wtedy, kiedy ta osoba naprawdę pracuje, naprawdę wytwarza. Tymczasem były takie sytuacje, że niektórzy zatrudniali emerytowanego policjanta, który właściwie był w pełni sprawny, w pełni wykonywał swoją pracę, a pracodawca miał niemalże w całości pokryte koszty jego zatrudnienia – ba, jeszcze PFRON płacił za utworzenie tego miejsca pracy. Tak więc to rozwiązanie jest ważne, ono eliminuje patologie, i dobrze, Panie Ministrze, że się je wprowadza. Myślę, że ci pracodawcy, którzy serio traktują zatrudnienie osób niepełnosprawnych, potrafią i zarobić, i uszanować godność tych ludzi, bo chodzi przecież o to, żeby oni pracowali, wytwarzali i żeby w wyniku tego była jakaś wartość dodana.

Proszę państwa, kolejna rzecz, o której jako przewodniczący Parlamentarnego Zespołu do spraw Osób Starszych nie mogę nie powiedzieć. Mianowicie jest też kwestia zniesienia, oczywiście rozłożonego w czasie, dofinansowania zatrudnienia osób, które mają prawo do emerytury, a są niepełnosprawne w stopniu lekkim i umiarkowanym. Otóż, tak jak pan minister mówił, te osoby najczęściej już pracują. Tak naprawdę nowelizacja ustawy jedynie ujawniła te osoby i niestety wcześniej dobrze tego nie przemyśleliśmy, powinniśmy się tu bić we własne piersi – to było niedobre rozwiązanie i dobrze, że je korygujemy. Proszę państwa, jeżeli ktoś dopracował się emerytury, możemy założyć, że najczęściej pracował na normalnym rynku pracy, a więc prawdopodobnie zachował jakąś sprawność. Jeśli zaś chodzi o osoby ze znacznym stopniem niepełnosprawności, to akurat wobec nich ten zapis utrzymujemy. Rozumiemy, że osoby starsze, często w wyniku chorób,

(senator M. Augustyn)

rzeczywiście mogą tę sprawność stracić, i jeśli tak się stanie, to zatrudnienie takiej osoby dalej będzie dofinansowywane.

I ostatnia kwestia, poruszona przez pana senatora Koguta, który się ze mną czasem niepięknie różni, ale dobrze, że czasem pięknie się zgadza. Mianowicie rzeczywiście, Panie Ministrze, potrzebna jest dogłębna nowelizacja ustawy, bo jeszcze pamiętam, kiedy była pięćdziesiąta trzecia nowelizacja, ale teraz doprawdy już nie wiem, czy przekroczyliśmy sześćdziesiątkę, czy jeszcze nie. W każdym razie jest to już nie wiadomo która nowelizacja stosunkowo młodej ustawy, bo z 1997 r. I ten paradoks, o którym mówiłem, ta sprzeczność immanentnie tkwiąca w ustawie, ale także pozycja pełnomocnika, kwestia osobowości prawnej, bo o tych sprawach mówił pan senator Kogut, to oczywiście są kwestie do podjęcia.

Ileż to już razy mówiliśmy o podniesieniu efektywności wydawania funduszy, na przykład w WTZ czy ZAZ, o wspieraniu na rynku pracy. Jest tutaj wiele do zrobienia, proszę mi wierzyć. Dzisiaj poza salą obrad spędziliśmy sporo czasu, rozmawiając na ten temat. Chcemy dotrzymać obietnicy złożonej na posiedzeniu komisji, że będziemy nad tym pracować. Bo nie na wszystko możemy się zgodzić i czekać do 2013 r. Na przykład kwestia utrzymania bądź nieutrzymania dotychczasowej formuły PFRON nie może czekać tak długo. I tak będziemy musieli przepisy nowelizować, więc podobnie jak tutaj, zmuszeni pewnymi czynnikami, naprawiamy to, co się da, wcześniej. Myślę, że do tego czasu będziemy mieli dostateczną wiedzę na temat kierunku zmian, które mają wejść od 2013 r., by nie popełnić błędu. Osobiście uważam, że najpilniej trzeba się przyjrzeć efektywności działania warsztatów terapii zajęciowej, bo – ponownie, zgodzę z panem senatorem Kogutem – często te warsztaty zamieniły się w świetlice. Dobrze, żeby ta działalność była kontynuowana, ale pytanie jest takie: co zrobić, żeby jednak ta rehabilitacja zawodowa tam ruszyła, bo tego nie ma, i żeby wreszcie nastąpił przepływ osób, które uczestniczą w WTZ? Bo dzisiaj jest tak, że WTZ się zapełnia, a jak pojawiają się nowe osoby niepełnosprawne, to nie ma ich gdzie przyjąć. A przecież miało być tak, że jedne osoby kierowane są na otwarty rynek pracy czy do zatrudnienia subsydiowanego, chronionego, i zwalniana się miejsca, by przyjąć następne. To byłby system, który działa. Dzisiaj tylko 1% uczestników WTZ trafia na rynek pracy, a to jest oczywiście stanowczo za mało.

Opowiadałem się oczywiście za dużą nowelizacją, ale uważam, że jest konieczne podjęcie nowelizacji wcześniejszej, aby niektóre kwestie, o których mówił pan senator Kogut, i które ja też podnosiłem, wprowadzić na czas, chociażby kwestię

osobowości prawnej. Dziękuję bardzo. Przepraszam za przekroczenie czasu.

Wicemarszałek Zbigniew Romaszewski:

Dziękuję bardzo.

Pan senator Dajczak, proszę bardzo.

Senator Władysław Dajczak:

Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Panie Marszałku! Panie Ministrze! Wysoki Senacie!

Kilka uwag do ustawy, nad którą dzisiaj procedujemy. Ja myślę, że na początek warto by zgodzić się z panem ministrem. Pan minister mówił z tej mównicy, że mamy dosyć kuriozalną sytuację, bo zmieniamy ustawę, która w ocenie ogólnej działała dobrze. Ta ustawa działała dobrze i przynosiła zamierzone efekty, czyli zwiększała zatrudnienie osób niepełnosprawnych. I my mamy teraz dosyć dziwną sytuację, bo powodem zmiany tej ustawy jest to, że ona dobrze funkcjonowała. No faktycznie, to jest dosyć dziwne.

Ponadto warto też zauważyć, iż to jest kolejna nowelizacja, jak pan senator Augustyn wspominał, co prowadzi do tego, że ten akt prawny staje się wyjątkowo skomplikowany. Proszę wziąć pod uwagę chociażby samą redakcję tej nowelizacji. Mieliśmy do tej pory artykuły oznaczane kolejno literkami, to znaczy art. 1a czy art. 2b, a teraz dodatkowo pojawiają się oznaczenia w indeksie górnym, czyli na przykład ust. 1a¹, 2b¹ itd. Kolejna nowelizacja przyczynia się do wyjątkowo niejasnej sytuacji, powoduje brak przejrzystości tego aktu prawnego.

Można by powiedzieć w ten sposób. Nie powinno dziwić, że zmieniamy akt prawny, który dobrze działał, ponieważ cel być może jest taki, aby ta ustawa była rzadziej stosowana. Myślę, że... To jest, jak powiedziałem, dosyć kuriozalna sytuacja.

Chcę powiedzieć też... Padały tutaj pytania, czy z powodu tej nowelizacji będą zwalniani pracownicy, czy nie będą. Ja miałem okazję uczestniczyć w Gorzowie Wielkopolskim w kilku spotkaniach z pracodawcami. Na prośbę pracodawców parlamentarzysty z naszego regionu spotykali się z tymi pracodawcami. Ta ustawa faktycznie wywołała wielki niepokój i muszę powiedzieć, że argumenty, które padały, a padały czasami dosyć mocne słowa, że to spowoduje jednak zwolnienia... Przykładem jest bardzo duża firma w Gorzowie, która zatrudnia prawie siedemset osób. Wczoraj dostałem informację, że jest przygotowane zwolnienie dwustu osób, spowodowane właśnie wprowadzeniem tej ustawy. Dwie małe firmy, które zatrudniały osoby niepełnosprawne, w tej chwili przymierzają się do tego, żeby w ogóle zamknąć działalność. Negatywne konsekwencje tej

(senator W. Dajczak)

ustawy w postaci zwolnień jednak będą i to nie podlega żadnej dyskusji.

Chciałbym również poruszyć pewien problem, który został na tym spotkaniu podniesiony. Nie będę zgłaszał co do tego poprawki w tej chwili, ale być może to będzie asumpt do tego, aby w przyszłości nad tym problemem się zastanowić. Pracodawcy na tym spotkaniu zasygnalizowali pewną kwestię, którą ich zdaniem jest niekonsekwencją i świadczy o braku spójności przepisów. Będziemy mieli sytuację, że na podstawie nowelizowanych przepisów, chodzi o art. 22 oraz art. 31, nie wszyscy pracodawcy otrzymają takie same dodatkowe uprawnienia wynikające z faktu zatrudniania osób niepełnosprawnych. Chodzi o możliwość ulg oraz zwolnień z podatku. Jak wiadomo, wcześniej uprawnienia te były, powiedziałbym, automatycznie przyznawane pracodawcom, których zakłady posiadały status zakładu pracy ochronionej. W nowym brzmieniu zakłady pracy chronionej, aby skorzystać z przedmiotowych uprawnień, będą musiały spełniać dodatkowe warunki. Chodzi o 30% pracowników niewidomych lub psychicznie chorych itd. Te dodatkowe obostrzenia umożliwiające skorzystanie z przedmiotowych uprawnień wydają się być uzasadnionym rozwiązaniem, ale niezrozumiałe jest, dlaczego ustawodawca wprowadza różne wymagania w zakresie schorzeń osób niepełnosprawnych. To jest uwaga, którą pracodawcy na tym spotkaniu podnieśli. Jak powiedziałem, chciałbym, aby w przyszłych pracach nad rozwiązaniami, które pan minister tutaj obiecuje, ewentualnie takie sytuacje wziąć pod uwagę. Dziękuję bardzo, Panie Marszałku.

Wicemarszałek Zbigniew Romaszewski:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Czy jeszcze ktoś...

(Senator Mieczysław Augustyn: Jedno słowo...)

Proszę bardzo. Prawo do pięciu minut pan senator z całą pewnością ma, aczkolwiek dwie minuty panu odliczę za...

Senator Mieczysław Augustyn:

Zajmę piętnaście sekund... Wypowiedź pana senatora Dajczaka wymaga tego, żeby przypomnieć o postanowieniu naszej komisji. To jest ważne. My postanowiliśmy, że w połowie przyszłego roku zwołamy specjalne przeglądowe posiedzenie, aby zbadać, jak naprawdę funkcjonuje ta ustawa. Jeśli się okaże, że ten niepokój był uzasadniony, to we współpracy z pełnomocnikiem pana ministra będziemy się zastanawiać, co robić. Dziękuję bardzo. (Oklaski)

Wicemarszałek Zbigniew Romaszewski:

Dziękuję bardzo.

Proszę państwa, w ten sposób wyczerpaliśmy częściowo porządek obrad.

Poproszę senatora Szalenieca o zabranie głosu w sprawie formalnej.

Senator Zbigniew Szaleniec:

Panie Marszałku, ponieważ obrady przebiegają płynnie, myślę, że zdążymy dzisiaj zrealizować jeszcze jeden punkt.

Chciałbym zgodnie z art. 48 ust. 2 pkt 8 Regulaminu Senatu wnieść o uzupełnienie porządku obrad o punkt: zmiana w składzie komisji senackiej. Chodzi o jedną bardzo skromną zmianę. Jeden z senatorów zasiada w jednej komisji, ale chciałby pracować w dwóch. Myślę, że moglibyśmy na tym posiedzeniu taki punkt zrealizować.

Tak że wnoszę o uzupełnienie porządku obrad tak, aby przedstawiony punkt był ostatnim punktem porządku obrad.

Wicemarszałek Zbigniew Romaszewski:

Dziękuję bardzo.

Czy ktoś z państwa ma coś przeciwko przedłożonej propozycji?

Nie. Wobec tego wniosek przyjmujemy i rozszerzamy porządek obrad o punkt dotyczący uzupełnienia składu komisji.

Zamykam dyskusję.

Informuję, że... Nie, wniosków legislacyjnych nie było.

Informuję, że głosowanie w sprawie rozpatrywanej ustawy zostanie przeprowadzone pod koniec posiedzenia Senatu.

A teraz poproszę o odczytanie komunikatów.

Senator Sekretarz Małgorzata Adamczak:

Komunikat pierwszy. Wspólne posiedzenie Komisji Budżetu i Finansów Publicznych, Komisji Rodziny i Polityki Społecznej, Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Komisji Środowiska dotyczące rozpatrzenia wniosków zgłoszonych podczas debaty do ustawy o zmianie niektórych ustaw związanych z realizacją ustawy budżetowej odbędzie się piętnaście minut po ogłoszeniu przerwy w obradach w sali nr 217.

Komunikat drugi. Zaraz po zakończeniu wspólnego posiedzenia w sali nr 217 Komisja Budżetu i Finansów Publicznych będzie rozpatrywała poprawki zgłoszone w trakcie debaty do ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób

(senator sekretarz M. Adamczak)

fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne. Dziękuję.

**Wicemarszałek
Zbigniew Romaszewski:**

Dziękuję bardzo.

Ogłaszam przerwę do godziny 15.30. Dziękuję bardzo.

(Przerwa w obradach od godziny 13 minut 20 do godziny 15 minut 32)

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Wznawiam obrady.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu piątego porządku obrad: wybór wicemarszałka Senatu.

Informuję, że na stanowisko wicemarszałka Senatu została zgłoszona kandydatura pani senator Grażyny Sztark. Przypominam ponadto, że życiorys kandydatki zawarty jest w druku nr 1030.

Proszę teraz przedstawiciela wnioskodawców, pana senatora Piotra Zientarskiego, o przedstawienie kandydatury senator Grażyny Sztark.

Proszę bardzo, Panie Senatorze.

(Rozmowy na sali)

A państwa senatorów prosiłbym o chwilę ciszy.

Senator Piotr Zientarski:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Mam zaszczyt przedstawić w imieniu Klubu Senatorów Platformy Obywatelskiej kandydaturę pani senator Grażyny Anny Sztark na funkcję wicemarszałka Senatu.

Pani senator urodziła się 17 grudnia 1954 r. w Czaplinku...

(Senator Czesław Ryszka: O kobietach nie mówi się, kiedy się urodziły.)

Ale w życiorysie, Panie Senatorze, podane są dane, w związku z tym uznaję, że pani senator nie wstydzi się swojego młodzieńczego wieku. (Wesołość na sali) (Oklaski)

Ukończyła studia zawodowe na kierunku administracyjnym w Bałtyckiej Wyższej Szkole Humanistycznej w Koszalinie.

Pracowała w Urzędzie Wojewódzkim w Koszalinie w wydziale spraw obywatelskich. Znana jest jako działaczka „Solidarności” na Pomorzu Środkowym. W 1992 r. została oddelegowana do pracy w Zarządzie Regionu Koszalińskiego „Pobrzeże” NSZZ „Solidarność”, gdzie została wybrana na

przewodniczącą zarządu regionu. Funkcję tę pełniła do lutego 1998 r. Zaznaczę, że za działalność związkową była aresztowana i skazana.

W 1998 r., za czasów rządu Jerzego Buzka, została wojewodą koszalińskim, jednocześnie wybrano ją Człowiekiem Roku Pomorza Środkowego. Była też radną pierwszej kadencji Rady Miasta Białogard, ma więc znaczne zasługi jako samorządowiec.

Współtworzyła Komitet Obywatelski NSZZ „Solidarność”.

Organizowała struktury AWS na ziemi koszalińskiej, była tam pierwszą przewodniczącą rady regionalnej AWS. Współtworzyła regionalny program społeczno-gospodarczy AWS dla województwa koszalińskiego.

W roku 2006 ponownie została wybrana do sejmiku województwa zachodniopomorskiego, gdzie ostatnio pełniła funkcję przewodniczącej Komisji Gospodarki, Infrastruktury i Ochrony Środowiska.

W wyborach parlamentarnych w 2007 r., kandydując z listy Platformy Obywatelskiej, uzyskała mandat senatorski z regionu koszalińskiego – otrzymała dziewięćdziesiąt trzy tysiące głosów. Jest członkiem senackiej Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz Komisji Ustawodawczej. Jako przewodniczący Komisji Ustawodawczej chce powiedzieć, że pani senator jest aktywnym członkiem tej komisji. Wielokrotnie występowała w Sejmie, przedstawiając inicjatywy ustawodawcze naszej komisji. Sprawuje funkcję sekretarza siódmej kadencji Senatu.

Jest znana jako osoba o bardzo pogodnym usposobieniu, bezpośrednia, towarzyska, taka, która nie utrzymuje sztucznego dystansu. Jest bardzo życzliwa ludziom. Dziękuję bardzo. (Oklaski)

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Dziękuję, Panie Senatorze.

Przystępujemy do wyboru wicemarszałka Senatu.

Przypominam, że zgodnie z art. 7 ust. 1 Regulaminu Senatu Senat wybiera wicemarszałka w głosowaniu tajnym, podejmując uchwałę bezwzględnie większością głosów.

Do przeprowadzenia głosowania tajnego wyznaczam senatorów sekretarzy: Małgorzatę Adamczak, Przemysława Błaszczyka oraz Tadeusza Gruszkę.

Przystępujemy do głosowania tajnego w sprawie wyboru wicemarszałka Senatu.

Przypominam, że zgodnie z art. 53 ust. 7 Regulaminu Senatu głosowanie tajne odbywa się przy użyciu opieczętowanych kart do głosowania.

W tej chwili senatorowie sekretarze wręczają państwu senatorów opieczętowane karty do głosowania tajnego.

Informuję, że na karcie do głosowania tajnego należy postawić tylko jeden znak „x”. Karta do gło-

(marszałek B. Borusewicz)

sowania, na której postawiono więcej niż jeden znak „x” lub nie postawiono żadnego, zostanie uznana za głos nieważny.

Po wypełnieniu kart do głosowania tajnego państwo senatorowie w kolejności alfabetycznej będą wrzucać te karty do urny. Następnie zostanie zarządzone przerwa w obradach, w trakcie której wyznaczeni do przeprowadzenia głosowania tajnego senatorowie sekretarze dokonają obliczenia głosów oraz sporządzą protokół głosowania tajnego.

Widzę, że senatorowie sekretarze rozdają już karty...

(Głos z sali: Jedziemy.)

(Senator Sekretarz Przemysław Błaszczyk: Dobrze. Łukasz Abgarowicz...)

Czy wszyscy otrzymali karty do głosowania? Widzę, że tak.

Proszę odczytywać, Panie Senatorze.

Senator Sekretarz Przemysław Błaszczyk:

Łukasz Abgarowicz
Małgorzata Adamczak
Piotr Łukasz Andrzejewski
Dorota Arciszewska-Mielewczyk
Mieczysław Augustyn
Grzegorz Banaś
Ryszard Bender
Józef Bergier
Stanisław Bisztyga
Przemysław Błaszczyk
Bogdan Borusewicz
Barbara Borys-Damięcka
Michał Ludwik Boszko
Jerzy Chrościkowski
Zbigniew Cichoń
Lucjan Cichosz
Włodzimierz Cimoszewicz
Grzegorz Czelej
Władysław Dajczak
Wiesław Dobkowski
Jan Dobrzyński
Jarosław Duda
Piotr Głowski
Stanisław Gogacz
Stanisław Gorczyca
Ryszard Górecki
Henryk Górski
Maciej Grubski
Piotr Gruszczyński
Tadeusz Gruszka
Andrzej Grzyb
Witold Idczak
Stanisław Iwan
Kazimierz Jaworski
Stanisław Jurcewicz

Piotr Kaleta
Stanisław Karczewski
Leon Kieres
Kazimierz Kleina
Maciej Klima
Paweł Klimowicz
Ryszard Knosala
Stanisław Kogut
Marek Konopka
Bronisław Korfanty
Sławomir Kowalski
Norbert Krajczyk
Waldemar Kraska
Krzysztof Kwiatkowski
Roman Ludwiczuk
Krzysztof Majkowski
Adam Massalski
Zbigniew Meres
Tomasz Misiak
Andrzej Misiólek
Antoni Motyczka
Rafał Muchacki
Ireneusz Niewiarowski
Michał Okła
Jan Olech
Władysław Ortyl
Andrzej Owczarek
Maria Pańczyk-Pozdziej
Bohdan Paszkowski
Zbigniew Pawłowicz
Andrzej Person
Antoni Piechniczek
Leszek Marian Piechota
Krzysztof Piesiewicz
Stanisław Piotrowicz
Zdzisław Pupa
Janusz Rachoń
Marek Rocki
Zbigniew Romaszewski
Jadwiga Rotnicka
Jan Rulewski
Czesław Ryszka
Sławomir Sadowski
Janusz Sepioł
Władysław Sidorowicz
Tadeusz Skorupa
Wojciech Skurkiewicz
Eryk Smulewicz
Jacek Swakoń
Zbigniew Szaleniec
Andrzej Szewiński
Grażyna Sztark
Marek Trzciński
Piotr Wach
Kazimierz Wiatr
Mariusz Witczak
Edmund Wittbrodt
Grzegorz Wojciechowski
Michał Wojtczak
Henryk Woźniak

(senator sekretarz P. Błaszczyk)

Jan Wyrowiński
Alicja Zając
Krzysztof Zaremba
Piotr Zientarski
Marek Ziółkowski
Dziękuję.

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Czy wszyscy państwo senatorowie oddali głosy? Widzę, że tak. Dziękuję.

Ogłaszam przerwę do godziny 15.05.

(Głos z sali: Do 16.05.)

Do godziny 16.05, tak. Przerwa na obliczenie głosów oraz sporządzenie protokołu.

(Przerwa w obradach od godziny 15 minut 43
do godziny 16 minut 05)

Marszałek Bogdan Borusewicz:

Wznawiam obrady.

Powracamy do rozpatrywania punktu piątego porządku obrad: wybór wicemarszałka Senatu.

Informuję, że wyznaczeni do przeprowadzenia głosowania tajnego senatorowie sekretarze skończyli obliczanie głosów i sporządzili protokół głosowania tajnego.

Ogłaszam wyniki.

Wyznaczeni przez marszałka Senatu do przeprowadzenia głosowania tajnego senatorowie sekretarze Małgorzata Adamczak, Przemysław Błaszczyk i Tadeusz Gruszka stwierdzają, że w głosowaniu tajnym w sprawie wyboru senator Grażyny Sztark na wicemarszałka Senatu oddano 88 głosów, w tym 87 głosów ważnych. Wymagana bezwzględna większość głosów wynosi 44. 59 senatorów głosowało za, 23 senatorów – przeciw, 5 wstrzymało się od głosu.

(Oklaski)

(Senator Mariusz Witczak: Brawo.)

Senator Grażyna Sztark...

(Głosy z sali: Gratulacje!)

(Rozmowy na sali)

Jeszcze chwilę... Jeszcze chwilę, muszę to przeczytać.

(Wesołość na sali)

(Senator Zbigniew Romaszewski: Ale my tu stoimy.)

(Senator Małgorzata Adamczak: Proszę czytać, proszę czytać.)

„Uchwała Senatu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 17 listopada 2010 r. w sprawie wyboru wicemarszałka Senatu.

Art. 1. Senat Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie art. 110 ust. 1 w związku z art. 124 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej wybiera senator Grażynę Annę Sztark na wicemarszałka Senatu.

Art. 2. Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej «Monitor Polski».

Proszę panią wicemarszałek o podejście do stołu prezydialnego. Gratuluję wyboru. (Oklaski)

(Głosy z sali: Gorzko! Gorzko!) (Wesołość na sali)

(Przewodnictwo obrad obejmuje wicemarszałek Marek Ziółkowski)

Wicemarszałek Marek Ziółkowski:

Proszę państwa, będą jeszcze potrzebne dwie lub trzy minuty przerwy technicznej, ale możemy **powrócić** w tej chwili **do rozpatrywania punktu szóstego** porządku obrad: zmiana w składzie komisji senackiej.

Ten wniosek Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich to druk nr 1029.

A pan senator Zbigniew Szaleniec jest proszony o przedstawienie sprawozdania Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich.

Panie Senatorze, proszę bardzo.

Senator Zbigniew Szaleniec:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Chciałbym zarekomendować w imieniu Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich wniosek o przyjęcie uchwały w sprawie zmiany w składzie komisji senackiej, która w art. 1 mówi, że Senat Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie art. 13 ust. 2 Regulaminu Senatu wybiera senatora Leszka Piechotę do Komisji Zdrowia.

Jest to uchwała podjęta na wniosek pana senatora. Tak że rekomenduję przyjęcie tej uchwały.

Wicemarszałek Marek Ziółkowski:

Dziękuję bardzo.

Czy ktoś z państwa senatorów chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie. Dziękuję.

W takim razie możemy przystąpić do głosowania nad wnioskiem komisji.

Wysoki Senacie, przystępujemy do głosowania. Proszę o naciśnięcie przycisku obecności.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

(Senator Jadwiga Rotnicka: Proszę poczekać, bo mnie Rulewski nie chce dopuścić do...)

(Wesołość na sali)

Tak, czekam na panią senator Rotnicką.

Czy wchodzący senator już głosował?

(Senator Janusz Sepioł: Bisztyga jeszcze, Panie Marszałku.)

To ja jeszcze na tych krakowiaków muszę tutaj czekać.

Dziękuję. Podaję wyniki.

(wicemarszałek M. Ziółkowski)

Na 88 obecnych senatorów 85 głosowało za, nikt nie był przeciw, 1 wstrzymał się od głosu, 2 nie głosowało. (**Głosowanie nr 1**)

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie zmiany w składzie komisji senackiej.

Czy wszystkie zetki zostały rozdane?

(Głos z sali: Nie.)

A kiedy zostaną rozdane?

(Głos z sali: Miejmy nadzieję, że w ciągu pięciu minut.)

Proszę państwa, ogłaszam przerwę techniczną do godziny 16.16.

W czasie przerwy... Przerwywam przerwę techniczną i zapraszam panią marszałek na mównicę, może pani przyjść z kwiatami.

Senator Grażyna Sztark:

Panie Marszałku! Szanowne Koleżanki i Koledzy!

Chciałabym serdecznie podziękować wszystkim, którzy na mnie głosowali. Chcę obiecać, że będę dla was wszystkich, a przynajmniej będę się starała wszystkim wam służyć radą i pomocą. Zaufanie, którym mnie obdarzyliście, jest dla mnie naprawdę ogromnym wyróżnieniem. Jeszcze raz dziękuję, jestem bardzo wzruszona. Bardzo przepraszam za chaotyczność tej wypowiedzi. Mam nadzieję, że państwo mi to wybaczyicie i przynajmniej początkowe wpadki zostaną potraktowane jako wpadki pierwszoklasisty. Dziękuję bardzo. (Oklaski)

Wicemarszałek Marek Ziółkowski:

Ale do prowadzenia obrad dopuścimy panią marszałek dopiero za tydzień.

(Wesołość na sali)

(Senator Grażyna Sztark: Bardzo dziękuję, do tego czasu ochłonę.)

(Rozmowy na sali)

Powracamy do rozpatrywania punktu pierwszego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie niektórych ustaw związanych z realizacją ustawy budżetowej.

W przerwie w obradach odbyło się posiedzenie Komisji Środowiska, Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Komisji Budżetu i Finansów Publicznych oraz Komisji Rodziny i Polityki Społecznej, które ustosunkowały się do przedstawionych w toku debaty wniosków i przygotowały wspólne sprawozdanie w tej sprawie. Jest to druk nr 1013Z. Pan senator Kazimierz Kleina jest sprawozdawcą połączonych komisji.

Panie Senatorze...

Senator Kazimierz Kleina:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

W imieniu połączonych komisji: Komisji Środowiska, Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Komisji Budżetu i Finansów Publicznych oraz Komisji Rodziny i Polityki Społecznej, przedstawiam sprawozdanie w sprawie ustawy o zmianie niektórych ustaw związanych z realizacją ustawy budżetowej.

Połączone komisje na swoim wspólnym posiedzeniu rozpatrzyły poprawki zgłoszone podczas debaty plenarnej oraz na posiedzeniach komisji i rekomendują Wysokiej Izbie przyjęcie następujących poprawek zawartych w punkcie oznaczonym rzymską dwójką: trzeciej lit. a, czwartej, siódmej, ósmej, dziewiątej, dziesiątej, jedenastej, dwunastej, trzynastej, czternastej, piętnastej, siedemnastej, osiemnastej, dziewiętnastej, dwudziestej, dwudziestej pierwszej, dwudziestej drugiej, dwudziestej piątej, dwudziestej szóstej, dwudziestej siódmej i dwudziestej dziewiątej.

Ponadto komisje informują, że na podstawie art. 52 ust. 4 Regulaminu Senatu senatorowie Kazimierz Kleina oraz Ireneusz Niewiarowski dokonali zmian treści swojej poprawki. Jest to poprawka trzecia lit. a w punkcie oznaczonym rzymską dwójką zestawienia wniosków. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Marek Ziółkowski:

Dziękuję, Panie Senatorze.

Proszę sprawozdawcę mniejszości połączonych komisji, pana senatora Dobkowskiego, o przedstawienie wniosków mniejszości połączonych komisji.

Panie Senatorze...

Senator Wiesław Dobkowski:

Proszę o głosowanie za moimi poprawkami. Dziękuję.

Wicemarszałek Marek Ziółkowski:

Proszę sprawozdawcę mniejszości połączonych komisji senatora Chróścikowskiego o przedstawienie wniosków mniejszości połączonych komisji.

Senator Jerzy Chróścikowski:

Proszę o poparcie poprawki trzeciej.

Wicemarszałek Marek Ziółkowski:

Proszę sprawozdawcę mniejszości połączonych komisji senatora Rulewskiego o przedstawienie wniosków mniejszości połączonych komisji.

Senator Jan Rulewski:

Niech orkiestry grają! Poprawka trzydziesta.
(*Wicemarszałek Marek Ziółkowski: Chodzi o nuty czy instrumenty?*)

(*Głos z sali: O instrumenty muzyczne.*)

Chodzi o mniejszy VAT na instrumenty muzyczne.

Wicemarszałek Marek Ziółkowski:

Czy senatorowie wnioskodawcy lub pozostali senatorowie sprawozdawcy chcą jeszcze zabrać głos? Nie.

Dziękuję... A, przepraszam, Panie Marszałku. Bardzo proszę.

Senator Zbigniew Romaszewski:

Proszę państwa, moja poprawka dotyczy kwestii, powiedziałbym, dosyć drobnej, ale za to niezwykle istotnej pod względem moralnym, czyli ulg komunikacyjnych dla osób ociemniałych. W Polsce jest to grupa licząca trzydzieści cztery tysiące osób, która... To jest całkowicie irracjonalne, że te osoby nie mogą korzystać z ulgowych biletów miesięcznych, podczas gdy kilkaset tysięcy studentów może. I w związku z tym proszę o poparcie tej poprawki. (*Oklaski*)

Przed chwilą dyskutowaliśmy o zatrudnieniu. W jaki sposób ociemnieli, którzy chcieliby podjąć pracę, mają do niej dojeżdżać, skoro nie mogą kupić ulgowego biletu miesięcznego? Jak doszło do takiej absurdalnej sytuacji i dlaczego nie można tego poprawić?

Wicemarszałek Marek Ziółkowski:

Dziękuję, Panie Marszałku.

Wysoki Senacie, przystępujemy do głosowania.

W pierwszej kolejności głosujemy nad wnioskiem o przyjęcie ustawy bez poprawek, a potem zobaczymy, co będziemy robić dalej.

Przystępujemy do głosowania nad wnioskiem Komisji Środowiska oraz Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi o przyjęcie ustawy bez poprawek.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. Proszę o wyniki.

Na 88 obecnych senatorów 1 głosował za, 86 – przeciw, 1 wstrzymał się od głosu. (**Głosowanie nr 2**)

Wniosek został odrzucony.

W związku z tym głosujemy nad poprawkami.

Nad poprawkami pierwszą, dwudziestą czwartą i dwudziestą ósmą głosujemy łącznie. Mają one na celu pozostawienie dotychczasowych regulacji dotyczących zasiłku pogrzebowego.

Obecność.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. Podaję wyniki.

Na 89 obecnych senatorów 33 głosowało za, 54 – przeciw, 2 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 3**)

Poprawki zostały odrzucone.

Poprawka druga powoduje pozostawienie dotychczasowej regulacji pozwalającej na nieodpłatne przekazywanie nieruchomości z Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa Lasom Państwowym oraz samorządom terytorialnym na inwestycje infrastrukturalne.

Obecność.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. Wyniki.

Na 88 obecnych senatorów 33 głosowało za, 55 – przeciw. (**Głosowanie nr 4**)

Poprawka została odrzucona.

Poprawka trzecia ma na celu umożliwienie nieodpłatnego przekazywania nieruchomości z Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa oraz samorządom terytorialnym na cele związane z realizacją określonych zadań własnych pod warunkiem, iż znajdują one odzwierciedlenie w planie zagospodarowania przestrzennego lub w studium zagospodarowania przestrzennego.

Obecność.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. Podaję wyniki.

Na 89 obecnych senatorów 34 głosowało za, 55 – przeciw. (**Głosowanie nr 5**)

Odrzucona.

Poprawka trzecia lit. a ma na celu umożliwienie nieodpłatnego przekazywania nieruchomości z Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa oraz samorządom terytorialnym na cele związane z realizacją określonych zadań własnych pod warunkiem, iż znajdują one odzwierciedlenie w planie zagospodarowania przestrzennego lub studium zagospodarowania przestrzennego, ograniczono w stosunku do poprawki trzeciej zakres o nieruchomości przekazywane na cele zaopatrzenia w energię elektryczną, ciepłą i gaz, ochronę zabytków oraz turystykę.

Obecność.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. Wyniki.

Na 89 obecnych senatorów 87 głosowało za, 1 – przeciw, 1 wstrzymał się od głosu. (**Głosowanie nr 6**)

Poprawka została przyjęta.

(wicemarszałek M. Ziółkowski)

Nad poprawkami czwartą i osiemną głosujemy łącznie. Mają one charakter porządkowy i regulują sytuację przejściową powstałą w wyniku uchynienia pktu 2 w ust. 5 art. 24 ustawy o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa.

Obecność.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. Wyniki.

Na 89 obecnych senatorów 87 głosowało za, 2 – przeciw. **(Głosowanie nr 7)**

Poprawki zostały przyjęte.

Poprawka piąta wprowadza nową, w wysokości 93% ulgę na przejazdy środkami publicznego transportu zbiorowego dla osób niewidomych uznanych za niezdolne do samodzielnej egzystencji w pociągach osobowych i komunikacji autobusowej zwykłej oraz w wysokości 51% w pozostałych środkach komunikacji.

Obecność.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. Wyniki.

Na 89 obecnych senatorów 55 głosowało za, 29 – przeciw, 5 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 8)**

Poprawka została przyjęta. (Oklaski)

Poprawka szóstą powoduje pozostawienie podwójnej diety kontrolerskiej w Państwowej Inspekcji Pracy, NIK i w regionalnych izbach obrachunkowych.

Obecność.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. Wyniki.

Na 89 obecnych senatorów 6 głosowało za, 54 – przeciw, 28 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 9)**

Poprawka została odrzucona.

Nad poprawkami siódmą i dwudziestą szóstą głosujemy łącznie. Pozwalają one na zmianę taryf na usługi zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub odprowadzania ścieków z powodu zmiany stawki VAT bez konieczności zatwierdzenia ich przez radę gminy.

Obecność.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. Wyniki.

Na 89 obecnych senatorów 60 głosowało za, 29 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 10)**

Poprawki zostały przyjęte.

Poprawka ósma powoduje, że przepis dotyczący okresu zmiany stawek podatku będzie do-

tyczył również zmiany stawek w zakresie czynności traktowanych jako dostawa towarów, dostawa energii elektrycznej i gazu.

Obecność.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. Wyniki.

Na 89 obecnych senatorów 58 głosowało za, 31 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 11)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka dziewiąta dotyczy czynności ciągłych, takich jak dostawa energii i gazu, i pozwala na ich proporcjonalne rozliczenie w przypadku, gdy nie jest możliwe określenie faktycznego wykonania czynności w okresie zmiany stawek podatku.

Obecność.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. Wyniki.

Na 89 obecnych senatorów 57 głosowało za, 32 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 12)**

Poprawka przyjęta.

Poprawka dziesiąta pozwala uniknąć konieczności korekty faktur bezpośrednio po dniu wejścia w życie nowej stawki VAT. Poprawka pozwala na stosowanie dotychczasowej stawki podatku do momentu rozliczenia tych czynności według nowej stawki w pierwszej fakturze wystawianej po dniu zmiany stawki podatku.

Obecność.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

Na 88 obecnych senatorów 56 głosowało za, 31 – przeciw, 1 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 13)**

Poprawka przyjęta.

Poprawka jedenasta ma charakter precyzujący.

Obecność.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. Wyniki.

Na 87 obecnych senatorów 85 głosowało za, 1 – przeciw, 1 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 14)**

Poprawka przyjęta.

Poprawka dwunasta skreśla zbędną zmianę przepisu, odsyłającą do zasad szczególnych powstania obowiązku podatkowego.

Obecność.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. Wyniki.

(wicemarszałek M. Ziółkowski)

Na 89 obecnych senatorów wszyscy głosowali za. **(Głosowanie nr 15)**

Poprawka przyjęta.

Poprawka trzynasta umożliwi przejściowe obniżenie stawek podatku z 8% do 7%.

Obecność.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. Wyniki.

Na 89 obecnych senatorów wszyscy głosowali za. **(Głosowanie nr 16)**

Poprawka przyjęta.

Nad poprawkami czternastą i dwudziestą siódmą głosujemy łącznie. Mają one na celu precyzyjne określenie obowiązku informacyjnego dostawców publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych związanych ze zmianą stawek VAT.

Obecność.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

Na 88 obecnych senatorów wszyscy głosowali za. **(Głosowanie nr 17)**

Poprawki przyjęte.

Nad poprawkami piętnastą, siedemnastą, dziewiętnastą, dwudziestą, dwudziestą piątą i dwudziestą dziewiątą głosujemy łącznie. Mają one na celu wprowadzenie nowego systemu promocji wytwarzania i wykorzystania biokomponentów i biopaliw, określają właściwe stawki akcyzy na paliwa oraz stawki przejściowe, które będą miały zastosowanie po uzyskaniu notyfikacji w Komisji Europejskiej.

Obecność.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

Na 89 obecnych senatorów 74 głosowało za, 1 – przeciw, 14 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 18)**

Poprawki zostały przyjęte.

Poprawka szesnasta powoduje pozostawienie podwójnej diety kontrolerskiej w Państwowej Inspekcji Pracy.

Obecność.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. Wyniki.

Na 89 obecnych senatorów 33 głosowało za, 55 – przeciw, 1 wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 19)**

Poprawka odrzucona.

Poprawka dwudziesta pierwsza umożliwia przejściowe stosowanie dotychczasowych znaków akcyzy.

Obecność.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

Na 89 obecnych senatorów 59 głosowało za, 30 – przeciw. **(Głosowanie nr 20)**

Poprawka przyjęta.

Poprawka dwudziesta druga umożliwia wypłatę świadczeń w związku z zakończeniem kadencji Sejmu i Senatu.

Obecność.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Tak jak się można było spodziewać, na 89 obecnych senatorów wszyscy głosowali za. **(Głosowanie nr 21)**

Poprawka dwudziesta trzecia ma na celu zmianę umów w sprawie zamówienia publicznego z powodu zmiany stawki VAT.

Obecność.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

Na 89 obecnych senatorów 7 głosowało za, 81 – przeciw, 1 wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 22)**

Poprawka została odrzucona.

Poprawka trzydziesta ma na celu objęcie instrumentów muzycznych stawką VAT w wysokości 5%.

Obecność.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. Wyniki.

Na 89 obecnych senatorów 30 głosowało za, 55 – przeciw, 4 wstrzymało się od głosu. **(Głosowanie nr 23)**

Poprawka została odrzucona.

Teraz, proszę państwa, uchwała w sprawie ustawy w całości, z przyjętymi poprawkami.

Przycisk obecności.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

Wszyscy już głosowali. Podaję wyniki.

Na 89 obecnych senatorów 56 głosowało za, 32 – przeciw, 1 wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 24)**

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie niektórych ustaw związanych z realizacją ustawy budżetowej.

(wicemarszałek M. Ziółkowski)

Z tego, co rozumiem, teraz możemy powrócić do punktu trzeciego. Proszę państwa, opuszczamy punkt drugi, zwracam na to uwagę wszystkich państwa, i powracamy do punktu trzeciego...

(Głos z sali: Ale tu jest...)

Ale ja jeszcze nie mam scenariusza, Szanowny Panie Senatorze, bardzo mi przykro, a z głowy tego nie powiem.

(Głos z sali: Z pamięci...)

Z pamięci, tak, tylko że jeszcze się tego nie nauczyłem.

Zatem **powracamy do punktu trzeciego** porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym.

Komisja Budżetu i Finansów Publicznych przedstawiła projekt uchwały, w którym wnosi o przyjęcie tej ustawy bez poprawek; druk senacki nr 1019A.

Głosujemy nad tą propozycją.

Wysoki Senacie, przystępujemy do głosowania.

Obecność.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Czekam jeszcze na jednego senatora, nie chcę wskazywać palcem. O, już wszyscy głosowali.

Na 89 obecnych senatorów 57 głosowało za, 27 – przeciw, 5 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 25**)

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym.

Powracamy do punktu czwartego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych oraz niektórych innych ustaw.

Komisja Rodziny i Polityki Społecznej przedstawiła projekt uchwały, w którym wnosi o przyjęcie tej ustawy bez poprawek. Zawarty jest on w druku senackim nr 1024A.

Głosujemy zatem nad wnioskiem o przyjęcie tej ustawy bez poprawek.

Obecność.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Proszę państwa, dziękuję. Podaję wyniki.

Na 89 senatorów 57 głosowało za, 3 – przeciw, 29 wstrzymało się od głosu. (**Głosowanie nr 26**)

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych oraz niektórych innych ustaw.

Ogłaszam pięciominutową przerwę techniczną, to znaczy do momentu, kiedy pojawi się scenariusz obrad.

(Przerwa w obradach od godziny 16 minut 31 do godziny 16 minut 36)

Wicemarszałek Marek Ziółkowski:

Wysoki Senacie, proszę o zajmowanie miejsc.

Powracamy do rozpatrywania punktu drugiego porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne.

W przerwie w obradach odbyło się posiedzenie Komisji Budżetu i Finansów Publicznych, która ustosunkowała się do wniosków i przygotowała sprawozdanie w tej sprawie.

Pan senator Henryk Woźniak proszony jest o przedstawienie sprawozdania komisji.

Proszę bardzo, Panie Senatorze.

Senator Henryk Woźniak:

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Mam przyjemność przedstawić sprawozdanie Komisji Budżetu i Finansów Publicznych z dzisiejszego posiedzenia, na którym komisja rozpatrzyła zgłoszone w toku debaty plenarnej poprawki. Komisja prosi Wysoki Senat o przyjęcie zawartych w druku nr 1020Z poprawek: od pierwszej do dziewiątej, od jedenastej do dwudziestej czwartej, od dwudziestej szóstej do czterdziestej piątej.

Jednocześnie pragnę poinformować, że wnioskodawcy dokonali zmian treści swoich poprawek: Komisja Budżetu i Finansów Publicznych w odniesieniu do czternastej, piętnastej, dwudziestej ósmej i trzydziestej drugiej w zestawieniu, pan senator Kazimierz Kleina – w odniesieniu do trzydziestej czwartej. Ponadto Komisja Budżetu i Finansów Publicznych wycofała się z dwóch poprawek, z dziesiątej i dwudziestej piątej. Dziękuję bardzo.

Wicemarszałek Marek Ziółkowski:

Dziękuję.

Czy pan senator wnioskodawca Kazimierz Kleina chce zabrać głos?

(Senator Kazimierz Kleina: Dziękuję bardzo.)

Dziękuję.

Proszę państwa, jeszcze raz przypominam, że Komisja Budżetu i Finansów Publicznych wycofała swoje dwie poprawki, dziesiątą i dwudziestą piątą w zestawieniu.

Czy ktoś chciałby je podtrzymać?

Chętnych nie widzę.

Proszę państwa, zatem głosujemy nad poprawkami.

(wicemarszałek M. Ziółkowski)

Nad poprawkami pierwszą, szóstą i dwudziestą drugą głosujemy łącznie. Zakładają one skreślenie zmiany, zgodnie z którą przepisów ustawy PIT nie stosuje się do przychodów z tytułu wniesienia wkładu do spółki niebędącej osobą prawną, z jednoczesnym objęciem takiego przychodu zwolnieniem przedmiotowym z art. 21 ustawy o PIT. Ponadto w ustawie CIT wyłącza wprost te przychody z przychodów podatkowych.

Obecność.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

Na 86 senatorów wszyscy głosowali za. **(Głosowanie nr 27)**

Poprawki przyjęte.

Nad poprawkami drugą, siódmą, ósmą i dziewiętnastą głosujemy łącznie. Zakładają one przeniesienie definicji pracowniczych programów emerytalnych z przepisów ogólnych ustawy do zawierającego katalog zwolnień przedmiotowych art. 21 ustawy PIT tak, aby definicja ta znalazła zastosowanie tylko do wypłat środków zgromadzonych w pracowniczym programie emerytalnym określonym w tym przepisie.

Obecność.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. Wyniki.

Na 87 senatorów 86 głosowało za, 1 – przeciw. **(Głosowanie nr 28)**

Poprawki zostały przyjęte.

Poprawka trzecia przesądza, że przychód z tytułu wniesienia wkładu do spółki kapitałowej nie stanowi jego odpłatnego zbycia, lecz przychód z tytułu kapitałów pieniężnych.

Obecność.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

Na 89 senatorów wszyscy głosowali za. **(Głosowanie nr 29)**

Poprawka przyjęta.

Poprawka czwarta skreśla nieprecyzyjne odesłania.

Obecność.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

Na 88 senatorów wszyscy głosowali za. **(Głosowanie nr 30)**

Poprawka przyjęta.

Poprawka piąta ma na celu objęcie nowopropjektowanym zwolnieniem z art. 21 ustawy PIT do-

datków za rozłąkę przysługujących pracownikom na podstawie układów zbiorowych pracy.

Obecność.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

Na 87 senatorów wszyscy głosowali za. **(Głosowanie nr 31)**

Poprawka przyjęta.

Nad poprawkami dziewiątą i dwudziestą czwartą głosujemy łącznie. Przesądza one o sposobie ustalania kosztów uzyskania przychodu przy wnoszeniu do spółki kapitałowej wkładu otrzymanego w związku z likwidacją spółki niebędącej osobą prawną bądź wystąpieniem wspólnika z takiej spółki.

Obecność.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

Na 89 obecnych senatorów wszyscy głosowali za. **(Głosowanie nr 32)**

Poprawka przyjęta.

Poprawka jedenasta ma charakter redakcyjny.

Obecność.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto wstrzymał się od głosu?

Dziękuję.

Na 89 obecnych senatorów wszyscy głosowali za. **(Głosowanie nr 33)**

Poprawka przyjęta.

Nad poprawkami dwunastą i dwudziestą siódmą głosujemy łącznie. Mają one na celu wyeliminowanie odesłań do ewidencji określonych w art. 24a ust 1 ustawy o PIT oraz art. 9 ust. 1 ustawy o CIT jako bezprzedmiotowych.

Obecność.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

(Rozmowy na sali)

Czekam na głosujących... Dziękuję.

Na 88 obecnych senatorów 86 głosowało za, 1 wstrzymał się od głosu, 1 nie głosował. **(Głosowanie nr 34)**

Poprawki przyjęte.

Nad poprawkami trzynastą i dwudziestą dziewiątą głosujemy łącznie. Przesądza one o sposobie ustalania kosztów uzyskania przychodów w przypadku zbycia składników majątku wchodzących w skład przedsiębiorstwa, nabytych w drodze aportu.

Obecność.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

(wicemarszałek M. Ziółkowski)

Na 89 obecnych senatorów 88 głosowało za, 1 – przeciw. **(Głosowanie nr 35)**

Poprawki przyjęte.

Nad poprawkami czternastą i dwudziestą ósmą głosujemy łącznie. Precyzują on sposób ustalania kosztów uzyskania przychodu w przypadku zbycia przez spółkę osobową przedmiotu wkładu pieniężnego wniesionego do tej spółki poprzez wskazanie na obowiązek „kontynuacji wyceny kosztów”.

Obecność.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

Na 89 obecnych senatorów 88 głosowało za, 1 wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 36)**

Poprawki przyjęte.

Nad poprawkami piętnastą i trzydziestą drugą głosujemy łącznie. Precyzują one sposób ustalania wartości początkowej środków trwałych w razie nabycia w postaci aportu do spółki osobowej poprzez wskazanie na obowiązek kontynuacji wartości początkowej danego składnika, w przypadku gdy był on uprzednio amortyzowany.

Obecność.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

Na 88 obecnych senatorów wszyscy głosowali za. **(Głosowanie nr 37)**

Poprawki przyjęte.

Poprawka szesnasta uzupełnia dane, które powinien zawierać wykaz składników majątku w przypadku likwidacji działalności lub wystąpienia wspólnika ze spółki.

Obecność.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

Na 89 obecnych senatorów wszyscy głosowali za. **(Głosowanie nr 38)**

Poprawka przyjęta.

Nad poprawkami siedemnastą i trzydziestą pierwszą głosujemy łącznie. Poprawki te doprecyzowują zasady ustalania kosztów uzyskania przychodów przy odpłatnym zbyciu składników majątku innych niż środki pieniężne, otrzymanych w wyniku likwidacji lub wystąpienia wspólnika ze spółki osobowej, oraz wskazują na kontynuację kosztów uzyskania przychodów.

Obecność.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

Na 89 obecnych senatorów 88 głosowało za, 1 wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 39)**

Poprawki przyjęte.

Poprawki osiemnasta i dwudziesta trzecia mają charakter redakcyjny.

Obecność.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

Na 88 obecnych senatorów wszyscy głosowali za. **(Głosowanie nr 40)**

Poprawki przyjęte.

Poprawka dwudziesta ma charakter redakcyjny.

Obecność.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

Na 88 obecnych senatorów wszyscy głosowali za. **(Głosowanie nr 41)**

Poprawka przyjęta.

Poprawka dwudziesta pierwsza ma charakter redakcyjny.

Obecność.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

Na 88 obecnych senatorów 86 głosowało za, 2 nie głosowało. **(Głosowanie nr 42)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka dwudziesta szósta ma charakter redakcyjny.

Obecność.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

Na 89 obecnych senatorów wszyscy głosowali za. **(Głosowanie nr 43)**

Poprawka przyjęta.

Poprawka trzydziesta ma charakter doprecyzowujący. Jednoznacznie wskazuje na spółkę nabywającą jako spółkę ponoszącą wydatki oraz na spółkę, której udziały są nabywane.

Obecność.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

Na 89 obecnych senatorów wszyscy głosowali za. **(Głosowanie nr 44)**

Poprawka przyjęta.

Poprawka trzydziesta trzecia ma charakter precyzujący.

Obecność.

Kto za?

(wicemarszałek M. Ziółkowski)

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

Na 89 obecnych senatorów wszyscy głosowali za. **(Głosowanie nr 45)**

Poprawka przyjęta.

Nad poprawkami trzydziestą czwartą i trzydziestą szóstą lit. a głosujemy łącznie. Mają one na celu doprecyzowanie zasad zwolnień od podatku dochodów z udziału w zyskach osób prawnych mających siedzibę poza terytorium Polski, uzyskanych z udziałów lub akcji posiadanych na podstawie innego tytułu niż własność, oraz dochodów z odsetek, praw autorskich lub praw pokrewnych.

Obecność.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

Na 89 obecnych senatorów wszyscy głosowali za. **(Głosowanie nr 46)**

Poprawki przyjęte.

Poprawka trzydziesta piąta ma na celu podkreślenie, że norma zawarta w art. 21 ust. 3a jedynie uzupełnia regulację z ust. 3 pkt 3 oraz odsyła do stosowania warunków określonych w art. 21 ust. 4 i 5.

Obecność.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. Podaję wyniki.

Na 88 obecnych senatorów wszyscy głosowali za. **(Głosowanie nr 47)**

Poprawka została przyjęta.

Poprawka trzydziesta szósta zakłada, że w przypadku, gdy odbiorcą dochodów z dywidend jest zakład spółki uprawniony do zwolnienia z opodatkowania, to zwolnienie ma dotyczyć także zakładu położonego w Konfederacji Szwajcarskiej.

Obecność.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję. Podaję wyniki.

Na 87 obecnych senatorów wszyscy głosowali za. **(Głosowanie nr 48)**

Poprawka przyjęta.

Poprawka trzydziesta siódma ma na celu korektę nieprecyzyjnych odesłań.

Obecność.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Na 89 obecnych senatorów wszyscy głosowali za. **(Głosowanie nr 49)**

Poprawka przyjęta.

Poprawka trzydziesta ósma ma charakter redakcyjny.

Obecność.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

Na 87 obecnych senatorów 86 głosowało za, 1 – przeciw. **(Głosowanie nr 50)**

Poprawka przyjęta.

Poprawka trzydziesta dziewiąta usuwa odesłanie do uchylanego przepisu.

Obecność.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

Na 89 obecnych senatorów wszyscy głosowali za. **(Głosowanie nr 51)**

Poprawka przyjęta.

Poprawka czterdziesta zmierza do prawidłowego utrzymania w mocy dotychczasowych przepisów wykonawczych.

Obecność.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

Na 88 obecnych senatorów wszyscy głosowali za. **(Głosowanie nr 52)**

Poprawka przyjęta.

Poprawka czterdziesta pierwsza zapewnia zachowanie praw nabytych w zakresie określenia kosztów przy zbyciu poszczególnych składników majątku wchodzących w skład wkładu niepieniężnego w postaci przedsiębiorstwa lub zorganizowanej części przedsiębiorstwa.

Obecność.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

Na 89 obecnych senatorów 88 głosowało za, 1 wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 53)**

Poprawka przyjęta.

Poprawka czterdziesta druga ma na celu wprowadzenie przepisu przejściowego dla podatników podatku dochodowego od osób prawnych, których rok podatkowy jest inny niż rok kalendarzowy.

Obecność.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

Na 88 obecnych senatorów 87 głosowało za, 1 wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 54)**

Poprawka przyjęta.

Poprawka czterdziesta trzecia zakłada, że przepis dotyczący wspólnego opodatkowania osób sa-

(wicemarszałek M. Ziółkowski)

motnie wychowujących dzieci w brzmieniu ustalonym nowelizacją znajdzie zastosowanie do dochodów uzyskanych od 2011 r.

Obecność.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

Na 89 obecnych senatorów wszyscy głosowali za. **(Głosowanie nr 55)**

Poprawka przyjęta.

Nad poprawkami czterdziestą czwartą i czterdziestą piątą głosujemy łącznie. Uzupełniają one oraz korygują treść załączników do ustawy.

Obecność.

Kto za?

Kto przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

Dziękuję.

Na 89 obecnych senatorów 88 głosowało za, 1 wstrzymał się od głosu. **(Głosowanie nr 56)**

Poprawki przyjęte.

To już wszystkie poprawki.

Teraz uchwała w całości i ostatnie głosowanie, Wysoki Senacie.

Obecność.

Kto jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał od głosu?

(Rozmowy na sali)

Proszę państwa, podaję wyniki.

Na 88 obecnych senatorów 57 głosowało za, 31 – przeciw. **(Głosowanie nr 57)**

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne.

Ogłaszam teraz piętnaście sekund przerwy technicznej.

(Rozmowy na sali)

W związku z podjętymi uchwałami proszę senatorów sprawozdawców o reprezentowanie Senatu w toku rozpatrywania uchwał Senatu przez komisje sejmowe.

Informuję, że porządek sześćdziesiątego piątego posiedzenia Senatu został wyczerpany.

Przystępujemy do oświadczeń senatorów poza porządkiem obrad.

Informuję, że oświadczenia złożone do protokołu zostaną zamieszczone w urzędowej wersji sprawozdania stenograficznego.

Pan senator Andrzejewski, proszę bardzo, pierwsze oświadczenie, i potem pan senator Gogacz. To są jedyne oświadczenia wygłaszane, reszta złożona jest do protokołu, Wysoka Izbo.

Panie Marszałku, jest pan wolny.

Proszę bardzo, pan senator Andrzejewski.

Senator Piotr Andrzejewski:

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Oświadczenie składam w imieniu senatora Zbigniewa Romaszewskiego, senator Doroty Arciszewskiej-Mielewczyk i swoim.

W 2003 r. najpierw krajowe media, a potem prokuratura postawiły zarzuty byłemu ministrowi obrony Rzeczypospolitej Polskiej, panu doktorowi Janowi Parysowi.

Informuję, że X Wydział Karny Sądu Okręgowego w Warszawie wydał wyrok uniewinniający pana Jana Parysa od popełnienia zarzucanych przez prasę i prokuratorów czynów. Wyrok ten jest prawomocny.

Ponieważ zarzuty dotyczyły osoby znanej z działalności opozycyjnej, naukowej i publicznej, uważamy, że panu doktorowi, aktualnie rektorowi, Janowi Parysowi należą się przeprosiny za krzywdę, jakiej doznał w związku z postawionymi zarzutami i poprzez długotrwałą, brutalną nagonkę medialną.

Przedstawiony przypadek postawienia niesłuszných zarzutów osobie publicznej skłania do refleksji: wolność mediów nie powinna być wykorzystywana do fałszywych oskarżeń wobec kogokolwiek. A kiedy dotyczą one osób publicznych, podejrzewać można, że media i prokuratura biorą udział w grze politycznej mającej na celu eliminację konkretnej osoby z życia publicznego. Wiele wskazuje, że tak było w przypadku zarzutów wobec doktora Jana Parysa. Atak na niego i zarzuty wobec niego miały go wyeliminować z aktywności politycznej.

Pragniemy podkreślić, że poprzez tę intrygę nie tylko skrzywdzono człowieka, jednocześnie bowiem państwo polskie pozbawiono możliwości korzystania z wiedzy i doświadczenia osoby znanej z kompetencji i patriotyzmu. Składamy na ręce pana marszałka to oświadczenie.

Wicemarszałek Marek Ziółkowski:

Dziękuję, Panie Senatorze.

I pan senator Stanisław Gogacz, proszę bardzo.

Senator Stanisław Gogacz:

Panie Marszałku, oświadczenie swoje kieruję do premiera rządu polskiego, pana Donalda Tuska, w imieniu Stowarzyszenia Pomocy Repatriantom oraz Członkom ich Rodzin. Stowarzyszenie istnieje od 1999 r., jest organizacją pożytku publicznego, utrzymuje się z prywatnych dochodów swoich członków założycieli i obejmuje rodziny repatriantów ze wschodniego regionu Polski.

Oto przekazana mi lista trzynastu postulatów i problemów, przygotowana przez stowarzyszenie.

(senator S. Gogacz)

Chciałbym, aby pan premier się z nimi zapoznał i aby zostały wobec nich podjęte przez rząd odpowiednie działania.

Po pierwsze, udostępnienie społeczeństwu wiedzy o zjawisku repatriacji, ponieważ relacje międzyludzkie są najważniejsze dla każdego, a tym bardziej dla nas.

Po drugie, bardzo ważna jest dla nas gwarancja godziwych warunków życia dla wszystkich powracających do swojej ojczyzny.

Po trzecie, wysokość renty czy emerytury – 520 zł – nie musi zależeć od wysokości składek na ZUS, jak to głosi ustawa. Jak Polak z przymusu zamieszkujący w obcym kraju mógł płacić składki na ZUS?

Po czwarte, stypendia przysługujące młodym Polakom repatriantom albo przedstawicielom Polonii powinny być udzielane do czasu ukończenia studiów, tym bardziej że taki młody człowiek wykazał się wiedzą w czasie konkursu i był przyjęty przez MEN albo uczelnie w Polsce, a nie powinny być odbierane w chwili nadania obywatelstwa polskiego, tymczasem tak się właśnie zdarza.

Po piąte, prosimy o zapewnienie pracy dla repatriantów oraz członków ich rodzin zgodnie z posiadanym przez nich wykształceniem i zawodem wyuczonym.

Po szóste, prosimy o rozważenie stosowania ulg w płaceniu podatków i innych opłat, tym bardziej że takich rodzin w Polsce jest bardzo mało, zaledwie kilkaset osób, a ich egzystencja jest zagrożona.

Po siódme, pracownicy ośrodków pomocy społecznej powinni być odpowiednio przygotowani do pracy z repatriantami, aby dodatkowo ich nie upokarzać, często bowiem zdarzają się takie sytuacje. Likwidacja tragicznej sytuacji niemal w każdej rodzinie powinna wiązać się z moralnym nakazem szkolenia pracowników różnych sfer, w szczególności urzędników, nauczycieli, lekarzy, policjantów i innych co do szacunku i etycznego podejścia wobec repatriantów, gdyż chociażby ich wymowa sygnalizuje pewną obcość i wyzwala ostracyzm, co w wydatnym stopniu przyczynia się do pogorszenia ich stanu psychicznego.

Po ósme, przyznanie mieszkania o standardzie zapewniającym godne warunki życia.

Po dziewiąte, prosimy również o rozważenie udzielenia pomocy finansowej stowarzyszeniom repatriantów, które starają się udzielić pomocy tym repatriantom, którzy dopiero tu przybywają.

Po dziesiąte, udzielenie stałego wsparcia stowarzyszeniom repatriantów na utrzymanie prowadzonych przez nich ośrodków wsparcia lub lokali organizacyjnych.

Po jedenaste, prosimy o zwiększenie pomocy edukacyjnej, która umożliwi dostosowanie się do innych warunków, w jakich repatrianci będą odtąd zamieszkiwali, a także umożliwi im zapoznanie się z różnicami kulturowymi oraz funkcjonowaniem gospodarki i rynku oraz polskiego i unijnego systemu prawnego. Tego, co uzyskujemy, jest tak mało, że czyni nas to bezbronniymi w nowej rzeczywistości. Oczywiście chcemy sobie sami radzić, ale na początku ktoś ze strony władz polskich powinien umożliwić nam start. I o to serdecznie prosimy.

Po dwunaste, powierzenie zadań z zakresu wsparcia dla repatriantów spośród zadań zleczanych w trybie konkursowym organizacjom pozarządowym, tak aby organizacje repatrianckie mogły je wykonywać.

Po trzynaste, likwidacja uznaniowości w sferze pomocy repatriantom.

Tych trzynaście postulatów zostało ogłoszonych zgodnie z tekstem oryginalnym, jaki został przygotowany przez Stowarzyszenie Repatriantów. I moja prośba do pana premiera jest taka, żeby rząd pochylił się nad tymi postulatami i żeby udzielił pomocy repatriantom w sprawach, które zostały tu zasygnalizowane. Dziękuję bardzo.
Podpisano: Stanisław Gogacz.

Wicemarszałek Marek Ziółkowski:

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Informuję państwa, że protokół sześćdziesiątego piątego posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej siódmej kadencji zostanie udostępniony senatorom w terminie trzydziestu dni po posiedzeniu Senatu w Biurze Prac Senackich, pokój 255.

Zamykam sześćdziesiąte piąte posiedzenie Senatu Rzeczypospolitej Polskiej siódmej kadencji.

(Wicemarszałek trzykrotnie uderza laską marszałkowską)

Dziękuję.

(Głosy z sali: Dziękujemy. Do widzenia.)

(Koniec posiedzenia o godzinie 16 minut 58)

Wyniki głosowań

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
1 Ł.M. Abgarowicz	+	-	-	-	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+
2 M. Adamczak	+	-	-	-	-	+	+	?	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+
3 P.Ł. Andrzejewski	+	-	+	+	+	+	-	+	+	+	?	?	-	?	+	+	+	?	+	-
4 D.I. Arciszewska-Mielewczyk	+	-	+	+	+	+	+	?	?	?	?	-	+	+	+	+	?	-	-	
5 M. Augustyn	+	-	-	-	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+
6 G.P. Banaś
7 R.J. Bender
8 J. Bergier	+	+	-	-	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+
9 S. Bisztyga	+	-	-	-	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+
10 P.J. Błaszczak	+	-	+	+	+	+	+	?	?	?	?	-	+	+	+	+	?	+	-	
11 B.M. Borusewicz	+	-	-	-	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+
12 B. Borys-Damińska	+	-	-	-	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+
13 M.L. Boszko	.	-	?	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+
14 J.M. Chróścikowski	+	-	+	+	+	+	+	?	?	?	?	-	.	+	+	+	?	+	-	
15 Z.J. Cichoń
16 L. Cichosz
17 W. Cimoszewicz	+	?	+	+	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	?	+	
18 G. Czelej	+	-	+	+	+	+	+	+	?	?	?	-	+	+	+	+	+	+	-	
19 W. Dajczak	+	-	+	+	+	+	+	?	?	?	?	-	+	+	+	+	+	+	-	
20 W.J. Dobkowski	+	-	+	+	+	+	+	?	?	?	?	-	+	+	+	+	+	+	-	
21 J. Dobrzyński	+	-	+	+	+	+	+	?	?	?	?	-	+	+	+	+	+	+	-	
22 J. Duda	#	-	-	-	-	+	+	+	-	+	+	+	.	+	+	+	+	+	-	+
23 P.K. Głowski	+	-	-	-	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+
24 S. Gogacz	+	-	+	+	+	+	+	?	?	?	?	-	+	+	+	+	+	+	-	
25 S.A. Gorczyca	+	-	-	-	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+
26 R.J. Górecki	+	-	-	-	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+
27 H. Górski	+	-	+	+	+	+	+	?	?	?	?	-	+	+	+	+	+	+	-	
28 M.T. Grubski	+	-	-	-	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+
29 P.A. Gruszczyński	+	-	-	-	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+
30 T.J. Gruszka	+	-	+	+	+	+	+	?	?	?	?	-	+	+	+	+	?	+	-	
31 A.S. Grzyb	+	-	-	-	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+
32 W.L. Idczak	+	-	+	+	+	+	+	?	?	?	?	-	+	+	+	+	?	+	-	
33 S.A. Iwan
34 K. Jaworski	+	-	+	+	+	+	+	?	?	?	?	-	+	+	+	+	+	+	-	
35 S. Jurcewicz	+	-	-	-	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+
36 P.M. Kaleta	+	-	+	+	+	+	+	+	?	?	?	-	+	+	+	+	?	+	-	
37 S. Karczewski	+	-	+	+	+	+	+	?	?	?	?	-	+	+	+	+	+	+	-	
38 L. Kieres	+	-	-	-	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+
39 K.M. Kleina	+	-	-	-	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+
40 M. Klima	+	-	+	+	+	+	+	?	?	?	?	-	+	+	+	+	+	+	-	
41 P. Klimowicz
42 R. Knosala	+	-	-	-	-	+	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+
43 S. Kogut	+	-	+	+	+	+	+	?	?	?	?	-	+	+	+	+	?	+	-	
44 M. Konopka	+	-	-	-	-	-	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+
45 B.J. Korfanty	+	-	+	+	+	+	+	?	?	?	?	-	+	+	+	+	+	+	-	
46 S. Kowalski	+	-	-	-	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+
47 N.J. Krajczyk	+	-	+	+	+	+	+	?	?	?	?	-	+	+	+	+	+	+	-	
48 W.J. Kraska	+	-	+	+	+	+	+	?	?	?	?	-	+	+	+	+	+	+	-	
49 K. Kwiatkowski	+	-	-	-	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+
50 R.E. Ludwiczuk	+	-	-	-	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+
51 K. Majkowski	+	-	+	+	+	+	+	?	?	?	?	-	+	+	+	+	+	+	+	
52 A. Massalski	+	-	+	+	+	+	+	?	?	?	?	-	+	+	+	+	?	+	-	
53 Z.H. Meres	+	-	-	-	-	+	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+

	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40
1 Ł.M. Abgarowicz	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
2 M. Adamczak	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
3 P.Ł. Andrzejewski	+	-	+	-	?	?	+	-	+	+	+	+	+	?	-	?	+	+	?	+
4 D.I. Arciszewska-Mielewczyk	+	-	-	-	?	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
5 M. Augustyn	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
6 G.P. Banaś
7 R.J. Bender
8 J. Bergier	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
9 S. Bisztyga	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
10 P.J. Błaszczak	+	-	+	-	?	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
11 B.M. Borusewicz	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.
12 B. Borys-Damińska	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
13 M.L. Boszko	+	?	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
14 J.M. Chróścikowski	+	-	+	-	-	?	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
15 Z.J. Cichoń
16 L. Cichosz
17 W. Cimoszewicz	+	+	?	?	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
18 G. Czelej	+	-	+	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
19 W. Dajczak	+	-	+	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
20 W.J. Dobkowski	+	-	+	-	-	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
21 J. Dobrzyński	+	-	+	-	-	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
22 J. Duda	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
23 P.K. Głowski	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
24 S. Gogacz	+	-	+	-	-	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
25 S.A. Gorczyca	+	-	-	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
26 R.J. Górecki	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
27 H. Górski	+	-	+	-	-	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
28 M.T. Grubski	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
29 P.A. Gruszczyński	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
30 T.J. Gruszka	+	-	+	-	?	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
31 A.S. Grzyb	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
32 W.L. Idczak	+	-	+	-	-	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
33 S.A. Iwan
34 K. Jaworski	+	-	+	-	-	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
35 S. Jurcewicz	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
36 P.M. Kaleta	+	-	+	-	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
37 S. Karczewski	+	-	+	-	-	?	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
38 L. Kieres	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
39 K.M. Kleina	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
40 M. Klima	+	-	+	-	-	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
41 P. Klimowicz
42 R. Knosala	+	-	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
43 S. Kogut	+	-	+	-	-	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
44 M. Konopka	+	+	-	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
45 B.J. Korfanty	+	-	+	-	-	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
46 S. Kowalski	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
47 N.J. Krajczyk	+	-	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
48 W.J. Kraska	+	-	+	-	-	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
49 K. Kwiatkowski	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
50 R.E. Ludwiczuk	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
51 K. Majkowski	+	-	+	-	-	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
52 A. Massalski	+	-	+	-	-	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
53 Z.H. Meres	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+

	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40
54 T. Misiak	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
55 A. Misiólek	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
56 A.A. Motyczka	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
57 R.K. Muchacki	+	-	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
58 I. Niewiarowski	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
59 M. Okła	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
60 J. Olech	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
61 W.Z. Ortyl
62 A. Owczarek	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+
63 M. Pańczyk-Pozdziej	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
64 B.J. Paszkowski	+	-	-	-	-	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
65 Z.M. Pawłowicz	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
66 A. Person	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
67 A.K. Piechniczek	+	-	-	+	+	+	+	.	+	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+
68 L.M. Piechota	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
69 K.M. Piesiewicz	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
70 S. Piotrowicz	+	-	+	-	-	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
71 Z.S. Pupa	+	-	+	-	-	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
72 J.W. Rachoń	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
73 M.D. Rocki	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
74 Z. Romaszewski	+	+	+	-	-	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
75 J. Rotnicka	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
76 J. Rulewski	+	-	+	+	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
77 C.W. Ryszka	+	-	+	-	-	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
78 S. Sadowski	+	-	+	-	-	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
79 J. Sepioł	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
80 W. Sidorowicz
81 T.W. Skorupa	+	-	+	-	-	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
82 W. Skurkiewicz	+	-	+	-	-	?	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+	.	+	+	+
83 E.S. Smulewicz	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
84 J. Swakoń	+	-	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
85 Z.M. Szaleniec	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
86 A. Szewiński	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
87 G.A. Sztark	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
88 M. Trzcíński	+	+	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
89 P. Wach	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
90 K.A. Wiatr
91 M.S. Witczak	+	+	-	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+	#	+	+	+	+	+	+
92 E.K. Wittbrodt
93 G.M. Wojciechowski	+	-	+	-	-	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
94 M. Wojtczak	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
95 H.M. Woźniak	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
96 J. Wyrowiński	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
97 A.M. Zając	+	-	-	-	+	?	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
98 K.P. Zaremba
99 P.B. Zientarski	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
100 M. Ziółkowski	+	-	-	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
Obecnych	89	89	89	89	89	89	86	87	89	88	87	89	89	88	89	89	88	89	89	88
Za	89	7	30	56	57	57	86	86	89	88	87	89	89	86	88	88	88	89	88	88
Przeciw	0	81	55	32	27	3	0	1	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0
Wstrzymało się	0	1	4	1	5	29	0	0	0	0	0	0	0	1	0	1	0	0	1	0
Nie głosowało	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0

	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57
1 Ł.M. Abgarowicz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
2 M. Adamczak	+	#	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
3 P.Ł. Andrzejewski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-	+	+	?	?	+	?	-
4 D.I. Arciszewska-Mielewczyk	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-
5 M. Augustyn	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
6 G.P. Banaś
7 R.J. Bender
8 J. Bergier	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
9 S. Bisztyga	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
10 P.J. Błaszczak	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-
11 B.M. Borusewicz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
12 B. Borys-Damięcka	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
13 M.L. Boszko	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
14 J.M. Chróścikowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-
15 Z.J. Cichoń
16 L. Cichosz
17 W. Cimoszewicz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
18 G. Czelej	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-
19 W. Dajczak	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-
20 W.J. Dobkowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-
21 J. Dobrzyński	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-
22 J. Duda	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
23 P.K. Głowski	+	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+	+
24 S. Gogacz	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-
25 S.A. Gorczyca	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
26 R.J. Górecki	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
27 H. Górski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-
28 M.T. Grubski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
29 P.A. Gruszczyński	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
30 T.J. Gruszka	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-
31 A.S. Grzyb	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
32 W.L. Idczak	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-
33 S.A. Iwan
34 K. Jaworski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-
35 S. Jurcewicz	+	+	+	+	+	+	.	.	+	+	+	+	+	+	+	+	+
36 P.M. Kaleta	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-
37 S. Karczewski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-
38 L. Kieres	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
39 K.M. Kleina	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
40 M. Klima	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
41 P. Klimowicz
42 R. Knosala	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
43 S. Kogut	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-
44 M. Konopka	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
45 B.J. Korfanty	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+	-
46 S. Kowalski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
47 N.J. Krajczy	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-
48 W.J. Kraska	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-
49 K. Kwiatkowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
50 R.E. Ludwiczuk	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+
51 K. Majkowski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	-
52 A. Massalski	+	+	+	+	+	+	+	+	+	.	+	+	+	+	+	+	-
53 Z.H. Meres	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+	+

. nieobecny; + za; - przeciw; ? wstrzymał się; # nie głosował

Przemówienia i oświadczenia
senatorów
przekazane do protokołu,
niewygłoszone
podczas 65. posiedzenia Senatu

Przemówienie senatora Stanisława Bisztygi w dyskusji nad punktem pierwszym porządku obrad

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Od jakiegoś czasu w mediach krąży określenie, że Polska jest zieloną wyspą na oceanie państw dotkniętych kryzysem gospodarczym. Jako jedyni w Europie osiągamy przyrost gospodarczy. Oczywiście nie jesteśmy potęgą, ale według środowisk nieprzychylnych rządowi taka pozytywna sytuacja jest chwilowa i wkrótce ulegnie odwróceniu. Takie głosy są niepokojące, te środowiska ewidentnie źle życzą własnemu krajowi. Poza tym nie ma przesłanek do takich twierdzeń. Umocnienie pozycji gospodarczej Polski jest kluczowym zadaniem, jakie postawił sobie nasz rząd. Zadanie to jest konsekwentnie realizowane, a dowodem na to są zmiany w ustawach o budżecie, które właśnie omawiamy.

Obecnie konieczne jest zwiększenie wpływów budżetowych przez zamrożenie albo zmniejszenie wydatków z budżetu. Zamrożenie ma się odbywać, po pierwsze, poprzez utrzymanie wynagrodzeń osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe na poziomie z 2008 r. Po drugie, dotacje dla Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych zostaną utrzymane na poziomie 30% środków zaplanowanych na dofinansowanie wynagrodzeń. Po trzecie, zostanie ustalona przewidywana kwota dotacji na finansowanie ubezpieczenia zdrowotnego rolników.

Jeżeli chodzi o zmniejszenie wydatków budżetowych, to ma ono zostać osiągnięte za pomocą zmniejszenia zasiłku pogrzebowego z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych i służb mundurowych, zmniejszenie diet kontrolerskich w regionalnych izbach obrachunkowych, Najwyższej Izbie Kontroli oraz Państwowej Inspekcji Pracy, a także przez finansowanie budowy zbiornika wodnego w Świnnej Porębie ze środków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej.

Wydatki budżetowe mają zostać zwiększone poprzez podniesienie stawek podatków od towarów i usług do 23% i 8% w okresie do 2013 r., przez podniesienie stawki na towary, w przypadku których zakończył się okres derogacji, czyli na nieprzetworzoną żywność, książki i czasopisma specjalistyczne, oraz przez wprowadzenie zaliczkowego rozliczania Agencji Nieruchomości Rolnych.

Powyższe zmiany mogą wydać się niektórym wręcz drakońskie, w istocie jednak są one przejawem dyscypliny budżetowej, której przestrzeganie jest koniecznością w dobie światowego kryzysu gospodarczego. Kryzys, zdaniem ogromnej liczby ekspertów, dobiega już końca, dlatego zwiększenie stawek VAT potrwa jedynie do 2013 r. i nie będzie ono, jak twierdzą niektórzy, zjawiskiem stałym, które już na trwałe wpisze się w nasz system podatkowy.

Wszyscy musimy poddać się obostrzeniom budżetowym. Jako senator z Małopolski Zachodniej jestem szczególnie zainteresowany kwestią finansowania zbiornika w Świnnej Porębie. I szkoda, że będzie mniej środków budżetowych na ten cel. Należy jednak wskazać, że w ciągu ostatnich trzech lat zainteresowanie tym projektem znacząco wzrosło i po przeszło dwudziestu latach możemy wreszcie mówić, że coś się w tej sprawie dzieje. Niewątpliwie pozytywne są zmiany dotyczące zwiększenia ulgi na przejazdy środkami publicznego transportu zbiorowego dla studentów oraz zwiększenia wynagrodzeń nauczycieli.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Cięcia budżetowe zawsze są sprawą trudną, w obecnym momencie są jednak potrzebne po to – określe to nieco przewrotnie – byśmy w przyszłości mogli zapisać w naszym budżecie więcej rozwiązań podobnych do tych dotyczących zniżek dla studentów i podwyżek pensji nauczycielskich. Dziękuję za uwagę.

Przemówienie senatora Czesława Ryszki w dyskusji nad punktem pierwszym porządku obrad

Panie Marszałku! Wysoki Senacie!

Zmiany w ustawach okołobudżetowych budzą wiele wątpliwości. Rząd mówi o konieczności zaciskania pasa, a tymczasem od dwudziestu lat, czyli od dnia tak zwanej transformacji ustrojowej, naród niczego innego nie robi. Znowu czeka nas wzrost cen żywności, energii elektrycznej, gazu, innych paliw, żywności, książek... A to tylko część przyszłorocznych podwyżek, które w ramach budżetu państwa przygotowanego na 2011 r. funduje rząd PO – PSL. Zwłaszcza podwyżka podatku VAT będzie najbardziej dotkliwa dla zarabiających najmniej. Obawiam się, że podwyżka VAT może się naszej gospodarce odbić czkawką, prowadząc do obniżenia popytu i zahamowania wzrostu gospodarczego.

Zamrożenie płac w sferze budżetowej również doprowadzi do obniżenia standardu życia ogromnej liczby obywateli. Jedynie nauczyciele mogą liczyć na większe płace we wrześniu przyszłego roku. Jednak podwyżka nauczycielskich pensji to smartwienie nie tyle rządu, ile przede wszystkim samorządów, które nie otrzymują subwencji adekwatnej do zaplanowanej podwyżki. Nie potrafię także zrozumieć, dlaczego obniża się między innymi zasiłek pogrzebowy. Wydaje się, że rząd tnie wydatki na ślepo, zamiast przeprowadzić gruntowną reformę finansów. Nie odkryję niczego nowego, mówiąc, że od dwudziestu lat polskie finanse publiczne są niezbilansowane i państwo polskie żyje na kredyt. W 2010 r. po raz pierwszy ten deficyt przekroczy 100 miliardów zł w jednym roku. Dług publiczny Polski osiągnął rozmiary porównywalne z rozmiarami zadłużenia pozostałego po epoce Gierka i wynosi obecnie około 780 miliardów zł.

W 1990 r., w zamian za ustanowienie w Polsce gospodarki rynkowej w wersji sugerowanej przez takie instytucje zarządzania światową gospodarką jak Międzynarodowy Fundusz Walutowy i Bank Światowy, pogierkowskie długi w dużej mierze nam darowano lub rozłożono na raty. Stało się tak, bo były to długi zaciągnięte za granicą, w państwach zachodnich i instytucjach finansowych, które – co zrozumiałe – uznały, że jest to dobry sposób na włączenie Polski w ich orbitę gospodarczą. Czy rząd liczy, że i obecny dług zostanie nam bodaj w części darowany? Ale to tak tytułem żartu.

Rząd PO – PSL, a właściwie premier Donald Tusk bardzo często twierdzi, że z technicznego punktu widzenia w Polsce kryzysu nie było, nastąpiło co najwyżej znaczne spowolnienie wzrostu. Faktycznie, w 2009 r. Polska zanotowała największy wzrost gospodarczy w UE. Dlaczego w takim razie mieliśmy jednocześnie siódmy największy deficyt finansów publicznych? Jak wspominałem, w tym roku po raz pierwszy od dwudziestu lat ten deficyt przekroczy 100 miliardów zł. Dlaczego rząd nie potrafi zatrzymać tego procesu? A może nie chce, ponieważ wymagałoby to zdecydowanych zamian w organizacji, zasadach, procedurach i – co najważniejsze – zadaniach finansów publicznych.

Niestety, rząd – aby budżet ładnie wyglądał – manipuluje definicjami. Na przykład rozdzielono budżet państwa na dwie części: na właściwy budżet państwa i mniejszy budżet środków europejskich. Później rząd ogłasza informacje o deficycie dotyczącym tylko jednej części, podczas gdy ta druga też ma deficyt. Tegoroczny deficyt wynosi 14,4 miliarda zł, a planowany na rok 2011 – 16,2 miliarda zł. Po co rząd to czyni?

Na koniec kilka pytań.

Dlaczego rząd mówi, że nie chce „łupić banków”, a będzie „łupić obywateli”, podnosząc stawki podatku VAT?

Czy rząd wie, jak podniesienie VAT wpłynie na konsumpcję?

Czy rząd wie, jak podwyżka VAT wpłynie na koszty produkcji, szczególnie u mniejszych przedsiębiorców?

Czy rząd wie, jak podwyżka VAT odbije się na finansach samorządów?

Co rząd zrobił, by przedłużyć obowiązywanie zerowej stawki VAT na książki?

Dlaczego rząd chce zmniejszyć blisko o połowę zasiłek pogrzebowy?

W jaki sposób rząd zamierza ograniczyć liczbę urzędników, skoro przez trzy lata sukcesywnie powiększał ich liczbę, uzasadniając to zwiększoną liczbą zadań i polepszaniem jakości pracy? Czy oznacza to, że teraz zadania nie będą wykonywane?

W jaki sposób rząd zamierza zmusić samorządy i administrację państwową do korzystania ze wspólnego konta w BGK, skoro samorządy mają konstytucyjnie zagwarantowaną niezawisłość?

Czy rząd ma informację na temat zadłużenia samorządów?

W jaki sposób rząd zamierza pomóc samorządom w realizacji obiecanych przez rząd podwyżek dla nauczycieli?

Czy rząd wyliczył, o ile średnio wzrośnie utrzymanie polskiej rodziny mającej średnie dochody w związku ze wzrostem podatków?

To tylko niektóre z pytań, na które rząd nie daje, niestety, właściwej odpowiedzi. Dziękuję za uwagę.

Przemówienie senatora Rafała Muchackiego w dyskusji nad punktem drugim porządku obrad

Szanowny Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Zgodnie z uchwaloną ustawą wykreśla się art. 24 ust. 5 pkt 2 ustawy o PIT, który stanowił, iż dochodem z udziału w zyskach osób prawnych jest między innymi dochód z odpłatnego zbycia udziałów, akcji, na rzecz spółki w celu umorzenia udziałów, akcji. Skutkiem wykreślenia tego artykułu jest traktowanie takiego dochodu podobnie jak dochodu ze zbycia akcji, nie zaś jak dochodu z udziału w zyskach osoby prawnej, rozliczanego przez spółkę jako płatnika. To wywoływało w praktyce liczne problemy. Zgodnie z nowelizacją w sytuacji zbycia akcji w celu umorzenia dochód nie będzie kalkulowany przez płatnika – spółkę, która kupuje te akcje – tylko samodzielnie przez podatnika w zeznaniu rocznym. Takie rozwiązanie zasługuje na poparcie.

Przepisem analogicznym do art. 24 ust. 5 pkt 2 ustawy o PIT jest art. 10 ust. 1 pkt 2 ustawy o CIT. W ustawie proponuje się wykreślenie go, podając podobne jak w przypadku ustawy o PIT uzasadnienie, to znaczy, aby podatnik – osoba prawna – który uzyskuje dochód z umorzenia udziałów, akcji, innej osobie prawnej, sam sobie obliczał ten dochód, a nie żeby dokonywała tego spółka, która skupuje akcje w celu umorzenia, jako płatnik. Skreślenie tego przepisu w ustawie o CIT skutkuje również tym, że dochód z umorzenia przestanie być dochodem z udziału w zyskach osób prawnych, a stanie się dochodem ze zbycia akcji.

Należy jednak zauważyć, że w ustawie o CIT, zgodnie z prawem unijnym, obowiązuje zasada, iż w przypadku dochodów z udziału w zyskach osób prawnych korzysta się ze specjalnego traktowania na podstawie unijnych dyrektyw Rady 2003/123/WE i 90/435/EWG – tak zwanych Parent-Subsidiary Directive. Zgodnie z powoływanymi dyrektywami, implementowanymi do ustawy o CIT, dochody z udziału w zyskach osób prawnych, czyli dywidendy oraz transfery o charakterze zbliżonym do dywidend, jak na przykład dochód ze zbycia udziałów w celu umorzenia, wypłacane między spółkami kapitałowymi na terenie UE, pod warunkiem posiadania przez otrzymującego 10% udziałów przez okres dwóch lat, są zwolnione z CIT po stronie otrzymującego.

Z uwagi na faktyczny charakter dochodów ze zbycia udziałów w celu umorzenia – mogą być one między innymi wypłacane z czystego zysku, a więc nie różnić się w żaden sposób charakterem od dywidendy – nie jest jasne, dlaczego zbycie udziałów w celu umorzenia miałyby być wyłączone z katalogu dochodów z udziału w zyskach osób prawnych, a w konsekwencji opodatkowane. Tym samym należy zadać pytanie, czy wprowadzona zmiana nie prowadzi do niezgodności polskich przepisów o CIT z przywołanymi dyrektywami w zakresie zwolnienia dochodów dywidendowych z CIT. Należy bowiem zauważyć, że po wprowadzeniu zmiany dochód ze zbycia udziałów, akcji, w celu umorzenia będzie opodatkowany, a nie zwolniony od podatku.

Rozwiązaniem zapewniającym skutek zakładany przez ustawodawcę byłoby wskazanie, iż dochód, o którym mowa w art. 10 ust. 1 pkt 2, nie powoduje obowiązku poboru podatku przez płatnika, ale nadal stanowi kategorię dochodu z udziału w zyskach osób prawnych.

Przemówienie senatora Stanisława Bisztygi w dyskusji nad punktem trzecim porządku obrad

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Zmiany w ustawie o podatku akcyzowym wynikają z konieczności implementacji prawa wspólnotowego, konkretnie dyrektywy z 16 lutego 2010 r. w zakresie struktury oraz stawek podatku akcyzowego stosowanego do wyrobów tytoniowych. W związku z tą implementacją ustawowo podniesiona zostaje akcyza na papierosy, tytoń do palenia, cygara i cygaretki. Wzrost, o którym tu mowa, nie powoduje jeszcze podniesienia ceny wyrobów tytoniowych do rozmiarów identycznych, jak w innych krajach Unii Europejskiej. Dzieje się tak, ponieważ w Polsce taki poziom cen ma zostać osiągnięty dopiero po 2017 r. Ustawa kończy także z czynnikiem wpływającym na minimalną stawkę akcyzy na papierosy, czyli tak zwaną najpopularniejszą kategorią cenową. W jej miejsce wprowadzona zostaje średnia ważona detaliczna ceny sprzedaży papierosów. Nowością jest także wprowadzenie nowej definicji tytoniu do palenia, papierosów, cygar i cygaretek.

Omawiając nowelizację ustawy o podatku akcyzowym, warto zwrócić uwagę na podany w niej sposób mierzenia tytoniu zrolowanego. Jest on nieprecyzyjny, choćby przez stosowanie określenia „itd.” zamiast wprowadzenia jasnych procedur. Wspominają o tym w swojej opinii senaccy legislatorzy. Proponują oni także doprecyzowanie, jakimi podatkami obciążona jest sprzedaż wyrobów tytoniowych. Zmiana taka, choć kosmetyczna, bo polegająca na zastąpieniu słów „wszystkie podatki” słowami „podatek od towarów i usług i akcyzę”, ma ogromne znaczenie i w moim odczuciu jest bardzo potrzebna.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Wstąpienie Polski do Unii Europejskiej jest związane z wieloma prawami, ale także z obowiązkami, wśród których jest implementacja unijnego prawa. Dlatego też przyjęcie zmian w ustawie o podatku akcyzowym wydaje się konieczne. Dziękuję za uwagę.

Przemówienie senatora Ryszarda Knosali w dyskusji nad punktem trzecim porządku obrad

Przedstawiony projekt ustawy ma na celu przede wszystkim wykonanie postanowień przepisów unijnych wynikających z dyrektywy Rady 2010/12/UE z dnia 16 lutego 2010 r. zmieniającej dyrektywy 92/79/EWG, 92/80/EWG i 95/59/WE w zakresie struktury oraz stawek podatku akcyzowego stosowanego do wyrobów tytoniowych oraz dyrektywę 2008/118/WE. Zasadność zaproponowanych zmian można jednak rozpatrywać w wielu aspektach.

Niewątpliwie najczęściej podnoszonym argumentem przemawiającym za przyjęciem wspomnianego projektu ustawy jest zapewnienie większych wpływów do budżetu państwa. Podniesienie akcyzy na papierosy, tytoń do palenia, cygara i cygaretki spowoduje oczywiście pewien spadek konsumpcji tych wyrobów, jednak zdaniem projektodawcy spadek ten nie powinien być na tyle duży, aby zniweczyć planowane osiągnięcie zwiększenia wpływów budżetowych, które według wstępnych szacunków powinny wzrosnąć o około 250 milionów zł rocznie. Co istotne, aby wzmocnić gwarancję osiągnięcia tych wpływów, w projekcie ustawy położono większy nacisk na znaczenie elementu kwotowego, gdy obliczano akcyzę. Stawka kwotowa jest ściśle powiązana z ilością wyrobów tytoniowych wprowadzanych do obrotu, dlatego też obciążenia fiskalne obliczane przy jej użyciu cechuje znacznie większa niezależność względem polityki cenowej podmiotów wprowadzających dany wyrób do obrotu.

Ponadto w projekcie ustawy przewidziano zmiany, których celem jest wyeliminowanie nieprawidłowości w zakresie interpretacji definicji papierosów zapisanej w art. 98 ust. 3 obowiązującej ustawy o podatku akcyzowym. Nowa definicja jest zgodna z przepisami wskazanej wcześniej dyrektywy i pozwoli w większym stopniu ograniczyć przypadki unikania opodatkowania wyrobów tytoniowych. Pewnych zmian uściślających dokonano także w odniesieniu do definicji cygaretek i cygar oraz odpadów tytoniowych.

Mając na względzie potrzebę dostosowania przepisów krajowych do postanowień prawa wspólnotowego, zaproponowano istotne zmiany w brzmieniu art. 99 wspomnianej ustawy. Warto w tym miejscu podnieść, że minimalna stawka akcyzy na papierosy naliczana będzie nie jak dotychczas od „ceny równej najpopularniejszej kategorii cenowej”, ale od „ceny równej średniej ważonej detalicznej cenie sprzedaży papierosów”. Jednocześnie w projekcie ustawy znalazły się zapisy określające szczegółowo sposób obliczania tego wskaźnika.

Przedstawiony projekt ustawy należy rozpatrywać również w aspekcie ochrony zdrowia ludzkiego. We wstępie do przytoczonej dyrektywy zwrócono uwagę na niebezpieczeństwo związane z tym, że wyroby tytoniowe mogą być przyczyną poważnych chorób. Rada Unii Europejskiej podniosła nadto, że brak dostatecznie zbliżonych rozwiązań fiskalnych w poszczególnych państwach członkowskich powoduje określone trudności w osiąganiu celów zdrowotnych założonych przez te państwa. Działania w tym zakresie szczególnie są niweczone na skutek różnego rodzaju oszustw i wewnątrzspółnotowego przemytu papierosów i tytoniu drobno krojonego przeznaczonego do skręcania papierosów. Podniesienie stawki akcyzy na wskazane we wspomnianym projekcie wyroby tytoniowe oraz – gdy się spojrzy ogólniej – zbliżenie rozwiązań fiskalnych w tym zakresie we wszystkich państwach członkowskich z pewnością przyczyni się również do zwiększenia ochrony zdrowia obywateli przed skutkami palenia. Należy oczekiwać zatem, że skutkiem przyjęcia rozwiązań zapisanych w przedstawionym projekcie ustawy będzie także ograniczenie używania wyrobów tytoniowych, co na dłuższą metę powinno przełożyć się na spadek liczby zachorowań związanych z paleniem.

Biorąc pod uwagę wskazane argumenty, proszę Wysoką Izbę o przyjęcie przedstawionego projektu nowelizacji. Dziękuję.

Przemówienie senatora Stanisława Bisztygi w dyskusji nad punktem czwartym porządku obrad

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

W grudniu 2008 r. polski parlament dokonał zmian w ustawodawstwie dotyczącym pracy osób niepełnosprawnych. Za ich sprawą w ciągu ostatnich dwóch lat liczba zatrudnionych wzrosła o sześćdziesiąt tysięcy, czyli o 25%. Ten niewątpliwie pozytywny trend spowodował jednak ogromny wzrost wydatków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, ponieważ obligatoryjnie dofinansowuje on wynagrodzenia i składki niepełnosprawnych pracujących osób. Jednocześnie musiały spaść wydatki PFRON na wsparcie organizacji pozarządowych i realizację programów celowych. W związku z tą sytuacją zaproponowane zostały zmiany w ustawie o rehabilitacji zawodowej i społecznej i zatrudnieniu osób niepełnosprawnych. Odciążają one PFRON, ale de facto wpływa to na wzrost obciążeń pracodawców. Jednak ustawodawca postanowił zrekompensować im ów fakt – najistotniejsza zmiana to znaczące zwiększenie kwoty dofinansowania dla pracodawców zatrudniających osoby ze schorzeniami szczególnie utrudniającymi wejście na rynek pracy. Z drugiej strony zaproponowane zostało powolne obniżanie dofinansowania zatrudnienia osób lekko i umiarkowanie niepełnosprawnych, a więc grupy lepiej radzącej sobie na rynku pracy. Ustawodawca wziął pod uwagę, że materia, w której działa, jest niezwykle delikatna, stąd zmiany będą wprowadzane stopniowo od 1 stycznia 2012 r.

Udogodnieniami dla pracodawców zatrudniających co najmniej 30% osób niepełnosprawnych ze schorzeniami szczególnymi są zwolnienia w zakresie podatku od nieruchomości, podatku leśnego, rolnego, podatku od czynności cywilnoprawnych oraz sposób rozliczania środków uzyskanych z tytułu zwolnień podatkowych w podatku dochodowym od osób fizycznych.

Kolejna zmiana dotyczy uregulowania ulg możliwych do uzyskania we wpłatach na PFRON dla przedsiębiorców z tytułu zakupu produktów i usług od pracodawców, którzy zatrudniają osoby niepełnosprawne. Sprzedający ów towar lub usługę będzie jednak musiał mieć w załodze swojego zakładu co najmniej 30% osób z grupy znacznego stopnia niepełnosprawności, niewidomych, chorych psychicznie, upośledzonych umysłowo w stopniu umiarkowanym lub znacznym.

Ostatnia zmiana dotyczy czasu pracy osób ze znacznym lub umiarkowanym stopniem niepełnosprawności. W myśl nowelizacji ograniczenie czasu pracy takich pracowników ze standardowych ośmiu godzin dziennie do siedmiu i z czterdziestu godzin tygodniowo do trzydziestu pięciu będzie uzależnione od orzeczenia lekarskiego.

Panie Marszałku! Wysoka Izbo! Jak powiedziałem na wstępie, zmiany w ustawodawstwie z 2008 r. dały większą szansę uzyskania pracy osobom niepełnosprawnym. To wielki i ważny krok w dobrym kierunku. Poprzez nowelizację, którą dziś omawiamy, chcemy jeszcze bardziej otworzyć rynek pracy na osoby z najpoważniejszymi schorzeniami, zaś tym, którzy dają takim osobom szansę na rozwój, zarobek, a przede wszystkim na bycie potrzebnym, dajemy zachętę do rozszerzania ich szlachetnych działań. W moim przekonaniu są to wystarczające powody, by przyjąć ustawę. Dziękuję za uwagę.

Przemówienie senatora Andrzeja Grzyba w dyskusji nad punktem czwartym porządku obrad

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

Analizując przedstawiony projekt zmiany omawianej ustawy i zwracając uwagę zwłaszcza na obniżenie dofinansowania do wynagrodzenia pracownika niepełnosprawnego w stopniu umiarkowanym i lekkim, można dojść do wniosku, że ustawodawca nie promuje aktywizacji zawodowej tych grup pracowników niepełnosprawnych.

Logiczną konsekwencją uprzywilejowania pracodawców zatrudniających osoby niepełnosprawne jest wzrost zatrudnienia takich pracowników. Jednocześnie dziwić może fakt wydłużenia okresu wypłaty miesięcznego dofinansowania z funduszu na rachunek bankowy pracodawcy z czternastu do dwudziestu pięciu dni. Trudno znaleźć jakiegokolwiek logiczne uzasadnienie wydłużania terminów, i to aż dwukrotnie. Nowe ustawy oraz nowelizacje istniejących, już obowiązujących ustaw powinny cechować się szybkością ich realizacji oraz szybkością realizacji powinności w nich zawartych.

Kolejną wątpliwością postawioną w petitum mojego głosu w dyskusji jest propozycja zwiększenia wskaźnika zatrudnienia osób niepełnosprawnych w zakładzie pracy – art. 28 ust. 1 pkt 1 lit. a – przy zaliczaniu zakładu pracy do grupy zakładów pracy chronionej z 40% do 50%. Przyjęte kaskadowe zasady zrównania środków z PFRON dla pracodawców powinny godzić interesy tychże oraz osób niepełnosprawnych z możliwościami finansowymi PFRON. Nie bez znaczenia jest fakt, iż od dnia 1 stycznia 2012 r. fundusz przestanie być osobą prawną z dotychczasowymi kompetencjami. Zdaniem wielu ekspertów znacznie zmniejszy to efektywność poborów wpłat na PFRON za niezatrudnianie odpowiedniej liczby osób niepełnosprawnych. Faktycznie mogą ulec zmniejszeniu nakłady na rehabilitację zawodową i społeczną osób niepełnosprawnych. Zostało to zauważone przez posłów projektodawców. W druku sejmowym nr 3292, w uzasadnieniu na stronie 5 czytamy: wyeliminowania dualizmu w zakresie zarządzania i finansowania wprowadzonego ustawą z dnia 27 sierpnia 2009 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o finansach publicznych – DzU Nr 157 poz. 1241 i Nr 219 poz. 1706, w skrócie PwUoFP. Z tych względów istnieje konieczność weryfikacji podstaw instytucjonalnych oraz efektywności zarządzania finansami PFRON poprzez przywrócenie osobowości prawnej. Według przywołanej ustawy zadania w niej wymienione wykonywać będzie pełnomocnik rządu do spraw osób niepełnosprawnych – art. 34 ust. 7 ustawy o rehabilitacji – więc nie może nim jednocześnie być minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego, jak to reguluje art. 45 ust. 3 PwUoFP.

W następstwie tego powstaje kolejny problem dotyczący konstytucyjności nowelizacji w zakresie dopuszczalności wydawania decyzji administracyjnych w ramach tylko jednej instancji, a takie rozwiązanie przewidują między innymi zapisy art. 25d ust. 2, art. 26a ust. 12 czy art. 26c ust. 4b PwUoFP. Stanowi to odstępstwo od zasady dwuinstancyjności postępowania wyrażonej w art. 15 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego – DzU z 2000 r. Nr 98 poz. 1071, z późniejszymi zmianami. Ponadto kompetencje biura obsługi funduszu i biura pełnomocnika określone w PwUoFP wzajemnie się przenikają, co prowadzić może do sporów kompetencyjnych oraz wątpliwości interpretacyjnych odnośnie do zakresu działania obydwu jednostek.

Ważnym aspektem zmian prawno-organizacyjnych jest pozbawienie osobowości prawnej państwowego funduszu celowego. Z doświadczeń międzynarodowych wynika, iż państwowe fundusze celowe ze względu na wysoki poziom aktywów finansowych, jakimi dysponują, wymagają często specjalnych zasad zarządzania, zarówno w ujęciu planów strategiczno-finansowych, jak i odpowiedniej podstawy organizacyjnej. Dlatego nie może to być państwowa jednostka budżetowa, która nie posiadając osobowości prawnej, jest „zawieszona” w budżecie państwa i jej decyzyjność w zakresie gospodarki finansowej jest ograniczona. Jako nieposiadająca własnych dochodów, te bowiem są dochodami budżetu, jednostka budżetowa nie musi starać się o zbilansowanie wydatków z przychodami: przecież w razie zmniejszonych wpływów i zwiększonych wydatków otrzyma środki z budżetu państwa. Wydaje się konieczne w najbliższym możliwym czasie przywrócenie funduszowi osobowości prawnej.

Przedmiotowe zmiany ustawowe cechuje jeszcze jedna niekonsekwencja: różne terminy wejścia w życie poszczególnych zmian oraz różne okresy *vacatio legis* jako konsekwencja tych działań. Uchwalenie takich ustaleń wprowadzić może znaczne trudności w interpretacji, które przepisy są aktualnie obowiązujące, a które nie. Stoi to wbrew logice oraz obowiązkowi przejrzystości i jasności prawa. Niewątpliwie zbyt długim *vacatio legis* wydaje się wejście w życie z dniem 1 stycznia 2012 r. zmiany czasu pracy osób niepełnosprawnych zaliczonych do osób o znacznym i umiarkowanym stopniu niepełnosprawności – art. 1

pkt 4 ustawy o zmianie ustawy o rehabilitacji itd. Dotychczasowe ograniczenie czasu pracy do siedmiu godzin dziennie przez część osób niepełnosprawnych jest postrzegane jako czynnik dyskryminujący i często w praktyce stanowiło przeszkodę dla zatrudnienia. Wielokrotnie pracodawcy podnosili argument mniejszej efektywności osób niepełnosprawnych. Dlatego też zapis o zrównaniu dziennej i tygodniowej normy czasu pracy, z zaproponowanymi wyłączeniami, powinien wejść w życie z dniem 1 stycznia 2011 r.

Oświadczenie złożone przez senatora Stanisława Bisztygę

Oświadczenie skierowane do ministra infrastruktury Cezarego Grabarczyka

Szanowny Panie Ministrze!

Zwracam się do Pana Ministra z uprzejmą prośbą o informacje na temat zamierzeń rządu w zakresie towarzystw budownictwa społecznego oraz wspierania budownictwa mieszkaniowego.

Towarzystwa budownictwa społecznego, popularne TBS, były i są ogromną szansą na uzyskanie własnego mieszkania. Dlaczego więc nie można wyrazić zgody na wykupienie mieszkań przez obecnych lokatorów? Realizacja tego postulatu, zgłaszanego przez wiele środowisk, to nie tylko możliwość uzyskania dodatkowych wpływów do budżetu państwa, ale także ożywienia i dalszego rozwoju tej formy budownictwa.

Będę bardzo wdzięczny za informacje, na jakim etapie są sygnalizowane zmiany w ustawodawstwie, dotyczące przedstawionych problemów.

Z poważaniem
Stanisław Bisztyga

Oświadczenie złożone przez senatora Przemysława Błaszczyka

Oświadczenie skierowane do ministra finansów Jana Vincenta-Rostowskiego

Szanowny Panie Ministrze!

Nawiązując do spotkania z mieszkankami Pabianic, chciałbym skierować zapytanie odnośnie do uznania działalności żłobków, sklasyfikowanej w PKWiU z 2008 r. pod symbolem 88, za czynności zwolnione z obowiązku ewidencji obrotu i kwot podatku należnego z zastosowaniem kas rejestrujących.

Na podstawie rozporządzenia ministra finansów z dnia 23 grudnia 2009 r. w sprawie zwolnień z obowiązku prowadzenia ewidencji z zastosowaniem kas rejestrujących żłobki korzystają do 31 grudnia 2010 r. ze zwolnienia przedmiotowego, którym objęte są między innymi usługi w zakresie ochrony zdrowia i opieki społecznej – PKWiU z 1997 r., dział 85.

W nowym rozporządzeniu z dnia 26 lipca 2010 r. o zwolnieniach przedmiotowych określonych z załącznika usunięte zostały „usługi w zakresie ochrony zdrowia i opieki społecznej” (PKWiU z 1997 r., dział 85), co tym samym oznacza wprowadzenie obowiązku stosowania kas fiskalnych w żłobkach, podczas gdy taka ulga dla działających na analogicznej zasadzie przedszkoli została zachowana.

Mając na uwadze specyfikę działalności żłobków, sposób prowadzonej ewidencji dokumentowania wpłat za usługi w żłobkach (pobyt plus wyżywienie) dowodami kasowymi – kwitariuszami K-104, a także to, że te usługi są zwolnione z podatku VAT (załącznik nr 4 ustawy o podatku od towarów i usług), pytam, jakie są możliwości zmiany przepisów, jeśli uznamy działalność żłobków za czynności zwolnione z obowiązku ewidencji obrotu i kwot podatku należnego przy zastosowaniu kas rejestrujących.

Z wyrazami szacunku
Przemysław Błaszczyk

Oświadczenie złożone przez senatora Grzegorza Czeleja

Oświadczenie skierowane do ministra finansów Jana Vincenta-Rostowskiego

Szanowny Panie Ministrze!

Głód i niedożywienie będące efektem ubóstwa to poważne problemy współczesnego świata. Na świecie cierpi z tego powodu około miliarda osób. Problem ten dotyczy nie tylko krajów odległych od Polski. W naszym kraju w roku 2009 w ubóstwie żyło 5,7% Polaków, a więc była to grupa około dwóch milionów osób. Tymczasem paradoksalnie 1/3 światowej żywności przydatnej do spożycia marnuje się.

Obowiązująca od 1 stycznia 2009 r. zmiana ustawy o podatku od towarów i usług, pozwalająca przekazywać produkty spożywcze na rzecz organizacji pożytku publicznego bez konieczności odprowadzenia podatku VAT, uchroniła przed niepotrzebną utylizacją wiele ton żywności. Zmiana pozytywnie wpłynęła na działalność banków żywności, które odczuły znaczne zwiększenie ilości darowizn żywnościowych. W roku 2009 odnotowano ich wzrost o 40%, co pokazuje jak ważny wpływ ma polityka podatkowa na niesienie pomocy i zapobieganie marnowaniu żywności. Z wprowadzonych udogodnień może skorzystać dziś niestety jedynie część potencjalnych darczyńców, a mianowicie producenci produktów spożywczych. Nowe rozwiązania nie dotyczą dystrybutorów, właścicieli sklepów, restauratorów i innych podmiotów chcących przekazać żywność. Sytuacja ta prowadzi do tego, iż podmiotom tym bardziej opłaca się przekazać nadającą się jeszcze do spożycia żywność do utylizacji aniżeli na rzecz organizacji pożytku publicznego, które rozdysponują ją pomiędzy osoby potrzebujące.

Należy zwrócić uwagę na to, iż wymienione podmioty mogłyby darować o wiele więcej żywności niż producenci, ponieważ to właśnie u nich marnuje się więcej towarów spożywczych. Przyjęcie w ustawie podatkowej rozwiązania selektywnego i preferującego wąską grupę podatników, jaką są producenci, utrudnia zapobieganie marnowaniu żywności i ograniczanie skali niedożywienia. Jeśli chodzi o ochronę budżetu państwa przed ewentualnymi nadużyciami ze strony podatników, to warto podkreślić, iż zwolnienie podatkowe, o którym mowa, ma zastosowanie tylko wtedy, gdy produkty spożywcze są przekazywane na rzecz organizacji pożytku publicznego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie z przeznaczeniem wyłącznie na cele działalności charytatywnej prowadzonej przez te organizacje. Zwolnienie przysługuje tylko względem takich dostaw towarów spożywczych, które zostały wykonane nieodpłatnie. Dokonujący takiej dostawy powinien nadto prowadzić szczegółową dokumentację potwierdzającą dokonanie dostawy towarów na rzecz organizacji pożytku publicznego. Wydaje się, że takie rozwiązania nie narażają obrotu na patologie w odróżnieniu od rozwiązań, zgodnie z którymi produkty spożywcze mogłyby być przekazywane przez darczyńców bezpośrednio osobom potrzebującym.

W takim stanie rzeczy uzasadnione zdaje się rozważenie podjęcia prac nad zmianą brzmienia art. 43 ust. 1 pkt 16 ustawy o podatku od towarów i usług w taki sposób, aby każdemu darczyńcy umożliwić udzielanie pomocy żywnościowej na takich samych korzystnych zasadach. W związku z tym zwracam się do Pana Ministra z uprzejmą prośbą o udzielenie odpowiedzi na pytanie, czy planowana jest zmiana zakresu zwolnienia podatkowego stosowanego do darowizn żywności przekazywanych na cele charytatywne.

Z poważaniem
Grzegorz Czelej

Oświadczenie złożone przez senatora Grzegorza Czeleja

Oświadczenie skierowane do minister pracy i polityki społecznej Jolanty Fedak

Szanowna Pani Minister!

Chciałbym zwrócić uwagę na problem dużych dysproporcji pomiędzy aktywnością zawodową kobiet i mężczyzn, zwłaszcza dotyczących osób w wieku 25-34 lata, a zatem wieku, w którym najczęściej podejmowane są decyzje o dziecku. Przyczyn niższego wskaźnika zatrudnienia kobiet we wskazanym przedziale wiekowym można upatrywać w fakcie, iż tylko i wyłącznie kobiety postrzegane są w kontekście obowiązków rodzinnych. W dyskusjach o łączeniu pracy zawodowej z rodziną ojcowie są na ogół pomijani. Stereotypowe przekonania dotyczące podziału obowiązków rodzinnych pomiędzy kobietami i mężczyznami powodują, iż kobiety są często defaworyzowane przez pracodawców. W kategoriach sposobu na walkę z tym niekorzystnym zjawiskiem można postrzegać promowanie partnerskiego modelu rodziny i wprowadzanie rozwiązań, które zacieśnią więzi ojca z dzieckiem.

Krokiem w dobrym kierunku było wprowadzenie do polskiego systemu prawa pracy instytucji urlopu ojcowskiego. Począwszy od bieżącego roku pracownik ojciec wychowujący dziecko ma prawo do urlopu ojcowskiego, początkowo za ledwie w wymiarze jednego tygodnia, który to wymiar w roku 2012 zwiększy się do dwóch tygodni. Jednocześnie wprowadzono możliwość skorzystania w określonych przypadkach z dodatkowego urlopu macierzyńskiego (o charakterze fakultatywnym), gdy matka po wykorzystaniu po porodzie czternastu tygodni urlopu macierzyńskiego zrezygnuje z pozostałej jego części na rzecz ojca, lub gdy pracownica wykorzysta urlop macierzyński w podstawowym wymiarze i pracownik ojciec złoży wniosek o dodatkowy urlop macierzyński, wskazując termin zakończenia urlopu matki. W ten sposób, wraz z wejściem w życie nowych przepisów, ojciec może pomóc młodej mamie w szybszym powrocie do życia zawodowego, czerpiąc jednocześnie satysfakcję z opieki nad dzieckiem.

Nowe rozwiązania cieszą się jednak niewielkim zainteresowaniem polskich ojców. Źródeł tego stanu rzeczy można by się dopatrywać w nieznanym nowych regulacji, gdyby nie fakt, że istniejące już od dłuższego czasu przysługujące obojgu rodzicom uprawnienie w postaci urlopu wychowawczego zostało wykorzystane jedynie przez 2,5% polskich mężczyzn, podczas gdy wśród kobiet odsetek ten wyniósł 49,9% (raport ministerstwa z 2007 r.) To pokazuje, iż osiągnięcie celu towarzyszącego wprowadzaniu rozwiązań prawnych wymaga przede wszystkim zmian w mentalności Polaków, w których swoją rolę może odegrać również państwo, na przykład poprzez kampanie społeczne czy publiczne dyskusje na ten temat. Za granicą urlopy ojcowskie cieszą się dużą popularnością. W Szwecji, gdzie urlop ojcowski już od lat jest na porządku dziennym, dobry przykład dla ojców przyszedł z samej góry – na urlop ojcowski wybrał się premier szwedzkiego rządu w latach 1996–2006, Göran Persson. Podaje się, że co najmniej 40% Szwedów korzysta z przysługującego im uprawnienia.

Chciałbym zwrócić uwagę także na aspekt sukcesywnego wydłużania urlopu macierzyńskiego w Polsce. Jak wskazują młode matki, działanie to bez uwzględnienia, że większą jego część mógłby wykorzystywać mężczyzna, może przyczynić się do pogłębiania zjawiska defaworyzacji kobiet na rynku pracy. Większe uczestnictwo ojca w urlopie macierzyńskim (jak i oczywiście w urlopie wychowawczym) zmieniłoby postrzeganie przez pracodawców obu płci na rynku pracy. Nie tylko kobieta byłaby postrzegana jako ta, która znika z firmy po urodzeniu dziecka.

Rozważając przedstawiony problem w kontekście zapewnienia alternatywnych form opieki nad dzieckiem, należy wskazać, iż w Polsce odsetek dzieci w wieku do 3 lat korzystających z opieki instytucjonalnej stanowi 2%. O ile ta forma opieki jest wykorzystywana w późniejszym okresie życia dziecka, o tyle w pierwszych latach jego życia młodzi rodzice boją się powierzać malucha osobie obcej i polegają w tym czasie w większości na sobie lub korzystają z pomocy krewnych. W przypadku braku możliwości skorzystania z tej pomocy, nikłego zaangażowania w opiekę nad dzieckiem partnera czy braku zaangażowania, kobiety decydują się często na dłuższą przerwę w życiu zawodowym, zostając w domu z dzieckiem. Taka sytuacja napędza jednak mechanizm, który sprawia, że gdy chcą wrócić do życia zawodowego, to jest im bardzo trudno. Dłuższa przerwa w pracy oznacza bowiem zmniejszenie przydatności zawodowej kobiety zarówno ze względu na brak kontaktu z praktyką, jak i z powodu nieśledzenia najnowszych osiągnięć w branży. Tymczasem rozwiązania służące ułatwieniu łączenia pracy zawodowej z opieką nad dziećmi są stosunkowo rzadko stosowane w polskich firmach. Okazuje się, że prawie 2/3 firm nie stosuje tego typu rozwiązań w ogóle. Dlatego istotne jest promowanie firm przyjaznych rodzinie, stwarzając zachętę do podejmowania przez pracodawców wysiłku zmian organizacyjnych. Decyzja o skorzystaniu przez kobietę z urlopu celem zapewnienia dziecku opieki jest również niejednokrotnie prostą kalkulacją ekonomiczną. Jak

wynika bowiem z oficjalnych danych – kobiety na tych samych stanowiskach co mężczyźni zarabiają co najmniej 15% mniej.

Mając na uwadze, iż istniejące obecnie regulacje prawne, o których wspomniałem, mające na celu zarówno pomoc pracownicy w wykonywaniu obowiązków rodzinnych, jak i ułatwienie jej powrotu do życia zawodowego, są wykorzystywane w bardzo niewielkim stopniu, zwracam się do Pani Minister z uprzejmą prośbą o udzielenie odpowiedzi na pytanie, czy w ministerstwie planowane są działania pozaprawne, na przykład kampanie medialne, dyskusje publiczne, promujące równe rozłożenie akcentów w opiece nad dziećmi i ich wychowaniu. Ponadto uprzejmie proszę powiedzieć, czy planowane są dalsze działania prawne zacieśniające więzi ojca z dzieckiem, będące przyczynkiem do zmniejszania zjawiska defaworyzacji na rynku pracy kobiet posiadających małe dzieci, a także czy planowane są działania, które zachęcą pracodawców do korzystania w większym stopniu niż obecnie z rozwiązań ułatwiających pracownikom łączenie pracy zawodowej z opieką nad dziećmi.

Z poważaniem
Grzegorz Czelej

Oświadczenie złożone przez senatora Grzegorza Czeleja

Oświadczenie skierowane do ministra sprawiedliwości Krzysztofa Kwiatkowskiego

Szanowny Panie Ministrze!

Moje zapytanie dotyczy statusu osób, które ukończyły aplikację radcowską i uzyskały zaświadczenie o ukończeniu aplikacji, lecz nie uzyskały jeszcze wpisu na listę radców prawnych, oraz kwestii występowania takich osób przed sądami. Jak mi zasygnalizowano, zagadnienie to budzi wątpliwości w praktyce z uwagi na brak precyzyjnych regulacji prawnych w tym zakresie.

Zgodnie z art. 33 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, tekst jednolity DzU z 2010 r. nr 10 poz. 65, ze zm., aplikantem radcowskim może być osoba, która uzyskała pozytywną ocenę z egzaminu wstępnego oraz spełnia następujące warunki:

- 1) ukończyła wyższe studia prawnicze w Rzeczypospolitej Polskiej i uzyskała tytuł magistra lub zagraniczne studia prawnicze uznane w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) korzysta w pełni z praw publicznych;
- 3) ma pełną zdolność do czynności prawnych;
- 4) jest nieskazitelnego charakteru i swym dotychczasowym zachowaniem daje rękojmię prawidłowego wykonywania zawodu radcy prawnego.

Z dalszej analizy przepisów wynika, iż osoby spełniające te warunki mogą być aplikantami radcowskimi, jednak dopiero wpis na listę aplikantów i złożenie ślubowania skutkuje uzyskaniem statusu aplikanta, o czym mówi art. 33 ust. 5 wskazanej ustawy. Zmiana statusu na wyższy dokonywana jest analogicznie, gdyż prawo wykonywania zawodu radcy prawnego powstaje również dopiero z chwilą dokonania wpisu na listę radców prawnych i złożenia ślubowania, o czym informuje art. 23 przywoływanej ustawy.

Stosownie do regulacji art. 35¹ wskazanej ustawy aplikant radcowski po upływie sześciu miesięcy od rozpoczęcia aplikacji radcowskiej może zastępować radcę prawnego przed sądami rejonowymi, organami ścigania i organami administracji publicznej. Zaś po upływie roku i sześciu miesięcy od rozpoczęcia aplikacji radcowskiej może on zastępować radcę prawnego także przed innymi sądami, z wyjątkiem Sądu Najwyższego, Naczelnego Sądu Administracyjnego i Trybunału Konstytucyjnego. Jednocześnie przepisy art. 37 ust. 1 przedmiotowej ustawy wskazują enumeratywnie przypadki skreślenia z listy aplikantów, nie wymieniając pośród nich skreślenia aplikanta z listy aplikantów w przypadku ukończenia aplikacji radcowskiej. Brak zatem podstaw prawnych do utraty statusu aplikanta poprzez skreślenie z listy aplikantów. Jednakowoż ustawa w żadnym innym miejscu nie zakreśla wprost końcowych ram czasowych bycia aplikantem. Co więcej, zgodnie z brzmieniem art. 32 ust. 4 cytowanej ustawy aplikantowi, który odbył aplikację radcowską, właściwa rada okręgowej izby radców prawnych wydaje zaświadczenie o ukończeniu aplikacji radcowskiej. Ustawa tym samym wyraźnie nie wskazuje, że ukończenie aplikacji rozumiane jako odbycie wszystkich przewidzianych programem aplikacji zajęć oraz praktyk i zaliczenie kolokwium oznacza tym samym utratę statusu aplikanta. Istniejące przepisy dają zatem jedynie pole do stworzenia jednej z kilku możliwych interpretacji, co stanowi sytuację wielce niepożądaną.

Na tle tych zapisów pojawia się pytanie o status młodego prawnika w tym, tak to nazwę, przejściowym dla niego okresie oraz o jego uprawnienia. Odpowiedź na nie jest o tyle istotna, że występowanie w charakterze pełnomocnika procesowego osoby, która nie może być pełnomocnikiem, oznacza brak należytego umocowania, co z kolei powoduje nieważność postępowania. Sytuacja taka grozi zatem interesom stron postępowania, a także rodzi dylematy w gronie przedstawicieli wymiaru sprawiedliwości. Dodatkowo istniejący obecnie stan niepewności przyczynia się do dezorganizacji pracy, zwłaszcza w małych kancelariach prawniczych zatrudniających aplikantów odbywających aplikację na ostatnim roku.

Mając to na uwadze, zwracam się do Pana Ministra z uprzejmą prośbą o udzielenie odpowiedzi na pytanie, czy w Ministerstwie Sprawiedliwości planowane są bądź trwają prace nad wprowadzeniem do ustaw korporacyjnych – problem ten dotyczy również aplikantów adwokackich – zapisów mających na celu wyeliminowanie obecnie istniejących wątpliwości poprzez dokonanie stosownej zmiany prawa, jego doprecyzowanie.

Nadto uprzejmie proszę o dokonanie wykładni obowiązujących obecnie przepisów we wskazanym zakresie, która to wykładnia przyczyni się niewątpliwie do większego ujednoczenia w skali kraju stanowiska środowiska prawniczego w tej problematycznej kwestii.

Z poważaniem
Grzegorz Czelej

Oświadczenie złożone przez senatora Grzegorza Czeleja

Oświadczenie skierowane do ministra sprawiedliwości Krzysztofa Kwiatkowskiego

Szanowny Panie Ministrze!

Ostatnio podczas dyżuru senatorskiego aplikanci radcowscy ostatniego roku aplikacji zapoznali mnie z tematem, który budzi wśród nich duże emocje, a mianowicie tematem organizacji i przeprowadzania egzaminu radcowskiego.

Tegoroczny egzamin radcowski po raz pierwszy przeprowadzony został przez Ministerstwo Sprawiedliwości, a nie, jak dotychczas, przez samorządy radców prawnych. Ponadto przeprowadzony został z wykorzystaniem nowych zasad. Istotnym novum w porównaniu do egzaminów przeprowadzanych w latach poprzednich (z nielicznymi wyjątkami) jest wprowadzenie formy «odręcznej», co oznacza brak możliwości korzystania przez zdających w części od drugiej do piątej egzaminu z własnych komputerów z zainstalowanymi edytorami tekstów oraz dostępem do systemów informacji prawnej. Ograniczenie to budzi niezrozumienie zdających z kilku powodów.

Po pierwsze, młodzi prawnicy wskazują, iż jest to element zupełnie nieodpowiadający wymogom współczesności. Trudno obecnie wyobrazić sobie pracę w kancelarii prawniczej bez umiejętności posługiwania się edytorem tekstów i programami zawierającymi bazy aktów prawnych. Aplikanci nie tylko w swojej pracy zawodowej, lecz także podczas odbywanych w ramach aplikacji praktyk czy spotkań z patronem, mają styczność z różnymi systemami operacyjnymi oraz różnymi systemami informacji prawnej. W tym miejscu warto wskazać, iż celem egzaminu końcowego jest sprawdzenie przygotowania do wykonania zawodu, zawodu w którym podstawowym narzędziem pracy w dzisiejszych czasach jest komputer.

Po drugie, obecny stan rzeczy prowadzi do sytuacji, kiedy zdający zmuszeni są przychodzić na egzamin z walizkami wypełnionymi po brzegi tekstami aktów prawnych, kodeksami oraz komentarzami. W salach egzaminacyjnych mają co prawda zapewnioną możliwość skorzystania z komputera z systemem informacji prawnej w celu sprawdzenia orzecznictwa czy przejrzenia komentarza, jednakże jeden komputer przypada na większą liczbę osób. Konieczność dzielenia się sprzętem rodzi dodatkowe emocje, które i tak są już duże z uwagi na rangę tego egzaminu. Osoby korzystające z komputera wzajemnie się blokują. Pojawia się przy tym obawa, że może zabraknąć czasu na rozwiązanie zadań egzaminacyjnych. Z kolei skorzystanie z możliwości przyniesienia ze sobą aktualnych kodeksów i komentarzy w formie papierowej wiąże się z uprzednim dokonaniem zakupu za kwotę kilku tysięcy złotych. W trakcie trwania szkolenia aplikanci korzystali bowiem z programów prawniczych i tym samym nie czuli potrzeby nabywania publikacji w formie papierowej, ewentualnie nabywali je w bardzo ograniczonym zakresie. Nie może jednak umykać uwadze, że z biegiem czasu tracą one na swej aktualności.

Po trzecie, dopuszczenie możliwości zdawania egzaminu radcowskiego z użyciem własnych komputerów wyposażonych w odpowiednie programy nie pozostaje w opozycji do zasady, że zdający powinni wykazać się samodzielną pracą. Nawet ewentualna możliwość kopiowania określonych fragmentów orzeczeń czy komentarzy nie prowadzi do tego, że praca przestaje być samodzielną. Samodzielnie trzeba przecieć rozwiązać przedstawiony problem prawny, właściwie skonstruować petitum, spełnić wszelkie wymagania formalnie dotyczące pisma, przeprowadzić logiczny wywód. To umiejętności, których nie zastąpi funkcja „kopiuj – wklej”. Trzeba również dokonać umiejętnego wyboru orzeczeń, gdyż nie wszystkie będą przecieć pasowały do uzasadnionej tezy. Poza tym trudno dopatrywać się różnicy pomiędzy dosłownym przepisaniem fragmentu tekstu z uzasadnienia lub tezy wyroku zawartego w udostępnionym na sali egzaminacyjnej systemie informacji prawnej bądź z przyniesionych przez nich komentarzy od zastosowania funkcji „kopiuj – wklej”.

Istotne jest również to, że przeprowadzenie egzaminu z wykorzystaniem komputerów – dostarczonych przez samych zdających – wyposażonych w edytor tekstów i dostęp do systemu informacji prawnej jest również technicznie możliwe, bez obawy, że na dostarczonym sprzęcie mogą znajdować się niedozwolone materiały i pomoce naukowe. Wystarczy powierzyć kontrolę takiego sprzętu informatykom, którzy odpowiednio go sprawdzą i przygotowują na potrzeby egzaminu, co było rozwiązaniem wykorzystywanym w okresie, kiedy egzaminy były przeprowadzane przez samorządy radcowskie. Dodatkowo nad prawidłowym przebiegiem egzaminu czuwa również komisja egzaminacyjna, która między innymi zapobiega próbom kontaktu zarówno pomiędzy zdającymi, jak i z osobami z zewnątrz.

Warto dodać, że przeprowadzenie egzaminu w formie „komputerowej” umożliwi także modyfikację tekstu w trakcie pisania. Tymczasem przy zastosowaniu formy „odręcznej” wszelkie dopiski oraz skreślenia czynią pracę zdającego mniej czytelna, co utrudnia tym samym pracę egzaminatorom podczas jej sprawdzania.

Mając to na uwadze, zwracam się do Pana Ministra z uprzejmą prośbą o ustosunkowanie się do przedstawionej mi argumentacji, a także udzielenie odpowiedzi na pytania.

1. Czy Ministerstwo Sprawiedliwości, mając na względzie powszechną informatyzację oraz specyfikę zawodu radcy prawnego, przewiduje zmianę zasad przeprowadzenia najbliższego egzaminu radcowskiego i wzorem egzaminów przeprowadzanych przez samorządy stworzy zdającym możliwość korzystania w części od drugiej do piątej egzaminu z ich własnych komputerów wyposażonych w edytory tekstów oraz dostęp do systemów informacji prawnej (po dostarczeniu komputerów w wyznaczonym terminie na miejsce egzaminu i ewentualnym sprawdzeniu przez informatyków pod kątem materiałów niepożądanych), i pozostawi jednocześnie możliwość korzystania przez zdających z przyniesionych przez nich tekstów aktów prawnych, kodeksów oraz komentarzy w formie papierowej?

2. Czy istnieje możliwość wykupienia dla zdających na czas egzaminu (ewentualnie również na krótki okres go poprzedzający, na przykład miesiąc) odpowiedniej liczby licencji na dostęp do elektronicznej bazy informacji prawnej?

Z poważaniem
Grzegorz Czelej

Oświadczenie złożone przez senatora Grzegorza Czeleja

Oświadczenie skierowane do ministra sprawiedliwości Krzysztofa Kwiatkowskiego

Szanowny Panie Ministrze!

Przedmiotem tego oświadczenia chciałbym uczynić zgłoszony mi problem zróżnicowania wysokości opłat rocznych ponoszonych za aplikację radcowską i adwokacką.

Według zapisu art. 32¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tekst jednolity w DzU z 2010 r. nr 10 poz. 65, ze zm.) aplikacja radcowska jest odpłatna, a szkolenie aplikantów radcowskich pokrywane jest z opłat wnoszonych przez nich samych do właściwej rady okręgowej izby radców prawnych. W przepisie tym postanowiono także, że wysokość wspomnianych opłat jest określana w drodze rozporządzenia przez ministra sprawiedliwości po zasięgnięciu opinii Krajowej Rady Radców Prawnych. Minister sprawiedliwości kieruje się przy tym koniecznością zapewnienia aplikantom właściwego poziomu wykształcenia. Zastrzeżono również, że wysokość opłaty rocznej nie może być wyższa niż sześciokrotność minimalnego wynagrodzenia. Podobna regulacja została umieszczona w art. 76b ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (tekst jednolity w DzU z 2009 r. nr 146 poz. 1188, z późn. zm.)

Na podstawie zawartych w wymienionych przepisach upoważnień, dwoma rozporządzeniami z dnia 6 grudnia 2005 r. – w sprawie wysokości opłaty rocznej za aplikację adwokacką (DzU z 2005 r. nr 244 poz. 2068, z późn. zm.) oraz w sprawie wysokości opłaty rocznej za aplikację radcowską (DzU z 2005 r. nr 244 poz. 2070, z późn. zm.) – wysokość tej opłaty ustalono na poziomie sześciokrotności minimalnego wynagrodzenia za pracę, w wysokości obowiązującej w dniu rozpoczęcia roku szkoleniowego. Następnie rozporządzeniami z dnia 26 stycznia 2006 r. (DzU z 2006 r. nr 15 poz. 109 i poz. 111, z późn. zm.) wysokość opłat, o których mowa, zmieniono do poziomu czterokrotności minimalnego wynagrodzenia za pracę.

W dniu 16 grudnia 2008 r. wydano rozporządzenie zmieniające rozporządzenie w sprawie opłaty rocznej za aplikację adwokacką (DzU z 2008 r. nr 228 poz. 1519), w którym wysokość opłaty określono jako trzykrotność minimalnego wynagrodzenia za pracę. Różnica w opłacie uiszczony w kwocie wyższej przewidziana została do zwrotu lub zaliczenia na poczet kolejnej opłaty, zgodnie z wnioskiem aplikanta. Jednocześnie nie dokonano podobnej zmiany rozporządzenia w sprawie opłat za aplikację radcowską. Ostatecznie opłata za aplikację radcowską została obniżona, jednakże dopiero rozporządzeniem z dnia 5 sierpnia 2009 r. (DzU z 2009 r. nr 130 poz. 1072) i to do wysokości trzyipółkrotności minimalnego wynagrodzenia za pracę.

W tym miejscu należy zauważyć, że doszło tym samym do zróżnicowania wysokości opłat, które do tej pory były jednakowe, za faktycznie podobne do siebie aplikacje. Pojawia się zatem naturalne pytanie ze strony zainteresowanych grup o uzasadnienie dla powstałego stanu rzeczy.

Ponadto, abstrahując od zasadności już dokonanych zmian, w związku z następującymi okolicznościami:

- 1) większą liczbą aplikantów radcowskich w stosunku do liczby aplikantów adwokackich (rozłożenie kosztów na większą grupę osób),
- 2) rekordowo dużą liczbą osób, które w roku 2009 pozytywnie zdały egzamin wstępny na aplikacje prawnicze i rozpoczęły szkolenie (w tym duży wzrost aplikantów radcowskich),
- 3) sposobem organizacji szkolenia, zwłaszcza aplikantów pochodzących z naboru przeprowadzonego w roku 2009 (na przykład zamiast podziału na grupy, wspólne zajęcia teoretyczne dla całego roku szkoleniowego, co przyczynia się do ograniczenia kosztów szkolenia).
- 4) wzrostem minimalnego wynagrodzenia za pracę, z którym skorelowany jest mnożnik w opłacie za aplikację,

należy rozważyć ponowne przeanalizowanie kwestii wysokości opłat za szkolenie aplikantów radcowskich.

Mając to na uwadze, zwracam się do Pana Ministra z uprzejmą prośbą o ustosunkowanie się do przedstawionej kwestii, a w szczególności udzielenie odpowiedzi na pytania.

1. Czy Ministerstwo Sprawiedliwości dysponuje informacją z Krajowej Rady Radców Prawnych na temat kosztów szkolenia aplikantów radcowskich poniesionych przez poszczególne rady okręgowych izb radców prawnych w roku szkolnym 2008/2009 oraz roku szkoleniowym 2009/2010? (w przypadku odpowiedzi pozytywnej uprzejmie proszę o wskazanie jednostkowego kosztu szkolenia aplikanta radcowskiego we wskazanych okresach). Ewentualnie czy wystąpiono bądź planowane jest wystąpienie o udzielenie takiej informacji?

2. Czy wobec przedstawionych okoliczności planowane jest dalsze obniżenie opłaty rocznej za aplikację radcowską co najmniej do poziomu równego opłacie rocznej za aplikację adwokacką?

Z poważaniem
Grzegorz Czelej

Oświadczenie złożone przez senatora Jana Dobrzyńskiego

Oświadczenie skierowane do prezesa Rady Ministrów Donalda Tuska

Szanowny Panie Premierze!

Niepokojące informacje na temat powstających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej sklepów z substancjami działającymi podobnie jak środki odurzające i psychotropowe pojawiały się sukcesywnie od dłuższego czasu. Działając w ramach uprawnień, jakie przyznała nam, parlamentarzystom, ustawa o wykonywaniu mandatu posła i senatora, również ja kilkakrotnie występowałem w tej sprawie. Pierwsze sygnały o szkodliwości sprzedawanych substancji oraz niebezpieczeństwie z tym związanym zostały przekazane pani minister zdrowia Ewie Kopacz już we wrześniu 2008 r. Dopiero jednak po upływie dwóch lat polski rząd, a następnie parlament podjął stosowne kroki w celu uniemożliwienia handlu przedmiotowymi substancjami. Do tego jednak czasu były one ogólnodostępne i legalne.

Również obecnie sieci zajmujące się sprzedażą tych substancji, wykorzystując luki prawne, przenoszą siedziby za granicę, a następnie stamtąd za pośrednictwem Poczty Polskiej oraz firm kurierskich przesyłają te środki do odbiorców mających miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Dlatego też zwracam się do Pana Premiera z prośbą o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania.

1. Dlaczego pomimo systematycznie przesyłanych członkom rządu sygnałów o niebezpieczeństwie, jakie niesie ze sobą sprzedaż przedmiotowych substancji, aktywność w tym zakresie została zwiększona dopiero po upływie dwóch lat od powstania pierwszych sklepów oferujących te środki?

2. Czy przewiduje Pan dalsze prace legislacyjne nad wprowadzeniem kolejnych zmian w ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, DzU z 2006 r. nr 179 poz. 1485, z późn. zm., i w jakim zakresie?

3. Czy zbyt szybko wprowadzone do ustawy zmiany, wskutek których doprowadzono do zamknięcia sklepów oferujących przedmiotowe środki, nie doprowadzą do pojawienia się fali roszczeń odszkodowawczych, skierowanych przez właścicieli tych sklepów do Skarbu Państwa?

4. Czy w budżecie państwa na 2011 r. zostały przewidziane takie środki oraz w jakiej wysokości?

5. Czy wypłata ewentualnych odszkodowań z tego tytułu nie nastąpi kosztem innych wydatków budżetu państwa?

Z poważaniem
Jan Dobrzyński

Oświadczenie złożone przez senatora Jana Dobrzyńskiego

Oświadczenie skierowane do prezesa Rady Ministrów Donalda Tuska

Szanowny Panie Premierze!

Uzyskałem niepokojące informacje związane z reformą emerytalną, która w Polsce funkcjonuje od 1 stycznia 1999 r. Z przekazanej mi relacji wynika, iż od 1 stycznia 2011 r. w polskim systemie emerytalnym nastąpią znaczące zmiany, wskutek których zostaną ograniczone, a nawet całkowicie wstrzymane transfery pieniędzy do otwartych funduszy emerytalnych.

Zdaję sobie sprawę z tego, w jak trudnej sytuacji finansowej znajduje się obecnie państwo polskie, jednakże ewentualna jej poprawa nie może następować kosztem obywateli i ich przyszłych świadczeń emerytalnych.

Biorąc pod uwagę, iż planowane zmiany dotyczące transferu pieniędzy do OFE mogą w początkowym okresie zmniejszyć wysokość deficytu, lecz w okresie późniejszym mogą spowodować znaczny jego wzrost, należałoby się poważnie zastanowić nad tymi zmianami reformy oraz rozważyć uzasadnienie ich wprowadzenia. W istocie bowiem, pomimo chwilowej poprawy sytuacji finansowej państwa, w perspektywie długoterminowej mogą wystąpić poważne problemy.

Dlatego też zwracam się do Pana Premiera z prośbą o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

1. Czy w najbliższym czasie przewiduje Pan wprowadzenie zmian w obecnym systemie emerytalnym, a jeśli tak, to w jakim zakresie?
2. Czy ewentualne wprowadzenie tych zmian nie nastąpi kosztem obywateli i wysokości ich przyszłych świadczeń emerytalnych?
3. Jakie korzyści, jeśli chodzi o finanse Rzeczypospolitej Polskiej, przyniosą te zmiany oraz w jakim okresie? Czy przewiduje Pan poprawę sytuacji finansowej państwa w perspektywie długoterminowej, a jeśli tak, to na jakiej podstawie?

Z poważaniem
Jan Dobrzyński

Oświadczenie złożone przez senatora Piotra Kaletę

Oświadczenie skierowane do ministra rolnictwa i rozwoju wsi Marka Sawickiego

Panie Ministrze!

W ostatnim czasie do mojego biura senatorskiego zgłosił się pan Krzysztof C. z prośbą o interwencję w sprawie odmówienia mu przez Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Gołuchowie przyznania jednorazowej pomocy pieniężnej w formie zasiłku celowego na załagodzenie szkód spowodowanych przez powódź w 2010 r.

Pan Krzysztof C. jest właścicielem gospodarstwa rolnego o powierzchni 4,9575 ha. Podczas tegorocznej powodzi podtopieniu uległo jego gospodarstwo oraz budynek mieszkalny. Gminna komisja oszacowała szkody spowodowane przez powódź w jego gospodarstwie na 49,70%. Pan Krzysztof C. na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 lipca 2010 r. w sprawie szczegółowych warunków realizacji programu pomocy dla rodzin rolniczych, w których gospodarstwach rolnych powstały szkody spowodowane przez powódź, złożył wniosek do Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Gołuchowie o jednorazową pomoc pieniężną w formie zasiłku celowego na złagodzenie szkód spowodowanych przez powódź w 2010 r. Niestety otrzymał od kierownika GOPS decyzję odmowną.

Uważam, że decyzja jest niesprawiedliwa, a zarazem krzywdząca w stosunku do pana Krzysztofa C. Jest przecież obarczony takimi samymi obowiązkami płatniczymi jak inni rolnicy, a nie może korzystać z żadnych form pomocy społecznej. Płaci także podatek rolny, wywiązuje się z nakazu melioracyjnego, podlega ubezpieczeniu społecznemu rolników KURS i obowiązkowemu ubezpieczeniu OC rolników.

W związku z tym zwracam się do Pana Ministra z zapytaniem: dlaczego pan Krzysztof C. otrzymał odmowną decyzję we wspomnianej sprawie, skoro spełnia warunki otrzymania jednorazowej pomocy pieniężnej, które wymienione są w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 13 lipca 2010 r.?

Z poważaniem
Piotr Kaleta

Oświadczenie złożone przez senatora Kazimierza Kleinę

Oświadczenie skierowane do minister pracy i polityki społecznej Jolanty Fedak

Szanowna Pani Minister!

Do mojego biura senatorskiego zgłaszają się osoby, które prowadziły indywidualną działalność gospodarczą, a po utracie zleceń zmuszone były dokonać likwidacji tej działalności. Niektóre z nich rejestrują się jako osoby bezrobotne w powiatowych urzędach pracy. Znaczna część początkujących przedsiębiorców skorzystała z możliwości opłacania przez pierwsze dwadzieścia cztery miesiące prowadzenia działalności gospodarczej składek na ubezpieczenie emerytalne oraz rentowe od obniżonej podstawy, nie mniejszej jednak niż 30% kwoty minimalnego wynagrodzenia (art. 18a ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych). Możliwość opłacania składek w preferencyjnej wysokości wprowadzona została przez ustawodawcę w celu ułatwienia rozpoczynania działalności gospodarczej przez początkujących przedsiębiorców oraz zachęcenia obywateli do tworzenia w ten sposób nowych miejsc pracy. Po upływie okresu dwudziestu czterech miesięcy wielu przedsiębiorców, którzy skorzystali z preferencyjnej wysokości składek, prowadziło nadal działalność gospodarczą, co do zasady opłacając składki od kwoty równej 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego (art. 18 ust. 8 wyżej wymienionej ustawy). Znane mi są sytuacje, że przedsiębiorca, który na początku 2008 r. rozpoczął działalność gospodarczą i opłacał przez blisko trzy lata regularnie składki emerytalne i rentowe (2 lata preferencyjne, 10 miesięcy od podstawy wynoszącej 60% przeciętnego wynagrodzenia), a potem zmuszony był, z uwagi na warunki rynkowe, zlikwidować swoją działalność gospodarczą i zarejestrować się jako osoba bezrobotna, dowiaduje się w powiatowym urzędzie pracy, że pomimo opłacania przez blisko trzy lata składek społecznych, nie jest on uprawniony do otrzymania zasiłku dla bezrobotnych. Powiatowe urzędy pracy, wydając decyzję o odmowie przyznania prawa do zasiłku dla bezrobotnych, wskazują jako podstawę prawną art. 71 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, zgodnie z którym prawo do zasiłku przysługuje bezrobotnemu za każdy dzień kalendarzowy po upływie siedmiu dni od dnia zarejestrowania się we właściwym powiatowym urzędzie pracy, z zastrzeżeniem art. 75, czyli wówczas, jeżeli nie ma dla niego propozycji odpowiedniej pracy, propozycji stażu, przygotowania zawodowego dorosłych, szkolenia, prac interwencyjnych lub robót publicznych oraz jeżeli w okresie osiemnastu miesięcy poprzedzających dzień zarejestrowania, łącznie przez okres co najmniej trzystu sześćdziesięciu pięciu dni był zatrudniony i osiągał wynagrodzenie w kwocie co najmniej minimalnego wynagrodzenia za pracę, od którego istnieje obowiązek opłacania składki na Fundusz Pracy. Powyższa regulacja prawna prowadzi do rażąco nieprawidłowych oraz niesprawiedliwych konsekwencji dla przedsiębiorcy, który przez blisko trzy lata lojalnie odprowadzał składki społeczne, a w sytuacji, gdy prowadzona przez niego działalność gospodarcza znalazła się w kryzysowej sytuacji, nie może liczyć na wsparcie finansowe ze strony państwa.

W związku z powyższym mam następujące pytania do Pani Minister.

Czy w ministerstwie trwają aktualnie prace legislacyjne mające na celu nowelizację wspomnianych przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, nowelizację idącą w kierunku, który umożliwiłby uwzględnienie przy ustalaniu prawa do zasiłku dla bezrobotnych okresu, kiedy były przedsiębiorca odprowadzał składki na ubezpieczenie społeczne na preferencyjnych zasadach?

Czy ministerstwo planuje przedłożyć parlamentowi projekt ustawy ułatwiającej byłym przedsiębiorcom uzyskanie prawa do zasiłku dla bezrobotnych?

Czy w ocenie Pani Minister obowiązujące regulacje odnośnie do nabywania prawa do zasiłku nie są krzywdzące dla osób prowadzących działalność gospodarczą?

Z poważaniem
Kazimierz Kleina

Oświadczenie złożone przez senatora Ryszarda Knosalę

Oświadczenie skierowane do minister pracy i polityki społecznej Jolanty Fedak

Do mojego biura zgłaszają się osoby, które zwracają uwagę na brak dostatecznie rozbudowanych uregulowań prawnych z zakresu higieny pracy umysłowej i organizacji pracy w grupie. W ich opinii fakt ten może mieć istotny wpływ na zwiększenie poziomu stresu, jaki jest odczuwany na stanowisku pracy.

Przyjmuje się, że w obecnych czasach stres jest jedną z podstawowych uciążliwości w miejscu pracy. Oczywiście w praktyce istnieje bardzo wiele czynników, które mają wpływ na zwiększenie poziomu stresu. Niektóre z nich, jak na przykład mobbing, zostały już zdefiniowane w przepisach prawa pracy, co niewątpliwie umożliwiło podjęcie skutecznych kroków w celu przeciwdziałania temu konkretnemu zjawisku. Nadto nie sposób pominąć w tym miejscu dorobku prawnego w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy (np. dział X ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy oraz rozporządzenie ministra pracy i polityki socjalnej z dnia 26 września 1997 r. w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy). Niemniej jednak wydaje się, że przepisy prawa pracy nadal w sposób niewystarczający odnoszą się do szeroko rozumianego problemu przeciwdziałania stresowi w miejscu pracy. W szczególności brak jest precyzyjnych i kompleksowych uregulowań prawnych w odniesieniu do czynników mogących mieć wpływ na zwiększenie poziomu tego stresu, do których zaliczyć można między innymi: złą organizację pracy, nierówne dzielenie obowiązków, nakładanie na pracownika zbyt dużej ilości obowiązków lub przydzielanie mu zadań przekraczających jego kwalifikacje. Poruszony problem jest istotny ze względu na fakt, iż praca w warunkach długotrwałego stresu może prowadzić do wystąpienia poważnych chorób.

Dlatego też zwracam się do Pani Minister z prośbą o rozważenie, w porozumieniu z ministrem zdrowia, celowości podjęcia inicjatywy zmierzającej do przyjęcia uregulowań prawnych gwarantujących osobom pracującym lepszą ochronę przed stresem na stanowisku pracy.

Z wyrazami szacunku
Ryszard Knosala

Oświadczenie złożone przez senatora Ryszarda Knosalę

Oświadczenie skierowane do minister pracy i polityki społecznej Jolanty Fedak

Jak wynika z artykułu 154 ust. 7–7b ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, placówki opiekuńczo-wychowawcze (domy dziecka), które nie spełniają wymaganych przepisami standardów, obowiązane są wdrożyć odpowiedni program naprawczy. Program ten, zgodnie z cytowaną ustawą, miał być opracowany do końca 2007 r., zaś termin jego realizacji (wdrożenia) upływa z końcem 2010 r. W tym czasie wspomniane domy dziecka mogą prowadzić działalność na podstawie wydawanego przez wojewodę zezwolenia warunkowego. Od nowego roku placówki opiekuńczo-wychowawcze będą zaś mogły funkcjonować wyłącznie na podstawie zezwolenia wydawanego na czas nieokreślony. Uzyskanie takiego zezwolenia wiąże się jednak z koniecznością pełnej realizacji programu naprawczego w celu osiągnięcia niezbędnych standardów.

Tymczasem, jak wynika z ostatnich prognoz, istnieje realne ryzyko, że aż 10% spośród prawie siedmiuset działających w kraju placówek opiekuńczo-wychowawczych nie zdoła zrealizować programu naprawczego w ustawowym terminie. Szczególnie trudna sytuacja jest między innymi w województwie opolskim, gdzie do niedawna jedynie trzy z szesnastu domów dziecka posiadały zezwolenie stałe, które gwarantowało im możliwość niezakłóconego realizowania swoich zadań również w 2011 r.

Najwięcej problemów sprawia realizacja standardu wynikającego z zapisów §30 rozporządzenia ministra pracy i polityki społecznej z dnia 19 października 2007 r. w sprawie placówek opiekuńczo-wychowawczych, zgodnie z którym w placówkach tego typu nie powinno przebywać jednocześnie więcej niż trzydzieścioro dzieci. Zdaniem przedstawicieli jednostek samorządu terytorialnego szczebla powiatowego, które są odpowiedzialne za prowadzenie tego typu placówek, trudności w dopełnieniu wskazanego wymogu wynikają bardzo często z braku dostatecznej liczby miejsc w rodzinach zastępczych, jak również z braku środków na utworzenie większej liczby domów dziecka.

Kontynuowanie działalności bez dopełnienia przepisanych prawem wymagań grozi nałożeniem przez wojewodów kar pieniężnych na podmioty prowadzące takie placówki.

W związku z tym zasadne jest postawienie pytania, czy w przypadku, gdyby wspomniane placówki opiekuńczo-wychowawcze nie zdołały zrealizować programu naprawczego w terminie do końca 2010 r., rozważana jest możliwość przedłużenia tego terminu, tak aby mogły one kontynuować swoją działalność również w 2011 r.

Proszę nadto o wskazanie, czy kierowany przez Panią resort ma możliwość udzielenia wskazanym podmiotom wsparcia w celu szybszego osiągnięcia przez nie stanu zgodnego ze standardami.

Z wyrazami szacunku
Ryszard Knosala

Oświadczenie złożone przez senatora Ryszarda Knosalę

Oświadczenie skierowane do ministra rolnictwa i rozwoju wsi Marka Sawickiego

Jednym z elementów Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007–2013 jest zapisane w ramach pierwszej osi priorytetowej działanie pod nazwą „Korzystanie z usług doradczych przez rolników i posiadaczy lasów”. W ramach wymienionego działania przeprowadzana jest weryfikacja, czy dane gospodarstwo spełnia określone wymogi. Nie jest to jednak typowa kontrola. Jej zasadniczym celem jest wsparcie beneficjentów dopłat bezpośrednich lub obszarowych w dostosowaniu prowadzonych przez nich gospodarstw do wymogów wynikających z regulacji unijnych jeszcze przed przeprowadzeniem właściwej kontroli w tym zakresie.

Jak wynika z przepisów wykonawczych do ustawy z dnia 7 marca 2007 r. o wspieraniu rozwoju obszarów wiejskich z udziałem środków Europejskiego Funduszu Rolnego Rozwoju Obszarów Wiejskich, jednym z warunków przyznania beneficjentowi wspomnianego wsparcia jest to, aby w roku kalendarzowym poprzedzającym rok złożenia wniosku o przyznanie pomocy podmiot ten otrzymał ostateczną decyzję o przyznaniu płatności bezpośredniej lub wypłatę płatności bezpośredniej albo ostateczną decyzję o przyznaniu jednolitej płatności obszarowej lub wypłatę jednolitej płatności obszarowej.

Praktyka pokazuje jednak, że decyzje dotyczące płatności nie zawsze wydawane są w roku, którego te płatności dotyczą. Z danych Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa wynika, że spośród blisko 1 miliona 400 tysięcy wniosków o przyznanie dopłat obszarowych złożonych wiosną 2009 r. do końca grudnia ubiegłego roku agencja ta wydała zaledwie 87% decyzji o przyznaniu takich płatności.

W efekcie w przypadku beneficjentów, którzy dopiero od niedawna rozpoczęli korzystanie ze wskazanych dopłat, istnieje ryzyko braku możliwości otrzymania szybkiego wsparcia w zakresie usług doradczych, chodzi o rok kalendarzowy następujący po roku, za który przyznano płatność. Jeśli bowiem osoby takie pierwszy swój wniosek o przyznanie płatności bezpośredniej lub obszarowej złożyły w 2009 r., a stosowna decyzja o płatności wydana została w ich przypadku z opóźnieniem, czyli dopiero w 2010 r., to faktycznie będą one mogły ubiegać się o dofinansowanie usług doradczych nie wcześniej niż w roku 2011. Wydaje się zatem, że istnieje potrzeba dostosowania przytoczonych regulacji prawnych, w szczególności poprzez wskazanie, że opisane wsparcie w zakresie dofinansowania usług doradczych przysługuje począwszy od roku kalendarzowego następującego po roku, za który przyznana została dana płatność.

W związku z tym proszę o rozważenie zasadności dokonania zmian w przepisach rozporządzenia ministra rolnictwa i rozwoju wsi z dnia 17 kwietnia 2008 r. w sprawie szczegółowych warunków i trybu przyznawania pomocy finansowej w ramach działania „Korzystanie z usług doradczych przez rolników i posiadaczy lasów” objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007–2013, mając na względzie argumenty przedstawione w przedmiotowym oświadczeniu.

Z wyrazami szacunku
Ryszard Knosala

Oświadczenie złożone przez senatora Rafała Muchackiego

Oświadczenie skierowane do ministra spraw wewnętrznych i administracji Jerzego Millera

Szanowny Panie Ministrze!

Od 1 lipca przyszłego roku wejdą w życie przepisy wprowadzające elektroniczne dowody osobiste, które będą wykorzystywać technologię RFID – identyfikację z użyciem fal radiowych. Nowy dowód osobisty ma zawierać podpis elektroniczny posiadacza oraz umożliwiać dostęp do rejestrów publicznych. Zgodnie z ustawą opatrzenie podpisem elektronicznym dokumentu w postaci elektronicznej będzie wywoływać dla podmiotu publicznego skutek prawny równoznaczny ze złożeniem podpisu pod dokumentem w postaci papierowej. Ewentualna kradzież podpisu elektronicznego może więc nieść ze sobą poważne konsekwencje.

Zastosowanie technologii RFID w dowodach osobistych umożliwi odczytywanie danych zapisanych w warstwie elektronicznej dowodu na odległość, za pomocą fal radiowych. Możliwe więc będzie uzyskanie dostępu do danych zapisanych w czipie elektronicznego dowodu osobistego bez wiedzy i zgody właściciela dokumentu.

Proszę o odpowiedź na pytanie, czy polskie elektroniczne dowody osobiste będą miały wystarczający stopień zabezpieczenia przed nieuprawnionym użyciem przez nieuprawnioną osobę.

Z wyrazami szacunku
Rafał Muchacki

Oświadczenie złożone przez senatora Władysława Ortyla

Oświadczenie skierowane do ministra infrastruktury Cezarego Grabarczyka

Szanowny Panie Ministrze!

Zwracam się do Pana Ministra w sprawie dotyczącej zapowiadanego w ubiegłym roku przez ministerstwo wniosku o wpisanie drogi ekspresowej S19 na listę Transeuropejskich Sieci Transportowych.

Moje zaniepokojenie wywołał fakt przesunięcia realizacji projektu budowy drogi S19 (w tym odcinka Rzeszów – Barwinek) do roku 2020. Informacja ta została przekazana na spotkaniu ministrów krajów środkowoeuropejskich i bałtyckich w Łańcucie. Pragnę zwrócić uwagę, że nie skreślono projektu budowy S19 z listy indykatywnej PO „Infrastruktura i Środowisko” na lata 2007–2013.

Dziś wdrażanie tego projektu jest maksymalnie spowolnione, a informacja o budowie tej drogi do 2020 r. jest dużym zaskoczeniem i napawa niepokojem. Przesunięcie terminu realizacji projektu o pięć lat bez wskazania potencjalnego źródła finansowania oznacza właściwie zaniechanie tego nie na kilka, a na kilkanaście lat. Taka informacja może także wpłynąć na decyzję Komisji Europejskiej w sprawie wpisania tej drogi na listę TEN-T. Panie Ministrze, przyjąłem tę wiadomość z dużym niepokojem, podobnie jak praktycznie wszyscy mieszkańcy Podkarpacia.

Kwestię tę podnosiłem w moim oświadczeniu z listopada 2009 r. Dziś, po otrzymaniu takich informacji, jeszcze raz pytam Pana Ministra o tę sprawę i proszę o przesłanie wniosku rządu, jaki w tej sprawie został skierowany do Komisji Europejskiej. Proszę także o przekazanie informacji na temat terminów realizacji poszczególnych etapów budowy drogi S19.

Z poważaniem
Władysław Ortyl

Oświadczenie złożone przez senatora Czesława Ryszkę

Oświadczenie skierowane do ministra sprawiedliwości Krzysztofa Kwiatkowskiego

Panie Ministrze!

W związku z moim oświadczeniem z 5 sierpnia bieżącego roku 9 września otrzymałem odpowiedź z Ministerstwa Sprawiedliwości, podpisaną przez sekretarza stanu Stanisława Chmielewskiego (DWOiP III 0700-8/10). Dodam, że odpowiedź była wysoce niezadowolająca. Trudno mi zrozumieć, dlaczego panu Leszkowi R. przebywającemu w szpitalu neuropsychiatrycznym w Lublinie odmawia się kuratora zgodnie z art. 183 §1 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego. Pan Leszek R. jest w szpitalu od siedmiu lat. Jest osobą niepełnosprawną, w związku z tym potrzebuje różnego rodzaju pomocy. Prosił o sądowe ustanowienie kuratora. Może niezbyt precyzyjnie wyraził się w tej sprawie, ponieważ sąd zrozumiał, że pan R. potrzebuje kuratora jako pełnomocnika procesowego.

W imieniu Leszka R. proszę Pana Ministra, aby jeszcze raz zbadać postanowienie Sądu Rejonowego w Lublinie (V Wydział Rodzinny i Nieletnich), który nie zgodził się na ustanowienie kuratora dla pana R. Sąd oddalił wniosek. Wszystko odbyło się za zamkniętymi drzwiami, nikogo nie powiadomiono, nikogo nie wezwano. Wydaje mi się, że jest to rażące naruszenie prawa. Dziwi mnie również to, że sąd w wydanym postanowieniu o odmowie ustanowienia kuratora obciążył pana R. kosztami w całości, wiedząc, iż pan R. przebywa w szpitalu od wielu lat i nie posiada żadnych dochodów.

Pan Leszek R. w skierowanych do mnie listach – dodam, że sprawia wrażenie człowieka absolutnie poczytalnego – prosi o kolejną interwencję w jego sprawie. I stąd moja prośba do Pana Ministra. Dodam, że kuratorem pana R. zgodził się zostać pan Tadeusz G.

Panie Ministrze, liczę na Pańską pomoc.

Z poważaniem
Czesław Ryszka

Oświadczenie złożone przez senatora Wojciecha Skurkiewicza

Oświadczenie skierowane do wiceprezesa Rady Ministrów, ministra gospodarki Waldemara Pawlaka

Komisja Europejska wszczęła wobec Polski procedurę karną w związku z niezłożeniem do Brukseli krajowego planu działań (KPD), to jest dokumentu mówiącego o stosowaniu w przyszłości energii ze źródeł odnawialnych. Rząd premiera Donalda Tuska do 30 czerwca 2010 r. nie wywiązał się z obowiązku złożenia tego dokumentu.

Ministerstwo Gospodarki odpowiedzialne za przygotowanie KPD przez długi czas nie potrafiło poprawnie przygotować tego materiału. Poprzednia wersja z maja 2010 r. została skrytykowana przez ekspertów, organizacje i stowarzyszenia przemysłowe. W konsekwencji Ministerstwo Gospodarki miało przygotować kolejną, poprawioną wersję KPD i do końca sierpnia przekazać ją do Komisji Europejskiej. Jednak również ten termin nie został dotrzymany, co doprowadziło do uruchomienia przez Komisję Europejską procedury dyscyplinującej, a ta może się skończyć nałożeniem na Polskę kar finansowych.

W związku z tym proszę o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania.

1. Dlaczego terminy majowy i sierpniowy na przygotowanie krajowego planu działań nie zostały przez rząd PO-PSL dotrzymane?
2. Ile państw członkowskich UE jest w podobnej sytuacji?
3. Kto z kierownictwa Ministerstwa Gospodarki personalnie odpowiada za przygotowanie KPD i opóźnienia?
4. Który z dyrektorów departamentów w Ministerstwie Gospodarki personalnie odpowiada za przygotowanie KPD i opóźnienia?
5. W jakim terminie KPD zostanie wysłany do Komisji Europejskiej?
6. Jakiej wysokości kary finansowe mogą grozić Polsce?

Wojciech Skurkiewicz

Oświadczenie złożone przez senatora Wojciecha Skurkiewicza

Oświadczenie skierowane do ministra infrastruktury Cezarego Grabarczyka

Jesienią 2007 r. podczas swojego exposé w Sejmie RP premier Donald Tusk zapowiadał: „Wieloletnie niedoinwestowanie remontów dróg, przy ciągle rosnącym natężeniu ruchu samochodowego, jest problemem nie mniejszej wagi niż brak autostrad. Zmienimy to. Przyspieszymy budowę obwodnic i autostrad. Połączymy główne areny mistrzostw Euro 2012 siecią szybkich dróg. Przyczyną wolnego tempa budowy dróg i autostrad w Polsce przez ostatnie kilkanaście lat były bariery prawne i proceduralne, brak decyzywności i ciągłości w prowadzonych działaniach, niewydolne, złe zarządzanie oraz zbyt skromny budżet na budowę i remonty”.

Pomimo szumnych zapowiedzi Donalda Tuska po trzech latach rządów PO-PSL należy stwierdzić, że przez ostatnie lata polskie drogi niewiele zmieniły się na lepsze, a rząd prowadzi inwestycje drogowe nieudolnie. Rząd premiera Donalda Tuska trzy lata temu obiecywał, że zwiększy nakłady i tempo budowy dróg. Jednak zgodnie z informacją prasową z początku października 2010 r. jest wręcz odwrotnie. Dotychczas zrealizowano zaledwie 40% planu wydatków na drogi przewidzianego na ten rok, pomimo że rząd i tak obniżył tegoroczne wydatki na inwestycje drogowe. Inwestycyjne plany resortu były takie, że Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad wyda około 25 miliardów zł, a jak podaje prasa – na bazie informacji pozyskanych z Ministerstwa Infrastruktury – wydatki spadły do 20 miliardów zł. Z kolei GDDKiA do października 2010 r. wydała zaledwie około 8 miliardów zł. Pojawia się zatem poważne zagrożenie, że pozostałe środki trudno będzie wydać do końca roku.

W związku z tym proszę o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania.

1. O ile dokładnie zostały zmniejszone środki finansowe na budowę dróg i autostrad?
2. Dlaczego GDDKiA tak powolnie wydaje pieniądze na inwestycje?
3. Gdzie jest to dobre zarządzanie, o jakim mówił premier Tusk w exposé?
4. Gdzie jest ten dobry i zwiększony budżet na drogi?
5. Czy bariery prawne, o jakich mówił premier, zostały usunięte?
6. Czy powstaną drogi i autostrady mające łączyć miasta będące arenami mistrzostw Euro 2012, tak jak obiecywał premier?

Wojciech Skurkiewicz

Oświadczenie złożone przez senatora Wojciecha Skurkiewicza

Oświadczenie skierowane do ministra środowiska Andrzeja Kraszewskiego

Polska, wstępując w 2004 r. do Unii Europejskiej, zdecydowała się przyjąć zobowiązania dotyczące poprawy systemu gospodarki odpadami. Nasze zobowiązania wiązały się ze znacznym zmniejszeniem ilości odpadów deponowanych na składowiskach odpadów. Zgodnie z zapisami prawa już w tym roku ilość składowanych na wysypiskach odpadów miała się zmniejszyć o 25%, a faktycznie dokonano redukcji o około 8%. Od 2013 r. na składowiska ma trafić tylko około połowy odpadów, tak aby ich główny strumień był poddany recyklingowi, odzyskowi lub utylizacji termicznej.

Zgodnie z informacją zawartą w depeszy Polskiej Agencji Prasowej Komisja Europejska rozpoczęła procedurę naliczania kar finansowych w związku z niewywiązywaniem się przez Polskę ze zobowiązań w zakresie gospodarki odpadami. Chodzi o sprawę kierowania zbyt dużego strumienia odpadów komunalnych na składowiska odpadów. Ponieważ rząd nie wypełnił zobowiązań, od 16 lipca bieżącego roku Komisja Europejska liczy karne dni. Okazuje się, że za każdy dzień opóźnienia możemy zapłacić 40 tysięcy euro. Prowadzi to do tego, że w przyszłym roku zapłacimy pierwszą karę finansową, która może wynosić nawet kilka milionów złotych. Niepokojące jest również to, że od 2013 r. stawka jednodniowa będzie zwiększona do kilkuset euro, co przełoży się na sumaryczne kary w wysokości kilku milionów euro.

W związku z tym proszę o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania.

1. Ile dokładnie jest już kar naliczonych przez Komisję Europejską?
2. Czy środki finansowe na ten cel są zapewnione w budżecie państwa?
3. Czy istnieje możliwość negocjowania w sprawie terminów i wysokości kar, jakie może nałożyć na Polskę Komisja Europejska?
4. Jeśli istnieje możliwość negocjacji z KE, to w jakich obszarach Polska i resort środowiska pójdzie na ustępstwa dla KE w zamian za nienaliczanie kar za sprawy odpadowe.
5. Czy w związku z opisywanym problemem jest przewidywana nowelizacja ustawy o odpadach?

Wojciech Skurkiewicz

Oświadczenie złożone przez senatora Eryka Smulewicza

Oświadczenie skierowane do minister pracy i polityki społecznej Jolanty Fedak

Szanowna Pani Minister!

Zwracam się do Pani Minister z pytaniem o to, jak wyglądają procedury związane z tymczasowym zatrudnieniem cudzoziemców. Ile takich osób i na jaki okres zostało zatrudnionych w ostatnich miesiącach? Czy przedsiębiorców i osoby fizyczne nieprowadzące działalności gospodarczej (w tym rolników) obowiązują takie same procedury zatrudniania cudzoziemców?

Proszę także o informację, czy w przypadku rolników i osób nieprowadzących działalności gospodarczej możliwe byłoby uproszczenie procedur.

Z poważaniem
Eryk Smulewicz

Oświadczenie złożone przez senatora Eryka Smulewicza

Oświadczenie skierowane do ministra rolnictwa i rozwoju wsi Marka Sawickiego

Szanowny Panie Ministrze!

Zwracam się do Pana Ministra z prośbą o przekazanie informacji o tym, jakie działania podjął oraz planuje podjąć resort rolnictwa w celu poprawienia sytuacji na rynku produkcji mleka.

Rolnicy skarżą się na brak opłacalności tego rodzaju produkcji rolnej. Tymczasem dla wielu z nich produkcja mleka jest istotnym źródłem utrzymania. Warto podkreślić, że prowadzenie tego typu produkcji było i jest związane z istotnymi nakładami finansowymi.

Z poważaniem
Eryk Smulewicz

Oświadczenie złożone przez senatora Eryka Smulewicza

Oświadczenie skierowane do ministra rolnictwa i rozwoju wsi Marka Sawickiego

Szanowny Panie Ministrze!

Zwracam się do Pana Ministra z pytaniem, jak przebiegają obecnie procesy tak zwanego odrolniania gruntów rolnych.

Jaka powierzchnia gruntów jest poddana tego typu procedurze? Z jakimi opłatami jest ten proces związany? Czy rozważane było ograniczenie opłat w przypadku odrolniania gruntów na terenach wiejskich, szczególnie w przypadku ich lokalizacji w gminach o niewielkich dochodach, w celu pobudzenia inwestycji i tworzenia nowych miejsc pracy?

Z poważaniem
Eryk Smulewicz

Oświadczenie złożone przez senatora Eryka Smulewicza

Oświadczenie skierowane do prezesa Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa Tomasza Kołodzieja

Szanowny Panie Prezesie!

Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa podjęła działania związane ze wsparciem rolników, których gospodarstwa rolne ucierpiały w wyniku klęsk żywiołowych. Do rozdzielania na rolników poszkodowanych przez powódź przeznaczono około 400 milionów zł.

W związku z tym zwracam się do Pana Prezesa z zapytaniem, ilu rolników w kraju złożyło stosowne wnioski, w tym ilu z terenu powiatu plockiego. Jakiej wielkości dofinansowanie będą mogły otrzymywać osoby poszkodowane?

Z poważaniem
Eryk Smulewicz

Oświadczenie złożone przez senatora Andrzeja Szewińskiego

Oświadczenie skierowane do przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji Jana Dworaka

Szanowny Panie Przewodniczący!

Mój niepokój oraz niepokój wielu kibiców w kraju wzbudziła ostatnia sytuacja związana z transmisją meczu Mistrzostw Świata w Piłce Siatkowej pomiędzy reprezentacją Polski i Brazylii na kanale, do którego dostęp jest ograniczony. Niestety, kwestia tak ważnych meczów o randze międzynarodowej jak mecz reprezentacji naszego kraju w innych dyscyplinach niż piłka nożna nie jest prawnie zabezpieczona.

Dotychczasowe przepisy zawarte w ustawie o radiofonii i telewizji nie odpowiadają rzeczywistym potrzebom i ograniczają się do meczów eliminacyjnych MŚ, ME i innych ważnych wydarzeń, ale związanych tylko z piłką nożną, oraz igrzysk olimpijskich.

Uważam, że tak sformułowany katalog zamknięty odbiera możliwości dostępu do wydarzeń sportowych z udziałem reprezentacji narodowych oraz polskich klubów w innych dyscyplinach sportu, o czym mogliśmy się niedawno przekonać.

Moim zdaniem, należałoby zmienić przepisy zawarte w art. 20b, ponieważ nawet w odniesieniu do piłki nożnej są one nieprecyzyjne. Obecnie nie ma już rozgrywek o Puchar UEFA – jest tzw. Liga Europejska. Analizując dalsze przepisy art. 20b, sugeruję wprowadzenie zmian, które umożliwią transmisję na kanale ogólnokrajowym najważniejszych meczów z udziałem reprezentacji Polski w dyscyplinach olimpijskich oraz występy polskich klubów najpopularniejszych dyscyplin sportów zespołowych w ramach rozgrywek federacji: UEFA, FIVB, FIBA, EHF.

Proszę o dogłębne przeanalizowanie przedmiotowego problemu oraz pozytywne zarekomendowanie wprowadzenia niezbędnych poprawek do ustawy o radiofonii i telewizji lub rozważenie możliwości określenia listy wymienionych powyżej transmisji z wydarzeń sportowych w drodze rozporządzenia zgodnie z art. 20b.

Uważam, że dostęp na kanale ogólnokrajowym do transmisji z rozgrywek sportowych z udziałem reprezentacji Polski oraz polskich klubów najpopularniejszych dyscyplin olimpijskich jest istotny dla naszych obywateli, dlatego też wnoszę o rozważenie możliwości proponowanych zmian.

Z wyrazami szacunku
Andrzej Szewiński

Oświadczenie złożone przez senatora Marka Trzcńskiego

Oświadczenie skierowane do minister edukacji narodowej Katarzyny Hall

Szanowna Pani Minister!

Od kilku lat toczy się w Polsce dyskusja na temat celowości przywrócenia matematyki do zestawu przedmiotów obowiązkowo zdawanych na egzaminie maturalnym. Bezspornie dla sensownego i pełnego wykształcenia nieodzowna jest możliwie szeroka wiedza i wynikające z niej posiadane umiejętności w dwóch obszarach nauk: humanistycznym i ścisłym. Dlatego matematyka – rozumiana jako język logiki – jest absolutnie niezbędna do kompletnego wykształcenia każdego człowieka.

Wprowadzenie egzaminu dojrzałości z matematyki sprawiło, że uczniowie zostali zmotywowani do nauki tego przedmiotu, a sam egzamin stał się sprawdzianem elementarnego poziomu wiedzy matematycznej uczniów. Niestety, w Polsce nauczanie matematyki nadal pozostawia wiele do życzenia. I to nie dlatego, że młodzieży brak uzdolnień matematycznych, tylko dlatego, że mamy niespełniające oczekiwań programy nauczania matematyki, szczególnie na poziomie gimnazjalnym.

W ubiegłym roku prezydent Barack Obama stwierdził, że zajmowanie przez amerykańskie dzieci miejsc poza pierwszą piątką w międzynarodowych olimpiadach matematycznych i fizycznych stanowi takie samo zagrożenie dla bezpieczeństwa USA jak organizacje terrorystyczne. W związku z tym faktem zadeklarował dodatkowe 5 miliardów dolarów na poprawę jakości nauczania matematyki w USA. Od kiedy 25 lat temu zniesiono obowiązkową maturę z matematyki, nakłady polskiej szkoły na nauczanie tego przedmiotu sukcesywnie malały. Szkoły praktycznie przestały uczyć matematyki, czego efektem jest to, że szkoły nie są w stanie dobrze przygotować uczniów do matury na poziomie podstawowym, a tym bardziej do egzaminu maturalnego w wersji rozszerzonej. Nauczyciele wobec okrojonej liczby godzin lekcyjnych muszą realizować program niezależnie od tego, czy uczniowie za nim nadążają, czy nie. Nie ma dobrych podręczników i programów nauczania, a młodzi ludzie uprzedzają się do nauki przedmiotów ścisłych. Obecnie uczeń trzeciej klasy gimnazjum (dawniej pierwsza liceum) przyswaja matematykę na poziomie mniej więcej piątej klasy dawnej ośmioletniej podstawówki. W większości nadal na wielu kierunkach studiów wyższych pojawiają się absolwenci liceów, którzy nie umieją myśleć logicznie, a tylko „zdali test z matematyki” na poziomie maturalnym.

W związku z przedstawioną wyżej sytuacją nauczania matematyki w polskiej szkole zwracam się do Pani Minister z następującymi pytaniami.

Jakie zmiany planuje ministerstwo, by podnieść poziom nauczania matematyki tak, by uczniowie różnych typów szkół mogli sprostać wymaganiom, jakie stawiane są przed nimi na maturze?

Jakie działania ministerstwo zamierza podjąć w sprawie nauczania tego przedmiotu z uwagi na fakt, iż matematyka wciąż stwarza ogromne problemy uczniom na wszystkich poziomach nauczania?

Proszę o udzielenie odpowiedzi.

Z poważaniem
Marek Trzcński

Oświadczenie złożone przez senatora Marka Trzcńskiego

Oświadczenie skierowane do ministra finansów Jana Vincenta-Rostowskiego

Szanowny Panie Ministrze!

Zgodnie z ustawą o podatku od osób fizycznych podatnik może sam zdecydować, na co zostanie przeznaczony 1% jego podatku. Musi tylko dokonać wyboru jednej organizacji pożytku publicznego, której przekaze wskazaną kwotę. Takiej możliwości nie mają osoby, za które zeznanie roczne składa płatnik, czyli zakład pracy lub ZUS. Potwierdził to również WSA w Warszawie, stwierdzając, że scedowanie na płatnika obowiązku rozliczenia PIT uniemożliwia przekazanie 1% podatku na rzecz organizacji pożytku publicznego na przykład poprzez złożenie odrębnego wniosku do urzędu skarbowego. Płatnicy nie mają również obowiązku uwzględnienia takiej dyspozycji podatnika. Zamieszanie, jakie powstało, wynika w głównej mierze z tego, że w formularzu PIT-40 nie przewidziano właściwej rubryki dla tego rodzaju wpłat.

Możliwość przekazania OPP 1% podatku różnicuje zatem położenie podatników w zależności od tego, czy rozliczają się samodzielnie, czy też czyni to za nich płatnik. Jest to fakt o tyle istotny, że chodzi tu o około czterysta tysięcy pracowników zakładów pracy i prawie pięć i pół miliona emerytów i rencistów oraz żywotne interesy organizacji pożytku publicznego. Przepisy różnicują podatników, odmawiają im prawa do wsparcia finansowego potrzebujących, a organizacjom – jednego z ważniejszych źródeł dochodu.

Szanowny Panie Ministrze, w związku z tym proszę o informację na temat wdrożenia procedur zmierzających do umożliwienia podatnikom rozliczanym przez płatnika przekazania 1% podatku na rzecz organizacji pożytku publicznego.

Z poważaniem
Marek Trzcński

Oświadczenie złożone przez senatora Marka Trzcńskiego

Oświadczenie skierowane do ministra kultury i dziedzictwa narodowego Bogdana Zdrojewskiego

Szanowny Panie Ministrze!

W XXI wieku oczywiste wydaje się stwierdzenie, że sprzęt elektroniczny pomaga w popularyzacji i utrwalaniu dzieł twórców, ale też czasami powoduje straty w kontekście ich praw autorskich. Nowoczesne technologie cyfrowe mogą służyć do powielania wszelkich rodzajów utworów, na co zresztą zezwała instytucja tak zwanego dozwolonego użytku osobistego powołana ustawą z 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych. Jednocześnie ustawodawca przewidział w art. 20 i 21 1 ustawy system opłat uiszczanych na rzecz organizacji zbiorowego zarządzania prawami autorskimi i pokrewnymi.

Obecny projekt nowelizacji do obecnie obowiązującego rozporządzenia ministra kultury z 2 czerwca 2003 r., z czasu, kiedy większość nośników nie była jeszcze tak dostępna dla większości społeczeństwa jak obecnie, zakłada, że podatkiem na rzecz twórców zostaną obciążeni producenci i importerzy sprzętu elektronicznego. Wzrost podatku na poszczególne urządzenia takie jak aparaty cyfrowe, kamery czy urządzenia wielofunkcyjne, drukarki, a nawet faksy miałyby wynieść od 1 do 3%. Jak podają media, prognozuje się, że podatkiem zostaną objęte także routery, modemy i inny sprzęt sieciowy. Planowany jest również wzrost opłaty reprograficznej dla papieru w rozmiarach A3 i A4 – obecnie wynosi on 0,001%, a wzrośnie do 1,5%. Pozyskane w ten sposób środki mają być przekazane organizacjom reprezentującym twórców jako forma rekompensaty za kopiowanie utworów chronionych. Istnienie systemu opłat mających rekompensować ewentualne straty twórców wydaje się uzasadnione. Czy jednak tysiącpięćsetkrotna podwyżka jest racjonalna? Proponowane podwyżki i próba rekompensaty za kopiowanie utworów objętych prawami autorskimi sugeruje łamanie praw autorskich, jednakże samo posiadanie drukarki czy faksu nie jest przecież równoznaczne z wykroczeniem wobec prawa. Znakomita większość posiadaczy na przykład aparatów cyfrowych korzysta z tych urządzeń do realizacji swoich pasji czy do robienia pamiętkowych zdjęć rodzinnych, nie myślą oni o wykorzystywaniu posiadanego sprzętu do powielania książek i rozpowszechniania ich nielegalnych kopii. Warto też nadmienić, że podobny podatek nie obowiązuje w żadnym państwie Unii Europejskiej.

Nie jest jednoznacznie określone, do kogo trafiają pieniądze z opłaty reprograficznej, na jakich zasadach rzecz się odbywa i czy czasem nie jest to nadużycie ze strony stowarzyszeń reprezentujących twórców. To stawia pod znakiem zapytania potrzebę nowelizacji obecnego prawa autorskiego. Koszty opłaty reprograficznej będą ponosić wszyscy obywatele, niezależnie od tego, czy korzystają oni z prawa kopiowania w ramach dozwolonego użytku za pomocą tych urządzeń, czy nie. Zatem pojawia się też pytanie, czy prewencyjne pobieranie tego typu opłat jest w ogóle etyczne.

Proszę o zajęcie stanowiska resortu w kwestii potrzeby nowelizacji przedmiotowego rozporządzenia oraz ustalenia nowej wysokości podatku reprograficznego dla już i tak obciążonych podatkami obywateli.

Z poważaniem
Marek Trzcński

Oświadczenie złożone przez senatora Marka Trzcńskiego

Oświadczenie skierowane do minister pracy i polityki społecznej Jolanty Fedak

Szanowna Pani Minister!

Coraz częściej od osób ubiegających się o świadczenia rentowe wpływają skargi na działalność Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w zakresie przedłużającego się rozpoznawania wniosków o ich przyznanie. Wnioskodawcy, w tym duża liczba całkowicie niezdolnych do pracy, są zmuszeni oczekiwać na decyzje ZUS czasami nawet pół roku. Zwykle w czasie tzw. orzekania o przyznaniu lub odmowie przyznania renty osoby te pozostają bez środków do życia.

Biorąc pod uwagę ustawowy termin trzydziestodniowy przewidziany dotychczas na wydanie decyzji, który zaczyna swój bieg dopiero po wyjaśnieniu wszystkich okoliczności sprawy, w praktyce wydłuża się czas wydania ostatecznego rozstrzygnięcia. Organ rentowy może powoływać się na brak całości dokumentacji sprawy czy potrzebę wykonania dodatkowego badania pacjenta, przy czym nie ponosi odpowiedzialności za swoją opieszałość. W ostatnim czasie wzmocnił się również nadzór prezesa ZUS nad postępowaniami w sprawie świadczeń rentowych, który zamiast przyspieszać działanie urzędników, opóźnia je. Cierpią głównie schorowani i pozostający bez środków do życia wnioskodawcy oraz ich rodziny.

Istnieje co prawda środek odwoławczy dyscyplinujący działanie organu rentowego na drodze sądowej, ale pacjent wikła się w kolejne procedury, które zamiast przybliżyć go do ostatecznego rozstrzygnięcia zabierają kolejne cenne miesiące. Przy takim zaangażowaniu pracowników ZUS i sądów ubezpieczeniowych można na świadczenie rentowe oczekiwać w sumie nawet rok. To zdecydowanie za długo. Nie mówię już o kosztach finansowych postępowania przed sądem ponoszonych zarówno przez organ, jak i przez wnioskodawcę.

Szanowna Pani Minister, czy planowana jest nowelizacja ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez wprowadzenie terminu rozstrzygnięcia sprawy o przyznanie świadczenia, który zdyscyplinuje pracowników ZUS, a wnioskodawcom da gwarancję efektywnego i szybkiego rozpoznania wniosku rentowego bez zbędnej zwłoki? Proszę o udzielenie odpowiedzi.

Z poważaniem
Marek Trzcński

Oświadczenie złożone przez senatora Marka Trzcńskiego

Oświadczenie skierowane do minister pracy i polityki społecznej Jolanty Fedak

Szanowna Pani Minister!

Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (DzU z 2009 r. nr 153 poz. 1227) osoba, która po przejściu na wcześniejszą emeryturę osiągnęła powszechnie obowiązujący wiek emerytalny (kobieta – 60 lat, mężczyzna – 65 lat), może zgłosić wniosek o przyznanie z tego tytułu drugiej, nowej emerytury. Jeżeli wcześniejszym emerytem jest osoba urodzona przed 1 stycznia 1949 r., to prawo do emerytury z tytułu osiągnięcia powszechnego wieku emerytalnego przysługuje jej na podstawie art. 27 wymienionej ustawy. W tym przypadku zarówno wcześniejsza emerytura, jak i emerytura z tytułu osiągnięcia wieku emerytalnego są obliczane według wygasających starych zasad, określonych w art. 53 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Odmienna sytuacja dotyczy osób urodzonych po 31 grudnia 1948 r., które pobierały wcześniejszą emeryturę, obliczoną na podstawie art. 53 ustawy o emerytach i rentach, czyli według tak zwanych starych zasad. Takie osoby po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego również mogą zgłosić wniosek o przyznanie z tego tytułu drugiej emerytury i wybrać, które z przysługujących świadczeń chcą pobierać. W tym przypadku ta druga emerytura jest obliczana według nowych zasad, wdrożonych od 1 stycznia 2009 r.

W związku z tym chciałbym prosić o wyjaśnienie, z czego wynika ustawowe różnicowanie obywateli – a chodzi o urodzonych przed i po 31 grudnia 1948 r. – w naliczaniu świadczeń emerytalnych. Czy wprowadzone zróżnicowanie jest zgodne z wyrażoną w art. 2 Konstytucji RP zasadą sprawiedliwości społecznej oraz wyrażoną w art. 32 Konstytucji RP zasadą równości wobec prawa i zakazu dyskryminacji. Jak Pani Minister ocenia tę sytuację prawną i czym ją uzasadnia? Czy naliczone w starym systemie emerytalnym świadczenie dla osób urodzonych przed 31 grudnia 1948 r. może być obliczone ponownie, a jeśli tak, to na jakich zasadach? Proszę o udzielenie odpowiedzi.

Z poważaniem,
Marek Trzcński

Oświadczenie złożone przez senatora Marka Trzcńskiego

Oświadczenie skierowane do ministra spraw wewnętrznych i administracji Jerzego Millera

Szanowny Panie Ministrze!

Organy administracji państwowej powinny działać według zasad praworządności, mając na względzie interes społeczny i stojąc na jego straży. Tymczasem coraz częściej informuje się o opieszałości urzędników państwowych nie tylko w załatwianiu bieżących spraw interesantów, ale również w wykonywaniu orzeczeń sądów administracyjnych.

Na tle znaczącej liczby spraw administracyjnych, które w skali kraju podlegają rozpoznaniu przez sądy, wpływa zaledwie kilkaset wniosków o ukaranie urzędników działających opieszale, jeżeli strona odniosła z tego tytułu szkodę. Poszkodowani nie sięgają po dostępne środki prawne z różnych powodów, najczęściej wskazywanymi argumentami są znikoma wiedza na temat funkcjonowania tego rodzaju rozwiązań prawnych oraz niska skuteczność i trudność egzekwowania grzywny, którą sąd zasądza od urzędnika działającego opieszale, w zestawieniu z dość rozbudowaną procedurą dochodzenia praw przez poszkodowanego. W efekcie perspektywa nałożenia i zapłaty grzywny nie jest elementem dyscyplinującym urzędnika państwowego, a tym samym nie daje gwarancji należytego prowadzenia postępowania.

Szanowny Panie Ministrze, proszę o przekazanie stanowiska w sprawie niskiej skuteczności dochodzenia swoich praw przez obywateli poszkodowanych na skutek działalności organów administracyjnych oraz możliwości skutecznego dyscyplinowania urzędników nienależycie wykonujących swoje obowiązki służbowe.

Z poważaniem
Marek Trzcński

Oświadczenie złożone przez senatora Grzegorza Wojciechowskiego

Oświadczenie skierowane do minister pracy i polityki społecznej Jolanty Fedak

Szanowna Pani Minister,

Znane mi są problemy osób poszkodowanych przez UPA, czyli Ukraińską Powstańczą Armię, które spotyka wielka niesprawiedliwość, jaką jest pominięcie ich przez polskie prawodawstwo przy orzekaniu uprawnień inwalidzkich dla represjonowanych i poszkodowanych w trakcie działań wojennych.

Osoby te spotkała niewyobrażalna krzywda – wiele z nich to sieroty wojenne, które były świadkami zamordowania rodziców, to osoby więzione przez Ukraińców, przeznaczone do wynarodowienia. Teraz, kiedy są w podeszłym wieku, zmusza się je do kolejnej walki o swoje prawa przed sądami, mają udowadniać swoje krzywdy, których nikt nie jest w stanie podważyć. Jednak istnienie, w mojej opinii, luki w prawie, które jasno stwierdza, że jedynie obywatele Polski pokrzywdzeni przez działania dwóch państw (ZSRR i III Rzeszę) są uprawnieni do inwalidztwa wojennego, a pokrzywdzonym przez bandy UPA w ramach działań „narodowowyzwoleńczych” odmawia takich uprawnień, powoduje, że ich zasadne roszczenia o uprawnienia inwalidzkie dla represjonowanych i poszkodowanych w trakcie działań wojennych są oddalane. W przypadku tych osób decyzje ZUS jasno stwierdzają, że tamte zdarzenia z przeszłości odcisnęły piętno na ich zdrowiu, a tym samym spowodowały u tych osób inwalidztwo, jednakże nie mogą one uzyskać wymienionych uprawnień, bowiem mogą je otrzymać tylko ściśle wskazane przez ustawodawcę grupy, a one do żadnej z nich nie należą.

Pani Minister, wiele z tych osób czuje się powtórnie pokrzywdzonych i upokorzonych, a przede wszystkim ma ogromne poczucie niesprawiedliwości, dlatego proszę Panią Minister o zainteresowanie się przedstawionym problemem i rozważenie możliwości rozwiązania tego niesłusznego wykluczenia.

Z poważaniem
Grzegorz Wojciechowski

Oświadczenie złożone przez senatora Grzegorza Wojciechowskiego

Oświadczenie skierowane do ministra sprawiedliwości Krzysztofa Kwiatkowskiego

Szanowny Panie Ministrze!

Zwracam się do Pana Ministra z prośbą o wyjaśnienie moim zdaniem niepotrzebnego narażenia przez sąd na koszty poszkodowanej mieszkanki Białej Rawskiej. Otóż w sprawie o podpalenie prowadzono w Prokuraturze Rejonowej w Rawie Mazowieckiej śledztwo, w którym ustalono podejrzanego i skierowano do sądu akt oskarżenia z art. 288 §1 k.k. dotyczący zniszczenia mienia poprzez podpalenie. W związku z tym, iż sprawca w momencie popełnienia czynu był nieletni, sprawę skierowano do dalszego prowadzenia Sądowni Rejonowemu w Rawie Mazowieckiej, Wydziałowi Rodzinnemu i Nieletnich.

Niestety, pomimo że sprawcę ustalono, poszkodowanej nie zasądzono żadnego odszkodowania za stratę mienia. Poszkodowana samodzielnie musiała sprawę skierować do wydziału cywilnego. Sprawa ta została oddalona, bowiem wnioskodawczyni, tj. poszkodowana, nie usunęła braków formalnych w pozwie oraz nie uiściła należnej opłaty sądowej w kwocie 3 tysięcy zł. Poszkodowana nie wywiązała się z tych czynności, gdyż nie stać jej było na dokonanie takiej opłaty. Nie była także w stanie sama usunąć braków formalnych w pozwie, a skorzystać z pomocy adwokata nie mogła ze względu na problemy finansowe. Poszkodowana prowadzi gospodarstwo rolne, a w pożarze stodoły straciła wszystkie plony (zboże i słomę), co uniemożliwiło jej prowadzenie hodowli zwierząt. Straciła także maszyny rolnicze przechowywane w stodole. Niestety, ubezpieczenie nie obejmowało mienia ruchomego, więc wypłacone odszkodowanie dotyczyło jedynie budynku.

Panie Ministrze, proszę o wyjaśnienie, czy w takich sprawach, kiedy wiadomo, że poszkodowana osoba będzie miała problemy finansowe, stąd też nie będzie mogła skorzystać z fachowej pomocy prawnej i merytorycznej by opracować pozew, nie powinno się od razu zasądzać odszkodowania, podczas postępowania karnego, kiedy ustalono sprawcę. Co decyduje o rozłączeniu takich spraw? Przecież wiadomo, iż poszkodowana osoba w pierwszej kolejności będzie chciała zabezpieczyć pogorzeliisko i ratować to, co jest możliwe do ocalenia, a nie tracić czas i pieniądze na sprawy cywilne o odszkodowanie.

Z poważaniem
Grzegorz Wojciechowski

Oświadczenie złożone przez senatora Grzegorza Wojciechowskiego

Oświadczenie skierowane do ministra sprawiedliwości Krzysztofa Kwiatkowskiego

Szanowny Panie Ministrze!

Zwracam się do ministra sprawiedliwości z prośbą o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania.

1. Ile w 2009 r. było przeprowadzonych i zakończonych przysądzeniem własności egzekucji przez komorników sądowych wobec dłużników będących właścicielami lokali mieszkalnych lub posiadających spółdzielcze prawo do lokalu mieszkalnego, na wniosek wspólnot lub spółdzielni mieszkaniowych, na podstawie wydanego przez sąd nakazu zapłaty za zaległości pieniężne wobec nich?

2. Czy przeprowadzone w powyższy sposób egzekucje komornicze w ocenie Ministerstwa Sprawiedliwości były prowadzone w prawidłowy sposób, skoro jak wynika z treści art. 16 ustawy o własności lokali z dnia 24 czerwca 1994 r. w tego rodzaju przypadkach egzekucja powinna być prowadzona na podstawie wyroku sądowego wydanego w postępowaniu procesowym?

Z poważaniem
Grzegorz Wojciechowski

Uchwały Senatu RP
podjęte
na 65. posiedzeniu Senatu

**U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 17 listopada 2010 r.

w sprawie wyboru wicemarszałka Senatu

Art. 1.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej, na podstawie art. 110 ust. 1, w związku z art. 124 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, wybiera senator Grażynę Annę Sztark na wicemarszałka Senatu.

Art. 2.

Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

MARSZAŁEK SENATU

Bogdan BORUSEWICZ

**UCHWAŁA
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 17 listopada 2010 r.

w sprawie zmiany w składzie komisji senackiej

Art. 1.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej, na podstawie art. 13 ust. 2 Regulaminu Senatu, wybiera senatora Leszka Piechotę do Komisji Zdrowia.

Art. 2.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Marek ZIÓLKOWSKI

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 17 listopada 2010 r.

**w sprawie ustawy o zmianie niektórych ustaw związanych
z realizacją ustawy budżetowej**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 29 października 2010 r. ustawy o zmianie niektórych ustaw związanych z realizacją ustawy budżetowej, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 5 w pkt 2 w lit. c w tiret pierwszym, w pkt 1 dodaje się lit. c w brzmieniu:
„c) nieruchomości przeznaczone w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego lub studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy na cele związane z realizacją inwestycji infrastrukturalnych służących wykonywaniu zadań własnych w zakresie wodociągów i zaopatrzenia w wodę, kanalizacji, usuwania i oczyszczania ścieków komunalnych, utrzymania czystości i porządku oraz urządzeń sanitarnych, wysypisk i unieszkodliwiania odpadów komunalnych, ochrony zdrowia, pomocy społecznej, edukacji publicznej, kultury i kultury fizycznej; ”;
- 2) w art. 5 w pkt 2 po lit. c dodaje się lit. ... w brzmieniu:
„...) ust. 5a otrzymuje brzmienie:
„5a. W przypadku zbycia lub przeznaczenia przez nabywcę nieruchomości na inne cele, niż określone w umowie, przed upływem 10 lat licząc od dnia jej nabycia, Agencja może żądać od podmiotów wymienionych w ust. 5 pkt 1 zwrotu aktualnej wartości pieniężnej tej nieruchomości, ustalonej według zasad określonych w art. 30 ust. 1, natomiast od osób wymienionych w ust. 5 pkt 3, Agencji zwrot taki przysługuje, o ile Lasy Państwowe nie skorzystają z prawa pierwokupu. W przypadku zamiaru zbycia gruntu przez osoby, o których mowa w ust. 5 pkt 3, Lasom Państwowym przysługuje prawo pierwokupu tej nieruchomości, na zasadach określonych w przepisach o gospodarce nieruchomościami.”, ”;
- 3) w art. 6:
 - a) w pkt 1, w ust. 2 po wyrazach „95%,” dodaje się wyrazy „93%,”,
 - b) w pkt 2 przed lit. a dodaje się lit. ...-... w brzmieniu:
„...) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Do ulgi 49% przy przejazdach środkami publicznego transportu zbiorowego kolejowego w pociągach osobowych oraz autobusowego w komunikacji zwykłej, na podstawie biletów jednorazowych, są uprawnione osoby niezdolne do samodzielnej egzystencji, z wyjątkiem osób określonych w ust. 1a.”,
...) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
„1a. Do ulgi 93% przy przejazdach środkami publicznego transportu zbiorowego kolejowego w pociągach osobowych oraz autobusowego w komunikacji zwykłej, na podstawie biletów jednorazowych lub miesięcznych imiennych, są uprawnione osoby niewidome uznane za niezdolne do samodzielnej egzystencji.”,
...) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
„2a. Do ulgi 51% przy przejazdach środkami publicznego transportu zbiorowego kolejowego w pociągach innych niż osobowe oraz autobusowego w komunikacji innej niż zwykła, na podstawie biletów jednorazowych lub imiennych miesięcznych, są uprawnione osoby wymienione w ust. 1a.”, ”;
- 4) art. 16 otrzymuje brzmienie:
„Art. 16. W ustawie z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2006 r. Nr 123, poz. 858, z późn. zm.) w art. 24:
 - 1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Taryfy podlegają zatwierdzeniu w drodze uchwały rady gminy, z wyjątkiem taryf zmienionych w związku ze zmianą stawki podatku od towarów i usług.”;
 - 2) dodaje się ust. 11–13 w brzmieniu:
„11. W przypadku zmiany stawki podatku od towarów i usług stosowanej dla usług zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków, ceny i stawki opłat wskazane w taryfach mogą ulec zmianie w zakresie wynikającym ze zmiany stawki podatku.
12. W sytuacji zmiany taryf, o której mowa w ust. 11, taryfy te wchodzi w życie z dniem, w którym uległa zmianie stawka podatku od towarów i usług stosowana dla usług zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków.
13. Do zmienionych taryf ust. 9 stosuje się odpowiednio.”;

- 5) w art. 19 w pkt 2 w lit. b, ust. 14c otrzymuje brzmienie:
 „14c. W przypadku gdy okres, do którego odnosi się rozliczenie lub płatność, obejmuje dzień zmiany stawki podatku, czynność uznaje się za wykonaną:
 1) w dniu poprzedzającym dzień zmiany stawki podatku – w zakresie jej części wykonywanej do dnia poprzedzającego dzień zmiany stawki podatku;
 2) z upływem tego okresu – w zakresie jej części wykonywanej od dnia zmiany stawki podatku.”;
- 6) w art. 19 w pkt 2 w lit. b:
 a) w zdaniu wstępnym wyrazy „ust. 14a–14f” zastępuje się wyrazami „ust. 14a–...”,
 b) po ust. 14c dodaje ust. ... w brzmieniu:
 „.... W przypadku, gdy nie jest możliwe określenie faktycznego wykonania części czynności w okresie, o którym mowa w ust. 14c, dla określenia tej części, uznaje się, że czynność wykonywana jest w tym okresie proporcjonalnie.”;
- 7) w art. 19 w pkt 2 w lit. b:
 a) w zdaniu wstępnym wyrazy „ust. 14a–14f” zastępuje się wyrazami „ust. 14a–...”,
 b) po ust. 14c dodaje ust. ... w brzmieniu:
 „.... W przypadku czynności, o których mowa w art. 19 ust. 13 pkt 1, dla których wystawiono, zgodnie z zasadami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 106 ust. 8 pkt 1, fakturę, a po wystawieniu tej faktury uległa zmianie stawka podatku w odniesieniu do okresów rozliczeniowych objętych wystawioną fakturą, może być stosowana stawka podatku obowiązująca przed dniem zmiany stawki podatku, pod warunkiem że w pierwszej fakturze wystawianej po dniu zmiany stawki podatku, nie później jednak niż w ciągu 6 miesięcy od dnia zmiany stawki podatku, uwzględniona zostanie korekta rozliczenia objętego fakturą wystawioną przed dniem zmiany stawki podatku.”;
- 8) w art. 19 w pkt 2 w lit. b, w ust. 14d po wyrazie „ratę” dodaje się wyrazy „i której otrzymanie powoduje powstanie obowiązku podatkowego”;
- 9) w art. 19 skreśla się pkt 4;
- 10) w art. 19 w pkt 6, art. 146d otrzymuje brzmienie:
 „Art. 146d. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia:
 1) w okresie, o którym mowa w art. 146a, może obniżać stawki podatku do wysokości 0%, 5% lub 8% dla dostaw niektórych towarów i świadczenia niektórych usług albo dla części tych dostaw lub części świadczenia usług oraz określać warunki stosowania obniżonych stawek;
 2) na czas określony nie dłuższy niż do dnia 31 stycznia 2011 r. może obniżyć stawkę podatku w wysokości 8% do wysokości 7% dla dostaw niektórych towarów i świadczenia niektórych usług albo dla części tych dostaw lub części świadczenia usług oraz określić warunki stosowania tej stawki.
 2. Minister przy wydawaniu rozporządzeń, o których mowa w ust. 1, uwzględnia:
 1) specyfikę obrotu niektórymi towarami i świadczenia niektórych usług;
 2) przebieg realizacji budżetu państwa;
 3) przepisy Unii Europejskiej.”;
- 11) w art. 21, art. 61a otrzymuje brzmienie:
 „Art. 61a. 1. Jeżeli konieczność wprowadzenia zmiany warunków umowy, w tym określonych w regulaminie świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych lub w cenniku usług telekomunikacyjnych, wynika wyłącznie ze zmiany stawki podatku od towarów i usług stosowanej dla usług telekomunikacyjnych, dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych wykonuje obowiązki, o których mowa w art. 60a ust. 1 i 1b oraz art. 61 ust. 5 i 5a, poprzez podanie do publicznej wiadomości informacji:
 1) o zmianie warunków umowy, w tym określonych w regulaminie świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, zmianie w cenniku usług telekomunikacyjnych, terminie ich wprowadzenia, wraz ze wskazaniem miejsca udostępnienia treści zmiany lub warunków umowy lub cennika uwzględniających tę zmianę;
 2) o prawie wypowiedzenia umowy przez abonenta w przypadku braku akceptacji tych zmian;
 3) o przysługującym dostawcy usług telekomunikacyjnych roszczeniu odszkodowawczym, a także konieczności zwrotu ulgi, o której mowa w art. 57 ust. 6, w przypadku skorzystania przez abonenta z prawa do wypowiedzenia umowy.
 2. Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych może podać do publicznej wiadomości informacje o zmianach, o których mowa w ust. 1, z wyprzedzeniem krótszym niż miesiąc przed wprowadzeniem tych zmian w życie wyłącznie w przypadku, kiedy publikacja aktu prawnego, z którego wynika zmiana stawki podatku od towarów i us-

ług stosowanej dla usług telekomunikacyjnych, następuje z wyprzedzeniem krótszym niż miesiąc przed wejściem w życie zmiany tej stawki.”;

12) art. 26 otrzymuje brzmienie:

„Art. 26. W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. Nr 169, poz. 1199, z późn. zm.) po art. 37 dodaje się art. 37a w brzmieniu:

„Art. 37a. 1. Działania, o których mowa w art. 37 pkt 2 – 5 oraz promocja wytwarzania i wykorzystania biokomponentów i biopaliw ciekłych, pomoc dla wytwórców biokomponentów oraz producentów paliw, finansowanie opłat za parkowanie dla pojazdów zasilanych biopaliwami ciekłymi, zakup nowych pojazdów zasilanych biopaliwami ciekłymi i wspieranie ekologicznego transportu – mogą być dofinansowywane przez ministra właściwego do spraw gospodarki.

2. Wydatki związane z działaniami, o których mowa w ust. 1, ustala się w ustawie budżetowej w wysokości 1, 5% planowanych w poprzednim roku wpływów z podatku akcyzowego od paliw silnikowych.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki, sposób i tryb przyznawania dofinansowania, o którym mowa w ust. 1, mając na uwadze skuteczne wsparcie rynku biokomponentów i biopaliw ciekłych oraz prawidłowe wykorzystanie dofinansowania.”;

13) art. 28 otrzymuje brzmienie:

„Art. 28. W ustawie z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2009 r. Nr 3, poz. 11, z późn. zm.) w art. 89 w ust. 1:

1) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) benzyn silnikowych o kodach CN 2710 11 45 lub 2710 11 49 oraz wyrobów powstałych ze zmieszania tych benzyn z biokomponentami, spełniających wymagania jakościowe określone w odrębnych przepisach – 1 565, 00 zł/1 000 litrów; ”;

2) uchyla się pkt 3;

3) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) olejów napędowych o kodzie CN 2710 19 41 oraz wyrobów powstałych ze zmieszania tych olejów z biokomponentami, spełniających wymagania jakościowe określone w odrębnych przepisach – 1 048, 00 zł/1 000 litrów; ”;

4) uchyla się pkt 7;

5) pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) biokomponentów stanowiących samoistne paliwa, spełniających wymagania jakościowe określone w odrębnych przepisach, przeznaczonych do napędu silników spalinowych, bez względu na kod CN – 1 048, 00 zł/1 000 litrów; ”;

14) po art. 34 dodaje się art. 34a w brzmieniu:

„Art. 34a. W stosunku do podmiotów, o których mowa w art. 24 ust. 5 pkt 2, ustawy zmienianej w art. 5, w brzmieniu dotychczasowym, które nabyły nieodpłatnie nieruchomości z Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa przed dniem wejścia niniejszej ustawy w życie, art. 24 ust. 5a ustawy zmienianej w art. 5, stosuje się odpowiednio.”;

15) art. 35 otrzymuje brzmienie

„Art. 35. 1. Jeżeli obowiązek podatkowy w podatku akcyzowym w stosunku do wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 89 ust. 1 pkt 3, 7 i 8 ustawy zmienianej w art. 28, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie art. 28, powstał przed dniem wejścia w życie art. 28 niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Jeżeli obowiązek podatkowy w podatku akcyzowym w stosunku do wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 89 ust. 1 pkt 3, 7 i 8 ustawy zmienianej w art. 28, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie art. 28, powstał przed dniem wejścia w życie art. 28 niniejszej ustawy, lecz do tego dnia nie nastąpiło zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 28, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.”;

16) po art. 35 dodaje się art. 35a w brzmieniu:

„Art. 35a. W okresie od dnia 1 maja 2011 r., jednak nie wcześniej niż od dnia ogłoszenia pozytywnej decyzji Komisji Europejskiej o zgodności pomocy publicznej przewidzianej w niniejszym przepisie ze wspólnym rynkiem, do dnia 31 grudnia 2011 r. stawka akcyzy dla:

1) wyrobów powstałych ze zmieszania benzyn silnikowych o kodach CN 2710 11 45 lub 2710 11 49 z biokomponentami, zawierających powyżej 80% biokomponentów, wyprodukowanych w składzie podatkowym i spełniających wymagania jakościowe określone w odrębnych przepisach, jest równa stawce akcyzy określonej w art. 89 ust. 1 pkt 2

- ustawy zmienianej w art. 28, obniżonej o 1, 565 zł od każdego litra biokomponentów dodanych do tych benzyn, z tym że kwota należnej akcyzy nie może być niższa niż 10, 00 zł/1 000 litrów;
- 2) wyrobów powstałych ze zmieszania olejów napędowych o kodzie CN 2710 19 41 z biokomponentami, zawierających powyżej 80% biokomponentów, wyprodukowanych w składzie podatkowym i spełniających wymagania jakościowe określone w odrębnych przepisach, jest równa stawce akcyzy określonej w art. 89 ust. 1 pkt 6 ustawy zmienianej w art. 28, obniżonej o 1, 048 zł od każdego litra biokomponentów dodanych do tych benzyn, z tym że kwota należnej akcyzy nie może być niższa niż 10, 00 zł/1 000 litrów;
- 3) biokomponentów stanowiących samoistne paliwa, wyprodukowanych w składzie podatkowym i spełniających wymagania jakościowe określone w odrębnych przepisach, przeznaczonych do napędu silników spalinowych, bez względu na kod CN, wynosi 10, 00 zł/1 000 litrów.”;
- 17) w art. 36 część wspólna otrzymuje brzmienie:
„- do dnia 28 lutego 2011 r. nie stosuje się przepisów art. 8 ust. 5 oraz art. 99 ust. 10 ustawy zmienianej w art. 28.”;
- 18) w art. 42:
a) w ust. 1 w pkt 1 wyrazy „oraz posłów i senatorów” zastępuje się wyrazami „, posłów i senatorów oraz innych wynagrodzeń wypłacanych w związku z zakończeniem dotychczasowej kadencji Sejmu i Senatu”,
b) w ust. 3 po wyrazie „wypłacane” dodaje się wyrazy „sędziom, prokuratorom, posłom, senatorom oraz”;
- 19) skreśla się art. 45;
- 20) w art. 46 w pkt 1 przed wyrazami „art. 29” dodaje się wyrazy „art. 16, ”;
- 21) w art. 46 w pkt 1 przed wyrazami „art. 29” dodaje się wyrazy „art. 21, ”;
- 22) w art. 46 w pkt 3 wyrazy „i art. 35 ” zastępuje się wyrazami „, art. 35 i art. 35a”.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Marek ZIÓLKOWSKI

UZASADNIENIE

Senat, po rozpatrzeniu ustawy o zmianie niektórych ustaw związanych z realizacją ustawy budżetowej, postanowił wprowadzić do jej tekstu 22 poprawki.

Przyjmując poprawkę nr 1, Senat uznał, iż ograniczenie możliwości nieodpłatnego przekazywania nieruchomości z Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa znacząco utrudni samorządom terytorialnym realizację jego zadań. Poprawka pozwala na bezpłatne przekazywanie nieruchomości samorządom pod warunkiem, że nieruchomości te są przeznaczone na realizację określonych zadań w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego lub studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.

Poprawki nr 2 i 14 mają charakter porządkujący. Poprawka nr 2 stanowi konsekwencję uchylecia pkt 2 w ust. 5 w art. 24 ustawy o gospodarowaniu nieruchomościami rolnymi Skarbu Państwa. Poprawka nr 14 reguluje sytuację przejściową powstałą po uchyleniu tego przepisu.

Przyjmując poprawkę nr 3, Senat stanął na stanowisku, iż w związku z przyznaniem wyższych ulg studentom, nie należy zapominać o grupie, dla której ulgi są niezbędne do funkcjonowania w społeczeństwie i w związku z tym przyznano nowe ulgi osobom niewidomym, uznanym za niezdolne do samodzielnej egzystencji.

Poprawki nr 4 i 20 pozwalają na zmianę taryf dla usług zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub odprowadzania ścieków, z powodu zmiany stawki VAT, bez konieczności zatwierdzenia ich przez radę gminy. Zdaniem Senatu zmiana taryf powinna mieć charakter fakultatywny – decyzja, uwzględniająca warunki lokalne, będzie należała do przedsiębiorstw wodno – kanalizacyjnych.

Poprawki nr 5, 6 i 7 dotyczące nowelizacji ustawy o podatku od towarów i usług mają na celu złagodzenie warunków zmiany stawek podatkowych i uwzględnienie przede wszystkim szczególnych zasad rozliczania tzw. usług ciągłych.

Poprawka nr 8 ma charakter doprecyzowujący.

Poprawka nr 9 skreśla zbędą zmianę przepisu odsyłającą do zasad szczególnych powstania obowiązku podatkowego.

Przyjmując poprawkę nr 10, Senat stanął na stanowisku, iż należy wyposażyć Ministra Finansów w szczególny instrument służący łagodzeniu skutków zmiany stawki podatku na niektóre towary i usługi. Poprawka umożliwi przejściowe obniżenie stawek podatku z 8 do 7%.

Poprawki nr 11 i 21 mają na celu precyzyjnie określić obowiązki informacyjne dostawców publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych związane ze zmianą stawek VAT. Ponadto, zdaniem Senatu, nowelizacja ustawy – Prawo telekomunikacyjne powinna wejść w życie w czasie umożliwiającym przedsiębiorcom telekomunikacyjnym sprostanie nałożonym na nich obowiązkom.

Poprawki nr 12, 13, 15, 16, 19 i 22 mają na celu wprowadzenie nowego systemu promocji wytwarzania i wykorzystania biokomponentów i biopaliw, określają właściwe stawki akcyzy na paliwa oraz stawki przejściowe, które będą miały zastosowanie po uzyskaniu pozytywnej decyzji Komisji Europejskiej. Przyjmując te poprawki Senat uznał za zbędne i niezgodne z zasadami finansów publicznych tworzenie funduszu celowego, którego jedynym przychodem będzie de facto wpłata z budżetu państwa. Ponadto Senat uznał, iż tworzenie systemu ulg w podatku akcyzowym powinno odbywać się w zgodzie z obowiązującym prawem europejskim.

Poprawka nr 17 powoduje, iż szczególnymi rozwiązaniami przejściowymi objęte będą podmioty, które nabyły sprzedawane papierosy lub tytoń do palenia z dotychczasowymi znakami akcyzy przy zastosowaniu stawki podatku od towarów i usług obowiązującej od dnia 1 stycznia 2011 r. Zdaniem Senatu takie rozwiązanie umożliwi w pełni realizację podstawowych zasad podatku od towarów i usług – zasady neutralności oraz obciążenia tym podatkiem ostatecznej konsumpcji.

Poprawka nr 18 uwzględni konieczność wypłaty, wynikających z odrębnych przepisów, świadczeń w związku z zakończeniem kadencji Sejmu i Senatu.

**U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 17 listopada 2010 r.

w sprawie ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 29 października 2010 r. ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym, przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Marek ZIÓŁKOWSKI

**U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

z dnia 17 listopada 2010 r.

**w sprawie ustawy o zmianie ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej
oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych oraz niektórych innych ustaw**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 29 października 2010 r. ustawy o zmianie ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych oraz niektórych innych ustaw, przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Marek ZIÓŁKOWSKI

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 17 listopada 2010 r.

**w sprawie ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych,
ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku
dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 29 października 2010 r. ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 1 skreśla się pkt 1;
- 2) w art. 1 w pkt 2:
 - a) w zdaniu wstępnym skreśla się wyrazy „i 25”,
 - b) skreśla się pkt 24,
 - c) pkt 25 oznacza się jako pkt 24;
- 3) w art. 1 w pkt 6, pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w formie wniesienia wkładu niepieniężnego do spółki mającej osobowość prawną lub spółdzielni środków obrotowych, środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych; ”;
- 4) w art. 1 w pkt 9:
 - a) w lit. b, w pkt 17 w lit. a,
 - b) w lit. c, w pkt 12 w lit. a– skreśla się wyrazy „, z zastrzeżeniem pkt 1”;
- 5) w art. 1 w pkt 12 w lit. a w tiret pierwszym, w pkt 18 po wyrazach „na podstawie tych ustaw” dodaje się wyrazy „lub układów zbiorowych pracy”;
- 6) w art. 1 w pkt 12 w lit. a po tiret czwartym dodaje się tiret w brzmieniu:

„– po pkt 50a dodaje się pkt 50b w brzmieniu:
„50b) przychody z tytułu przeniesienia własności składników majątku będących przedmiotem wkładu niepieniężnego (aportu) wnoszonych do spółki niebędącej osobą prawną, w tym wnoszonych do takiej spółki składników majątku otrzymanych przez podatnika w następstwie likwidacji spółki niebędącej osobą prawną bądź wystąpienia z takiej spółki; ”, ”;
- 7) w art. 1 w pkt 12:
 - a) w lit. a po tiret czwartym dodaje się tiret w brzmieniu:

„– pkt 58 otrzymuje brzmienie:
„58) wypłaty:
a) transferowe środków zgromadzonych w ramach pracowniczego programu emerytalnego do innego pracowniczego programu emerytalnego lub na indywidualne konto emerytalne w rozumieniu przepisów o indywidualnych kontaktach emerytalnych,
b) środków zgromadzonych w pracowniczym programie emerytalnym dokonane na rzecz uczestnika lub osób uprawnionych do tych środków po śmierci uczestnika,
c) środków zgromadzonych w grupowej formie ubezpieczenia na życie związanej z funduszem inwestycyjnym lub w innej formie grupowego gromadzenia środków na cele emerytalne dla pracowników - do pracowniczego programu emerytalnego, zgodnie z przepisami o pracowniczych programach emerytalnych
– zastrzeżeniem ust. 33; ”, ”,
 - b) dodaje się lit. d w brzmieniu:

„d) dodaje się ust. 33 w brzmieniu:
„33. Przez pracownicze programy emerytalne rozumie się pracownicze programy emerytalne utworzone i działające w oparciu o przepisy dotyczące pracowniczych programów emerytalnych obowiązujące w państwach członkowskich Unii Europejskiej lub w innych państwach należących do Europejskiego Obszaru Gospodarczego albo w Konfederacji Szwajcarskiej.”; ”;
- 8) w art. 1 w pkt 13 skreśla się lit. b;
- 9) w art. 1 w pkt 13 po lit. b dodaje się lit. ... w brzmieniu:

„...) w ust. 1e dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
„4) wydatków na nabycie lub wytworzenie składnika majątku, niezaliczonych do kosztów uzyskania przychodów w jakiegokolwiek formie lub wartości początkowej takiego składnika majątku pomniejszonej o sumę dokonanych od tego składnika odpisów amortyzacyjnych – jeżeli skła-

dnik ten został otrzymany przez podatnika w związku z likwidacją spółki niebędącej osobą prawną lub wystąpieniem z takiej spółki.”, “;

- 10) w art. 1 w pkt 13 w lit. d, w ust. 1k we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „w formie” zastępuje się wyrazami „w drodze”;
- 11) w art. 1 w pkt 13 w lit. d, w ust. 1k:
 - a) w pkt 1 skreśla się wyrazy „, o której mowa w art. 24a ust. 1, ”,
 - b) w pkt 2 wyrazy „, o których mowa w art. 24a ust. 1, ” zastępuje się wyrazem „podatkowych”;
- 12) w art. 1 w pkt 13 w lit. d:
 - a) w zdaniu wstępnym wyrazy „dodaje się ust. 1k” zastępuje się wyrazami „dodaje się ust. 1k i 1l”,
 - b) po ust. 1k dodaje się ust. 1l w brzmieniu:

„1l. W przypadku zbycia składników majątku wchodzących w skład przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części, nabytych w sposób, o którym mowa w ust. 1k, koszty uzyskania przychodów ustala się w wysokości, o której mowa w tym przepisie, pomniejszonej o dokonane od tych składników odpisy amortyzacyjne.”;
- 13) w art. 1 w pkt 13 w lit. e, w ust. 8a:
 - a) w pkt 1 skreśla się wyrazy „przez wspólnika, który wniósł ten wkład, ”,
 - b) w pkt 2 skreśla się wyrazy „dokonanych przez spółkę i wspólnika”,
 - c) pkt 1 oznacza się jako pkt 2 oraz dotychczasowy pkt 2 oznacza się jako pkt 1;
- 14) w art. 1 w pkt 14:
 - a) w lit. a w tiret drugim, w pkt 4 lit. a i b otrzymują brzmienie:

„a) wartość początkową, od której dokonywane były odpisy amortyzacyjne – jeżeli przedmiot wkładu był amortyzowany,

b) wydatki poniesione na nabycie lub wytworzenie przedmiotu wkładu, niezaliczone do kosztów uzyskania przychodów w jakiegokolwiek formie – jeżeli przedmiot wkładu nie był amortyzowany, ”,
 - b) po lit. a dodaje się lit. ... w brzmieniu:

„...) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Przepis ust. 1 pkt 4 lit. a i b stosuje się odpowiednio w przypadku składnika majątku wnoszonego w postaci wkładu niepieniężnego (aportu) do spółki niebędącej osobą prawną przez wspólnika, który składnik ten otrzymał w następstwie likwidacji spółki niebędącej osobą prawną bądź wystąpienia z takiej spółki.”, ”;
- 15) w art. 1 w pkt 17 w lit. c, w ust. 3a:
 - a) zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„W razie likwidacji działalności gospodarczej, w tym także w formie spółki niebędącej osobą prawną, lub wystąpienia wspólnika ze spółki niebędącej osobą prawną, sporządza się wykaz składników majątku na dzień likwidacji działalności gospodarczej lub na dzień wystąpienia wspólnika z takiej spółki.”,
 - b) w zdaniu drugim po wyrazach „zaliczoną do kosztów uzyskania przychodów” dodaje się wyrazy „, wartość początkową, metodę amortyzacji, sumę odpisów amortyzacyjnych”;
- 16) w art. 1 w pkt 17 w lit. c, w ust. 3d wyrazy „niezaliczonymi do kosztów uzyskania przychodów przez wspólnika lub spółkę” zastępuje się wyrazami „niezaliczonymi w jakiegokolwiek formie do kosztów uzyskania przychodów przez wspólnika lub spółkę; przepisy art. 22 ust. 8a stosuje się odpowiednio”;
- 17) w art. 1 w pkt 17 w lit. e, w ust. 8a w pkt 2 wyrazy „w której” zastępuje się wyrazem „której”;
- 18) w art. 1 w pkt 24 skreśla się lit. a;
- 19) w art. 2 w pkt 2, w ust. 1 w zdaniu pierwszym wyrazy „udziału w zysku” zastępuje się wyrazami „prawa do udziału w zysku”;
- 20) w art. 2 w pkt 3 w lit. a w tiret drugim, w pkt 1 a w lit. d wyrazy „tej instytucji” zastępuje się wyrazami „tych podatników”;
- 21) w art. 2 w pkt 5 w lit. a:
 - a) w zdaniu wstępnym wyrazy „pkt 3a i 3b” zastępuje się wyrazami „pkt 3a – 3c”,
 - b) w pkt 3b na końcu przecinek zastępuje się średnikiem oraz dodaje się wyrazy „przychodem jest jednak w przypadku odpłatnego zbycia tych składników majątku ich wartość wyrażona w cenie, za którą wspólnik je zbywa – art. 14 ust. 1 – 3 stosuje się odpowiednio, ”,
 - c) dodaje się pkt 3c w brzmieniu:

„3c) przychodów z tytułu przeniesienia własności składników majątku będących przedmiotem wkładu niepieniężnego (aportu) wnoszonych do spółki niebędącej osobą prawną, w tym wnoszonych do takiej spółki składników majątku otrzymanych przez podatnika w następstwie likwidacji spółki niebędącej osobą prawną bądź wystąpienia z takiej spółki, ”;
- 22) w art. 2 w pkt 5 w lit. b, w ust. 4d w pkt 2 wyrazy „w której” zastępuje się wyrazem „której”;
- 23) w art. 2 w pkt 6 przed lit. a dodaje się lit. ... w brzmieniu:

„...) w ust. 1j dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

- „4) wydatków na nabycie lub wytworzenie składnika majątku, niezaliczonych do kosztów uzyskania przychodów w jakiegokolwiek formie lub wartości początkowej takiego składnika majątku pomniejszonej o sumę dokonanych od tego składnika odpisów amortyzacyjnych – jeżeli składnik ten został otrzymany przez podatnika w związku z likwidacją spółki niebędącej osobą prawną lub wystąpieniem z takiej spółki.”, ”;
- 24) w art. 2 w pkt 6 w lit. b, w ust. 1s we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „W razie” zastępuje się wyrazami „W przypadku”;
- 25) w art. 2 w pkt 6 w lit. b, w ust. 1s:
a) w pkt 1 skreśla się wyrazy „, o której mowa w art. 9 ust. 1, ”,
b) w pkt 2 wyrazy „, o których mowa w art. 9 ust. 1, ” zastępuje się wyrazem „podatkowych”;
- 26) w art. 2 w pkt 6 w lit. b, w ust. 1t:
a) w pkt 1 skreśla się wyrazy „przez wspólnika, który wniósł ten wkład, ”,
b) w pkt 2 skreśla się wyrazy „dokonanych przez spółkę i wspólnika”,
c) pkt 1 oznacza się jako pkt 2 oraz dotychczasowy pkt 2 oznacza się jako pkt 1;
- 27) w art. 2 w pkt 6 w lit. b:
a) w zdaniu wstępnym wyrazy „dodaje się ust. 1s i 1t” zastępuje się wyrazami „dodaje się ust. 1s – 1u”,
b) po ust. 1t dodaje się ust. 1u w brzmieniu:
„1u. W przypadku zbycia składników majątku wchodzących w skład przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części, nabytych w sposób, o którym mowa w ust. 1s, koszty uzyskania przychodów ustala się w wysokości, o której mowa w tym przepisie, pomniejszonej o dokonane od tych składników odpisy amortyzacyjne.”;
- 28) w art. 2 w pkt 7 w lit. b, w pkt 8e:
a) po wyrazach „wydatków poniesionych przez spółkę” dodaje się wyraz „nabywającą”,
b) wyrazy „spółki nabywanej” zastępuje się wyrazami „spółki, której udziały są nabywane, ”;
- 29) w art. 2 w pkt 7 w lit. b, pkt 8f otrzymuje brzmienie:
„8f) wydatków na nabycie lub wytworzenie składnika majątku, otrzymanego przez wspólnika w związku z likwidacją spółki niebędącej osobą prawną lub wystąpieniem z takiej spółki, niezaliczonych do kosztów uzyskania przychodów w jakiegokolwiek formie; wydatki te są jednak kosztem uzyskania przychodu z odpłatnego zbycia tego składnika majątku; przepis art. 15 ust. 1t stosuje się odpowiednio, ”;
- 30) w art. 2 w pkt 8:
a) w lit. a, w pkt 4a lit. a i b otrzymują brzmienie:
„a) wartość początkową, od której dokonywane były odpisy amortyzacyjne – jeżeli przedmiot wkładu był amortyzowany,
b) wydatki poniesione na nabycie lub wytworzenie przedmiotu wkładu, niezaliczone do kosztów uzyskania przychodów w jakiegokolwiek formie – jeżeli przedmiot wkładu nie był amortyzowany, „,
b) po lit. a dodaje się lit. ... w brzmieniu:
„...) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
„1a. Przepis ust. 1 pkt 4a lit. a i b stosuje się odpowiednio w przypadku składnika majątku wnoszonego w postaci wkładu niepieniężnego (aportu) do spółki niebędącej osobą prawną przez wspólnika, który składnik ten otrzymał w następstwie likwidacji spółki niebędącej osobą prawną bądź wystąpienia z takiej spółki.”, ”;
- 31) w art. 2 w pkt 12 w lit. d, w ust. 15 w zdaniu wstępnym wyrazy „Zwolnienie, o którym mowa w ust. 3” zastępuje się wyrazami „Odliczenie i zwolnienie, o których mowa w ust. 2 i 3”;
- 32) w art. 2 w pkt 12:
a) w lit. c, w ust. 14 wyrazy „, 15 i 16” zastępuje się wyrazami „oraz 15”,
b) w lit. d:
– w zdaniu wstępnym skreśla się wyrazy „i 16”,
– w ust. 15 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) w odniesieniu do dochodów uzyskanych z udziałów (akcji) posiadanych na podstawie tytułu:
a) własności,
b) innego niż własność, pod warunkiem że te dochody (przychody) korzystałyby ze zwolnienia, gdyby posiadanie tych udziałów (akcji) nie zostało przeniesione.”,
– skreśla się ust. 16;
- 33) w art. 2 w pkt 13 w lit. b, w ust. 3a:
a) wyrazy „uważa się za spełniony” zastępuje się wyrazami „uważa się także za spełniony”,
b) dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:
„Przepisy ust. 4 i 5 stosuje się odpowiednio.”;
- 34) w art. 2 w pkt 14 w lit. b, w pkt 3 po wyrazach „Europejskiego Obszaru Gospodarczego” dodaje się wyrazy „albo w Konfederacji Szwajcarskiej”;

- 35) w art. 2 w pkt 14:
- a) w lit. c, w ust. 4d pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) w odniesieniu do dochodów uzyskanych z udziałów (akcji) posiadanych na podstawie tytułu:
 - a) własności,
 - b) innego niż własność, pod warunkiem że te dochody (przychody) korzystałyby ze zwolnienia, gdyby posiadanie tych udziałów (akcji) nie zostało przeniesione.”,
 - b) w lit. d, w ust. 6 skreśla się występujące dwukrotnie wyrazy „oraz ust. 7”,
 - c) skreśla się lit. e;
- 36) w art. 2 w pkt 16 w lit. b, w ust. 1f:
- a) wyrazy „art. 21 ust. 3 oraz art. 22 ust. 4” zastępuje się wyrazami „art. 21 ust. 1 pkt 1 oraz art. 22 ust. 1”,
 - b) wyrazy „tych przepisów” zastępuje się wyrazami „art. 21 ust. 3 oraz art. 22 ust. 4”;
- 37) w art. 2 w pkt 16 w lit. b, w ust. 1h wyrazy „fundusz emerytalny lub inwestycyjny” zastępuje się wyrazami „pomiot wymieniony w art. 6 ust. 1 pkt 10a i 11a”;
- 38) w art. 3 w pkt 2 w zdaniu wstępnym po wyrazach „w art. 21” dodaje się dwukropek, pozostałą treść oznacza się jako lit. a oraz dodaje się lit. b i c w brzmieniu:
- „b) w ust. 8 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) w prowadzonej pozarolniczej działalności gospodarczej nie wykorzystują środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, a także innych składników majątku - o znacznej wartości - udostępnionych im nieodpłatnie przez osoby zaliczone do I i II grupy podatkowej w rozumieniu przepisów o podatku od spadków i darowizn, wykorzystywanych uprzednio w działalności gospodarczej prowadzonej przez te osoby i stanowiących ich własność, ”,
- c) ust. 9 otrzymuje brzmienie:
„9. Przez znaczną wartość rozumie się łączną wartość środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, a także innych składników majątku - wymienionych w ust. 8 pkt 3 – stanowiącej równowartość w złotych kwoty co najmniej 10.000 euro przeliczonej według średniego kursu euro, ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski, z ostatniego dnia roku poprzedzającego rok korzystania z tego zwolnienia. Przy określaniu tych wartości art. 19 ustawy o podatku dochodowym stosuje się odpowiednio.”; ”;
- 39) w art. 6 użyte dwukrotnie wyrazy „art. 45b pkt 5” zastępuje się wyrazami „art. 45b pkt 1 i 5”;
- 40) po art. 9 dodaje się art. 9a w brzmieniu:
„Art. 9a. Do odpłatnego zbycia składników majątku wchodzących w skład przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części nabytego w drodze wkładu niepieniężnego do dnia 31 grudnia 2010 r. stosuje się zasady ustalania kosztów uzyskania przychodów obowiązujące na dzień 31 grudnia 2010 r.”;
- 41) po art. 10 dodaje się art. 10a w brzmieniu:
„Art. 10a. 1. Podatnicy podatku dochodowego od osób prawnych, u których rok podatkowy jest inny niż rok kalendarzowy i rozpoczął się przed dniem 1 stycznia 2011 r. stosują do końca przyjętego przez siebie roku podatkowego przepisy ustawy wymienionej w art. 2, w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 grudnia 2010 r., z tym że:
 - 1) art. 19a ustawy wymienionej w art. 2, w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 kwietnia 2011 r. stosuje się do tego dnia;
 - 2) art. 6 ust. 1 pkt 10a i 11a ustawy wymienionej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się od dnia 1 stycznia 2011 r.2. Przepisy art. 8–9a niniejszej ustawy stosuje się odpowiednio do: składników majątku wprowadzonych do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych przez spółkę niebędącą osobą prawną, wkładu wniesionego do takiej spółki albo składników majątku wchodzących w skład przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części nabytego w drodze wkładu niepieniężnego - do ostatniego dnia roku podatkowego, o którym mowa w ust. 1.”;
- 42) art. 11 otrzymuje brzmienie:
„Art. 11. Przepisy ustaw zmienianych w art. 1 – 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, mają zastosowanie do uzyskanych dochodów (poniesionych strat) od dnia 1 stycznia 2011 r., z wyjątkiem:
 - 1) art. 6 ust. 2 i 2a ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,
 - 2) art. 21b ust. 6 ustawy, o której mowa w art. 3, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą – które mają zastosowanie do dochodów uzyskanych od dnia 1 stycznia 2010 r.”;
- 43) w załączniku nr 1, w załączniku nr 3:
- a) w lp. 1 kol. 3 otrzymuje brzmienie:

„spółki utworzone według prawa belgijskiego, określane jako: „société anonyme”/”naamloze vennootschap”, „société en commandite par actions”/”commanditaire vennootschap op aandelen”, „société privée à responsabilité limitée”/”besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid”, „société coopérative à responsabilité limitée”/”coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid”, „société coopérative à responsabilité illimitée”/”coöperatieve vennootschap met onbeperkte aansprakelijkheid”, „société en nom collectif”/”vennootschap onder firma”, „société en commandite simple”/”gewone commanditaire vennootschap”, przedsiębiorstwa publiczne, które przybrały jedną z wymienionych wyżej form prawnych i inne spółki utworzone zgodnie z przepisami prawa belgijskiego podlegające opodatkowaniu belgijskim podatkiem dochodowym od osób prawnych”,

b) w lp. 2 w kol. 3 wyraz „anpartsslskab” zastępuje się wyrazem „anpartsselskab”,

c) w lp. 3 w kol. 3 wyrazy „sociedad anonima”, „sociedad comaditaria por acciones” zastępuje się wyrazami „sociedad anónima”, „sociedad comanditaria por acciones”,

d) w lp. 6 w kol. 3 wyrazy „Socjetajiet en commandite li l-kapital taghghom maqsum f'azzjonijiet” zastępuje się wyrazami „Soċjetajiet en commandite li l-kapital taghghom maqsum f'azzjonijiet”,

e) w lp. 11 w kol. 3 wyrazy „Komanditgesellschaft auf Aktien” zastępuje się wyrazami „Kommanditgesellschaft auf Aktien”,

f) w lp. 13 w kol. 3 wyrazy „société en commandite par action”, „société à responsabilité limitée” zastępuje się wyrazami „société en commandite par actions”, „société à responsabilité limitée”,

g) w lp. 17 w kol. 3 wyrazy „sabiedriġba ar ierobeġotu Atbildiġbu” zastępuje się wyrazami „sabiedriġba ar ierobeġotu atbildiġbu”,

h) w lp. 19 w kol. 3 wyrazy „spoločnosť s ručením obmedzeným” zastępuje się wyrazami „spoločnosť s ručením obmedzeným”,

i) w lp. 22 w kol. 3 wyrazy „società per azioni”, „società in accomandita per azioni”, „società a responsabilità limitata”, „società cooperative”, „società di mutua assicurazione” zastępuje się wyrazami „società per azioni”, „società in accomandita per azioni”, „società a responsabilità limitata”, „società cooperative”, „società di mutua assicurazione”,

j) w lp. 23 w kol. 3:

– wyrazy „société anonyme” zastępuje się wyrazami „société anonyme”,

– wyrazy „société à responsabilité limitée” zastępuje się wyrazami „société à responsabilité limitée”,

– wyrazy „industrielle ou minière de l'État” zastępuje się wyrazami „industrielle ou minière de l'État”,

k) w lp. 25 w kol. 3 wyraz „uzupełniającej” zastępuje się wyrazem „uzupełniająca”,

l) w lp. 26 w kol. 3:

– wyraz „Spółki” zastępuje się wyrazem „spółki”,

– po wyrazach „,„ккооперативни съюзи”” przecinek zastępuje się wyrazem „oraz”,

ł) w lp. 27 w kol. 3 wyraz „Spółki” zastępuje się wyrazem „spółki”;

44) w załączniku nr 2, w załączniku nr 3:

a) w lp. 1 kol. 3 otrzymuje brzmienie:

„spółki utworzone według prawa belgijskiego, określane jako: „société anonyme”/”naamloze vennootschap”, „société en commandite par actions”/”commanditaire vennootschap op aandelen”, „société privée à responsabilité limitée”/”besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid”, „société coopérative à responsabilité limitée”/”coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid”, „société coopérative à responsabilité illimitée”/”coöperatieve vennootschap met onbeperkte aansprakelijkheid”, „société en nom collectif”/”vennootschap onder firma”, „société en commandite simple”/”gewone commanditaire vennootschap”, przedsiębiorstwa publiczne, które przybrały jedną z wymienionych wyżej form prawnych i inne spółki utworzone zgodnie z przepisami prawa belgijskiego podlegające opodatkowaniu belgijskim podatkiem dochodowym od osób prawnych”,

b) w lp. 2 w kol. 3 wyraz „anpartsslskab” zastępuje się wyrazem „anpartsselskab”,

c) w lp. 3 w kol. 3 wyrazy „sociedad comaditaria por acciones” zastępuje się wyrazami „sociedad comanditaria por acciones”,

d) w lp. 6 w kol. 3 wyrazy „Socjetajiet en commandite li l-kapital taghghom maqsum f'azzjonijiet” zastępuje się wyrazami „Soċjetajiet en commandite li l-kapital taghghom maqsum f'azzjonijiet”,

e) w lp. 11 w kol. 3 wyrazy „Komanditgesellschaft auf Aktien” zastępuje się wyrazami „Kommanditgesellschaft auf Aktien”,

f) w lp. 12 w kol. 3 wyrazy „osuskunta, / „andelslag”” zastępuje się wyrazami „,„osuskunta, / „andelslag””,

- g) w lp. 13 w kol. 3 wyrazy „société í responsabilité limitée” zastępuje się wyrazami „société à responsabilité limitée”,
- h) w lp. 19 w kol. 3 wyrazy „spoločnosť s ručením obmedzeným” zastępuje się wyrazami „spoločnosť s ručením obmedzeným”,
- i) w lp. 22 w kol. 3 wyrazy „società per azioni”, „società in accomandita per azioni”, „società a responsabilità limitata”, „società cooperative”, „società di mutua assicurazione” zastępuje się wyrazami „società per azioni”, „società in accomandita per azioni”, „società a responsabilità limitata”, „società cooperative”, „società di mutua assicurazione”,
- j) w lp. 23 w kol. 3:
– wyrazy „société anonyme” zastępuje się wyrazami „société anonyme”,
– wyrazy „société í responsabilité limitée” zastępuje się wyrazami „société à responsabilité limitée”,
– wyrazy „industrielle ou minière de l'État” zastępuje się wyrazami „industrielle ou minière de l'État”,
- k) w lp. 25 w kol. 3 wyraz „uzupełniającej” zastępuje się wyrazem „uzupełniająca”,
- l) w lp. 26 w kol. 3:
– wyraz „Spółki” zastępuje się wyrazem „spółki”,
– po wyrazach „„кооперативни съюзи”” przecinek zastępuje się wyrazem „oraz”,
- ł) w lp. 27 w kol. 3 wyraz „Spółki” zastępuje się wyrazem „spółki”.

WICEMARSZAŁEK SENATU

Marek ZIÓLKOWSKI

UZASADNIENIE

Na posiedzeniu w dniu 17 listopada 2010 r. Senat rozpatrzył ustawę o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne i uchwalił do niej 44 poprawki.

Przyjmując poprawki nr 1 i 6 Senat uznał za zasadne skreślenie zmiany, zgodnie z którą przepisów ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych (zwanej dalej ustawą PIT) nie stosuje się do przychodów z tytułu wniesienia wkładu niepieniężnego do spółki niebędącej osobą prawną, z jednoczesnym objęciem takiego przychodu zwolnieniem przedmiotowym z art. 21 ustawy PIT. Równolegle w ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych (zwanej dalej ustawą CIT) Senat proponuje poprawkę nr 21, wyłączającą wprost z przychodów podatkowych, przychody z tytułu wniesienia wkładu do spółki niebędącej osobą prawną. Ponadto poprawka nr 21 wskazuje, że przychód ze zbycia majątku otrzymanego po likwidacji spółki osobowej lub przy wystąpieniu wspólnika z takiej spółki powstaje w momencie odpłatnego zbycia.

Uchwalając poprawki nr 2 i 7 Senat uznał za zasadne przeniesienie definicji pracowniczych programów emerytalnych - z przepisów ogólnych ustawy PIT do przepisów określających zwolnienia przedmiotowe - tak aby definicja ta znalazła zastosowanie tylko do zwolnienia określonego w art. 21 ust. 1 pkt 58 ustawy. Konsekwencją tych poprawek są poprawki nr 8 i 18.

Przyjmując poprawkę nr 3 Senat miał na celu przesądzenie, że przychód z tytułu wniesienia wkładu do spółki kapitałowej nie stanowi jego odpłatnego zbycia, lecz przychód z tytułu kapitałów pieniężnych.

Poprawka nr 4 skreśla zbędne zastrzeżenia.

Senat zauważa, że w wyniku nowelizacji art. 21 ust. 1 pkt 18 ustawy PIT zwolnienie od podatku dochodowego dodatku za rozłąkę nie obejmowałoby dodatku przysługującego na innej podstawie niż ustawa. Kierując się potrzebą objęcia tym zwolnieniem również dodatków za rozłąkę przysługujących pracownikom na podstawie układów zbiorowych pracy, Senat uchwalił poprawkę nr 5.

Przyjmując poprawki nr 9 i 23 Senat uwzględnił potrzebę doprecyzowania sposobu ustalania kosztów uzyskania przychodów przy wnoszeniu do spółki kapitałowej wkładu otrzymanego w związku z likwidacją spółki niebędącej osobą prawną bądź wystąpieniem wspólnika z takiej spółki. W tym celu poprawki wyraźnie wskazują, że kosztem uzyskania przychodu będą wydatki na nabycie lub wytworzenie składnika majątku niezaliczone do kosztów uzyskania przychodu w jakiegokolwiek formie lub wartość początkowa składnika majątku pomniejszona o sumę odpisów amortyzacyjnych.

Poprawka nr 10 ma charakter redakcyjny.

Poprawki nr 11 i 25 mają na celu wyeliminowanie odesłań do ewidencji określonych w art. 24a ust. 1 ustawy PIT oraz art. 9 ust. 1 ustawy CIT – jako bezprzedmiotowych.

Przyjmując poprawki nr 12 i 27 Senat przesądził o sposobie ustalania kosztów uzyskania przychodów w przypadku zbycia składników majątku wchodzących w skład przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części, nabytych w drodze wkładu niepieniężnego.

Uchwalając poprawki nr 13 i 26 Senat uznał za zasadne doprecyzowanie sposobu ustalania kosztów uzyskania przychodów w przypadku zbycia przez spółkę osobową przedmiotu wkładu pieniężnego wniesionego do tej spółki, poprzez wyraźne wskazanie na obowiązek „kontynuacji wyceny kosztów”. W tym celu poprawki usuwają wskazanie na podmiot ponoszący wydatek (dokonujący odpisów amortyzacyjnych).

Poprawki nr 14 i 30 doprecyzowują sposób ustalania wartości początkowej środków trwałych w razie nabycia w postaci wkładu niepieniężnego wniesionego do spółki osobowej, poprzez wskazanie na obowiązek kontynuacji wartości początkowej danego składnika, w przypadku gdy był on uprzednio amortyzowany.

Przyjmując poprawkę nr 15 Senat uznał za zasadne uzupełnienie danych, które powinny znaleźć się w wykazie składników majątku w przypadku likwidacji działalności lub wystąpienia wspólnika ze spółki o wartość początkową, metodę amortyzacji oraz sumę odpisów amortyzacyjnych.

Poprawki nr 16 i 29 doprecyzowują zasady ustalania kosztów uzyskania przychodów przy odpłatnym zbyciu składników majątku innych niż środki pieniężne, otrzymanych w wyniku likwidacji lub wystąpienia wspólnika ze spółki osobowej, przez co wskazują na kontynuację kosztów uzyskania przychodów.

Poprawki nr 17 i 22 mają charakter redakcyjny.

Poprawka nr 19 ujednolica przepisy ustawy.

Poprawka nr 20 ma charakter redakcyjny. Przepis art. 6 ust. 1 pkt 11a ustawy CIT dotyczyć powinien nie „podatników (...) którzy (...) posiadają depozytariusza prowadzącego rejestr aktywów tej instytucji”, a „podatników (...) którzy (...) posiadają depozytariusza prowadzącego rejestr aktywów tych podatników”.

Poprawka nr 24 ma charakter redakcyjny.

Poprawka nr 28 ma charakter doprecyzowujący. Jednoznacznie wskazuje na spółkę nabywającą, jako spółkę ponoszącą wydatki oraz na spółkę, której udziały są nabywane.

Poprawka nr 31 ma charakter doprecyzowujący.

Poprawki nr 32 i 35 doprecyzowują zasady zwolnień od podatku dochodów z udziału w zyskach osób prawnych, uzyskanych z udziałów lub akcji posiadanych na podstawie innego tytułu niż własność. Przyjmując poprawki Senat miał na celu adekwatne oddanie intencji ustawodawcy, zgodnie z którymi art. 20 ust. 16 i art. 22 ust. 7 ustawy CIT, stanowić miały jedynie wyjątek od, odpowiednio, art. 20 ust. 15 pkt 2 i art. 22 ust. 4d pkt 2 ustawy.

Poprawka nr 33 ma na celu podkreślenie, że norma zawarta w art. 21 ust. 3a ustawy CIT jedynie uzupełnia regulację z ust. 3 pkt 3 oraz odsyła do stosowania warunków określonych w art. 21 ust. 4 i 5 ustawy.

Przyjmując poprawkę nr 34 Senat uznał za zasadne dodanie do katalogu państw w art. 22 ust. 4c pkt 3 Konfederacji Szwajcarskiej. Poprawka zakłada, że w przypadku, gdy odbiorcą dochodów z dywidend jest zakład spółki uprawnionej do zwolnienia z opodatkowania, to zwolnienie to dotyczyć ma także zakładu położonego w Konfederacji Szwajcarskiej.

Poprawka nr 36 ma na celu korektę nieprecyzyjnych odesłań.

Poprawka nr 37 ma na celu ujednoczenie terminologii ustawy.

Poprawka nr 38 usuwa, w art. 21 ust. 8 pkt i ust. 9 ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne, odesłanie od uchylanego uchwaloną przez Sejm ustawą, art. 24 ust. 3 ustawy PIT.

Uchwalając poprawkę nr 39 Senat miał na celu prawidłowe utrzymanie w mocy dotychczasowych przepisów wykonawczych. Przepis art. 6 uchwalonej przez Sejm ustawy utrzymuje czasowo w mocy przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 45 pkt 5 ustawy PIT. Tymczasem obowiązujące obecnie rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 24 kwietnia 2008 r. w sprawie określenia niektórych wzorów oświadczeń, deklaracji i informacji podatkowych obowiązujących w zakresie podatku dochodowego od osób fizycznych, wydane zostało nie tylko na podstawie art. 45 pkt 5 ustawy, ale także na podstawie art. 45 pkt 1. Poprawka zakłada czasowe utrzymanie w mocy przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 45 pkt 1 i 5, a więc jednoznacznie utrzymuje w mocy wszystkie przepisy rozporządzenia.

Przyjmując poprawkę nr 40 Senat dodał przepis przejściowy zakładający stosowanie dotychczasowych zasad ustalania kosztów uzyskania przychodów, do odpłatnego zbycia składników majątku wchodzących w skład przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części, nabytego w drodze wkładu niepieniężnego do dnia 31 grudnia 2010 r. W tym zakresie Senat kierował się konstytucyjną zasadą ochrony praw nabytych.

Przyjmując poprawkę nr 41 Senat uznał za konieczne wprowadzenie przepisu przejściowego dla podatników podatku dochodowego od osób prawnych, których rok podatkowy jest inny niż rok kalendarzowy. Zdaniem Senatu brak stosownej regulacji umożliwiającej zastosowanie przez podatników podatku CIT dotychczasowych, korzystniejszych przepisów, w sytuacji gdy ustawa wejdzie w życie w trakcie ich roku podatkowego innego niż kalendarzowy, w obliczu orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego, ocenić należy negatywnie, jako rozwiązanie niezgodne z art. 2 Konstytucji i wywiedzioną z niego zasadą, niedokonywania zmian w prawie podatkowym w trakcie roku podatkowego.

Poprawka nr 42 zakłada, że przepis dotyczący wspólnego opodatkowania osób samotnie wychowujących dzieci, w brzmieniu ustalonym nowelizacją, znajdzie zastosowanie do dochodów uzyskiwanych od 2011 r. W ocenie Senatu zmiany wprowadzane w przepisie niosą za sobą nowość normatywną pogarszającą sytuację prawnopodatkową adresatów (wskazanie na warunek samotnego wychowywania dzieci) i tym samym powinny być zastosowane dopiero w kolejnym roku podatkowym.

Poprawki nr 43 i 44 uzupełniają oraz korygują treść załączników do ustawy.

Treść

65. posiedzenia Senatu w dniu 17 listopada 2010 r.

Otwarcie posiedzenia	
Wyznaczenie sekretarzy	
Projekt porządku obrad	
Zatwierdzenie porządku obrad sześćdziesiątego piątego posiedzenia	
Punkt pierwszy porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie niektórych ustaw związanych z realizacją ustawy budżetowej	
Sprawozdanie Komisji Środowiska	
senator sprawozdawca	
Michał Wojtczak	3
Sprawozdanie Komisji Budżetu i Finansów Publicznych	
senator sprawozdawca	
Kazimierz Kleina	4
Sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi	
senator sprawozdawca	
Jerzy Chrościkowski	6
Sprawozdanie Komisji Rodziny i Polityki Społecznej	
senator sprawozdawca	
Jan Rulewski	7
Zapytania i odpowiedzi	
senator Zdzisław Pupa	7
senator Władysław Dajczak	8
senator Bohdan Paszkowski	8
senator sprawozdawca	
Kazimierz Kleina	8
senator Władysław Dajczak	9
senator sprawozdawca	
Kazimierz Kleina	9
senator Piotr Andrzejewski	9
senator Stanisław Piotrowicz	10
senator sprawozdawca	
Kazimierz Kleina	10
senator sprawozdawca	
Jan Rulewski	11
Wystąpienie podsekretarz stanu w Ministerstwie Finansów	
podsekretarz stanu	
Hanna Majszczyk	11
Zapytania i odpowiedzi	
senator Piotr Andrzejewski	14
senator Stanisław Piotrowicz	14
senator Jan Rulewski	14
podsekretarz stanu	
Hanna Majszczyk	14
podsekretarz stanu	
Hanna Majszczyk	16
senator Bronisław Korfanty	16
senator Czesław Ryszka	16
senator Tadeusz Gruszka	17
podsekretarz stanu	
Hanna Majszczyk	17
senator Marek Trzeciński	18
senator Czesław Ryszka	18
senator Zbigniew Cichoń	18
podsekretarz stanu	
Hanna Majszczyk	18
senator Zbigniew Cichoń	19
podsekretarz stanu	
Hanna Majszczyk	19
senator Czesław Ryszka	19
podsekretarz stanu	
Hanna Majszczyk	19
senator Czesław Ryszka	20
podsekretarz stanu	
Hanna Majszczyk	20
Otwarcie dyskusji	
senator Jan Rulewski	20
senator Kazimierz Kleina	22
senator Zbigniew Romaszewski	22
senator Piotr Andrzejewski	23
senator Stanisław Piotrowicz	23
senator Jerzy Chrościkowski	24
senator Stanisław Jurcewicz	25
senator Zbigniew Cichoń	26
senator Jan Dobrzyński	27
Zamknięcie dyskusji	
Wystąpienie podsekretarz stanu w Ministerstwie Finansów	
podsekretarz stanu	
Hanna Majszczyk	27
Punkt drugi porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zry-	

cząłowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne	
Sprawozdanie Komisji Budżetu i Finansów Publicznych	
senator sprawozdawca	
Henryk Woźniak	29
Zapytania i odpowiedzi	
senator Ireneusz Niewiarowski	30
senator sprawozdawca	
Henryk Woźniak	31
Otwarcie dyskusji	
Zamknięcie dyskusji	
Punkt trzeci porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym	
Sprawozdanie Komisji Budżetu i Finansów Publicznych	
senator sprawozdawca	
Piotr Gruszczyński	31
Zapytania i odpowiedzi	
senator Przemysław Błaszczyk	32
senator Józef Bergier	32
senator Stanisław Bisztyga	32
podsekretarz stanu	
w Ministerstwie Finansów	
Jacek Kapica	32
senator Henryk Woźniak	33
podsekretarz stanu	
Jacek Kapica	34
Otwarcie dyskusji	
Zamknięcie dyskusji	
Punkt czwarty porządku obrad: stanowisko Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych oraz niektórych innych ustaw	
Sprawozdanie Komisji Rodziny i Polityki Społecznej	
senator sprawozdawca	
Stanisław Kogut	34
Zapytania i odpowiedzi	
senator Norbert Krajczyk	36
senator sprawozdawca	
Stanisław Kogut	36
senator Ryszard Knosala	37
senator sprawozdawca	
Stanisław Kogut	37
senator Stanisław Bisztyga	38
senator sprawozdawca	
Stanisław Kogut	38
senator Jan Dobrzyński	39
senator sprawozdawca	
Stanisław Kogut	39
senator Ryszard Knosala	39
senator sprawozdawca	
Stanisław Kogut	39
Wystąpienie podsekretarza stanu w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej	
sekretarz stanu	
Jarosław Duda	40
Zapytania i odpowiedzi	
senator Jan Dobrzyński	41
sekretarz stanu	
Jarosław Duda	41
senator Leon Kieres:	42
sekretarz stanu	
Jarosław Duda	42
senator Ryszard Knosala	43
sekretarz stanu	
Jarosław Duda	43
Otwarcie dyskusji	
senator Mieczysław Augustyn	43
senator Władysław Dajczak	45
senator Mieczysław Augustyn	46
Zamknięcie dyskusji	
Wniosek formalny o uzupełnienie porządku obrad o punkt: zmiana w składzie komisji senackiej	
senator Zbigniew Szaleniec	46
Przyjęcie wniosku formalnego	
Komunikaty	
Wznowienie obrad	
Punkt piąty porządku obrad: wybór wice-marszałka Senatu	
Przedstawienie kandydatury senator	
Grażyny Sztark	
senator Piotr Zientarski	47
Tajne głosowanie	
Wznowienie obrad	
Punkt piąty porządku obrad (cd.)	
Ogłoszenie wyników tajnego głosowania	
Podjęcie uchwały w sprawie wyboru wice-marszałka Senatu	
Punkt szósty porządku obrad: zmiana w składzie komisji senackiej	
Sprawozdanie Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich	
senator sprawozdawca	
Zbigniew Szaleniec	49
Głosowanie nr 1	50
Podjęcie uchwały w sprawie zmiany w składzie komisji senackiej	
Punkt pierwszy porządku obrad (cd.)	
Sprawozdanie połączonych komisji: Komisji Środowiska, Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Komisji Budżetu i Finansów Publicznych oraz Komisji Rodziny i Polityki Społecznej	
senator sprawozdawca	
Kazimierz Kleina	50
Sprawozdanie mniejszości połączonych komisji	
senator sprawozdawca mniejszości	
Wiesław Dobkowski	50
Sprawozdanie mniejszości połączonych komisji	
senator sprawozdawca mniejszości	
Jerzy Chróścikowski	50

Sprawozdanie mniejszości połączonych komisji		Głosowanie nr 38	56
senator sprawozdawca mniejszości		Głosowanie nr 39	56
Jan Rulewski	51	Głosowanie nr 40	56
Sprawozdanie mniejszości połączonych komisji		Głosowanie nr 41	56
senator sprawozdawca mniejszości		Głosowanie nr 42	56
senator Zbigniew Romaszewski	51	Głosowanie nr 43	56
Głosowanie nr 2	51	Głosowanie nr 44	56
Głosowanie nr 3	51	Głosowanie nr 45	57
Głosowanie nr 4	51	Głosowanie nr 46	57
Głosowanie nr 5	51	Głosowanie nr 47	57
Głosowanie nr 6	51	Głosowanie nr 48	57
Głosowanie nr 7	52	Głosowanie nr 49	57
Głosowanie nr 8	52	Głosowanie nr 50	57
Głosowanie nr 9	52	Głosowanie nr 51	57
Głosowanie nr 10	52	Głosowanie nr 52	57
Głosowanie nr 11	52	Głosowanie nr 53	57
Głosowanie nr 12	52	Głosowanie nr 54	57
Głosowanie nr 13	52	Głosowanie nr 55	58
Głosowanie nr 14	52	Głosowanie nr 56	58
Głosowanie nr 15	53	Głosowanie nr 57	58
Głosowanie nr 16	53	Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne	
Głosowanie nr 17	53	Oświadczenia	
Głosowanie nr 18	53	senator Piotr Andrzejewski	58
Głosowanie nr 19	53	senator Stanisław Gogacz	58
Głosowanie nr 20	53	Zamknięcie posiedzenia	
Głosowanie nr 21	53	Wyniki głosowań	
Głosowanie nr 22	53	Przemówienia i oświadczenia senatorów przekazane do protokołu, niewyłoszone podczas 65. posiedzenia Senatu	
Głosowanie nr 23	53	Przemówienie senatora Stanisława Bisztygi w dyskusji nad punktem pierwszym porządku obrad	71
Głosowanie nr 24	53	Przemówienie senatora Czesława Ryszki w dyskusji nad punktem pierwszym porządku obrad	72
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o zmianie niektórych ustaw związanych z realizacją ustawy budżetowej		Przemówienie senatora Rafała Muchackiego w dyskusji nad punktem drugim porządku obrad	73
Punkt trzeci porządku obrad (cd.)		Przemówienie senatora Stanisława Bisztygi w dyskusji nad punktem trzecim porządku obrad	74
Głosowanie nr 25	54	Przemówienie senatora Ryszarda Knosali w dyskusji nad punktem trzecim porządku obrad	75
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym		Przemówienie senatora Stanisława Bisztygi w dyskusji nad punktem czwartym porządku obrad	76
Punkt czwarty porządku obrad (cd.)		Przemówienie senatora Andrzeja Grzyba w dyskusji nad punktem czwartym porządku obrad	77
Głosowanie nr 26	54	Oświadczenie złożone przez senatora Stanisława Bisztygę	79
Podjęcie uchwały w sprawie ustawy o zmianie ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych oraz niektórych innych ustaw		Oświadczenie złożone przez senatora Przemysława Błaszczyka	80
Punkt drugi porządku obrad (cd.)			
Sprawozdanie Komisji Budżetu i Finansów Publicznych			
senator sprawozdawca			
Henryk Woźniak	54		
Głosowanie nr 27	55		
Głosowanie nr 28	55		
Głosowanie nr 29	55		
Głosowanie nr 30	55		
Głosowanie nr 31	55		
Głosowanie nr 32	55		
Głosowanie nr 33	55		
Głosowanie nr 34	55		
Głosowanie nr 35	56		
Głosowanie nr 36	56		
Głosowanie nr 37	56		

Oświadczenie złożone przez senatora Grzegorza Czeleja	81	Oświadczenie złożone przez senatora Eryka Smulewicza	104
Oświadczenie złożone przez senatora Grzegorza Czeleja	82	Oświadczenie złożone przez senatora Andrzeja Szewińskiego.	105
Oświadczenie złożone przez senatora Grzegorza Czeleja	84	Oświadczenie złożone przez senatora Marka Trzcińskiego	106
Oświadczenie złożone przez senatora Grzegorza Czeleja	85	Oświadczenie złożone przez senatora Marka Trzcińskiego	107
Oświadczenie złożone przez senatora Grzegorza Czeleja	87	Oświadczenie złożone przez senatora Marka Trzcińskiego	108
Oświadczenie złożone przez senatora Jana Dobrzyńskiego	88	Oświadczenie złożone przez senatora Marka Trzcińskiego	109
Oświadczenie złożone przez senatora Jana Dobrzyńskiego	89	Oświadczenie złożone przez senatora Marka Trzcińskiego	110
Oświadczenie złożone przez senatora Piotra Kaletę	90	Oświadczenie złożone przez senatora Marka Trzcińskiego	111
Oświadczenie złożone przez senatora Kazimierza Kleinę	91	Oświadczenie złożone przez senatora Grzegorza Wojciechowskiego	112
Oświadczenie złożone przez senatora Ryszarda Knosalę	92	Oświadczenie złożone przez senatora Grzegorza Wojciechowskiego	113
Oświadczenie złożone przez senatora Ryszarda Knosalę	93	Oświadczenie złożone przez senatora Grzegorza Wojciechowskiego	114
Oświadczenie złożone przez senatora Ryszarda Knosalę	94	Uchwały	
Oświadczenie złożone przez senatora Rafała Muchackiego.	95	Uchwała Senatu w sprawie wyboru wicemarszałka Senatu	117
Oświadczenie złożone przez senatora Władysława Ortyła	96	Uchwała Senatu w sprawie zmiany w skła- dzie komisji senackiej.	118
Oświadczenie złożone przez senatora Czesława Ryszkę	97	Uchwała Senatu w sprawie ustawy o zmianie niektórych ustaw związanych z realizacją ustawy budżetowej.	119
Oświadczenie złożone przez senatora Wojciecha Skurkiewicza.	98	Uchwała Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym	124
Oświadczenie złożone przez senatora Wojciecha Skurkiewicza.	99	Uchwała Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecz- nej oraz zatrudnianiu osób niepełno- sprawnych oraz niektórych innych ustaw	125
Oświadczenie złożone przez senatora Eryka Smulewicza	101	Uchwała Senatu w sprawie ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodo- wym od osób prawnych oraz ustawy o zry- czałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne	126
Oświadczenie złożone przez senatora Eryka Smulewicza	102		
Oświadczenie złożone przez senatora Eryka Smulewicza	103		

TŁOCZONO Z POLECENIA MARSZAŁKA SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Opracowanie: Biuro Prac Senackich Kancelarii Senatu;
Redakcja techniczna: Biuro Informatyki, Dział Edycji i Poligrafii Kancelarii Senatu.
Nakład 90 egz. ISSN-0867-261X